الٰہی غنچۂ امید بکشا

گلزارِ محمدی ﷺ

مصنفہ

مولوی محمد مسلم صاحب

ناشران

شیخ غلام حسین اینڈ سنز کشمیری بازار لاہور

Rs 5.00

مَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُوْلٌ

الحمد للہ والمنۃ کہ کتاب لاجواب الحسنی تذکرہ انبیاء علیہم السلام مسمیٰ بہ

عجائب القصص

یعنی

گلزار محمدی

مصنفہ

مولوی محمد مسلم

شیخ غلام حسین اینڈ سنز تاجران کتب کشمیری بازار لاہور

مطبوعہ خورشید عالم پریس لاہور

قیمت ۵/- روپے

بسم اللہ الرحمن الرحیم

حمد ہزاراں رب نوں جو خالق کل جہان
الا انسان خلق صورتہ آیا جس دی شان
شان بلند انسان دی کیتی رب عیان
جیوں اسگے انسان دے کیتا نہ سجدہ
سجدہ کیتا جنہاں نے ہوئے اوہ مقبول
ایہو جے شان انسان دے کیتے آپ خدا
افضل وچوں انبیا مرسل ہوئے جہان
نام محمد مصطفےٰ رب دا خاص حبیب
امت اوس حبیب دی سانوں کیتا جیا
ہوئی عنایت رب دی کرم اتے احسان
ہوون میرے جسم جے کئی کروڑاں پار
ہوون ہر ہر جسم دے کئی کروڑاں وال
اندر ہر ہر منہ دے لکھ لکھ ہووے زبان
تاں بھی صفت نہ اس دی ہووے ذرا ادا
سب اوہ صفت خدائیدی جو اوہ کرے قبول
ما عبدناک حق عبادتک جان آکھے نبی

افضل سب پیدائشوں کیتا جس انسان
ولقد کرمنا بنی آدم آیا وچہ قرآن
سجدہ کرو فرشتیو پھر کیتا فرمان
اللہ دی درگاہ نہیں ہویا اوہ مردود
اللہ کیتے مرتبے اوہ انسان شروع
افضل سب انسان بیچ ہوئے نیں انبیا
مرسل اندر مرسلاں سب سردار بنایا
وچوں سب پیغمبراں کیتا سد قریب
کس نہیں اس احسان دا ہوندا شکر بجا
شکر نہ اس احسان دا ہوندا ادا بیان
ہوون ہر ہر جسم دے جیبھ بے شمار
ہوون ہر ہر وال دے منہ کروڑاں نال
ہر ہر ساتھ زبان دے ذکر کراں سبحان
کنوں طاقت کہندی رب دی صفت ثنا
وچہ حدیث شریف دے کہیا پاک رسول
ما عرفناک حق معرفتک وچہ فرمایا ای

مسلہ صفت خدا ایبدی کی کجھ کراں بیان ۔ تسدے نہ ہرگز عقل نوں فکر اندر حیران

پاک محمد مصطفٰےؐ دوست خاص خدا ۔ افضل وچوں مرسلاں دل وچہ رکھ شمار

جس دے نور دی رب نے کیتا کل جہان ۔ وچہ پیشانی آدمے سا اوہ نور عیان !

آدم تھیں پھر آئیا نوبت نوبت نور ۔ آخر محمد مصطفٰےؐ ہویا آسے ظہور !!

سب تھیں اوّل اُسدا ظاہر ہویا نور ۔ پچھوں سب تھیں ہویا دنیا وچہ ظہور !

جد دل محمد مصطفٰےؐ کیتا آسے ظہور ۔ ظلم کفر دی رب نے بیخ کیتی سب دور !

جس دن حضرت جمیا جو سی بت اقرار ۔ ڈگے تمام زمین دے اوپر ہوئے خوار !

ہویا دین رسولؐ دا روشن وچہ جہان ۔ جنت سٹے وچہ زمین دے تا وچہ آسمان !

مکے اندر جمیاں جس دن قدر بلند ۔ ہویا حکم خدا تھیں اُس دن دوزخ بند !

آسماناں دے جان تھیں بند ہویا شیطان ۔ آگے آیا جاوندا اوہ اوپر آسمان !!

اُسے دن منسوخ سی ہوسے پہلے دین ۔ ہویا وچہ جہان دے روشن دین !!

آتش کدے کفار دی جلدی رہی مدام ۔ جس دن حضرت جمیاں آتش رہی نہ نام

صفت مفصل نبی دے ہوندی نہ بیان ۔ جس دی کیتی صفت ہے اللہ وچہ قرآن

بعد رسول کریم دے برحق چارے یار ۔ قائم کیتا دین نوں انہاں پھڑ تلوار

چارے یار رسولؐ دے ہن برحق پچھان ۔ دو سی خسر رسول دے دو آہے جوان

پہلا یار رسولؐ دا ابا بکر صدیق ۔ رہیا اندر غار دے حضرت نال رفیق

دوجا یار رسولؐ دا عادل عمر خطاب ۔ کیتی اس دی صفت ہے اللہ وچہ کتاب

تیجا یار رسولؐ دا سی حضرت عثمان ۔ ایہہ داماد رسولؐ دا صاحب عالی شان

چوتھا یار رسولؐ دا حضرت شاہ علی ۔ اس دی وچہ قرآن دے کیتی صفت ربی

چوہنہ یاراں دے جانتوں پاک صحیح شان ۔ کمی زیادہ کسے نوں ہرگز ہول نہ جان

چاچے پاک رسولؐ دے افضل کریں قیاس ۔ حضرت حمزہ جانتوں تے حضرت عباس

جانو خدیجہ عائشہؓ حرماں تھیں سردار ۔ حرماں وچہ رسول دے دونویں بزرگوار !

حضرت زہرہ فاطمہؓ بیٹیاں تھیں سردار ۔ اُستے تھیں پاک رسولؐ نوں آہا بہت پیار !

دو بیٹے پاک رسولؐ دے زہرہ دے فرزند ۔ حضرت حسنؓ حسینؓ ہی دونویں قدر بلند !

پاک نبی دے آل تے اصحاب تمام ۔ سلامدوں تے جان انھیں تابعدار غلام !!

مناجات

پہلے حمد خدائے دے آکھاں کر اظہار
بخش ہارا عاصیاں ہیں توں پاک خدا
تیرے لائق ہول نہ کوئی بندی کار
بے شک میں بدکار ہاں تیرا نام رحیم
میرے دل دی آرزو رہا کریں حصول
دل میرے دی عاجزی تینوں ہے معلوم
عاجز بندہ یک میں عرضاں کئی ہزار
دنیوی کجھ تکلیف تے میرے خطا گناہ
بخش یک بدکار نوں ایہ نہ مشکل تیں
ایہ بھی کردا عرض ہاں خالق رب غفور
ایہہ عجائب القصص چوتھا کریا باب
قصہ ہے ایہ مختصر اول تے کیتا سول
حال رسول کریم دا اندر ایسی کتاب
حالت شب معراج دی ہور جو کیتے جنگ
اندر ایسی کتاب دے سارے ہیں چھ باب
ہے پیدائش نبی دے اندر پہلے باب
اندر دوجے باب دے ہے معراج رسول
ہجرت نبی کریم دی اندر تیجے باب
جنگ بدر جنگ احد دا نالے جنگ احزاب
مکہ ہویا فتح جیوں صلح حدیبیہ ہور
نالے حج الوداع دا ہور وفات رسول
اندر چوتھے باب دے حلیہ نبی رسول

مسلمہ کردا عرض ہے وچہ جناب غفار
ظاہر باطن بخشتوں میرے سب خطا
توہیں بخشنہار ہیں جے میں ہاں بدکار
اوپر میں بدکار دے کرتوں لطف عمیم
حرمت عزت پاک دی برکت پاک رسول
مطلب دینا دین ہیں رکھیں نا محروم
کھڑی کھڑی بہلول کے دساں کر اظہار
ہول نہ میرا اختیار ہے تیرے پاس الہ
غافل تیرے حکم تھیں رہا رہیا ملیس
میری اس کتاب نوں دائم کر منظور
ہے گلزار محمدی کامل ایہہ کتاب
ختم نہ ہوندا ہول ایہہ سبھے میں کردا طول
کیتا شروع پہلا انہیوں پڑھ کے ہو ثواب
شروع ہویا اسلام جیوں اسوچہ لکھاں ننگ
جدا جدا میں انہاں دا ظاہر کراں حساب
نالے مسلمان جیوں ہوئے ہیں اصحاب
حالت ہر آسمان دی اسوچہ ہے منقول
گیا مدینے مکیوں جیویں رسول مآب
خیبر اتے تبوک دا اندر اس کتاب
نالے جنگ حنین دا اسوچہ آکھاں جوڑ
ایہہ کجھ تیجے باب دے اندر ہے منقول
صبر شجاعت ہمتاں اسوچہ ہیں منقول

عبدالمطلب قوم دے اندر سا سردار
وچوں قوم قریش تہیں ہور آہا سردار
ابوجہل دے باپ دا نام آہا ہشام!
اوہ پت عبدالعزیٰ دا اوہ قصی دا جان
چوتھی کرسی نبی دی ابوجہل سردار
دشمن ایہہ رسول دا آہا وڈا شدید!
عبدالمطلب دوسرا جو آہا سردار ان؟
بیٹیا سا اک اُسدا حارث اُس دا نام!
اک دا نام قثم سا حمزہ تے عباس
عبداللہ تے مقوم سی قثم آہا اک جان
ایہہ باراں نبی دے چاچے آہے جان
حمزہ پاک رسول تہیں وڈا ہے ترے سال
حارث دے تن پت سی ایہہ کہی کراں بیان
ابولہب دے پت دو عتبہ ہور عتیب
حضرت علی عقیل سے جعفر تے طیب را
عبداللہ فضل عبید سی تے عبدالرحمٰن
عبداللہ دے جمیاں حضرت نبی کریم!
حمزہ اتے زبیر سی ہور ضرار عبداق!
آمنہ بیٹی وہب دی ماؤں نبی دی جان!

اندر قوم قریش سا ایہہ قبیلے دار
ساکن مکے شہر دا ابوجہل سردار
اوہ حارث دا پت سا سنئوں حال تمام
سا اوہ پت کلاب دا دیکھ کتاب بیان
رلدا ہے گا جا نے اگے دساں کر اظہار
وچہ لڑائی بدر دے قتل ہویا بے پیر
تیراں بیٹے اُس دے آہے وڈے جوان
ابوطالب تے ابولہب دساں ہور تمام
ہور ضرار اور زبیر سی من توں نال قیاس
حجل اتے ہور لوہب سی ہویا سبب عیان
حمزہ تے عباس تے آندا سی ایمان!
وچہ شہیداں بادشاہ ہویا جان کمال!
نوفل اک مغیرہ دوجا ہور ابوسفیان!
ابوطالب دے چار سی سن اے نیک نصیب
چھ بیٹے عباس دے دساں کر اظہار
سمجھ آہا اک سا پنجواں چھیواں قثم عیان!
نام محمد مصطفیٰ آہا در یتیم!!!
چارے باجہ اولاد تہیں آہے بالاتفاق
بیٹا عبدالمناف دا آہا وہب جوان!

حکایت

لکھیا وچہ کتاب ہیں ڈٹھا اک مقام!
اک روایت جبرائیل سا کردا یاد خدا
اللہ تعالیٰ وحی نوں آئی ایہہ ندا!!

جنوں اُس کتاب دا بھل گیا ہے نام
جا گہہ اوپر آپنی کردا ذکر دعا!!
کوئی میرے واسطے تحفہ جلد لیا!!!

ڈٹھے جبرائیل ہیں ایتھے کئی ہزار
کہیا جبرائیل نے میرا نام وحی
ڈٹھا کئی ہزار ہیں اگے جبرائیل
حضرت جبرائیل سا اوتھے کھڑا حیران
ایہ فرشتہ اُنہاں تھیں جو ہیں بزرگ چار
سُن کے اُس دربان نے کیتا اُوہنوں سلام
ہر ہر جگہ باغ دے اندر وڑیا جار
ڈٹھا جبرائیل جاں پھر کے باغ تمام
یک چمن وچہ باغ دے آہے پھل کثیر
ہر پتے تے اس دے لکھیا کلمہ پاک
اوسے دی تاثیر نہیں جو سی پھل تمام
دل وچہ کہیا وحیؑ نے جے کر لگے وار
اگے پچھے ویکھیا کوئی نہ آیا ہور
لے سکے اندر ہتھ دے اُڈیا وچہ ہوا
پھل جو سا وچہ مٹھ دے گیا وحی نوں بھل
حضرت جبرائیل جاں گیا اوپر آسمان
تحفہ میرے واسطے آندی ہے کی چیز
مٹھی وچوں اُسنوں پھل نہ لدھا مول
کہندا جے اُس باغ دا آوے ہیٹوں راہ
اوسے ویلے وحی نوں آیا حکم خدا
جس جگہ سا جاو ناں اُوتھے پھل گیا
مٹھی وچوں وحی دے جاں اُڈ گیا پھل
اندر اس میدان دے ہویا نور ظہور
مطلب دا اک پت سی جس عبداللہ نام
عبداللہ اٹھ فجر نوں باہر گیا جو کم

اوہناں وچہ نہ ویکھیا تنیوں ہیں اکوار
پھر کہیا دربان نے ایہہ گل جھوٹی سی
توں آکھیں جبرائیل ہیں جھوٹ ایہہ دلیل
ہویا اس دربان نوں اللہ دا فرمان
اندر سب فرشتیاں جو ہیں بزرگ وار
ساتھ تعظیم آداب دے لگا کرن کلام
پھلاں وچوں ذکر دی آوے پئی صدا
نظری آیا اوسنوں اوپر یک مقام
وچہ اُنہاں دے یک سا وڈا پھل امیر
نور آہا اس پھل دا روشن تا افلاک
کردے ذکر خدائے دا آہے صبح وشام
پھل ایہو لے جاوساں تحفہ پیش خدا
جا کے جبرائیل نے پھل لیا اوہ توڑ
جاں اوہ مکے شہر دی اوپر زمین گیا
مٹھی کھلی اُس دے ڈگے زمین تے پھل
ہویا جبرائیل نوں اللہ دا فرمان
ویکھن لگا پھل نوں تال اوہ نال تمیز
دل دے اندر اپنے ہویا بہت ملول
پھل لیا وال دوسرا جا کے خواہ مخواہ
جبرائیلا پھل دا فکر نہ کریں ذرا
سن توں حالت پھل دی رہندی یاں بنا
روشن تختہ زمین دا ہو گیا اوہ گل
اوس گل دی تاثیر نہیں ہوئی سیاہی دور
آیا مکے شہر دے اندر اُنہاں مقام
باہر گیا جو میکیوں حالت کراں رقم

اُس نے اندر راہ دے ڈٹھا پھل پیا
پایا اندر جیب دے اُس نے پھل شتاب
پیشانی تے اُس دی ظاہر ہویا نور
شکے دے دل اوہ جاں مڑ کے پھیر گیا
عبداللہ جو کچھ کم نوں گیا جا اُس دے پاس
عبداللہ نوں آکھدا بھائی آکھ سنا
عبداللہ نے آکھیا آکھ سناواں تیں
لبھا وچوں راہ دے مینوں پھل پیا
برکت تھیں اوس پھلدی ہویا ایہہ ظہور
ابو جہل نے آکھیا مینوں اوہ وکھا
برکت تھیں اس پھلدی بہت بھی پاواں نور
ڈھونڈیا جاں وچ جیب دے پھل نہ لبھا اوں
عبداللہ نے آکھیا پھل نہیں وچ جیب
غائب ہوون پھل تھیں ہویا اوہ حیران
دسو حالت پھل دی جلدی کھول نجوم
دیکھ کتاب نجومیاں کیتا ایہہ بیان
عبداللہ دے ہووسی پیدا اک فرزند
کریسی منسوخ اوہ اگلے دین تمام
عبداللہ دے جسم تے ہے اوہ ظاہر نور
شکم اندر جاں ماؤں دے کرسی اوہ نزول
اوپر بی بی آمنہ ظاہر ہوسی گل
اوسے راتیں شکم وچ داخل ہوئے رسولؐ
اوپر بی بی آمنہ آیا نور تمام
آیا اندر شکم دے جدوں پاک رسولؐ
جاں بی بی نوں حمل تھیاں گذر گئے دو ماہ

جاگ کے ساتھ پیار دے اُس نے چک لیا
عبداللہ دا اُس تھیں جسم ہویا بیتاب
نالے اُوپر جسم دے کیتا نور ظہور
ابو جہل سردار جو مکہ اندر سا
نور ظہور جو اس نے ڈٹھا نال قیاس
رنگ تیرا اج ہور ہے کیونکر ہو گیا
باہر شہر دوں گیا سال اج سویرے میں
جیب اندر میں چک کے اُس نوں رکھ لیا
اُوپر میرے جسم دے اوس تھیں آیا نور
میں ہی اندر جیب دے رکھاں اوہ ذرا
عبداللہ سن کے آکھدا اسے کے رکھ ضرور
اندر بدن سما گیا آہا اوسے سول
پھل چرایا کسے نے کر کے کوئی فریب
سد نجومی آکھدا ابو جہل شیطان
جیونکر وچ کتاب دے ہوئے نشان معلوم
آہا نور خدا دے دا اوپر پہلی عیان
وچ درگاہ خدا دی ہوسی قدر بلند
بُت اتے بت خانیاں رہن نہ دیسی نام
پھلکے اوپر آمنہؓ کریسی نور ظہور
عبداللہ تے پھیر ایہہ نور نہ رہسی مول
حالت ایہہ نجومیاں آکھ سنائی پھل
عبداللہ تے پھل دا نور نہ رہیا مول
پھلاں وانگوں ہو گیا عبداللہ خوش نام
کوئی ماں دی حمل تھیں خالی رہی نہ مول
عبداللہ نے جنگ تھیں ساتھ رضا احمد

تھوڑے روز بیمار پائی پھیر وفات
ہوئی ایہہ آواز سی وچ زمین اسمان
وچ پہاڑاں جنگلاں ہوئی آواز علیم
توہیں پالنہار ہیں خالق رب علیم
ہویا اج یتیم ہے نبیاں دا سردار
ہویا اج یتیم ہے جو ہے ختم رسولؐ
ہویا اج یتیم ہے شافعی روز جزا
کیتا جس دے نور تھیں پیدا سب جہان
اوسے ویلے غیب تھیں آئی ایہہ ندا
کس دا ایہہ مقدور ہے آکھے اوس نوں کہے تباہ
نیک قیامت اس دا تاں نام رہسی دین
اوہ میری درگاہ دا ہے گا خاص حبیب
ثابت صحی روائتیوں ہویا دن پیر روز
بارھویں ربیع الاوّلیں وقت فجر دے آن
جو مکے دے وچ ہے پیدائش دی جاس
آیا نور قدیم تھیں ہویا ظہور اخیر
ہویا اس دے نور تھیں روشن سب جہان
آیا اوسے وقت [illegible]

اوپر بی بی آمنہ آئی ایہہ وفات
دریاواں دے جانور ہر جا کہن بیان
ختم رسالت اج ہے ہویا دُرِ یتیم
ہو گیا محبوب ہے تیرا اج یتیم
ہویا اج یتیم ہے امت دا غمخوار
ہویا اج یتیم ہے جو تیرا مقبول
کہیا جس دے حق ہے تیں لولاک لما
دوزخ اتے بہشت بھی ہور زمین اسمان
حافظ ہاں میں اس دا اندر ہر ہر بار
دشمن ہوگ جو اس دا ہوسی اوہ گمراہ
ہوگ خلاف جو اس تھیں ہوسی اوہ لعین
اوس دا انگوں ہور کسے دا ہویا نہیں نصیب
ہوئی پیدائش نبی دی دوشنبہ دے روز
دنیا اوپر آیا عالم دا سلطان
ہن تائیں مشہور ہے جانے خلق خدا
روشن سورج چند تھیں آیا ماہ منیر
نظری آئے شام دے سارے محل مکان
اوہ لے گیا رسولؐ نوں سانوں ہزار [illegible]

مہر نبوت رب نے جاں کیتی انعام
اوپر کرسی عرش دے وچ زمین آسمان
جدوں اوپر زمین دے آیا دین پناہ
پیا زمین تے زلزلہ اندر روم شام
بت خانے جو بت سی اوپر زمین تمام
جا کے پاس نجومیاں پچھے قوم کفار
رات اٹھے نجومیاں کیتی بیٹھ وچار
وچ کفار نجومیاں کہیا حال تمام
پیدا ہویا اج ہے رب دا خاص حبیب
پیدا ہویا اج ہے خلقت دا سردار
پیدا ہویا اج ہے نبی رسول کریم
پیدا ہون رسول تھیں واقف ہویا جہان
آسماناں تے جان تھیں بند ہویا شیطان
شاہاں وانگوں اس دا آہا عالی تخت
بت جو اوپر زمین دے آہے امن امان
معلم ہویا خلق نوں اوپر زمین آسمان
ابولہب نوں کسے نے دتی ایہہ خبر
صفت کراں کی اسدی سر تے پیراں تا
اوہ انسان نہ مول ہے ہے اوہ ملک کریم
ساتھی اوس دیاں اکھیں ہیں آب
ظاہر نظر سے آوندی صورت اوہ عیاں
صفت کراں کی اوس دی کنے تھیں ہے دور

آیا نظر رسول نوں روم عرب تے شام
ہویا تجلی نور دا ہر ہر وچ مکان
بت خانہ نوشیرواں ہویا کذب فناہ
شور پیا وچ ملک دے پیدا ہویا امام
ہو شکستہ زمین تے ڈگ پئے اصنام
ایہہ کیوں ڈگے زمین تے دسو کر اظہار
پیدا ہویا مصطفیٰ عالم دا سردار
پیدا ہویا اج ہے نبی علیہ السلام
پیدا ہویا اج ہے جو ہے شاہ جہان
پیدا ہویا اج ہے واقف سب اسرار
پیدا ہویا اج ہے دوست دا کلیم
وچ پہاڑاں جنگلاں جو سی سب حیوان
اگے آہا جاوندا اوڈ اوپر آسمان
ڈگیا اوتوں تخت دے اوپر زمین کمبخت
ڈگے تمام زمین دے اوپر ہو حیران
ہویا نور ظہور جاں اندر سب جہان
لڑکا پیدا ہویا عبداللہ دے گھر
سارا جسم اوس دا ہے گا نور شدا
باپ نہ زندہ اس دا ہے اوہ دُرِّ یتیم
ساتھ کریمی اسدا ہے [illegible]
صاحب عزت بزرگی ہوسی عالی شان
سر تے پیراں تیکر ہے [illegible] نور

خبر سنی ابولہب جاں دل وچ ہویا شاد
عبداللہ دا رب نے گھر کیتا آباد

دربیان پرورش سینہ چاک کرن اول بار آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

بنی سعدی قوم تھیں نام حلیمہ آر
لگے تھیں اوہ نبی نوں لیکے ہوئی رواں
دائی دے گھر برکتاں ہویاں بے شمار
طفلی وچ ایام دے نالے بول کدی
ننگا کدی جے ہو گیا اوہ مبارک تن
دائی سن آواز نوں ویندی آئی لوکا
دائی نوں ناں خبر جے ہوندی جاں کدی
جا کے اندر لڑکیاں کدی نہ کھیڈے مول
طفلی اندر آکھدے بیٹوں پاک خدا
ساتھ رضا دے بھائیاں اک دن پاک نبیؐ
لگے چراون بکریاں جا اندر میدان
اوہ لے گئے رسولؐ نوں اوپر اک پہاڑ
حضرت تائیں پا چکے اوپر اک مکان
آنحضرت تائیں اٹھیں درد نہ ہویا مول
دل نوں باہر کڈھیا وچوں شکم حضور
وچوں دل دے کڈھیا جو سی خون سیاہ
ایہو خون شیطان دے ہوسی سب نصیب
مڑ شکم دے رکھ کے پھیر کرن سب بند
دائی دا اک پت بھی اس ویلے سی نال
روندے نے جاں ماں نوں تے حالت کہی تمام
چادر سر تے رکھ کے بند کرکے سب کام
دیکھے جا پہاڑ تے حضرت بیبا نظر
دائی ہو کے آپ نوں اوہ لے گئی اٹھا
بنی سعد دی قوم سی رہندی جس مکان
برکت قدم رسولؐ دی گھر ہویا گلزار
اوپر جامہ بدن دے کیتا ناہ نبیؐ
زاری کر کے ڈھوندا تدوں رسول زمن
ستر مبارک آپ دے اوپر جامہ پا
دین فرشتے کپڑا اوپر آئے نبیؐ
دو تن برس عمر جاں ہوئی پاک رسولؐ
مول نہ کھیڈن واسطے بھیجیا ہے اس جا
گئے چراون بکریاں دل دے نال خوشی
تن فرشتے غیب تھیں آئے اوس مکان
آہا تاش زمرد دی پاس فرشتیاں یار
ناف تائیں چیر پا شکم مبارک جان
راحت ہوئی جسم نوں اللہ دے مقبول
دل دے تائیں چیر کے خون کیتا سب دور
کہندے ایہہ شیطان دا حصہ آہا سیاہ
تیرے دل تھیں دور جو کیتا خاص حبیب
جاندے دل آسمان دے تینے نور بلند
اس نے ایہہ رسولؐ دا ڈٹھا حال
دائی نے جاں پت تھیں ساری سنی کلام
جنگل دے وچ جاوندی کیتا نہ آرام
اوپر اوس تکلیف دا تائیں مول انہ

ہوسی ختم پیغمبراں ایہو وچہ جہان
راہب نے جاں ڈٹھا غور دلے دا کر
اس نے پاک رسول دی بہت کیتی تعظیم
ابوطالب نوں آکھدا رب نیک صفات
موڑ لجھاواں اسنوں مکے دے پہنچا
ایہہ ختم پیغمبراں اللہ دا مقبول
ہوگی رسالت اس دی اوپر ختم تمام
اس نوں ملک شام نوں ناہ لے جاویں نال
صورت اس دی ویکھ کے دشمن ہوسن سب
ابوطالب نے راہبوں جاں ایہہ سنی کلام
پنجویہہ ۲۵ برساں عمر جاں ہوئی پاک رسول
آپ تجارت واسطے لد لیا کجھ مال

ایہہ حبیب خدائے دا ہوسی عالیشان
دل دے اندر آکھدا ہے ایہہ خبر بشیر
کیتی ہر ہر طرح تھیں راہب نے تکریم
پچھوں جاویں شام نوں پہلاں اس نکیات
اسنوں مکے گھل کے کریں تجارت جا
بعد نہ اس یقین ہووسی کوئی ہور رسول
وچہ یہود نصاریاں ہے مشہور تمام
قتل یہودی اسے نوں کرسن مندے حال
مکے دے ول ٹور توں اس لڑکے نوں جب
مکے دے ول موڑیا نبی علیہ السلام
قرض خدیجہ تھیں لیا اللہ دے مقبول
ہیں جی کیہاں سوداگری آیا ایہہ خیال

بیان خدیجۃ الکبریٰ

حال خدیجہ کجھ لکھاں آہی صاحب مال
نسب قریشی اوس تھیں لکھے درہم دینار
نصف بی بی نوں دیوندے نفع جو لوں ہو
اولیں حضرت مال لے ہوئے جدوں تیار
اوہ آزاد غلام سا خاص خدیجہ دا
مکے تھیں جاں آپ نے کیتی کوچ مقام
بصرے دے بازار وچہ جاں خود پہنچے جا
دیکھ جمال کمال نوں راہب کرے کلام
اس دی صفت انجیل وچہ نالے وچہ تورات
اس لڑکے دا وچہ ہے ساری اوہ تمام

مکے اندر اوہ سی بہت آسودہ حال
کر دے جا سوداگری نفع ہووے بسیار
ادھار کھدے آپ سی عذر نہ کردے کو
ساتھ رلایا میسرا اوہ آہا ہوشیار
حالت کار تجار دے پاس رسول واقف سا
کیتا قصد رسول نے جاوان اندر شام
راہب سا کوئی دوسرا بصرے رہیا آکر
یاروں ملیوں دسیو اس لڑکے دا نام
سکے ختم رسول دے جو کجھ ہے حالات
شک نہیں وچہ اسدے جو ہیں کہی کلام

دیکھ چکا توریت نوں ہے انجیل گواہ
ایہو ختم پیغمبراں ہوسی دین پناہ

قسم خدا دی کھا کے راہب آکھے صحیح
وچ زمانہ آخر دا ہوسی ایہہ نبیؐ

اگلے دن اٹھ بصریوں کیتا کوچ نبیؐ
اندیشہ اسباب بھی پاس جو انہاں سی

اس سفر وچ نبیؐ نوں ہویا نفع کثیر
تکے ویہلی آگیا وچ رسولؐ امیر

وچ سفر سا میسرہ پاک نبیؐ دے نال
وچ سفر جو معجزے ڈٹھے اوس کمال

پاس خدیجہ میسرہ کہندا سب حالات
ہویا سا خدمت رسولؐ دے اوہ نیکی ان ذات

جو کجھ پیدا ہووناں پیغمبر دی شان
ایہ موجودات ہیں سبھے دیکھو وچ جہان

بصرے تے وچ شام دے راہب کہن تمام
ہے ایہ ختم پیغمبراں نبی علیہ السلام

تدوں خدیجہ سمجھیا ہے اس وچ فلاح
میرا ایہ شاہ کونین تھیں ہووے ترت نکاح

اس تھیں بہتر دوسری دولت نہ ہوسی شے
اندر وصل رسولؐ دے جو کجھ حاصل ہے

اس تھیں چنگا غیر دا ہوسی نہ نصیب
جو محبوب خدا ہے سے عورت رہے قریب

بی بی نال رسولؐ دے کر کے دلوں صلاح
اس دے بھلے شیلاں رسم سی کیتا ترت نکاح

ہوئی جدوں چالی سال دی جس دم عمر عزیز
کیتہ تدوں قریشیاں کعبے دی تجویز

دوہاں وار قریشیاں کعبہ پھیر بنار
اوس دی پہلی بنیاد تے کیتی عمارت چار

کعبے دی تعمیر وچ آ ہے سا خدمت رسولؐ
سنگ اسود نوں رکھیا تھیں اس مقبولؐ

در بیان نازل شدن پیغمبری بر رسول صلی اللہ علیہ آلہ وسلم

نازل ہوئی پیغمبری آیا جدوں قریب
ظاہر ہووے مرتبہ جو سا وچ نصیب

اوس زمانے خواب جو دیکھے کوئی نبیؐ
فجر سے ظاہر ہوندی اوہ بات صحیح

اندر خواب رسولؐ نوں جو کجھ نظر پیا
کردہ اوہ ظہور سا اوسے طور خدا

اوس زمانے رب دا کردے ذکر کثیر
دل دے غالب ہوندا شوق رسولؐ منیر

خلوت اندر بیٹھ دے جا کے آپ حضور
دنیا والے کم تھیں ہوندے ہے بہت نفور

جاندے پاک رسولؐ آسے اوپر کوہ حرا
ورد جاں کردے نک تھیں اوہ چہار سدا

کھاون نوں لے جاوندے گھر تھیں کجھ طعام
رکھ پہاڑ جو آوندا اندر راہ رسولؐ
کردے پاک رسولؐ نوں سارے اوہ سلام
چالی برساں عمر جاں ہوئی نبی خدا
پہلی واری وحی نے کیتا نزول تد دل
کھڑے ہو کے منہ غار نے کیتی وحی ندا
ہوئی مبارک مصطفےٰ! ایہہ پیغام خدا
نبیوں کیتا رب نے خلقت دا سردار
اندر سب پیغمبراں توں ہویا سالار
ہوسی کل زمین تے دین تیرا تے راج
ہور کہیا جبرائیل نے کہیا لا شریک
نالے جبرائیل نے مار زمین تے پیر
وضو کیتا جبرائیل نے نالے پاک رسولؐ
بعد نمازوں نبیؐ نے کیتی شروع دعا
اوسے روز طفیل تھیں پاک رسولؐ پناہ
گھر وچ آ رسولؐ نے کیتا ایہہ بیان
بی بی دے مبارکاں ہویا کرم خدا
جانی ایہہ یقین تھیں سن لے نبی کبارؐ
پھیر خدیجہ لے گئی حضرت تائیں نال
اوہ چاچے دا پت سا سکا خدیجہ دا
عیسیٰ دے وچ دین سا ورقہ اس ایام
اسنوں علم نجوم تھیں معلم سی حالات
ورقہ سن کے حال ایہہ دل وچ ہویا شاد
ہوئی مبارک سروری تینوں وچ جہان
تیرے اوہ وحی دا ہویا ٹھیک نزول

جا حرا وچ بیٹھدے نبی علیہ السلام
ہور پرندے جانور اگے اس مقبولؐ
کہندے آپ علیک سے نبی علیہ السلام
آیا جبرائیل سا اوپر کوہ حرا
غار حرا دے وچ سی حضرت پاک رسولؐ
پاک رسالت رب تھیں تینوں ہوئی عطا
ہوئی عنایت تو ساں نوں ایہہ سلام خدا
روز حشر دے خلق دا توں ہوسیں غمخوار
اج ہوئے منسوخ ہیں دین یہود نصار
اللہ کیتا بادشاہ رکھ تیرے سر تاج
اقرار سورۃ نبیؐ نوں دسی لیعلم نیک
چشمہ جاری اوس جا تھیا بہت صفا
لگے پڑھن نماز نوں رل دونویں مقبول
حضرت جبرائیل بھی آمین کہندا اسا
اس امت دا بخشیا رب نے سب گناہ
سنی خدیجہ خبر جاں ہو گئی شاداں
ایہہ انعام خدا تھیں تساں ہویا عطا
ضائع تساں نوں مول ناہ کرسی رب غفار
نوفل دا اک پت سا ورقہ کریں خیال
حضرت تائیں اوسدے پاس بہایا جا
بی بی حال رسول دا اس تے ہے تمام
اس نے پاک رسولؐ دی آکھ سنائی بات
کہندا کیتا رب نے تینوں خیر عباد
ہوئی مبارک نبی جی تینوں عالی شان
توہیں ختم پیغمبراں ہویا نبی رسولؐ

مکے وچہ قریش دی جو ہے تیری قوم
جچے ایں رہیا جیوندا ہور دتا ربّ زور
مدد تیری ہیں کراں اندر راہ خدا
اندر اوسے سال دے شرف تک صفات
پھیر آیا جبرائیل سا اکس دن پاس رسول ؐ
ساتھ رسالت نبی ؐ نوں آپ کیتا مشہور
میرے قہر عذاب تھیں خلقت سب ڈرا
عیسیٰ اتے عزیز دے درج نہ ہو جیں ملول
جیونکہ پاک رسول ؐ نوں ہویا حکم شریف
جو سا حکم خدائیدا اندر خلقت عام
ہور رسالت اپنی آکھے ظاہر کر
پہلاں ساری خلق تھیں آندا جس اسلام
ایہو حرم رسول ؐ دی آہی نال بتول
ابابکر صدیق رض سی نالے شاہ علی رض
مسلم ہویا جاں علی رض عمر آہی ست سال
حارث دا پت زید نے ہور غلام بلال
ہوئی کثرت دین تھیں آکھیں بعد کچھان
عبد الرحمن سعد بھی ہور سعید پچھان
عبد اللہ نے منیاں ثابت نال یقین
کہنے تھیں صدیق رض دے ہویا مسلمان
ابابکر صدیق رض دے نال ہوئے مسلمان
ہر دو ادنا سی آدمی اس دن مسلمان
ابو طالب نوں اکس دن کوہ حرا اتے آپ
چاچا جیا رستہ حق دا اول تھیں کریں قبول
ابو طالب سن آکھیا ہیں نہ چھڈاں دین

اکھوں تینوں کدھن باقی ہن کجھ یوم
مدد تیری کراں گا بات نہ کوئی ہور
جے مر گیا نہ زور ہے میرا نال رضا
ساتھ رضا دے خدائیدی پائی پیغمبر فاقہ
ہوئی مدت نہیں دسے اوپر تدوں نزول
حکم ہویا وچہ خلق دے کر توں دین ظہور
تاں طرفوں خلق نوں اللہ طرف بلا
اوجیہ اللہ پاک نوں دل تھیں کرن قبول
آکھ سنایا خلق نوں ہے ایہ دین حقیقت
آکھ سنایا نبی ؐ نے دعوت کر اسلام
مکے اندر خلق نوں جاں ایہہ ہوئی خبر
ہے اوہ حرم رسول ؐ دا جس خدیجہ نام
پہلاں سب کتھیں اسنے کیتا دین قبول
کلمہ پڑھیا دوہاں نے ہوئے ساتھ نبی ؐ
سی حضرت صدیق رض دی جالی کریں خیال
ایہہ مشرف دین تھیں ہو گئے خوش حال
حضرت عثمان رض آئے کے ہویا مسلمان
طلحہ رض اتے زبیر رض نے آندا تدوں ایمان
خواہش تھیں اوہ اپنی آیا اندر دین
سنتے تبدیلے اپنے ابو عبیدہ جان
پاس نبی ؐ دے آ کے آندا دوہاں ایمان
اجے پوشیدہ دین سا ناسی ہویا عیان
کہیا من اسلام نوں سارے چھڈیں باپ
واحد جانی رب نوں منیوں من رسول ؐ
سنے ہیں تیرے کہن دے اوپر کراں یقین

خلقت طعنے دیسی مینوں آئے ہزار — کیوں خلقت وچہ جہان کے ہوواں آپ خوار
جو کجھ تینوں رب نے کیتا ہے فرمان — توں قائم رہو اس تے دل تھیں میری جان
میں تیرا ہاں خیر خواہ نالے پشت پناہ — تینوں دیوے رنج جو اسنوں کراں تباہ
جو کوئی میرے جیوندیاں تینوں دیوے رنج — کرساں اس حلال ہیں کرساں ست نہ پنج
ہوندی روز بروز سی خلقت مسلمان — کوئی نہ کوئی لیاوندا آہا روز ایمان

بیان تکلیف آں حضورؐ از طرف اہل قریش

ابوجہل نے کسے تھیں جاں ایہہ سنیا حال — کہندا اجے ہیں جاندا کرسی ایڈ جنجال
پاس محمدؐ خلق جا ہوسی مسلمان — پکڑ محمدؐ مار دا دیندا نہیں امان
جو کوئی باجھوں بتاں ہور کسی دل خم — ویکھاں اندر حرم دے باجھوں میل صنم
سر اس دے نوں بھن کے دیواں مغز نکال — اسدا معلم ہوسی اسنوں میرا حال
وڈا لات منات تھیں آہا بت ہبل — سجدہ پہلاں اسنوں کر دیسی رب چل
حضرت تائیں رب نے کیتا ایہہ فرمان — کرتوں اندر خلق دے میرا حکم عیان
ساتھ بلند آواز دے آکھ پکار پکار — ڈرنا قوم کفار تھیں تینوں کی درکار
جاکے اندر مشرکاں کریں نصیحت خوب — باز رہن سب شرک تھیں ایہہ فرمایا رب
نذر نہ دیہو بت نوں اس تھیں آو باز — اللہ باجھوں ہور دی منتاں نہ نیاز
پڑھو نماز نہ غیر دی باجھوں پاک خدا — سجدہ باجھ خدائے دے کرنا نہیں روا
غیبی علم خدائے نوں ہور جانے کو — جو کجھ کردا رب ہے اوہو جاندا ہو
جو ڈرنا ہے اس نے کوئی نہ سکدا ادلے — باجھوں رب نہ دیوئے والا دوجا ہے
میرا پیر فقیر نوں جانوں نہ شریک — منّو میرے حکم نوں ہے ایہہ رستہ ٹھیک
تیری سب پیغمبری اوہ پہر رہن گواہ — منّو دل تے جان توں تینوں نبیؐ الہ
حضرت نے وچہ خلق دے کہیا حکم ربی — اللہ واحد رب ہے میں ہاں اس دا نبیؐ
اللہ لاشریک دا کوئی شریک نہ مول — تسیں پرستش اسدی اندر ہو مشغول
سن کے کہیا قریشیاں ایہہ دیوانہ ہی — عقل نہیں ایہہ رکھدا اوسنوں کہہ کی

سحر بازی وچہ نبی ص نوں کرن لگے منسوب
اوپر پاک رسول ص دے کرن لگے بہتان
پیغمبر دے قتل دی کرن لگے تدبیر
ساتھ اہل اسلام دے ضد کرن بے دین
سی ہک قوم قریش تھیں عقبہ اسدا نام
مسجد وچہ رسول ص سی پڑھدا آپ ص نماز
سجدے اندر جاں گیا دین دنی دا پیر
اوپر گردن نبی ص دے رکھیا پیر شریر
رحم نہ کیتا اس نے سارجرت تھیں دور
ہے ہے نبی کریم نوں دیون رنج لعین
اسنوں کی معلوم سا ہے ایہ گردن پاک
دناوٹ شریر نے ہو گیا دم بند
ابابکر رض نے ویکھیا دور کھڑے ہک جا
آہا ظالم لعنتی عقبہ رو سیاہ
لکھنے دی وچہ قلم دے طاقت ناہیں مول
یارب اس لعین دا کرتوں روسیاہ
اک دن وچہ نماز دے آہا نبی ص خدا
اوپر پشت رسول ص دے دھریا اوجڑا بھار
اوپر پشت رسول ص دے دھریا بھار شریر
ڈٹھا بی بی فاطمہ رض جاں ایہہ حال حضور ص
فارغ ہو نماز تھیں کیتی نبی ص دعا
وچہ لڑائی بدر دے ہویا قتل شریر
امیہ وڈا ساجاں نوں ہکسا بلال رض غلام
امیہ تدوں بلال رض نوں دیندا رنج مدام
ابابکر رض ایہہ ویکھ کے لیا بلال رض خرید

ہر کوئی آکھے سحر تھیں واقف ہے ایہہ خوب
جاں کوئی ویکھے معجزہ جادو کرن بیان
بیٹھ کنارے مصلحتاں کردے سب بے پیر
بات نہ مسلماں تھیں کردے اوہ لعین
ہک دن اس لعین نے ایہہ کیتا بد کام
عقبہ آیا دوڑ کے حضرت دل ناساز
عقبہ پاس رسول ص دے آہا کھڑا شریر
گردن پاک رسول ص تے کھڑا رہا بے پیر
آنکھیں نکل آئیاں باہر اس حضور
قدر رسول کریم ص تھیں واقف اوہ نہیں
جو بے ادب رسول ص دے گل وچہ لیندا پار
غش کھا ڈگا زمین تے اندر قدر بلند
دوڑ چھڈایا نبی ص نوں گل نہ کیتی کا
ابوجہل دا باپ سا ظالم ایہ گمراہ
جو تکلیف رسول ص نوں دیندے سی مجہول
جو کوئی اس جناب دا ہویا ہے بدخواہ
ڈٹھا اک شریر نے مسجد جدوں گیا
سارا پوراک اٹھ دا دیندا رکھ مکار
غرق نہ وچہ زمین دے ہو گیا بے پیر
اس مبارک پشت تھیں بھار کیتا جا دور
ماریں اس شریر نوں ساتھ عذاب خدا
اندر خاک ہلاک دے دل دا سابے پیر
داخل ہویا بلال رض جاں جا اندر اسلام
آکھے نوں کس دا سے آیا وچہ اسلام
کیتا پھیر آزاد سا دستے رب مجید

ہوئے آہے اوگ جو داخل اندر دین
ابو طالب نے ہاشمی جو سی ہور تمام
چوری جا کے بیٹھے دسے اجتھے پاس حضور
ابا بکر صدیقؓ سا وڈوا قبیلے دار
باجھوں اس غریب جو آہے مسلمان
ابو طالب نے ہاشمی نہ سی اہل ایمان
ایہہ آکھن جو نبیؐ نوں دیوے رنج ذرا
آہی ماؤں عمار دی نام سمیہ جان
ابوجہل نے دوہاں نوں کیتا پکڑ شہید
دوہاں وچوں کسے دا آہا ناہ گناہ
اکدن کہیا صدیقؓ نے پاک رسولؐ خدا
ظاہر کر توں اپنا مذہب دین اسلام
ڈر کے قوم قریش تھیں نہ لوکائیں دین
جا کے وچ مسجد دسے کراں عبادت رب
ابا بکرؓ دے کہن تھیں نبی علیہ السلام
منبر تے صدیقؓ نے خطبہ پڑھایا چار
ظاہر کیتی اس نے پیغمبر دی شان
جتنے ساتھ قریش کجھ آتے مسجد ول
ابوجہل سردار سا ہور شیبہ ولید
ابا بکرؓ تھیں جنگ نوں جو آئے بدنام
مسجد وچ صدیقؓ نوں کیتا اونہاں تنگ
چپ قریش کراوندے ہوندا نہ خموش
کہیا تدوں صدیقؓ نے پاس رسولؐ خدا
ڈر کے قوم قریش تھیں دین نہ دلوں چھوڑ
کیتا ہے جو مشرکاں نال اساڈے جنگ سا

طعنے دیون اونہاں نوں سب قریشی لعین
ایہہ موافق رہ گئے طرف علیہ السلام
وڈّن قریش کفار تھیں ظاہر رہندے دور
اوہ نہ ڈردا مول سا وچ قریش کفار
اونہاں نوں تکلیف سی دیندے نافرمان
اوہ سبب برادری دیندے آہے جان
گردن اسدی وڈّھ کے غصہ دیو چہ چار
یاسر اس دا باپ بھی ہوئے مسلمان
پہلاں ایہہ شہید دو ہوئے قدر مزید
کیوں آندا اسلام ہے آکھے رو سیاہ
کافر قوم قریش دا خوف نہ کریں ذرا
خلقت خاص عوام وچ کر توں وعظ کلام
خوف پیا کی اساں نوں ہرگز ڈراں نہیں
ظاہر حکم خدائی دا آکھ سنادیں سب
شروع کیتی وچ مسجدے جا کے وعظ کلام
ساتھ بلند آواز دے خلقت وچ سنا
ہور کہیا ایہہ خلق نوں لے آؤ ایمان
آئے مدد ہور بھی معترض پچھوں چل
آتے لڑن صدیقؓ تھیں کتنے ہور پلید
وچ لڑائی بدر دے ہوئے قتل تمام
ہو کے جمع قریشیاں آئے چایا جنگ
ماریا اونہاں صدیقؓ نوں ہو گیا بے ہوش
بیں راضی ہاں اس تے جو ہے رب رضا
اللہ اتے رسولؐ تھیں منہ نہ لیساں موڑ
اساں نعمت صبر دی لئی خدا تھیں منگ

سو سو انج رسول ؐ نوں دین کفار قریش
پل وچہ ہوندے جمع سی سارے دانگوں جیش
تاں بھی پاک رسول ؐ نوں جو ہوندا فرمان
اندر ساری خلق دسے ظاہر کران بیان

بیان اسلام آوردن حضرت امیر حمزہ رضؓ

ہکدن سب قریش دی مجلس سی یک جا
طرف اونہاں دی ویکھ کے پاک رسول ؐ خدا
وڈو خدا دسے قہر تھیں کرلیو یاد خدا
پوجن اندر پتھراں نفع نہ ذرہ ہو
بتاں تائیں پوجدے احمق نامعقول
ابوجہل سن اٹھیا دل وچہ غصہ کھا
کہندا کتھوں آیا ہوکے نبی رسول ؐ
ایہہ ہیں کس دے پاس تھیں پیدا کیتا دین
بڑا اساڈے ٹھاکراں تائیں آکھیں توں
گھن نیزی وڈساں جے کرسکے وار
اودسے ویلے غیب تھیں کہیا پاک خدا
ایہہ رسول کریم ہے جگ دی پشت پناہ
جو دشمن ہواتیں دا اسنوں لگے لیک
اسنوں وچہ جہاندے کون کرسے گمنام
حمزہ اس مکان تے حاضر تدوں نہ سا
حمزہ نے اس بات نوں سنیاں وچہ شکار
سنکے غصے ہوگیا آیا اندر جوش
خلقت تائیں اپنا پیا وکھاوسے زور
کیوں انج اس یتیم نوں ماریا ہتھ اٹھا
کہندا ہیں انج اس نے لے آیا ایمان

تو سو آہا آدمی یا کجھ گھٹ سو ار
وچہ انہاندے جا بیکے کہے رسول ؐ خدا
پوجیو نا ہیں ٹھاکراں ہے ایہہ بہت خطا
لعنت اونہاں ربدی بتاں نوں پوجن جو
اندر پوجن ٹھاکراں نا ہیں کجھ وصول
مارسے پاک رسول ؐ نوں ہک طمانچہ جا
احمق آکھیں اساں نوں نالے نامعقول
پیو دادا سے راہ تے رکھدا نہیں یقین
جے توں باز نہ آوسیں تینوں کہندا ہوں
پیا وگاڑیں آدمی پاویں راہ خوار
قدر رسول کریم ؐ دا جانن نہ جفا
واقف اسدے قدر تھیں نا ہیں روسیاہ
لعنت اس تے ربدی روز قیامت تیک
حافظ ہاں ہیں الیس دا ہر ہر وچہ مقام
آہا گیا شکار نوں جیہڑی دستور سدا
ابوجہل انج نبی ؐ نوں گیا طمانچہ مار
کہندا ذرہ ہے نہیں ابوجہل نوں ہوش
آکھے وچہ جہاندے میں جیہا نہیں ہور
انشاءاللہ اس دا بدلہ لیساں جا
ساتھ محمد ؐ میں کراں یاری وچہ جہان

آیا جلد شتکار تھیں ابوجہل دے پاس
حمزہ دے دلو چہ سا غصہ تے ہور جوش
ابوجہل دے مار دا سر وچہ جا گمان
ہور سنتا رڑل رتیاں رہا دیواں نال
کہیا سن کے عمرؓ نے ضامن ہیں پکڑا
ابوجہل سن عمرؓ نوں کعبے وچہ لے جلد
سانھ گواہی کٹھا کمال کرکے قول قرار
آیا باہر کعبیوں پکا کر تکرار
اندر دوجے ہتھ دے لیندا تیر کمان
رستے اندر عمر نوں اگوں ملے نعیم
عمر کہنے چلیا مینوں دس شتاب
سن کے کہیا نعیم نے ایہہ کم موانع ہو
کوئی برابر اس دے ناہیں اندر زور
فرض کیتا جے اوسنوں کرآویں قتل ام
ہاشم دی اولاد ہے ساری وڈی دلیر
مذہب تیرا اوہناں دا بھاویں ہکو ہو
سن کے ایہہ نعیم تھیں کہندا عمر خطابؓ
وچہ بغیچے آسکے گھر دے ایہہ کلام
کلمہ اوہ رسولؐ دا پڑھدا ساتھ زبان
امت وچہ محمدیؐ توں ہوسیں مردار
دل دے اندر آکھدا سنکے عمر خطابؓ
چار پاسے حیران بھی پھتر دکھ تمام
اسجے نہ پکڑی ملی دین محمدؐ مول
اگوں ملیا عمر نوں یک جا سعد وقاص
قتل محمدؐ واسطے آیا ہاں میں دوڑ

اسگے مجلس وچہ اوہ بیٹھا سا خناس
مجلس اندر آیا باطن وچہ خروش!
کہندا کیوں توں ماریا اوہ یتیم عیان
ہاشمیاں دا اس تے پوں ندیاں وبال
سچا قول قرار کرتاں ایہہ کر سال چار
بت وڈے نوں اسنے ضامن دتا چار
پاک نبیؐ دے قتل نوں ہویا عمر تیار
کریا قتل رسولؐ نوں کر ننگی تلوار
ہویا اندر راہ دے جدن عمر روان
بعد سلاموں اوسنوں کہندا ساتھ تعظیم
قتل محمدؐ واسطے دتا عمر جواب
مینوں نظر نہ آوندا اسنوں مارنے جو
وچہ زمین آسمان دے نظر نہ آوے ہور
کیونکہ اسدی قوم تھیں تینوں ملے امان
کئی ہزار جوان ہے تینوں کرسن زیر
اندر تیری قتل دے کرے دریغ نہ کو
توں بھی ساڈے دین دا کر داہیں ادب
وچھا ڈھٹا عمرؓ نے بدھا یک مقام
ناں لے کہندا عمر نوں لے آ جلد ایمان
ہرگز توں اس دین تھیں کریں نہیں انکار
ہن ایہ ساڈوں آ گیا کرنا کم شتاب
سچے گواہی دیوندے ہر دم صبح وشام
مڑ صوں دکھ الکھیڑیے اسنوں کر مقتول
عمر اسکنے چلیا کہندا کر اخلاص
تہما اساڈے دین نوں آکھے اوہ مردود

کہیا سعد وقاص نے نہ کر ایڈا جوش — نام نبی سے اس کم دا گھر وچہ بیٹھ خموش
کی جاناں توں اسنوں ہک طمانچے نال — کر دیوے گا مار کے تیرا مندا حال
ہکے حملے ساتھ اوہ پٹے کل پہاڑ — ہووں اسدے روبرو تیری مول نہ کار
ڈھڈا ناہیں مول توں پیا دکھاویں زور — روز محمدؐ نال توں دگھڑیں ظالم چور
تیرے دل دے وچہ نہ آیا خوف خدا — ماریا اس یتیم توں نہیں کیوں ستھ اٹھا
سنیوں سب قریشیو بات کہاں معقول — ہیں اوہ دین محمدیؐ کیتا انج قبول
ساتھ محمدؐ کون ہے کرنے والا زور — دیکھے مندی نظر جو دیواں گردن توڑ
سر اسدے توں وڈھ کے دیواں خاک رلا — جو کوئی اس یتیم توں آکھے برا بھلا
چپ قریشی ہو رہے نیویں گردن پار — دتا کسے جواب نہ ذرہ چوں چرا
ظاہر تھوڑا عمرؓ نے کیتا آہا جوش — کہندا خاطر جمع کر دیکھیاں نہ دھر خروش
اوتھوں مڑ کے آیا حمزہ پاس رسولؐ — کلمہ آکھ زبان تھیں کیتا دین قبول
پیغمبر توں اس تھیں ہویا ڈاڈھا زور — سنیاں جدوں قریشیاں ہر جا کیتے شور
ابو جہل مردود نوں بھل گئی تدبیر — کہندا زور نہ چلسی اگے اس امیر
سنیاں سب قریشیاں حمزہ مسلمان — سست ہوئی مردانگی ہو گئے حیران
حمزہ نوں اسلام وچہ جاں گذرے کجھ روز — آیا عمر خطاب بھی اندر دین فیروز

در بیان اسلام آوردن حضرت عمر بن خطاب رضی اللہ عنہ

آکھاں عمر خطاب نے جیوں آندا ایمان — ہویا وچہ کتاب دے جیونکر اساں عیان
اکدن پاک رسولؐ نے کیتا ایہہ بیان — بہت قریشی اس جا سن دے بے ایمان
ٹھاکر بت جو پوجدے ہوندے اسے تھیں دور — غافل رہندے راہ حق تھیں رہندے اوہ مغرور
احمق پوجن ٹھاکراں نالے بتاں نوں — باجھ عبادت رہندے پوجن بت ذلیلوں
ایہہ گل نہ آکھی کسے نے ابو جہل دے پاس — وچہ کفر مغرور سا اوہ مردود نحاس
جلیل کوتلے ہو بیاسن کے ایہہ بیان — اودھ دوہائی دیوندا وچہ قریشیاں جان
سنیوں سب قریشیو کہے محمدؐ کی — حق اساڈے بتاں دے کردا بے ادبی

گالیں دیندا اہناں نوں جو ہیں ساڈے رب
رکھدا نہیں اساں دی عزت حرمت مول
اج محمدؐ نوں کرے جو کوئی قتلا م!
سنیوں میری بات نوں دلدیاں گناں نال
فرض کیتا جے اسنوں ماریں کسی سبب
مطلب دی اولاد جاں دھولدے تلوار
غصے ہو کے سعد نوں کہندا عمر خطابؓ
پہلاں تیرے بدن تھیں منڈی کہاں جدا
ایہہ گل کہہ کے سعد دل آیا دھو تلوار
کیوں توں کردا نوریں آکھے ایہہ کلام
اول اوہناں دوہاں دے تائیں ماریں جا
کس تھیں سنیاں ایہہ تیں کہندا عمر خطابؓ
بیں کس تیری بات نے کیوں کہہ کراں یقین
سعد کہیا کہہ بکر از نخ اوہناں دی جا
غصے دے وچہ ہو یا سن کے عمر خطابؓ
جلدی گھر ول بھین دے ہویا عمر رواں
دروازے تے جا کے ہویا کھڑا خاموش
اندر تھیں آواز ایہہ سندا عمر جوان
نالے ہتھاں وچہ سا ہک ورق قرآن
تختے نوں کھڑکاوندا تاں پھر عمر تجوان
خوف کہن کیوں آگیا عمر اساڈے اج
دروازے نوں کھولدے پھول ورق شتاب
جس دن ویڑے بھین دے وڑیا عمر خطابؓ
کی کجھ پڑھدی توں سیں کردا ایہہ خطاب
کہندے اسیں نہ مول سی پڑھدے کوئی چیز

احمق کہندا اساں نوں کردا نہیں ادب
ردی ساڈے دین نوں کہندا نا معقول
دیواں گا وہیہ اوہ ٹہ ہیں اس دا میں انعام
ساتھ محمدؐ بدی دا مول نہ کرد خیال
بدلہ لین ہاشمی تیرے پاسوں جھب
پتہ نہ تیرا لگسی کہہ سن مار خوار
بات کریں ایہہ ساتھیں ہو کے بے آداب
توں بھی نظری آوندا رلیا ہیں اسدا
اگوں سعد وقاص نے کہیا ایہہ للکار
بھین بہنوئی آگئے تیرے وچہ اسلام
پچھوں ماریں غیر نوں ایہہ کم روا
ہوئے اوہ محمدیؐ میتوں آکھ جواب
باجھوں اکھیں ویکھیاں کجھ اعتبار نہیں
نہ اوہ کھاون اسنوں جا کے لیے آزما
کہندا ہوسی جھوٹھ جے تینوں کہاں خراب
باہر دا در بند سا ڈٹھا جا جوان
دل دے اندر عمر دے آیا غصہ جوش
بھین بہنوئی اسدے دونویں پڑھن قرآن
اوہ پڑھدے سن شوق تھیں سورہ طٰہٰ جان
کیوں دروازہ بند ہے کہندا کھول زبان
ورقے اوہ قرآن دے چا لوکاون بیچ
گھر لے جاون عمر نوں کر کے جھب آداب
غصے اندر پلنگ دے اوپر بیٹھے شتاب
دوویں میرے روبرو ہن بھی پڑھو شتاب
باتاں آپس وچہ سی کردے اہل تمیز

پھیر لیا اک بکرا جلدی عمر خطابؓ
تے گوشت کچھ اس تھیں کردا تبد کباب
آوے رلمل کھا لیکے انہاں کیا باں نوں
باجھوں اپنے ذبح دے کھاواں نا کیہں ہول
جاناں دل وچ عمر نے آنسا دوہاں ایمان
اٹھ بہنوئی دے پھڑے غصے اندر دال
زاری کر کے چھبڑی بہن جو چھپوں آر
ہورا کلی بہن نوں کردا ڈاہڈی مار
رو رو نعرے ماردی بہت کرے فریاد
دین محمدؐ خوشی تھیں کیتا اساں قبول
نالے پڑھیا دوہاں نے کلمہ پاک رسولؐ
روندی ڈٹھا بہن نوں دل وچ ترس پیا
جاں دو گھڑیاں گذریاں کیتا دوہاں آرام
جو کجھ پڑھدی نسیں ہن او ہو پڑھو کلام
انہاں کہیا ورق اوہ کڈھداں ناہیں مول
عزیٰ تے ہور لات دی کھادے قسم عمرؓ
بھین کہیا قرآن وچ کیتا حکم خدا
توں تاں اندر شرک دے سارا ایں غرقاب
جاندا کارن غسل دے سن کے ایہہ جواب
پھیر کہیا ایہہ عمر نے پڑھ کے دیو سنا
رلمل کیتی دوہاں نے سورۃ جا دل شروع
سندیاں اس کلام نوں ہو گئی تاثیرا
شوق جو دل وچ آئیا کردا ایہہ کلام
سچی ایہہ کلام ہے سچا اوہ رسول
لعنت پوجن والیاں ٹھاکر بتاں نوں

ذبح کرہیندا اٹھ کے ہتھیں آپ شتاب
ہوئے جاں تیار اوہ کردا دوہاں خطاب
کہندے اسیں نہ کھاوساں سارے کھاویں توں
ساری عمراں اساں دا رہسی ایہہ معمول
داخل دین محمدیؐ اندر ہوئے جان
لتاں جھمکے مار کے کردا بے حال
ہیٹھوں عمر خطاب دے رہندی خصم چھڑا
زخمی کیتا اسنوں روئے زار و زار
کیوں کردا ہیں اساں تے ظلم ستم بیداد
بھاویں ماریں اس تھیں مڑاں ہرگز مول
کلمہ ہور شہادتی پڑھ کے کرن قبول
لہو پونجھے بدن تھیں کردا پاک صفا
ترس جو دل وچ آئیا کردا بجھیر کلام
ہیں بھی سن کے اسدا پاواں بھید تمام
کریں بے ادبی انہاندی ایہہ نہ اساں قبول
مول بے ادبی نہ کراں کہے دور خطر
باجھ وضو قرآن نوں کوئی ہتھ نہ لار
اول کرے غسل توں سن لے عمر خطاب
جاں مڑ آیا اس نوں دتا ورق قرآن
سورۃ طٰہٰ دوہاں نے شروع کیتی اس جا
سننے دیوں ہویا عمر خطاب رجوع
روندا اس سن عمر سا چلے اکھیں نیر
واہ واہ کہی خوب ہے ایہہ کلام تمام
سچی ذات خدا ایکی فرق نہیں کجھ مول
جنہاں رب وساریا ہیں ملعون ذلیل

برحق رب رسولؐ ہے کیتا عمر یقین!
ورقہ چم قرآن دا سر تے چا دھرے
خطا ہوئی ایہہ بھل سکے میتوں کرو معاف
دسو کس مکان ہے رب دا خاص رسولؐ
حمزہ دے گھر وچہ سدا اسدن اوہ جناب
گیا لیکے عمرؓ نوں اس ول ترت سعیدؓ
باہر دا در بند تھا ساڈھا عمر خطابؓ
باہر جا دروازیوں ہویا عمرؓ کھڑا
باہر نظری آندا در تے عمر خطابؓ
سرخی اندر اکھیاں ہتھ اندر تلوار
کھول دیو در جاکے حضرت کہیا شتاب
جے اوہ آیا صلح تھیں زندہ جاسی پھیر
جاکے ہتھوں اس دی کھولواں تلوار
ایس تمامی ہاشمی جاں کڈھاں تلوار
تختے کھولو جاکے کہیا رسولؐ جناب !!
عمرا جے توں آیوں کارن قتل رسولؐ
آوے پھر تلوار جاں ہاشم دی اولاد
جے توں آیا صلح تھیں تاں ہے تیری چار
اجراں نوں آجاوندا در تے پاس رسولؐ
کہندا رب رسولؐ دے اوپر لیا ایمان
پکڑے قدم رسولؐ دے جلدی عمر خطابؓ
داخل ہویا عمرؓ جہاں اندر دین رسولؐ
ہوئی خبر قریش نوں آندا عمرؓ اسلام
حمزہؓ تے ہور عمرؓ جاں ہوئے مسلمان
ایہہ دو نامی عرب دے اندر سی مردان

حق محمد مصطفیٰؐ برحق اس دا دین
بھین بہنوئی اپنے اگے عذر کرے
اندر دین محمدیؐ داخل ہووان صاف
میں بھی جاکے اسدا کرساں دین قبول
حاضر پاک رسولؐ دے ہور کئی اصحاب
ایہہ بہنوئی عمرؓ دا آہا نیک رشید
جس جا پاک رسولؐ سا ہور تمام اصحاب
کہیا اک اصحاب نے پاک رسولؐ خدا
دشمن اوہ اسلام دا ہے گا بے آداب
جیونکہ مارن واسطے آیا ہوشیار
اج داخل اسلام وچہ ہوسی عمر خطابؓ
ناہیں گردن بہن کے کرساں اسنوں زیر
سر اسدے نوں وڈھ کے کرساں ٹکڑے چار
وڈھ وڈھ سب قریش نوں کراں خراب خوار
آیا ساتھ ایمان دے ہے اج عمر خطابؓ
اوہ مراد نہ ہوسی تیری کدے حصول
دشمن سب رسولؐ دے مار کرن برباد
چل توں نیت نیک تھیں پاس رسول خدا
پکڑے کمروں عمرؓ نوں اللہ دا مقبول
ناہیں مار زمین تے کردیواں بے جان
آیا وچہ اسلام دے کلمہ پڑھے شتاب
خوشی ہوئی اصحاب سی اللہ دے مقبول
غم اندر حیران سی مول نہ کرن کلام
ڈر کے قوم قریش دی تن وچہ رہی نہ جان
وڈا انہاں دا دبدبہ آہا وچہ جہان

اک دن پاک رسولؐ نے کیتی ایہہ دعا
اوہ دعا رسولؐ دی کیتی رب قبول
یا تھیوں حمزہؓ عمرؓ تھیں جو سی مسلمان
داخل حضرت عمر خطابؓ ہویا وچ اسلام
آیا اس دا دبدبہ اندر عرب تمام
اوسے روز رسولؐ دے پچھے نال نماز
اللہ اکبر آکھیا جا کے اوپر بام
مجلس وچ قریش دے کیتی صفت رسولؐ
ابو جہل نے آکھیا سن توں عمرؓ امیر
ساتھ محبت اس دا لیندا ہیں توں نام
کی اج تیتوں ہو گیا مینوں دس بیان
جدتک میرے جسم دے اندر ہے جان
توں ہے کافر دوزخی دشمن دین رسولؐ
دھرو میانوں عمرؓ نے ہتھ لئی تلوار
ہوئے بے ادب رسول نوں جو کوئی کہے کلام
جو ہے دشمن نبی دا کرساں مار تباہ
تینوں سب قریش نوں کردا ہاں اظہار
میرے وانگوں تسیں بھی لے آؤ ایمان
بات کرے کوئی غیر جے ماراں میں تلوار
ابو جہل جاں اٹھ گیا ڈرے کچہری سب
باپ آیا گھر اس دا جس دا نام خطاب
سن کے حضرت عمرؓ نوں کہندا اندوں خطاب
کیتا قتل خطاب نوں حضرت عمرؓ امیر
اس کہن تھیں عمرؓ دے آندا نہ ایمان
ماں پیو جس دم عمر نے کردتے قتلام

رہا عمر خطابؓ نوں وچ اسلام لب
اندر دین محمدیؐ کیتا عمرؓ شمول
اوہ ظاہر اسلام دکردے زاہ بیان
ظاہر کیتا اس نے اندر خواص عام
ڈردا مول نہ کسے تھیں اندر بات کلام
پڑھے جماعت ساتھ سی کعبہ وچ نماز
کیتی صفت رسولؐ دی اندر خلق تمام
سندے خاص و عام سی اوتھے نامعقول
صفت محمدؐ دی کریں ظاہر اج کثیر
آکھ حقیقت پھول کے میرے پاس تمام
کہیا حضرت عمرؓ نے سن اے نافرمان
ہر دم صفت محمدیؐ کرسی ایہہ زبان
خلقت نوں دھمکا کے رکھدا ہیں جہول
اندر قوم قریش دے کہیا ایہہ للکار
چھڈاں مول نہ جیوندا کردیواں قتلام
کرے نہ میرے روبرو بات کوئی بے راہ
ہیں اوہ دین محمدیؐ کیتا ہے اختیار
ظاہر کر اسلام نوں ہو مسلمان
سن مجلس تھیں اٹھ گیا ابو جہل مردار
اوتھوں حضرت عمرؓ بھی جاندا گھر دل جب
کہیا اس نوں عمرؓ نے کلمہ پڑھیں شتاب
ہرگز تیرے کہن تھیں کراں نہ دین خراب
اگے جا کے ماں نوں دے پھیر کرے تقریر
قتل کیتا پھر ماں نوں حضرت عمر جوان
سن ہوئے حیران سن مکی لوک تمام

اوپر خلافت عمرؓ دا غلبہ ہور پیا
آکھن حبشی نسے اپنے ماں پیؤ دتے مار
پہلاں بھی سا اس دا اس تھیں وڈا زور
ڈردا کوئی نہ آوندا اگے عمر جوان
خلافت نسدی راہ تھیں جاندا جیہڑے راہ

ڈردی آہی خلق سبھی انہاں ہر ہر جار
دل تھیں ہرگز غیر دا اوہ نہ ہوسی یار
اندر سارے عرب دے آہی اسدی لوڑ
لوک آہے سب نسدے جتول گیا جوان
حضرت عمرؓ امیر جو آہا عالی جاہ

در بیان ہجرت اہل اسلام طرف حبش

اندر مکے شہر دے ہوئی خبر تمام
ہوئے مسلمان ہیں حمزہؓ عمرؓ امیر
گذرے تھوڑے روز جاں رلمل کل کفار
حضرت ڈٹھا ظلم جاں وچ قریش کفار
مکے لین نہ دیوندے سانوں مول آرام
جاں ایہ نبی کریم تھیں یاراں سنی کلام
بیٹی پاک رسولؐ دی جو سی عالی شان
تزویج کیتا عثمان نے ہور رقیہ نال
ہجرت ایہہ عثمانؓ نے اول کیتی سی
حمزہؓ تے ہور عمرؓ بھی جو سی مسلمان
سب اصحاب رسولؐ دے بکھیوں ہو کے روان
آہا اندر حبش دے شاہ نجاشی نام
عادل نیت نیک بھی اوہ حبش دا شاہ
قسمت اندر اس دے جو آہا اسلام
مکے اندر خبر جاں سنن قریش کفار
طرف نجاشی لکھیا ابوجہل نے حال
اندر مکے ہو گیا اک محمدؐ نام

داخل ہوندے لوک ہیں جا اندر اسلام
اس زمانے وچ جو آہے وڈے کبیر
دیون لگے مومناں ہر ہر طور آزار
یاراں نوں فرمایا ہجرت کرو تمام
وچ حبش دے جا ہو چھڈ وا ایہہ مقام
کرن تیاری حبش دی مکہ چھڈ تمام
نام رقیہ اس دا وچ نکاح عثمانؓ
وچ حبش دے جا رہے پہلاں ایہ خوشحال
اول اسلام دے ایہو تھا جو ہی
دارو داری حبش وچ جا رہے مردان
باجھ علیؓ صدیقؓ دے کوئی نہ رہیا جان
رکھدا شاہ آباد ساری رعیت وچ آرام
دتی سب مہاجراں تائیں اس پناہ
نیکی ساتھ مہاجراں کیتی اس تمام
حبش شہر وچ جا رہے سب نبی دے یار
پیدا ہو گیا لوکاں ہے اک مذہب فی الحال
خلق وگاڑی اس نے مکے وچ تمام

ساڈے نال ٹھاکراں تائیں ہے کیہ بُرا
اور مذہب اس دے آئے لیندے لوک
اکثر لوکاں چھڈیا پیو دادے دا دین
ہیرا دار نہ لگدا اوسنوں دیداں مار
جیہڑے اس دے دین وچہ داخل ہوئے عام
اوہ اساڈے چور ہن سانوں دیہہ پکڑا
گھلے دو تن یار بھی اس خط دے ہمراہ
پاس نجاشی جاں گئے اوہ قریش کفار
پڑھیا اوہ خط شاہ نے جو کجھ لکھیا سی
اوہ اساڈے شہر وچہ رہندے کہڑی چار
لوکاں کہیا شہر وچہ رہندے اوہ تمام
دین انہاں دا اساں تھیں بہت مخالف چل
جلد سدایا عمرؓ نوں بھیج کدی اصرار
کون پیغمبر تساندا دسو دین شتاب
اساڈا دین اسلام ہے کہیا عمرؓ جوان
نازل اوپر اسدے کیتا رب قرآن
شاہ نوں ایہہ معلوم سی صفت رسولِ خدا
شاہ فرمایا عمرؓ نوں آ دیں ایں نزدیک
جو حلیہ سائیں دا کیتا عمرؓ بیان
جلدی حضرت عمرؓ نے کیتا وضو تمام
سن کے کہیا شاہ نے ایہہ کلام خدا
ایہہ گل کہہ کے تخت تھیں اتر آیا زیر
ساتھ بلند آواز دے لگا پڑھن قرآن
سن کے دل وچہ شاہ دے کجھ ہوئی تاثیر
شاہ نجاشی آکھیا سچ قرآن کلام

مذہب ساڈے نوں کہے ہر دم بُرا بھلا
اپنی طرف بلاوندا ہر ہر راہوں روک
مذہب پکڑ محمدیؐ اس تے کرن یقین
ہوئے سارے ہاشمی دل تھیں اسدے یار
اندر تیرے شہر دے آئے نس تمام
ابوجہل شاہ حبش نوں گھلیا ایہہ لکھا
تاں اوہ کہن زبان تھیں حالت اگے شاہ
ابوجہل دا لکھیا دیندے کڈھ مکار
تاں ایہہ شاہ قریشیاں تائیں بات کہی
کدھ تھیں ایتھے آ رہے دیہو حال سنا
مکی آکھن انہاں نوں سارے لوک تمام
وچہ انہاں سردار ہے عمر خطاب جوان
آیا حضرت عمرؓ جاں کہندا شاہ سنا
کہڑی اوپر اسدے نازل ہوئی کتاب
نبی محمدؐ نام ہے جس دی عالی شان
ہے گی وچہ توریت دے اسدی صفت عیان
اوہ توریت انجیل دا حافظ عالم سا
صفت محمدؐ پھول کے آکھ سنا دیں ٹھیک
پچھیں نجاشی آکھیا پڑھو کجھ قرآن
لگا پڑھن قرآن نوں سندے خاص عوام
ہیں باں اوپر تخت دے تاں ہیں بیٹھ کھلا
پڑھن لگا جا تخت دے اوپر عمرؓ دلیر
سورہ طٰہٰ وچہ تھیں پڑھیا کجھ بیان
داہ وا دین محمدیؐ کیتی ایہہ تقریر
برحق دین محمدیؐ سچا ہے اسلام

شرمندے ابو جہل ہوئے قریش کفار
کہے نجاشی انہاں نوں سنیوں او بدکار

ایسا چنگا دین نہ کیتا تساں قبول
اوہ نبیؐ برحق ہے رب دا خاص رسولؐ

جلدی میرے ملک دے وچوں جاؤ دوڑ
ناہیں اگے ہتھیاں پا کرساں لگا چونہ

ایہہ گل سن کے مڑ پئے سب شرمندے ہو
ابو جہل دے پاس جا حالت آکھن رو

دربیان رجوع بقصہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

مکے تھیں دل حبش دے گئے جو نیک طریق
رہیا نہ پاس رسولؐ دے باجھ علی صدیقؓ

پھیر قریشی ہک جا ہوئے جمع تمام
آپس اندر بیٹھ کے کرن صلاح حرام

اندر دین محمدؐ ہی جو کوئی جا وڑے
بات کلام نہ صلح دی اس تھیں کوئی کرے

ہاشم دی اولاد دے وچوں جو کوئی ہو
ناطہ رشتہ اس تھیں رکھو ناہیں کو

مول نہ کرو صلاح ہی ساتھ انہاں دے بات
مت یاری نہ کرو کوئی انہاں دے ساتھ

اوپر اس کلام دے قائم رہو تمام
ملن جے اندر راہ دے کرو نہ بات سلام

سودا دیہو مول نہ جان آون بازار
نہ خریدو انہاں تھیں دیون نقد ادھار

جو کوئی دیوے انہاں نوں سودا وچ بازار
سب قریشی انہاں نوں کر بے خراب خوار

وچوں ساری قوم دے اس نوں کرو جدا
صلح نہ رکھو اس تھیں دل دے وچ ذرا

آپس اندر ایہہ بھی کرن صلح شریر
قتل محمدؐ واسطے کریئے کی تدبیر

حارث وچہ قریشیاں رل مل کیتا قول
کہندے قتل رسولؐ نوں کریئے کیہڑی ڈول

کرکے جمع قریش نوں ابو جہل بے دید
قتل رسول کریمؐ دی کردا اسا تاکید

ابو طالب نے کسے نے کیتا ایہہ بیان
ایہہ قتل رسولؐ دے کردے نے سامان

مکے اندر ہاشمی جہڑے سی خاص و عام
ایہہ حمایت نبیؐ نے قائم ہوئی تمام

مطلب دی اولاد بھی آہے وڈے دلیر
ایہہ سب طرف رسولؐ دی لگے ہوکے شیر

ایہہ حمایت نبیؐ دے کرن لگے اظہار
دشمن سب قریش دے ہو گئے اک وار

ایہہ جد سارے ہاشمی نہ سی مسلمان
ایہہ قربت دے پاس تھیں ظاہر کرن بیان

آہا سب برادری دا ایہہ پاس کمال
دشمن ہوئی قریش دی ہاشم دی اولاد
دشمن ایہہ رسولؐ دا رہیا دلوں مدام
ابوجہل دا یار سا ابولہب بے دین
سنیا جدوں قریشیاں ہاشمیاں دا حال
کہندے کیونکر ہوسی ہن ساڈا مقصود
ابوجہل مردود نے سدّے یار احباب
آپس اندر انہاں نے لکھیا ایہہ اقرار
ساتھ محمدؐ ہور جو ہیں سگے مسلمان
جے ملن وچ راہ دے کریاں نہ سلام
جد تک سانوں پکڑ کے دیون نہ رسولؐ
کاغذ اوپر انہاں نے کر کے ایہہ تحریر
جدوں ایہہ قریشیاں کیتی قیل مقال
تن برس اوہ لکھیا بھید ایہہ رہیا جان
اللہ اتے رسولؐ دا جس جا گھر سا نام
حضرتؐ نوں جبریل نے دتی ایہہ خبر
عہد اتے پیمان دی جو سی اوہ کتاب
ڈٹھا جا رسولؐ نے کاغذ رہیا نہ مول
خبر ہوئی ابوجہل نوں کاغذ ہویا تباہ
کہندا سد قریش نوں ابوجہل سردار
بن اوہ کاغذ اس جا ہرگز رہیا نہ مول
کوئی اس اقرار تھیں ہرگز پھرے نہ مول
ابوجہل دا آکھیا بعضے کرن قبول!
بعضے وچ قریشیاں جو سی نیک نصیب
کاغذ دے اقرار تھیں ہوندے بھی تمام

وِیلے آہے ہک جا جان اتے ہور مال
ہک مخالف رہ گیا ابولہب ناساز
اوپر قتل رسولؐ دے قائم رسی بدنام
ایسی سبب رسولؐ دا دشمن رہیا لعین
ہوئے سارے ہاشمی پاک نبیؐ دے نال
جدوں حمایت واسطے ہوئے اوہ موجود
کاغذ اوپر بیٹھ کے لکھدے ایہہ کتاب
ہاشمیاں تھیں مول نہ کرساں کجھ گفتار
مطلب دی اولاد تھیں جن آندا ایمان
ہرگز کوئی انہاں تھیں کراں نہ بات کلام
ناطہ نسبت انہاں تھیں کرنا نہ قبول
دروازے تے حرم تے لاندے جا شریر
تدوں نبوت نبیؐ نوں آہا ستواں سال
کیڑے نے بھر کھا لیا اوپر اس مکان
قائم کرموں رہ گیا کھادا ہور تمام
ویکھیں جا قریش دا لکھیا نال نظر
کھا لئی اوہ کرم نے ہوئی سب خراب
باقی کاغذ دوسرا ہور کرو منقول
سب قریش قرار تھیں پھرسن خواہ مخواہ
کاغذ اوپر اساں جو لکھیا سا اقرار
کاغذ دے اقرار نوں رکھو سب قبول
باقی کاغذ دوسرا ہور کرو منقول
قائم اس اقرار تے اوہ رہے جہول
ابوجہل دست کہن دسنے لگے نہ اوہ قریب
پھیر قریشی نہ رہے اوپر اس کلام

جس دا ایک نصیب سا آیا پاس رسولؐ
جدوں نبوت نبیؐ نوں ہو گئے دس سال
ساتھ رضا خدا دے رب پائی اس وفات
ابو طالب دا آپ نوں جو کجھ ہویا غم
اندر اوسے سال دے بی بی سودہ نال
اندر اوسے سال دے حضرت دین پناہ
ابو طالب دی موت دے پچھوں دل بددین
جدوں قریشیاں نبی نوں بہتا کیتا تنگ
طائف دے ول اٹھ گئے پاک رسولؐ امام
اندر طائف شہر دے لوک آہے بیدین
اس شہر تھیں کسے نے آندا ناہ یقین
سبھناں حکم خدا دے تھیں رل کیتا انکار
رل کے رنج رسولؐ دین لگے خناس
مکے دیوں اٹھ کے ٹر دے پاک رسولؐ
ایہہ موضع مشہور ہے ہک مکے دے پاس
جناں دا ہک اس جا آیا تدوں گروہ
اوتھے پاک رسولؐ سی پڑھدے پئے قرآن
سن قرآن رسولؐ تھیں ایمان کرن قبول
پڑھیا ساری قوم نے کلمہ اتے درود
جناں اندر قوم دے کیتی جا خبر
ہک نے اگے دوسرے جاں ایہہ کیتی بات
اوہ کہے اس نبیؐ دا برحق دین قبول
مکے وچ رسولؐ نے جاں آندی تشریف
حرمی دا ہک مت سا مطعم اس دا نام
گھر وچ رہ کے اس دے حضرت دو تن روز

ابو جہل دی طرف بھی کجھ رہے مجہول
ابو طالب نے چھڈیا دنیا دا جنجال
سنیوں پاک رسولؐ دے اس پچھے حالات
طاقت ہوں نہ قلم نوں جے اوہ کرے رقم
کیتا عقد رسولؐ نے دل وچ ہو خوشحال
حضرت بی بی عائشہؓ آندی وچ نکاح
سبب تکلیف رسولؐ نے قائم ہوئے لعین
حارث دے پت زید نوں حضرت لے گئے سنگ
اک مہینہ اس جا کیتا نبیؐ آرام
جاں دعوت اسلام دی کیتی نبیؐ آ جن
دشمن ہوئے رسولؐ دے طائف وچ لعین
اللہ اتے رسولؐ نوں لگے کرن بیزار
ہوئے طائف شہر تھیں حضرت بہت اداس
بطن نخل دے وچ جا کیتا نبیؐ نزول
بیٹھے حضرت آ کے اوتھے بہت اداس
اگے پاک رسولؐ دے لشکر سنے انبوہ
اوسے رستے جن سی کہندے ہوئے رواں
جنہاں کہیا رب دا اوہ برحق رسولؐ
رخصت ہوئے نبیؐ تھیں سارے ہو خوشنود
پیدا ہویا اک ہے پاک رسولؐ بشر
بچے دوزخ دی اگ تھیں چاہے کوئی نجات
ہویا محمد رب دا مرسل اتے رسولؐ
رنج اتے تکلیف تھیاں آہے بہت ضعیف
اُس دے گھر وچ آپ نے کیتا جا مقام
پھیر گئے گھر اپنے اندر دن فیروز

ہکّے اندر فیر جاں لگے کرن بیان
حالت طول طویل ہے ختم کراں ایہ باب

جو سی حکم خدائے دا لگے کران عیان
ہن کجھ حال معراج دا آکھاں وچہ کتاب

شروع باب دوم حکمت در معراج شریف چہ بود

اللہ کہ اساں نوں ٹریا دوجا باب
اول رکھنا چاہیے سن اے نیک مزاج
سنی معراج رسول ص نوں ہویا ایت سبب
عجب ثواب جو خلق دے اندر ہین کمال
امت دی جاں آپ ص نوں آئی نظر خطا
اندر ایسے فکر دے رہندے آپ قدیم
حکم ہویا جے خلق دی بخشش ہے منظور
جاگیں ادھی رات جے ادھی امت تیں
چوتھا حصہ رات جے جاگن ہے منظور
امت کارن اپنی جتنا رہیں بیدار
جاں ایہ حکم رسول ص تے کیتا رب نزول
اندر استغفار دے دیندے رات گذار
ہوندے کھڑے رسول ص سی بعد نماز عشار
قدم مبارک آپ تے ہوندا ورم قدیم
ڈٹھا ایہ فرشتیاں پاک نبی ص دا حال
امت دے غم واسطے باجھوں خطا رسول ص
زاری کرکے روندا اندر رنج الم
تیرے ایس حبیب ص دی ربا نہیں خطا
تاں حضرت نوں رب نے کیتا ایہ فرمان
نوں رحمت دا آکھکے دیکھ نبی ص دریا

حال معراج رسول ص دا جیوں ہے وچہ کتاب
کی حکمت سی ربدی ہووے وچہ معراج
امت دے اعمال نوں حضرت ویکھے سب
سب وکھائے نبی ص نوں قادر جل جلال
نال بخشش دے واسطے لگے کرن دعا
فکر اندر غمگین سی سدا رسول کریم ص
راتیں یاد خدا دے اندر رہن ضرور
ایہ عذابوں دوزخوں بخشش دیواں گا میں
چوتھا حصہ خلق نوں کراں عذابوں دور
بخشاں امت اتنی کہیا رب غفار
اندر یاد خدائے دی رات رہے مشغول
کہندے امت بخش توں میرے رب غفار
اندر یاد خدائے دی جاندی رات وہار
کثرت جدوں قیام دی کیتی نبی کریم
کیتی عرض فرشتیاں اگے جل جلال
راتیں وی نہیں آرام نہ رہے ہمیش ملول
باجھ گناہوں نبی ص نے ایہ کی پایا غم
امت بدلے ایس نوں کیوں غم دتا یا
توں امت دے واسطے ہوویں نہ حیران
نالے سب ملکوت نوں ویکھیں اکھیں آ

ویکھ خزانہ مغفرت اسمان تے آر
اس رحمت دے بحر دے اگے ہن کی چیز
ایسے خاطر نبیؐ نوں ہویا سا معراج

دیکھیں اکھیں نال توں رحمت دا دریا
گناہ تمامی خلق دے سن اے نبی عزیزؐ
ایہ سبب معراج دا سن توں نیک مزاج

حکمت دیگر

ہک روایت ہور ہیں کردا ہاں تحریر
دوزخ اندر بندیاں تائیں کراں عذاب
جس دن روز حشور دا قائم کرے خدا
نفسی نفسی آکھسن اسدن سب نبیؐ
ڈٹھے باجھ عذاب دا ہوندا بہتا ڈر
پاک نبیؐ نوں رب نے اوپر عرش لے جا
دیکھی ہوئی چیز دا بہت نہ ہوندا ڈر
روز قیامت امتی تاں اوہ کہے پکار

اندر سب قرآن دے کہیا رب تدبیر
سب تفصیل عذاب دی دسی رب وہاب
اوتھے کم نہ آوسی کوئی یار بھرا ار
اوہ کیوں نفسی آکھسن ہیں کہاں اجی
دل دے اندر انہاں دی ہوندی خوب خطر
دوزخ اتے بہشت بھی ڈٹا سب دیکھا
رہے نہ پاک رسولؐ دی تاں دل وچ خطر
ہویا معراج رسولؐ نوں اس سببوں یار

حکمت دیگر

بعضے آکھن ایہہ سی حکمت وچ معراج
جدا جدا سب آکھیا اللہ وچ قرآن
مشکل ہوندا آکھنا ڈٹھے باہجوں حال
اس خاطر معراج سا ہویا نبیؐ خدا

حال بہشتاں دوزخاں سن توں نیک مزاج
اکھیں مول نہ دیکھیا آہا شاہ جہان
سد دکھایا نبیؐ نوں اللہ جل جلال
تاں اوہ اکھیں اپنی ویکھ لیئے خود آر

حکمت دیگر

بعضے آکھن کنجیاں دوزخ اتے بہشت

دتیاں سد رسولؐ نوں سن اے نیک سرشت

حکمت دیگر

حکمت بعضیاں راویاں کیتی ایہ تحریر
پیدا کیتے رب نے جاں زمین آسمان
عرض کیتی آسمان نے اگے پاک خدا
میرے وچ کر راستہ کیتے سورج چند
میرے اندر اپنا داخل کیتا نور ا
کریں خلیفہ اپناں جاں توں وچ جہان
کیتی اگے رب دے کیتی ایہہ دعا
پیدا جس دن توں کریں اوہ خلیفہ رب
میری ایہو عرض ہے تیری وچ درگاہ
نیویں گردن پا کے زمین رہی خاموش
اسی وقت زمین توں آیا حکم خدا
سن کے رتبہ اس دا عرض کیتی آسمان
کرسی کیتی عرض ایہہ نالے عرش عظیم
توں کیوں رہی خاموش ہیں میتوں دیہہ جواب
توں ہیں مالک خلق دا رب غریب نواز
اوہ لائق سی ناز دے کیتا انہاں بیان
ہیٹھ پیراں دے آون والی ہاں میں خاک
میرا کی مقدور ہے تیری وچ درگاہ
ہیں وچ طاقت کہن دی ایہہ گل ناہیں گل
کراں خلیفہ زمین فیں کہیا پاک خدا
اگے ایہہ زمین دے سن کہیا آسمان
رہندا میرے وچ ہے حضرت جبرائیل
میرے اوپر رب دی ہیگی لوح قلم

وچ معراج رسول دے سن توں بیٹھ امیر
جس دن ای جا علی کیتا سا فرمان
میتوں عزت نال نہیں کیتا آپ بتار
کیتا پھر زمین کھتیں میتوں رب بلند
تیرے اگے عرض ہے میرے رب غفور
میرے پاسوں اسلاں کر توں رب رحمان
وسیع کرسی آکھیا میتوں پاک خدا
میرے پاسوں اسلوں کر توں پیدا سب
اوہ خلیفہ اپنا میتھیں کریں اللہ
رحمت دے دریا نے اس نے کیتا جوش
اک خلیفہ ہوسی کیتی ایہہ ندار
توں اس عالی شان توں میتھیں کر سبحان
ساتھیں پیدا اسلوں کر توں رب رحیم
سن کے ایہہ زمین نے کیتی عرض شتاب
کیتی عرش آسمان نے سیکے اپنے ناز
خاک ضعیف کمبخت میں تا جنہاں دا ناں
مسکین اتے غریب ہیں نہ خلیفہ پاک
کہاں خلیفہ اپناں میں کتھیں کریں اللہ
رب غریبی زمین دی ایتی ندر نہ تیرا
ہے عاجز مسکین اتے میرا رحم سدا
کی ہویا جے ہوسی نہیں وچ اک انسان
نالے اسرافیل ہے نالے میکائیل
جیہیں اتے نادریں رہسن ہوئے غلام

ہے بیت المعمور بھی کعبہ ملک خدا — خاک اتے غمناک توں رہسیں زیر سدا
ایہہ حالت آسمان دی جس دم سنی تمام — زمین رہی خاموش سی کیتی ناہ کلام
جس دم پیدا ہویا اوپر زمین رسولؐ — بزرگ وچہ پیغمبراں اللہ دا مقبول
اس دن کہیا زمین نے دیکھیں اے آسمان — خاک میری غمناک دی اللہ کیتی شان
میرے اوپر ہویا عالم دا سردار — میں نوں بھی ایہہ بزرگی دتی رب غفار
اگوں کجھ آسمان نوں آیا ناہ جواب — عرض کیتی آسمان نے اگے رب وہاب
یارب پیدا زمین تے کیتا خاص حبیبؐ — خاک ہلاک ناپاک دا ہویا ایہہ نصیب
میں نوں بھی ایہہ بزرگی دیویں کیویں خدا — میرے اوپر اس دا قدم شریف لیا
اللہ تے آسمان دی کیتی عرض قبول — اس حکمت تھیں ہویا سا معراج رسولؐ

حکمت دیگر

بعضے کہن معراج نوں سد رسولؐ خدا — امرت سونپی اوسنوں کر کے کرم عطا
وچہ معراجے حکمتاں ہور کہی تحریر — راوی وچہ کتاب دے کہندے با تدبیر
آکھاں جے سب حکمتاں ہووے وڈی کتاب — کہنی ختم کتاب ہے میں نوں عرض شتاب
بعض کہن فرشتیاں کیتی ایہہ دعا — ہک واری محبوب دا دیہہ دیدار خدا
سب تفصیل معراج دی جے میں کراں رقم — تاں ایہہ مول کتاب نہ ہووے کدی ختم

شروع احوال معراج شریف

آسماناں نوں زمین تھیں گئے جو آپ حضور — اس دا نام معراج ہے خلقت وچہ مشہور
ہک روایت بارہویں ربیع الاول دی — بعضے کہن معراج سا ہویا پاک نبیؐ
دوم روایت گیارہویں ماہ آہا شوال — رجب دی ستائیسویں بعضے کہن سنبھال
بعضے کہن ستائیسویں آہی ماہ رمضان — اکثر قول محدثاں رجب دے اوپر جان
ماہ رجب وچہ سا کیتا حکم خدا — حضرت جبرائیل نوں آئی اے ندا

کہہ توں ہون آراستہ حوراں تے غلمان
قبراں اندر مردیاں کردے نہ انج عذاب
حوراں تائیں حکم سا کیتا رب غفار
ملکاں نوں فرمایا اوپر عرش خدا
آدمؑ نوحؑ خلیلؑ نوں ہوئی خبر تمام
روحاں تے وچہ قدسیاں کیتی ایہہ ندا
آویں جبرائیل نوں رب کیتا فرمان
اوتھوں ہک براق لے پاک نبیؐ تے جا
جبرائیل بہشت نوں ہویا ترت روان
گھوڑا اچھل ہزار ہے وچہ میدان کھڑا
نام محمد مصطفیٰ ص لکھیا بہت عجیب
ڈٹھا اک براق نوں جاری دوہیں نین
اوس تھیں جبرائیل نے کیتا استفسار
حضرت جبرائیل نوں کہندا اوہ براق
شان محمد مصطفیٰ اسنی جو روز میثاق
ہک واری اس نبیؐ دا دیکھاں میں دیدار
سن کے جبرائیل نے اس نوں پکڑ لیا
دروازے وچہ نبی دی آندا اوہ براق
دولت خانے آپ دے آئے ہوئے روان
اتھانی ہک نبی دے پھوپھی آہی جان
جبرائیل براق نوں باہر کرکے کھڑا
ڈٹھا پاک رسولؐ نے جبرائیل کھڑا
کہیا جبرائیل نے بھیجیا رب سلام
میں تینوں لے جاوساں ہن اوپر آسمان
اٹھ محمد مصطفیٰ جلدی ہو تیار

زینت زیب بہشت دی ساری کرن ملکان
ساری رات معراج دی کہیا رب وہاب
پہن لباس بہشت دے سارے کرو سنگار
تساں دیدار حبیبؐ دا ہوسی انج عطا
عیسیٰؑ موسیٰؑ پاس بھی کیتی ایہہ کلام
آسماناں تے آوسی انج رسولؐ خدا
جاویں طرف بہشت دی ایتھوں ہو روان
اسنوں کرا سوار توں اوپر عرش لیا
ڈٹھا وچہ بہشت دے اندر ہک میدان
پیشانی تے انہاندی قدرت نال خدا
حضرت جبرائیل بھی آیا انہاں قریب
نیویں گردن کھڑا ہے مول نہ کردا چین
توں کیہیں اندر فکر دے روویں زار و زار
چھل ہزاراں برس تھیں میں ہویا مشتاق
عاشق ہویا اس دا کہیا اوس براق
اندر اس دے ہجر دے روندا زار و زار
کہندا اچھل میں اسنوں نبیوں دیاں دیکھا
جو سی پاک رسولؐ دا مت نہیں مشتاق
اگے اندر خواب دے آیا شاہ جہان
سنتے پاک رسولؐ سی اوسدے وچہ مکان
اندر جا کے نبیؐ دا دیندا ایہہ ہلا
کیوں آیا ہیں رات نوں کہیا نبی خدا
بعد سلاموں سد دا تینوں رب علام
انج تینوں معراج دا رب کیتا فرمان
تینوں اوپر عرش دے سدیا رب غفار

کرکے وضو رسولؐ نے دو رکعت نماز
جبرائیل رسولؐ نوں چادر نور پہنا
کمر بندیا قوت دا بدھا نال کمر
چابک اوپر چار سو چڑیا مروارید
پھڑ کے جبرائیل نے دست رسولؐ انام
زمزم تھیں پھر وضو جاں کیتا نیک اوصاف
اندر حرم شریف دے پھیرے بعد طواف
وچ حطیم رسولؐ دا سینہ کیتا چاک
میکائیل لیائیا پانی زمزم جار
دل نوں کرکے پاک اس رکھ دتا پھر زود
آندا باہر مکیوں حضرت نوں جبرائیلؑ
ساتھ فرشتے اوس دے آہا ستر ہزار
ہویا میکائیل بھی حاضر اس میدان
سارے ملک رسولؐ نوں کرن آداب سلام

پڑھ کے باہر آوندا پیغمبر خوش راز
جتی سبز زمردی پیراں اندر پار
چابک سبز زمردی غور دنے وچ کر
جندی وچ جہاندے نا ہیں دید شنید
آندا پاک رسولؐ نوں اندر بیت الحرام
رہیا کھڑا رسولؐ پھر کرکے ست طواف
تھوڑی دیر حطیم وچ بیٹھا نیک اوصاف
دور کیتا پھر وحی نے دل تھیں خون ناپاک
دل نوں پاک رسولؐ دے کیتا دھو صفا
بند کیتا پھر شکم نوں حضرت سی خوشنود
آیا استقبال نوں حضرت اسرافیل
کرن سلام رسولؐ نوں ہو کے صفاں قطار
ستر ہزاراں اس دے ساتھ فرشتے جان
کہیا علیک رسولؐ نے اوپر انہاں تمام

بیان صفت براق و روانہ شدن

نالے اوہ براق بھی ہویا آ کر کھڑا
اوہ براق بہشت دا آہا عالی شان
گھوڑے وانگوں اسدے آہے چارے پیر
گردن تے دم اسدی وانگ شتر دے خوب
طول درازی باندیاں ایہہ روایت ٹھیک
سینہ سرخ یاقوت دا چمکے وانگوں نور
آہے سرخ یاقوت دے دونویں طرف رکاب
سنے اتے اسدے لکھیا کلمہ پاک

صفت کراں کی اسدی ہرگز لکھی نہ جا
منہ وانگوں انسان سا اسدا کراں بیان
ملک اندر مڑ آوندا کر آسماناں دا سیر
بازو نوانا اسدے دو طرفیں محجوب
کھولن تھیں سی جاوندی مشرق مغرب تاب
زین بہشتی پشت دے اوپر پیا ضرور
سچے تھیے اٹکدے سدہن باجھ حساب
رنگ عجائب اس دا آہا بہت چالاک

اڈدا اڈانگ پر زیاں اوہ براق عجیب
کہندا پاک رسول نوں جبرائیل ع وحی
اوپر اسدے یا نبی ص ہو کے جلد اسوار
پکڑیا جا براق دا جبرائیل ع رکاب
کہندے اس تے یا نبی ص چلیں ہو اسوار
ملک مقرب رب دی ہو کے صفاں قطار
جاں نزدیک براق دے آیا پاک رسول ص
آیا جبرائیل نوں اس دم حکم خدا
اوہ کیوں جلد براق تے ہوندا نہیں سوار
تیں ہو دن اسوار تھیں کیوں کیتی ہے دیر
کہندا جبرائیل نوں سن توں جبرائیل ع
میرے استقبال نوں اوپر ہر آسمان
میری خاطر رب نے کیتا اج معراج
وڈا تیرا براق ہے دتا بھیج خدا
فردا روز نشور دے امت قبراں کتھیں
ہر ہر دے سر ہووسی بہت گناہاں بھار
رستہ طول طویل سال پنجاہ ہزار
تیز ہوسی تلوار تھیں بالوں ہوگ باریک
امت اس پل اوپر دن کیوں کر ہوسی پار
ایہ سن پاک رسول ص تھیں کیتا حکم خدا
امت تیری اٹھسی جس دم قبراں تھیں
اوتھے ہک ہک بھیجساں تیز براق سعید
اس پل اپر انہاں نوں تنگ نہ کرسیاں مول
ایہہ سن پاک رسول ص جاں لگا ہون سوار
یا بھیجیں ختم پیغمبراں اوپر میرے کر!

جو اسدا اسوار سا عالی نیک نصیب
ایہہ اج تیرے واسطے اللہ بھیجیا سی
دیکھیں وچ آسمان دے جو ہیں گے اسرار
میکائیل لگام نوں جا کے پکڑے شتاب
ہیں فرشتے منتظر وچ آسمان ہزار
تیرے استقبال نوں عالم دے سردار
یاد آیا کجھ نبی ص نوں ہویا بہت ملول
کی کجھ فکر رسول ص دے دل وچ آئے بار
کہیا جبرائیل نے اے عالم دے سردار
سن کے پاک رسول ص نے آکھ سنایا پھیر
اج جیہوں معراج ہے کیتا رب جلیل
کھڑے فرشتے منتظر باجھ حساب بیان
دھریا قاب قوسین دا میرے سر تے تاج
جھنڈا اندر پاک دے لنگھے ست دریا
لنگھے بھکھے اٹھسی جبرائیل امین
کیونکر اوپر دوزخاں کرسن اوہ رفتار
ہوسوگ ہنیرا رات جیوں لڑنا باجھ شمار
کوئی یار برادری آوگ ناں نزدیک
ایہ دل میرے فکر ہے جبرائیل یار
امت دا غم یا نبی ص کھاویں نہ ذرا
اوپر ہر ہر قبر دے جو ہیں اہل یقین
کر اسوار لے جاوسی وچ بہشت مزید
نوں امت دے واسطے ہوویں نہ ملول
کیتی عرش براق نے عالم دے سردار
یا جیہوں اس رسول ص دے ہو اسوار ہو

کہندا تدوں براق نوں جبرائیلؑ وحی
سن کے ایہہ براق نوں ہوئی خوشی حصول
ناں تیرے دیدار دا مدت تھیں مشتاق
سا مشتاق دیدار دا عالم دے سردار
ہن براق جو حشر نوں حاضر کیتم کروڑ
ہووین اسدا پشت دی توں میرے اسوار
کیتی عرض براق نے حضرت کرے منظور
گرد سواری نبیؐ دے ہک لکھ دیہ ہزار
مشعل آہی نور دی ہر ہر دے ہتھ جان
سی تد نور رسولؐ دا وچہ حجاب ہزار
حکم ہویا جبرائیلؑ نوں اک حجاب اٹھا
پردہ ہویا دور جاں ظاہر ہویا نور
ائیویں گرد دے ساں دے ہوگ اہنیرا خطا
اوہ سیاہی گناہ دی ساری کرسی دور
حضرت ہوئے سوار جاں کہیا تدوں وحی
رستہ ہے ایہ جاندا ہوسی آپ رواں
وحی کہیا وچہ راہ دے جو کوئی کہے آواز
سن کے اس آواز نوں دیویں نہ جواب
سجی طرفوں آپ نوں آئی ہک ندا
توں اندر اس راہ دے جلدی کرو نہ ہول
کہیا جبرائیل داسا حضرت نوں یاد
کھبی طرفوں نبیؐ نے پھیر سنی آواز
تھوڑا اگے جاں گئے پچھوں سنی ندا
آئی اگلی طرف تھیں پچھوں ہک ندا
کہندا پاک رسولؐ نوں اگے ہٹئے وحی

چلیا اج معراج نوں ہے ایہ ختم نبیؐ
کیتی عرض براق نے سن لے پاک رسولؐ
چار ہزاراں سال تھیں سن اسوار براق
پہلاں ہون اسوار تھیں ہک کریں اقرار
باجھوں میرے اسدن چڑھن نہ اوہ ہور
کر لے میرے نال توں ہن توں قول اقرار
چڑھیا اس براق تے تاں اوہ رب دا نور
نہ سے فرشتے رب دے ہو کے صفاں قطار
اگے پچھے نبیؐ دے ہوئے سب روان
قدرت ساتھ لوکایا اللہ رب ستار
ظاہر نور رسولؐ نوں کر کے دیہ دکھا
غالب اوپر مشعلاں ہویا اس ظہور
جاں یک قطرہ کرم دا کرسی رب عطا
غالب قطرہ کرم دا ہوسی نور ظہور
ہتھوں چھڈ لگام نوں حضرت پاک نبیؐ
چھڈی جلدوں لگام سی اڈیا بانہ بیاں
دیکھ جواب نہ مول توں رکھیں ایہہ لحاظ
آخر اوتھوں ٹرپیا اوہ براق شتاب
چلیا ہیں معراج نوں اے حبیبؐ خدا
مول جواب نہ اس دا دتا پاک رسولؐ
شاید اس جواب تھیں ہوسی کجھ فساد
تاں بھی ترک جواب دی کیتا اس لحاظ
تاں بھی دین جواب نوں جانا نہیں خطا
بولے پاک رسول نہ تاں بھی جاں خطا
سن نوں چاروں طرف تھیں جو آواز پئی

جو تیں سجی طرف دا وتا نہ جواب
امت تیری اس تھیں ہوندی بہت یہود
جے توں کھبی طرف دا دیندا کجھ جواب
جے اگلی آواز تھیں کردے آپ کلام
جے پچھلی آواز تھیں کہندا کجھ رسول ؐ
اوتھوں ہوئے رواں جاں حسن قبول یہ کلام
آہے اندر ہتھ دے اسدے دو پُر جام
دودھ اندر سا یک دے دوجے وچ شراب
کر منظور رسول ؐ نے نوش کیتا سے شیر
اوتھوں ہوئے جاں اگہاں کیتی وحی آواز
روضہ پاک رسول ؐ دا ہے گا جس مکان
ہو اسوار براق تے حضرت ٹردے پیر
اُترے نبی براق تھیں اوتھے پڑھی نماز
اندر اقصیٰ مسجدے آئے پھیر حضور ؐ
اللہ خاطر نبی ؐ دی نالے کیتے سب
دوم روایت آئیا روحاں سب انبیا
ہو ردوگانہ آپ نے اوتھے پڑھی نماز
اگے ہویا مصطفیٰ پچھے ملک رسول ؐ
دست مبارک نبی ؐ دا پھڑ کے جبرائیل ؑ
ڈٹھا پاک رسول ؐ نے حجرے اندر آکر
ڈنڈے سبز زمرد دی اسدے آہے سب
بازو کھلے ہک جے ڈھکے تمام زمین
اس دا نام سترا نج سا دھریا آپ اللہ
ہر ہر وچ مقام سی ہک فرشتہ شام
اوس رستہ تھیں چلیا اوہ براق رسول ؐ

جیتوں اس آواز تھیں کردا کجھ خطاب
چھڈ جاندے اسلام نوں دل نہیں ہو خوشنود
مشرک امت ہووندی تیری بہت خراب
امت ہوندی گمراہاں نبی علیہ السلام
وچ تمہاری ہووندی امت جا شمول
ہک فرشتہ آپ نوں کردے آئے سلام
آندے اوہ نزدیک جاں نبی علیہ السلام
ہک کریں منظور توں کہندا ملک شتاب
راضی دل وچ اپنے ہو یا ماہ منیر
شہر مدینہ آئیا اس وچ پڑھن نماز
اس جا پڑھی نماز سی حضرت شاہ جہان
پہنچ گئے کوہ طور تے محل نہ لگی دیر
رواں ہوئے پھر اگہاں نوں حضرت نال نیاز
سب پیغمبر آوندے حضرت پاس ضرور
اندر مسجد آئیکے داخل ہوئے سب
پاک نبی ؐ دے ملن نوں بھیجیا آپ خدا
پچھے ملک پیغمبراں کیتی آئے نیاز
فارغ ہو نماز تھیں جاندے اوہ مقبول
اندر بیت المقدس وڑیا نال دلیل
پوڑی سرخ یاقوت دی کھڑی آہی اسجا
بازو دو نوریں اسدے آہے قدرت رب
اوہ بھی سبز زمرد دی آہے کریں یقین
اس دے وچ مقام سی گنتی وچ پنجاہ
تا پہنچ اس دا ملک سی ہور ہزار پنجاہ
اڈیا دل آسمان دے دیر نہ کیتی مول

اگے اندر راہ دے آیا ہک دریا
ڈوہنگا دو برس دا رستہ پانی سا

لنگھ گیا دریا جاں اگے آئی یاد
ستر ہزار زنجیر تھیں جوڑی کرتوں یاد

ستر ہزاراں ملک سی ہر ہک نال زنجیر
لنگھ گیا اوس دا تھیں حضرت ماہ منیر

رستہ پنج سو سال دا جدوں براق گیا
اوہ پہلے آسمان دے نیڑے گیا سا تا

ہر دم میری طرف تھیں لکھ درود سلام
اوپر روح رسول ؐ دے یارب بھیج مدام

بیان آسمان اوّل

دروازہ آسمان دا ڈٹھا نبی کرام ؐ
بنیاں سرخ یاقوت دا آہا اوہ تمام

جندرا مروارید دا لگا آہا خوب
ہک فرشتہ اس جا سا دربان محجوب

اسماعیل اوس نام سا تابع اسدے ہور
ستر ہزاراں ملک سی وڈا صاحب زور

کہیا جبرائیل نے اوسنوں اے دربان
کھولیں در آسمان دا ہو تو جلد روان

کہیا اوس دربان نے کی ہے تیرا نام
کون دو جا تیں نال ہے ایہہ بھی کس کلام

کہیا جبرائیل نے ہیں ہاں جبرائیل
ساتھ محمد مصطفیٰ ؐ سن لے اسماعیل

سن دروازہ کھولیا ہویا بہت خوشی
حضرت تائیں مرحبا کہندے ملک سبھی

اوٹھا اوہ آسمان سا پنج سو برس راہ
گیا اوپر آسمان جاں حضرت خواہ مخواہ

ہک گردہ فرشتیاں ڈٹھا پاک رسول ؐ
سی اوہ وچہ قیام دے ذکر اندر مشغول

پیغمبر جبرائیل نوں کیتا استفسار
ایہہ فرشتہ کون ہے دسیں کر اظہار

کہیا جبرائیل نے ایہہ ہیں ملک تمام
پیدا ہوئے جدوں تھیں رہندے وچہ قیام

است کارن اپنی توں بھی منگ دعا
فرض قیام نماز دے اندر کرسے خدا

دو دیں ہتھ دراز کر منگے نبی ؐ دعا
کیتا فرض نماز وچہ تدوں قیام خدا

اگے ہویا جاں نبی آدم ہک شریف
سٹھ گز ان اس قد سی آہا بہت ضعیف

حضرت کہیا وحی نوں ایہہ ہے کون انسان
بابا آدم ایہہ ہے کیتا وحی بیان

نیڑے جا کے نبی ؐ نے کہیا سلام علیک
دے جواب سلام دا آدم ہوئے لبیک

حضرت آدم آکھیا سن میرے فرزند
دیکھ تیرا دیدار میں بہت ہویا خورسند

رخصت ہو کے اس تھیں ڈٹھا ہک دریا
پچھیا حضرت وحی نوں اس دریا دا نام
روز حشر دے مردیاں زندہ کرسے خدا
قبراں اوپر ایس تھیں جس دم بارش ہو
اس دریا تھیں لنگھیا جاں اوہ شاہجہان
ہر دم میرے طرف تھیں لکھ درود سلام

شیروں بہت سفید بھی پانی اسدا سا
ایہ بحر الحیوان ہے کیتا وحی کلام
اس تھیں بارش ہوسی قبراں تے ہر جا
زندہ سارے ہوسن مردہ رہسی نہ کو
تیز چالاک براق سا گیا دوجے آسمان
اوپر روح رسول دے یا رب بھیج سلام

بیان آسمان دوم

جاں دوجے آسمان تے گیا رسول خدا
جاں دروازہ کھولیا آہا اس دربان!
ہک ہک دی سی تابع دو دو لکھاں فوج
انہاں تائیں نبی نے کیتا جا سلام
سب نبی نوں ویکھ کے کرن آداب تعظیم
ڈٹھیاں صفاں رسول نے ہو کے اگہاں روان
کہندا جبرائیل نوں عالم دا سردار
کہیا جبرائیل نے ایہہ ہیں ملک تمام
کدے رکوع تھیں انہاں نے نہ اٹھایا سر
توں بھی ایسیں رکوع دا رب تھیں کریں سوال
کیتی عرض رسول نے ہوئی اوہ قبول
دو شخصاں نوں ویکھیا حضرت نے ہک جا
حضرت یحییٰؑ ایک ہے کیتا وحی بیان
دوہاں تائیں سلام جاں کیتا پاک رسولؐ
کہندے اوہ رسولؐ نوں عالم دے سردار
گیا اگاہاں جاں نبیؐ ہک فرشتہ ہمدرد

دروازہ کھلوایا کہہ کے وحی نذار
ڈٹھا دو لکھ تابع اسدے ملک پچھان
ہر دم یاد خدائیدے اندر رہندے موج
دین جواب سلام دا سن کے ملک تمام
کہن دیدار رسولؐ دا رہیا شوق قدیم
آہے وچہ رکوع دے اوہ فرشتے جان
ایہہ فرشتے کون ہیں کہہ حالت اظہار
جد تھیں پیدا انہاں نوں کیتا رب غلام
طرف نیچے آسمان دی کیتی نہیں نظر
ایہہ رکوع نماز وچہ بخشے جل جلال
اوتھوں اگے چلیا اللہ دا مقبول
پچھیا جبرائیل نوں ایہہ ہین کون سنا
حضرت عیسیٰؑ دوسرا ہے گا عالی شان
دین جواب سلام دا دونویں اوہ رسول
اللہ نے دکھلائیا تیرا اج دیدار!
بیٹھا ہک جا دیکھیا آہا صاحب زور

اوپر اس دے جسم دے سر سا ستر ہزار
منہ ہر ہر نال سا اوتنا نال شمار

ہر ہر منہ دے نال سی ستر ہزار زبان
ہر ہر نال زبان دے ذکر کرے سبحان

حضرت کہیا وحی نوں مینوں دس بیان
ایہہ فرشتہ کون ہے کیتا وحی بیان

ایہہ موکل رزق دا قاسم اس دا نام
بندیاں رزق پہنچاوندا ہے گا ایہہ مدام

روزی ایہہ پہنچاوندا جیہڑا حکم خدا
کمی زیادہ اسقیں کہدا نہ ذرہ ا

ایہہ گل سن کے وحی تھیں ہوئے آپ ردان
ہک پل اندر آیا اوہ تیجے آسمان

ہر دم میری طرف تھیں لکھ درود سلام
اوپر روح رسول ؐ دے یا رب بھیج مدام

بیان آسمان سوم

جاں تیجے آسمان تے آیا اوہ براق
دروازہ کھلوایا اللہ دے مشتاق

جاں اوپر آسمان دے آیا اوہ حضور
ڈٹھی اس دربان دی جو سی فوج ضرور

تابع آہے اُسدے تریے لکھ ملک سیان
ہک ہک دی سی تابع تری لکھ ہور پچھان

لگے جاکے نبی ؐ نے دیکھی قدرت رب
کئی ہزار ملک سا سجدے اندر سب

حضرت کہیا وحی نوں دس انہاں دا حال
کد تھیں سجدے وچہ ہیں ایہہ ملک خوشحال

کیتا جبرائیل نے حضرت پاس بیان
پیدا کیتا انہاں نوں جد تھیں ہیں سبحان

ایہہ عبادت انہاں دی رہندے وچہ سجود
اندر ایسے ذکر دے رہندے ہیں خوشنود

ایہہ عبادت اپنی امت خاطر نوں
منگیں اللہ پاک تھیں حضرت وسداہوں

منگی اللہ پاک تھیں حضرت جدوں دعا
سجدہ کیتا فرض تاں وچہ نماز خدا

گیا اگاہاں جاں نبی ؐ ملے داؤد ؑ نبی
پاک نبی ؐ نوں ویکھ کے ہویا بہت خوشی

اگے ہوکے نبی ؐ نے کیتا اوس سلام
دے جواب سلام دا کہ کے خوشی تمام

رخصت ہو داؤد تھیں ڈٹھا حضرت جا
اوپر ہک مکان دے سا ہک ملک خلا

قد ودّا اس ملک دا ہیسی ستر ہزار
مشرق مغرب تیک سی درازی یار

ہور فرشتہ اس دے تابع آہے جان
طول عرض ہیں انہاں دا ایہہ بھی کراں بیان

نوّے ہزاراں برس دا رستہ سا قد طول
جہ کوئی ویکھے آدمی ہوش جاندے سب بھول

آدمیاں نوں گرز تھیں کر دے اوہ فنا
اوتویں قدرت رب تھیں زندہ ہوندے پھیر
زندہ ہوندے پھیر اوہ رب دی قدرت نال
کس دی امت ایہہ ہیں کی ہے انہاں خطا
کہیا جبرائیل نے ایہہ سب ہیں جبار
تیک قیامت انہاں دا رہسی ایہو حال
اگے ہویا جاں نبی آیا بحر سقیم ا
کہیا جبرائیل نے ایہہ ہے اوہ دریا
نوح نبی دا آیا سی تدوں طوفان
زمین اتے آسمان دا جو ہے فرق پچھان
ایہہ وڈا دریا ہے جس دا انت نہ کو
ایہہ سن جبرائیل تھیں حضرت ہوئے روان
ہر دم میری طرف تھیں لکھ درود سلام

ذرہ ذرہ انہاں نوں پھیر کرن اس جا
دوجی واری مار دے ملک انہاں نوں گھیر
حضرت کہیا وحی نوں دس انہاں دا حال
دائم انہاں داسطے جو ہے ایہہ سزا
رحم نہ ہرگز انہاں نوں آیا ہے یک وار
پیغمبرؐ نوں دیکھ کے حیرت ہوئی کمال
ایہہ کیہڑا دریا ہے کہیا نبی کریمؐ
تھوڑا پانی ایس تھیں اوہ زمین گیا
خلقت ہوئی غرق سی اس وچہ کریں دھیان
ستواں حصہ اس دا کیتا وحی بیان
باجھوں اللہ پاک دے واقف کہیڑا ہو
ہیں چوتھے آسمان دا اگے کراں بیان
اوپر روح رسولؐ دے یا رب بھیج سلام

احوال آسمان چہارم دربان ملک الموت

جاں چوتھے آسمان تے گئے رسولؐ خدا
کہیا ایہہ دربان نوں حضرت جبرائیلؑ
کھولیا در دربان جاں ڈٹھا پاک رسولؐ
گنتی اندر چار سو آہے پورے جان
ملیا پاک رسولؐ نوں موسیٰ علیہ السلام
دے جواب سلام دا موسیٰؑ ہوئے خوشی
ملکاں دی اک نبیؐ ڈٹھی ہور قطار
وچہ تسبیح خدا دی آہے اوہ مشغول
کہیا جبرائیل نے سن توں شاہ جہان

رستہ پنج سو سال دا ہک پل وچہ گیا
کھولیا در آسمان دا آیا نبی خلیل
آہے اس دربان دے تابع ملک قبول
اوتھوں پاک رسولؐ جاں اگے ہوئے روان
اگے ہو کے آپ نے کیتا جا سلام
کر دا شکر خدائے دا دیکھ دیدار نبیؐ
اوہ آئی وچہ قعدہ اندر یاد غفار
رات دنیں وچہ قعدے ذکر اندر رسول
ایہہ عبادت رب تھیں کر توں طلب عیان

قعدے خاطر نبیؐ نے کیتی نالوں دعا
اس جگہ تخفیص ہو گیا حضرت جدوں روان
عورت بھی فرعون دی بی بی آسیہ جان
سنہزاراں محل سا آسیہ دا اوں جان
مریمؑ دا جو محل سا وڈا عالی شان
اوسے جاگہ نبیؐ نے ڈٹھا عزرائیلؑ
بہت فرشتے رحم دے سجی طرف کھڑے
کھبی طرف جو ملک سی انہاں سیاہ لباس
باہر منہ تخفیص اندرے شعلے دوزخ نار
سجے کھبے نہ کرے کردا اوہ دھیان
ڈگ ڈگ پتے رکھ تخفیص تعالیٰ لونہدے آر
کہندا جبرائیل نوں اگے ہو جبرائیل
کیتی ملک الموت نے حضرت دی تعظیم
کہیا ملک الموت نے جو پیدائش سب
روحاں امت تدہ دی جان ہیں لکھاں لین
میرے اگے یا نبیؐ جو ایہہ تھال پیا
اگے عزرائیل دے سی اک تھالی خوب
اس تختی تے نام ہے جو سب خلق خدا
رحمت دے ایہہ ملک ہاں سجی طرف کھڑے
ایہہ جو ہک درخت ہے وڈا عالی شان
دنیا تے جہاں آدمی جدے ہندا ہے بیمار
موت اوسے جہاں آدمی پتا ہوسے جدا
تختی ول ہاں دیکھدا کہ پتے نالے ہیاں
کر دریافت اسدی قبض کراں ہیں جان
گھلاں سجی طرف تھیں تدوں فرشتیاں ہیں

قعدہ تلدوں اخیردا کیتا فرض خدا
بی بی مریمؑ آسلے اوپر ہک مکان
ایہہ بھی ہک مکان تے آہے عالی شان
آہے مروارید دے سارے اوہ مکان
جڑے فیروزے اسدے سارے وچ مکان
بیٹھا سا ہک تخت تے اوپر قدر جلیل
کھبی طرف ظلم دے آہے بہت پرے
صورت بہت ڈراؤنی جاندے ویکھ جو اس
ہتھیں گرزاں آتشیں غصہ وچ انگیار
اگے اک درخت سا اسدے عالی شان
ہتھ فرشتیاں دیوندا عزرائیل اٹھ
ایہہ محمد مصطفیٰؐ دیکھیں عزرائیل
کیتا کھڑا براق نوں حضرت نبی کریمؐ
قابض انہاں روحاں دا میوں کیتا رب
کردا رحم کمال ہاں اے سرور ثقلینؐ
ایہہ دنیا دے وانگ ہے دیواں حال بتا
تختی اندر ہتھ دے آہی ہک مرغوب
ایہہ درخت نشان ہے جد تک رہے بقا
جو ہیں کھبی طرف دے اندر ظلم بھرے
ہر ہر پتے تے نام ہے لکھیا ہر انسان
پتا اسدے نام دا زرد ہوندا اک وار
پوندا تختے وچ ہے میرے اگے آر
تختی اوپر اس دا نام نہ رہندا جان
جے اوہ بندہ نیک ہے بھیجاں کہہ فرمان
قبض کراں روح اسدی آکھ سنایا ہیں

جے بندہ بدکار ہے کھبی طرفوں زرد
کہیا عزرائیل تے مینوں غرض نہ مول
ایہہ مینوں معلوم ہے مردا جاں انسان
اوہ ہوندے سب کرم دے چھ لکھ ہور عذاب
جے اوہ بندہ نیک ہے بھیجاں ملک رحیم
جو ہک واری جائکے قبض کریندے جان
کہیا پاک رسول نے دسیں ہور بیان
یا اس اندر دخل ہے ہو فرشتیاں نوں
جبدن تھیں ایہہ رب نے سونپی مینوں کار
تابع ستر ہزار ہے ملک جو صاحب زور
اوپر انہاں فرشتیاں ہے میرا فرمان
کروے اندر بدن دے ہکجا اسنوں قید
حضرت اسنوں آکھیا کرکے ہتھ دراز
کہیا ملک الموت نوں پیغمبر نے جھب
کہیا عزرائیل نے کہہ توں پاک رسول ؐ
کہیا پاک رسول ؐ نے امت میری جان
قبض کریں توں رحم تھیں ہوویں نہ خفیف
کہیا عزرائیل نے مینوں قسم خدا
حکم ہمیشہ آوندا مینوں ستر ہزار
روح گروہ محمدی ؐ توں اے عزرائیل
ویلے موت نہ انہاں توں غم وچ کریں غریق
امت دا غم نہ کریں توں حضرت دن رات
رخصت ملک الموت تھیں لیکے ہویا حضور
ہک دانہ یاقوت دا اسا بیت المعمور
ہک ہزار قندیل سی اس وچ بہت عجب

دیواں گھل فرشتیاں جے ہے اوہ مردود
گنتی نال فرشتیاں اللہ دے مقبول
حاضر چھ لکھ ہوندا نندوں فرشتہ آن
حاضر ہوندا آ بکے میرے پاس شتاب
جے بندہ بدکار ہے تاں بھی رحم عظیم
دوجی وار نہ جاوندے نیک قیامت جان
توں خود کردا قبض ہیں روحانوں سب جان
کہیا ملک الموت نے سن اے حضرت ؐ توں
اس جگہ تھیں اٹھیا کدی نہیں ہکوار
ہک ہک دی ہے تابع ستر ہزاراں ہور
روح بدن انسان دے اوپر ہک مکان
تاں میں ہتھ دراز کر پکڑ لواں جیوں صید
تیرے اگے ہک ہے میری ایہہ نیاز
کتنے گنتی وچ ہیں ایہہ فرشتے سب
جو آکھیں دل جان تھیں کرساں اوہ قبول
قبض کریں توں انہاں دی عزرائیلا جان
عاجز اوہ ناتاں ہیں نالے بہت ضعیف
اللہ ہر دن حکم ہے کردا نال رضا
تیری امت واسطے کہندا رب غفار
قبض نہ کر توں غضب تھیں کہندا رب جلیل
کیونکہ دلیاں رنج ہیں جاں تک در رب شفیق
اوہ غریب نواز ہے دسیسی آپ نجات
آیا پیش رسول ؐ دوں پھر بیت المعمور
آہے سبز زمردی دو دروازے نور
سب گویا یاقوت تھیں اوہ بنایا خوب

منبر سونے سرخ دا اس وچ عالی شان
طول بلندی اس دی پنج سو برساں رلہ
بنیا ہے جس روز تھیں اوہ بیت المعمور
سامنے جو ہے عرش دے اک نوری دریا
جو ہکواری آوندے اوتھے کرن طواف
اگلے روز طواف نوں جان فرشتے ہور
پھڑ کے دست رسول دا جبرائیل وحی
اذان کہی جبرائیل نے اوپر جا مینار
آسماناں تھیں ہوئے جمع فرشتے سب
پڑھن دوگانے واسطے آئے سبھے تیار
وچ فرشتیاں مرسلاں ہویا نبی امام
خواہش دل وچ نبی دے ہوئی تدوں زیاد
پڑھن نماز جماعت تھیں بندے نیک سب
حکم ہویا ایہہ نبی نوں امت اندر نیں
روز جمعہ دے جمع ہو لین ایہہ ثواب
جمع ہمیشہ ہووندے روز جمعہ دے کر
ہمیشگی جبرائیل نوں روز جمعہ ایہہ کار
پڑھدا اوپر منبرے خطبہ اسرافیل
سب فرشتے آوندے پچھے پڑھن نماز
شاہد رہو فرشتیو ایہہ ثواب اذان
پھیر بلند آواز تھیں کہندا اسرافیل
امت وچ محمدی جو ہیں لوگ خطیب
پھیل اس تھیں آکھدا حضرت میکائیل
امت وچ محمدی جو ہیں سبھ امام
سب فرشتے آکھدے پھیر بلند آواز

چاندی دا مینار اک روشن سا تابان
پیدا روز میثاق دی اس دی ہوئی بناہ
روز فرشتے آوندے ستر ہزار ضرور
کر کے اس وچ غسل اوہ کرن طواف سدا
دوجی وار نہ آوسن تک قیامت صاف
ایہہ بیت المعمور دے اندر رہندا شور
منبر پاس لیایا جو کعبے وچ سی
وچ فرشتیاں مرسلاں ہو گئی اٹھیا سے
حاضر ہوئے انبیاء حکم کیتا ایہہ رب
کرن امام رسول نوں پچھے صفاں تیار
رخصت بعد سلام تھیں ہوئے اوہ تمام
ایہہ نماز جماعت تھیں تلبون رب عباد
اوہ دعا رسول دی اللہ منی مجیب
غرض جماعت کراں گا سن پیغمبر ایں
رل مل پڑھسن جمعہ نوں مومن آشنا سب
وچ بیت المعمور دے جو ہیں ملک خدا
اذان بلند آواز تھیں کہے اوپر مینار
کرے امامت جمعہ دی حضرت میکائیل
فارغ ہو نماز تھیں کردا وحی آواز
بخشیا روح موذناں جو ہیں وچ جہان
اس خطبہ دا اجر جو دتا رب جلیل
اجر انہاں نوں بخشیا بخشنے رب مجیب
اجر امامت جمعہ دا ہیگا وڈا اجلیل
ہیں ایہہ انہاں بخشیا بخشنے رب غلام
ملیا سانوں اجر جو اندر اس نماز

بخشیا سب نمازیاں امت پاک رسولؐ | پڑھے جماعت جمعہ دی جو اندر مقبول

بیان آفتاب

تیک قیامت انہاندا رہسی ایہ دستور | سورج دا کجھ حال ہیں اگے لکھاں ضرور
ڈٹھا بیت المعمور تھیں جس دم نبیؐ خدا | تھوڑا اگے جاں گیا سورج نظر پیا
طول درازی اسدی سن میں کراں شمار | سٹھ حصہ اس زمین تھیں اوہ زیادہ یار
راوی ابن عباس ہے لکھدا ہور شمار | اسی ہزاراں سال دا رستہ طرف چہار
ایہ سورج جاں رب نے کیتا سا پیدا | سونے دی یک تختے ٹکاں خوب بنا
ہور بنایا اس تے اوپر تخت عجیب | آہا سرخ یاقوت تھیں بنیا ل سی حبیب
پاوے تن ہزار سی اس دے وچ شمار | ملک اٹھاون اوسنوں رل کے سٹھ ہزار
سٹھ ہزار فرشتیاں روزانہ ہوندا فرمان | اوہ فرشتے آوندے سب چوتھے اسمان
مشرق طرف اٹھا لیکے سورج دن چڑھا | شام تائیں لے جاوندے اسنوں مغرب دا
پھر چوتھے اسمان تے کردے ہیں مشغول | اندر ذکر خدائیدے رہندا ایہہ معمول
اگلے دن پھر آوندے سٹھ ہزاراں ہور | سورج اوہ چڑھاوندے آدوجے دل زور
تیک قیامت اس دا رہسی ایہہ دستور | بعضیاں وچہ روایتاں لکھیا وچہ ضرور
سورج جاں دن غروب ہے ہوندا ویلے شام | ہیٹھ عرش لے جاوندے رلکے ملک تمام
سجدہ اگے رب دے سورج کردا جا | صبح صادق دسے تیک اوہ سجدے ہے پیا
جا پھر ملک چڑھاوندے سورج مشرق ول | شام تائیں پھر آوندا مغرب دی ول چل
لکھیا وچ کتاب دے ڈٹھا ہے ہک جا | زیر عرش لے جاوندے سورج جدوں اٹھا
چوتھا حصہ رات دا جاوے جدوں وہا | سورج تائیں حکم ہے کردا پاک خدا
جیڑھ توں جا زمین تے سورج جلدی نال | سورج اگے رب دے عرض کرے فی الحال
خلقت اوپر زمین دے ربا کیے گناہ | ویکھے مول نہ جاوندے میتھیں پاک اللہ
طاقت ڈیکھن دی نہیں میرے اندر مول | چڑھنا ربا زمین تے میتوں نہیں قبول
پھیر نہیں کجھ ہوندا سورج نوں فرمان | ادھی گذرے رات جاں حکم کرے سبحان

چڑھدا نوں جا کے سورج ہوندا حکم خدا
سورج اگے رب دے کردا عرض سنا

رہا وچ زمین دے خلق جو کرے خطا
طاقت ویکھن دی ناہیں میرے وچ خدا

باقی رہندے پھیر جاں پھر ہوندا اجر زبان
اوہو کردا عرض ہے سورج حال بیان

سورج تھیں سن عرض ہے کہندا پیر خدا
بدکاراں دی سورجا ویکھیں نہیں خطا

بعضے ادھی رات تھیں ہلیوں کردے یاد
بیٹھے اندر ذکر دے دل تھیں ہوئے شاد

چڑھیں نہ جد تک مول توں اوہ نہ اٹھن مول
بیٹھے رہن ذکر دے اندر اوہ مشغول

توں برکت تھیں انہاں دی چڑھیں زمین تے جا
مول نہ بندے عاصیاں دی توں ویکھ خطا

تاں پھر سورج ہوندا اوسے وقت رواں
صبح صادق پھر ہوندی اوسے وقت عیاں

ایہ سورج دا حال ہیں ڈٹھا وچ کتاب
ہن احوال رسولؐ دا اگے لکھاں شتاب

ہر دم میری طرف تھیں لکھ درود سلام
اوپر روح رسولؐ دے یارب بھیج مدام

بیان آسمان پنجم

ہویا براق رسولؐ دا اوتھوں اگہاں پھان
اوہ پنجم آسمان دی ہویا طرف روان

جاں پنجویں آسمان تے آیا اوہ حضور
ڈٹھا جا دربان نوں آہا وچ سرور

تابع پنج لکھ اوہدے آہے ملک قوی
پنج پنج لکھ سی تابع آہا ہک ہک دی

اوتھے ملیا نبیؐ نوں ابراہیم خلیلؑ
لوطؑ اسحاقؑ یعقوبؑ بھی نالے اسمٰعیلؑ

سبھناں تائیں آپ نے کیتا جا سلام
دین جواب سلام دا راضی ہو تمام

کرے مصافحہ نبیؐ تھیں حضرت ابراہیم
نالے ہور پیغمبراں کیتی بہت تعظیم

ہک فرشتہ اس جا ڈٹھا حضرت ہور
وڈا اس دا قد سا نالے صاحب زور

سن ہیں اس تندی آکھاں سب حالات
ہک سے لقمہ کھا لئے ساری موجودات

حضرت اگے جا ویکھے ڈٹھا ہک دریا
سا اوہ سارا آتشی قدرت نال خدا

اس دریا تھیں لنگھ کے حضرت ہوئے پار
جا چھیویں آسمان تے پہنچ گیا ہک وار

احوال آسمان ششم و دیدن حضرت میکائیل را

دروازہ کھلوایا کر کے وحی آواز
سن تدوں اس دربان دا جو کجھ آہا ساز

تابع آہے اُسدے چھ لکھ ملک تمام
اوتھوں اٹھے جاں گیا نبی علیہ السلام

یک دروازہ اس جا ڈٹھا سا حضور
سب سفید کافور دا آہا روشن نور

دروازے نوں اُسدے دو تختے سی عیان
قفل دروازے اسدے جیویں زمین آسمان

حضرت جبرائیل تھیں کیتا استفسار
اس نے اسارا حال توں دسیں کر اظہار

کہیا جبرائیل نے جس دم پاک خدا
دوزخ اندر عذاب دی کیتی جدوں بنا

ملکاں نظری آندا اوہ ہمیشہ عذاب
ویکھ فرشتے اسنوں رہندے سی بیتاب

ملکاں اس عذاب تھیں منگی تدوں امان
ہویا اللہ پاک دا اس ویلے فرمان

پردہ ایہہ فرشتیاں قائم کیتا چار
ایہہ دروازہ رکھ کے جندرا دتا لار

حضرت جبرائیلؑ نوں کہے رسولؐ کمال
جندرا کھول دکھا توں مینوں اسدا حال

دوزخیاں دا حال کجھ تاں ہووے معلوم
دوزخ نوں بھی ویکھ کے حال کراں مفہوم

کہیا جبرائیل نے سن لے پاک رسولؐ
تینوں دوزخ دیکھنا غرض نہیں کجھ سول

تاں پھر جبرائیل نوں کیتا حکم خدا
جندرا کھول رسولؐ نوں اسدا حال دکھا

عرض کیتی جبرائیل نے کنجی ناہیں پاس
کنجی باجھوں کھولنا آوے نہ قیاس

حکم آیا ایہہ کھولنا مشکل ناہیں مول
کرے اشارت انگلی جے ہن پاک رسولؐ

جدوں اشارت انگلی کیتی اس مقبول
جندرا کھُلا اس دا آہا اوسے سول

اندر اوس دے ڈٹھیا سا اک ملک مہیب
ہیبت آوے اس تھیں آہی شکل عجیب

ایڈا سا منہ اس دا جیوں زمین آسمان
ہکے داری پالنے ایہہ سب وچ جہان

گرد فرشتے اس دے پہنے لباس سیاہ
صورت بہت ڈراؤنی رحم نہ مول نگاہ

گرزاں ہتھیں آتشی رحم نہ کردے مول
انہاں دے سردار دا آہا ایہو سول

اک منبر تے انہاں دا بیٹھا سا سردار
اوہ فرشتے اس دے آپے تابعدار

اسی ہزاراں پیری اس منبر دا جان
طول عرض سا اک دا جیونکہ ہے آسمان

دیکھ فرشتیاں انہاں نوں لنگدے سب بارن
بیٹھا نبیوں گرد نبی منبر تے سردار
اسمارے منہ تھیں اگ دسے ڈگدی سی انگیار
زمین برابر اساڑے منہ تے چشماں ہر
دہشت نبی کریم نوں اس دیکھ پئی
کہیا جبرائیل نے اس دا مالک نام
اسنوں پاک رسول ﷺ نے کیتا جا سلام
کہیا جبرائیل نے سن اے مالک یار
سن گئے نام رسول ﷺ دا امرنوں اوہ ڈٹھا
پھڑ کے ہتھ رسول ﷺ دا کہندا راضی ہو
امت تیری یا نبی جو ہے گوشت پوست
جو کوئی تیری پیروی کردا انہیں قبول
رخصت اس تھیں ہو کے ٹریا نبی خدا
پاک نبی ﷺ نوں دوہاں نے کیتا جا سلام
ہک روایت لکھیا وچہ ہاشت نبی ﷺ
ڈٹھا میکائیل نوں اگے ہوئے رسول ﷺ
پاس ترازو اس دے آہا ہک سیا
ڈنڈی آہی اسدی مشرق مغرب تیک
حضرت میکائیل نوں حضرت کرے سلام
بعد جواب سلام دے کیتی اوس کلام
سبز نورانی نبی ﷺ نے ہور ڈٹھا دریا
ہرگز انہاں فرشتیاں انت نہ آہا کو

روح نہ ہرگز اسدے دیکھے ہے وچہ تن
ہر دم ذکر خدائیدا کردا استغفار
نہینی دسے سوراخ تھیں نالے باجھ شمار
انہاں تھیں بھی آتشی شعلہ پیدا ہو
کہندا جبرائیل نوں ایہ کون اجی
کدے نہیں ایہہ ہسیا اندر عمر تمام
اوہ نہ ہرگز بولیا کیتی نہ کلام
ہے ایہہ ختم پیغمبراں عالم دا سردار
دے جواب سلام دا ہو کے ترت کھڑا
وچہ فضیلت بزرگی تیرے جیڈ نہ کو
دوزخ تائیں حرام ہے سن اے بدے دوست
میوں اوپر اسدے رحم نہ ہرگز ہول
نوح ﷺ اتے ادریس ﷺ نوں پھر ملے یک جا
راضی ہوئے دیدار تھیں اوہ رسول کرام ﷺ
ڈٹھا سا ادریس ﷺ نوں ہے ایہہ بات صحیح
سا کرسی یاقوت تے بیٹھا اوہ مقبول
اوہ سارے آسمان دے جان برابر سا
ہور طومار حساب دا لکھ لکھ دیہا ٹھیک
دے جواب سلام دا نال تعظیم تمام
رزق پہنچاون خلق نوں ہے ایہہ میرا کام
وچہ فرشتے اس دے کردے ذکر خدا
گنتی باجھ خدائیدے معلم کسے نہ ہو

وچوں اس دریا دے لنگھ براق گیا
ہن ستوییں آسماندے تائیں پہنچا جا

بیان آسمان ہفتم

جاں ستویں آسمان تے گئے رسول خدا
پاک نبی دربان نوں کیتا جا سلام
ست لکھ اس دربان دی تابع آہی فوج
آہی ہر دی تابع ست ست لکھ سپاہ
ہور فرشتے نبی نے دیکھے باجھ شمار
وڈے قد بلند سی جسہ سارا نور
جے اوہ چاہے خلق نوں لقمہ ہک کرے
ستر ہزاراں اسدے جسم اوپر سی سیس
اندر ہر ہر منہ سی ستر ہزار زبان
بازو اس دے جسم تے آہے ستر ہزار
نوری چشمہ وچ اوہ غوطہ مارے جا
جھڑدے قطرے جسم تھیں اسدے باجھ شمار
وچ تسبیح خدا دی سب ہوندے مشغول
ہک فرشتہ نبی نے ڈٹھا اوتھے ہور
سر آہا اس ملک دا اوپر عرش عظیم
دو بازو ڈٹھے اسدے مشرق مغرب تیک
منہ اندر سی اسدے ہک وڈی کہنار
کہیا جبرائیل نے ایہہ ہے اسرافیل

دروازہ کھلوایا کر کے وڑ گئی ندا
راضی ہویا دیکھ کے اوہ رسول کرام
کردے ذکر خدا ہکا سارے اندر موج
سی اوہ وچ قیام دے اندر یاد اللہ
وچ عبادت رب دی رہندے لیل نہار
ہک فرشتہ انہاں وچ ڈٹھا اسی حضور
تاں بھی شکم نہ اسدا ہرگز ہوں بھرے
ستر ہزاراں منہ سے ہر ہر نیک رئیس
ہر ہر ساتھ زبان دے ذکر کرے سبحان
وچ بہشتاں جاوندا روز اوڈاری مار
باہندا آہے ہلاوندا پھر ستویں اسما
ہر قطرے تھیں ملک ہک پیدا کرے غفار
تیک قیامت انہاں دا رہسی ایہہ معمول
کرسی تے الماس دی بیٹھا ڈٹھا زور
ستویں ہیٹھ زمین دے اس دے پیر مقیم
ست لکھ اسدے ہی تابع رہن فرشتے [illegible]
کہیا جبرائیل نوں اس دا نام [illegible]
اوتھوں اگے لے گیا حضرت نوں جبرائیل

بیان سدرۃ المنتہیٰ

ڈٹھا سدرۃ المنتہیٰ اگے جا نبی
رہندا اوس دے ہیٹھ سا جبرائیل دی

شاخاں اس درخت آہا دے ڈیاں پچھان
کوئی زمرد سبز دی کوئی سرخ یاقوت
جڑے ہوئے تھیں شاخاں تے سالاں اسدا راہ
ہن فرشتے اس تے کئی کروڑ ہزار
اوہ فرشتے نبی نوں کرن سلام آداب
اہیں جیہا خدا ایڈی کرسے باجھ حساب
شاخ زمرد سبز دی اوتھے سی ہک جان
ہک پتا اس شاخ تے آہا عالی شان
آہے سرخ یاقوت دے اس وچ بنی محراب
سولاں ہزاراں برس دی اس بلندی راہ
اندر اس مکان دے کرسی سی ہک خوب
نام محمد مصطفیٰ ؐ اس تے لکھیا جان
اس دے گرد ہور سی کرسیاں طرف چہار
کرسی دس ہزار سی رکھدے مشرق دا
دس ہزار شمال نوں دس ہزار جنوب
اوپر دس ہزار دے رکھی سی تورات
ہک دل دھری زبور سی اوپر دس ہزار
تیجے دل سی کرسیاں اوپر سی انجیل
چوتھے دل دیاں کرسیاں اوپر سا فرقان
چشمے اس درخت دے ہدھوں چار روان
چوہاں تھیں دو زمین تے آون نیک صفات
دو ہیں طرف بہشت دے لوڑیاں رب جلیل
ڈٹھا ہک رسول ؐ نے ملک اوہ اس جا
ہر سر اوپر زلف سی اسدے ستر ہزار
ہر موتی دے وچ سا وگدا ہک دریا
بعضیاں مروارید تھیں شاخاں عالی شان
طول بلندی اسدی کیتی لا یموت
ٹرے کوئی اسوار جے سال ہزار پنجاہ
گنتی اوڑ جاندا تھیوے سر جن ہار
دیکھ رسول کریم ؐ نوں سا کردے عرش شتاب
بخشیا تیری امت نوں سا اوہ ثواب
لکھ بریاں وار اوہ سا اسدا طول پچھان
اوپر سا اس پتے نوری ہک مکان
اوچا اوہ مکان سا لکھیا وچ کتاب
رہندا جبرائیل سا اوتھے عالی جاہ
صفت نہ ہوندی اسدی آہی اوہ محبوب
جا بٹھایا اسدے اوپر شاہ جہان
لکھیا وچ کتاب دے اوہ سی چہل ہزار
دس مغرب نوں ہجھ تھا آہی ہور جا
چاروں طرف مکان دے سوہن ہنٹ عجوب
چہل ہزاراں ملک سے پڑھدے دن تے رات
پڑھن فرشتے اسنوں چہل ہزار شمار
اسنوں چہل ہزار سا پڑھدا ملک تہلیل
کردے ملک تلاوتاں چہل ہزار عیان
جدا جدا ہیں چوہاں نداں آکھاں سب بیان
اوہ ہک دریا نیل ہے دوجا جان فرات
کوثر ہک دا نام ہے دوجی سلسبیل
ستر ہزاراں اسدے جسم اوپر سر سا
موتی ہر ہر زلف تھیں لگے باجھ شمار
ہر دریا تے مچھلیاں کردیاں ذکر خدا

رستہ دو سو برس دا ہر مجلی دا طول
کہیا جبرائیل نے جو پیدا اتش سب
اس فرشتے پاس جا حضرت کرے سلام
کہیا جبرائیل تے کہ اس دی تعظیم
من سکے اوہ سلام را دیندا الرزتا جواب
ہک فرشتہ نی جو نے ہور ڈٹھا اس جا
ستر لکھ بازو اس دے آہے طرح راس
بازو سی جو اس دے تاں رہے اوپر یار
ستر لکھ مروارید ستر لکھ یاقوت
چاندی دے ستر لکھ سی ستر لکھ مشک چھپاں
زعفرانی ستر لکھ سی دل وچہ کریں دھیان
ہر ہر ادپیا اوس دی قدرت نال علیم
اگے اس تھیں لا الہ الا اللہ مرقوم

کلمہ سب دی پشت تے لکھیا سا مقبول
سب تھیں پہلاں اسنوں پیدا کیتا رب
اس نہ ہرگز ویکھیا کیتی نہ سلام
ہے ایہہ ختم پیغمبراں نبی رسول کریم ؐ
ترت آداب تعظیم تیں ہو یا کر شتاب
صورت گھوڑے وانگ سی ہتھیں عرش دے سا
اٹھے بازو اس دے آہے تکھے پاس
پھر بازو ساتھ سی اٹھے کر لیا شمار
ستر لکھ سو ستے سرخ دا کہیا کتاب ثبوت
ستر لکھ سی کافور دا ستر لکھ عنبر جان
زمیں برابر اس دا آہا قاف چھپان
بسم اللہ تھیں لکھیا آہا نیک رحیم
محمد رسول اللہ ؐ اس دے آگے کہ معلوم

دربیان حاصل شدن قرب و دیگر حجاب ہا وغیرہ

کیتا جبرائیل نے حضرت پاس بیان
ایتھوں تائیں ساتھ ہیں آیا پاک رسول ؐ
ہوواں اگے اس تھیں جے ہیں ہک قدم
سڑیا جبرائیل جاں اگے سن حالات
ستر پردے نور دے جاں خود لنگھ گیا
ہک روایت ہور جے جس دم جبرائیل
رخصت ہویا اوہ جاں پاسوں پاک رسول ؐ
آبی تے ہور آتشی آہے بہت حجاب
پچھوں اس تھیں آیا اسرافیل شتاب

جنہوں اگے جاندا ہن ناہیں فرمان
ہن میں رخصت ہو رہاں اللہ دے مقبول
جلاں تمام جلال تھیں ہر ہک پردے دم
پردے پہلے لنگھیا نورانی ظلمات
رستہ پنج سو سال دا ہر ہک پردہ سا
رخصت ہویا رسول ؐ تھیں آیا میکائیل
چکیا میکائیل نے اوہ رب دا مقبول
سب لنگھائے نبی ؐ نوں میکائیل شتاب
موڈھیاں اوپر چکیا اوس رسول جناب

اوس منگھائے نبیؐ نوں ست وڈے دریا
زمیناں تے اسماناں تھیں حصہ ستر ہزار
سی فرشتے ہک دی اسن جا نبیؐ ندار
سن کے اس آواز نوں پہلا سب جہان
لذت اس آواز دی آوے باجھ شمار
اوپر اگلے پردیاں آیا پھیر نبیؐ
نال بھی صفت نہ انہاں دی ہووے کجھ بیان
پردہ اوہ لنگھا ہیکے اسرافیل گیا
دتا چھڈ براق نوں اوتھے نبیؐ خدا
تختہ سا اوہ داؤد ار رفرف جس دا نام
تسبیح تے تہلیل اوہ کردا ساتھ نیاز
اوپر اسدے قدم جاں دھریا حضرت جا
ہلیٹھ عرش بھی آپ نوں آئے بہت حجاب
آیا سونے سرخ دا ستر ہزار حجاب
پردہ ستر ہزار سا آیا مروارید
آیا سرخ یاقوت دا پردہ ستر ہزار
ظلمت دا پھر آئیا ستر ہزاراں ہور
آتش دا پھر آئیا ستر ہزار حجاب
پورا سال ہزار دا ہر پردہ لاہ سا
ایہہ سب پردے لنگھ کے ڈٹھے ہور حجاب
ہر پردے دیناں سی ستر ہزار حجاب
ستر ہزاراں ملک سی ہر ہر نال طناب
بعضے مروارید دے پردے آہے خوب
رفرف پاک رسولؐ نوں پردہ اوہ لنگھا
اس اجاتا ہیکہ نبیؐ دے رفرف رہیا زیر

ہک ہک اس دریا دا انت نہ آیا کار
ہک ہک دریا وڈا ایہو جان شمار
تسبیح تے تہلیل دی آوے پئی صدا
خوش آوازی اسدی کی میں کراں بیان
افضل سی سب نغمتوں جو ہے وچ سنسار
صفت لکھے جے انہاں دی دنیا عمر سبھی
میں عاجز کی صفت دا کرساں حال بیان
پردہ قدرت حق دا اگے نظر پیا
رف رف حکم خدائے تھیں حاضر ہویا آ
بعضے ستر خدائیدا راوی کہن کلام
اس رفرف تھیں ذکر دا آوے خوش آواز
ہک حرکت وچ لے گیا اوپر عرش اٹھا
حالت تھوڑی اوہ بھی لکھاں وچ کتاب
نیلم دا پھر آئیا اتنا وچ حساب
ہور زمرد سبز دا ستر ہزار سعید
ستر ہزاراں نور دا آیا کریں شمار
ستر ہزاراں آب دا کہرے آوازہ شور
ستر ہزار داؤد دا آیا کریں حساب
رفرف پاک رسولؐ نوں دتی سب لنگھا
پردہ ستر ہزار ہور آئیا وچ حساب
ہر ہر ساتھ طناب دے کرنوں ایہہ حساب
قدرت رازی انہاں دی آہی باجھ حساب
بعضے سرخ یاقوت دے سن میرے محبوب
عرش اتے وچہ آپ دے پردہ ہک رہا
اگے غائب ہو گیا مول نہ لگی دیر

دانہ مروارید دا صورت آپ پچھان
سا اوہ ذکر خدا ایدا کردا نال نیاز
کہ اسوار رسول ص نوں پاس عرش دے ساق
اوتھے غائب ہو گئی صورت گھوڑے دی
اگے پردہ کبریا آئیا ہو رجُدا
اوں ہی نبی ص نوں کیتا رب خطاب
یک ہزار آواز ایہ آئی طرفوں رب
عرش عظیم زیں تھیں جتنا آہا دور
رتبہ قاب قوسین دا پایا اس سردار
اللہ سب اٹھائیا جو سا وچ حجاب
ملک مقرب اس جا جا نہ سکے کور
جس دم قدم اوٹھاوندے آہے نبی خدا
آویں جلد محمد ص ایں ہاں لا مکان
تن خلوت وچ نبی ص دا دل قربت وچ آ
بعضیاں وچ روائتاں لکھیا ہے ایہ حال
رخصت ہویا وحی تاں آیا اسرافیل
ستر ہزاراں پردیاں اس لنگھایا پار
پردہ کوئی یاقوت دا کوئی جواہر دا
کوئی آہا برف دا کوئی پردہ سا نار
آیا پردہ نور دا سب تھیں جان اخیر
کرسی سی یک اس جا لد کہ بیٹھا دی
پردہ تھیں آواز ایہہ آئی اوسے حال
اس کرسی تھیں ڈگن جاں لگا نبی ص خدا
دہن مبارک وچ جاں قطرہ اوہ گیا
علم الدنی آپ نوں ہویا سب معلوم

اگے پاک رسول ص دے حاضر ہویا آن
ہر دم اس تھیں آوندی ظاہر اوہ آواز
نیڑے اسدے لے گیا جلدی اوہ براق
پیر پیادہ ہو گیا اوتھے گھوڑا نبی ص
ایتھیں اگے رسول ص نوں آیا حکم خدا
آؤ میرے نزدیک توں دیر نہ کریں شتاب
میرا لا مکان ہے آئے ملیں توں جھب
اس تھیں دونا جاوندا ہر ہر سد ضرور
ظاہر کیتے رب نے سب خفیہ اسرار
ہویا قرب رسول ص نوں اوتھے رب وہاب
قصد فرشتہ جو کرے جل کے کوئلہ ہو
اوپر ہر ہر قدم دے کردا رب ندا
اندر سب پیغمبراں کیتا توں سلطان
جاں آہی وچ وصل دے ہویا قرب خدا
جس دم اوپر عرش دے گئے رسول تعال
ایہ ہمراہ رسول ص دے ہویا پاک جبریل
ہر پردے دا راہ سا ستر برس شمار
کوئی زمرد رب دا اسونے دا کوئی سا
پتھر دا کوئی واؤ دا ظلمت دا کوئی یار
اس پردے دے پاس جاں گیا رسول ص پھیر
بیٹھا اوپر اس دے حضرت پاک نبی ص
آیا نبی محمد ص ملیا میرے نال
منہ وچ قطرہ رحمتی جلدی آ پیا
علم تمام رسول ص نوں آہا کھل گیا
جو خفیہ اسرار سی ہو گئے مفہوم

جو دہشت دل وچ سی اوہ بھی ہوئی دور
اوس ویلے پاک رسول نے پڑھیا التحیات
السلام علیکم ربّ دتا تدوں جواب
السلام علینا آپ نے کہیا دوجی وار
جاں حضرت دا ہو گیا سفنیاں ایہ اکوت
شروع کیتا اشہد ان تا ایں عبدہٗ و رسول
ایہہ سب ایہہ نماز سنے ہویا پڑھن ضرور
آہا اللہ پاک دا ہویا تاں فرمان
تحفہ یاراں واسطے ڈھونڈ لیجا ویکو
توں ایتھوں لیجا ویں کی کجھ دس رسول
کہیا پاک رسول نے جو توں کریں عطا
ہویا حکم خدا ایدا سے جا التحیات
جاں میری درگاہ دے اندر کرن نیاز
ہوئی کلام رسول دی جو کجھ نال خدا
جو فرمایا نبی نے معلم ہویا سور
حصہ تیں رسول نوں ہویا علم عطا
ہک حصہ توں خلق دے اندر کریں بیان
تیجا حصہ دساں تینوں ہے اختیار
جو کوئی تینوں آکھے پچھے ایہ بیان
اگوں اسنوں آکھ توں تیری نال زبان
اوہ اندر سب خلق دے کہیا پاک رسول
اندر دوجے علم دے اللہ دا سردار
تیجے حصے قصص دا آہا سب بیان
کوئی کوئی اوس تھیں کہیا نبی احوال
پھیر نبی نے رب تھیں کیتا ایہ سوال

کہے ثنا خدا تیری تا ادربد ا نور
سارا پڑھیا ہوں نہ تا ہیں والطیبات
وبرکاتہ تا ہیں آکھیا رب دیا سب
تا ہیں الصالحین دی کیتا سب اظہار
وچ آسماناں عرش دے کہن لگے جبریل
کہیا ایہ فرشتیاں کیتا رب قبول
اندر امت نبی دے کیتا حکم غفور
جو کوئی باہر سفر نوں جاندا کسی مکان
جو کوئی اس مکان دی چیز لیجاندا ہو
امت کارن اپنی جو اوہ کرے قبول
اوہ امت نوں اپنے تحفہ دیاں لے جا
امت تائیں دیہہ توں جو ہیں نیک صفات
دتا امت تدہ نوں دیں وچ نماز
حضرت باجھوں اسدی دوجی خبر نہ کا
باجھوں کسی رسول دے ہور نہ جانے کو
حضرت پاک رسول نوں کیتا حکم خدا
دوجا اگے کسے دے مول نہ کریں عیان
جے دل تیرے آ دی دسیں کریں اظہار
تینے حصے علم دے ملیوں دس عیان
ہک حصہ وچ علم سا امر نہیں فرمان
ذرہ وچوں اسدے نہیں لوکایا مول
اوہ نہ ہرگز نبی نے کیتا ہے اظہار
کجھ حضرت نے اسخفی کیتا علم بیان
جیوں کہ کہیا آپ نوں آہا جل جلال
آدم تدہ بنایا قدرت دی ہتھ نال

سب فرشتیاں اسنوں کیتا سجدہ سجود
تینوں بدلے اسدے کیتی دتا ہے
حکم ہویا درگاہ تھیں ایہہ سب خاطر تیری
آدم وچ بہشت دے رہیا سی دم چند
امت تیری رہے گی وچ بہشت قدیم
اوپر عرش عظیم ہے لکھیا تیرا نام
ہر در تے اسمان دے حور حجابیں سب
لکھیا تیرا نام ہے حضرت نبی رسول اللہ
جسدن لکھیا لوح تے تیرا نام محمدیان
کیتی عرشوں لوح تے طوبی ہوئیاں
زندہ جو ادریس ہیں آندا وچ آسمان
وچ نبیاں رسلاں سب نوں ہے معلوم
ویلے حضرت نوحؑ دے آیا جدوں طوفان
تینوں بدلے اسدے بھیجیا ہیں براق
روز قیامت کشتیاں کراں سیتیاں سب
دوزخ اتوں لنگھسن سارے امن امان
آتش تھیں نمرود دی حضرت ابراہیم
اوہ آتش ہیں اس نے کیتی سب گلزار
تیرا اوچ جہان ہیں دھریا نام حبیبؐ
حضرت اسمٰعیلؑ نوں زمزم دتی جان
لوطؑ بچایا قوم تھیں اندر رات تاریک
ساتھ تیرے جو دشمنی رکھے تیری قوم
تابع حضرت ہودؑ دی کیتی سی میں باد
پل اوپر جاں ہوسی خلقت سب روان
دشمن تیرے چک کے دوزخ دیسی پار

پھر بہشتیں رکھیا اسنوں کر خوشنود
کیتا آدم نوں بندگی دتی پاک وجیہ
ملکاں سیاں آدم کنوں کیتا سجدہ اسنوں ہیں
امت تیری نال کراں اوس تے قدر بلند
آدم منگیا گنہ معافی کیتا رب علیم
آدم نوں ایہہ بزرگی دتی تیں تمام
حور بہشت جہان دے دروازے سب
آدم نوں ایہہ ہر در تے کھلوں ہوئے رسول
آدم نا اوس وقت نہ آہا نام نشان
ہر ہر جاگہ لکھیا احمد عالی شان
تینوں دتا عرش تے قاب قوسین مکان
بنی تیری بزرگی دی ہر جاگہ وچ رقوم
کشتی اوپر رکھیا اسنوں امن امان
اوہ کشتی کی چیز ہے سن صاحب اخلاق
امت تیری اتھاں تے وچ جہاناں سب
امت تیرے دی ہیں کراں اسدی عالی شان
رکھ دتیا ہیں اسنوں کیہا رب علیم
رتبہ اس خلیل دا دتا کر اظہار
تینوں اوپر عرش دے ہویا معراج نصیب
کوثر دتی ندھ نوں وچ بہشت عیان
تینوں بھی ہیں رکھیا کیہا لا شریک
گذرن میرے فضل تھیں عمر تیری دے قوم
آوے روز حشر دے تینوں کہسان شاد
دوزخ تھیں ہیں بھیجیاں واہ قہر دیجان
اوپر تیریاں دوستاں اسدی خبر نہ کار

موسیٰ ساتھ کلام ہیں کیتی اوپر طور — تینوں اوپر عرش دے اوہ دکھایا نور
موسیٰ نوں توریت ہیں دتی ہک کتاب — آیۃ الکرسی جو پڑھے اتنا ہوگ ثواب
ہک زبور داؤد نوں دتی کہہ اکرام — تینوں بدلے اسدے ہے سورہ انعام
پھیر حضرت سلیمان نوں دتا ملک عظیم — تینوں وچہ بہشت ہیں دلیاں بہت نعیم
یونس نوں جو مچھیوں دتی رب نجات — روز حشر دے ہوسی آن اندھیری رات
اس اندھیرے وچہ ہیں امت تیری سب — کراں خلاصی اگ تھیں چھٹن امت سبب
جو ہیں دتا خضرؑ نوں چشمہ آب حیات — تینوں چشمہ سلسبیل بخشیا ہیں حالات
ہوسی وچہ بہشت دے چشمہ اوہ عظیم — تینوں اوہ ہیں بخشیا نبی رسول کریمؐ
عیسیٰؑ نوں انجیل ہیں دتی سی ہک خاص — تینوں بدلے اس دے ہے سورۂ اخلاص
حضرت عیسیٰؑ جے گیا زندہ وچہ آسمان — بہت زیادہ اس تھیں کیتی تیری شان
اندر پنجے وقت دے ساتھ بلند آواز — لیندے تیرا نام ہیں اندر بانگ نماز
تینوں سورۂ فاتحہ دتی ہیں ہک خوب — اوہ توریت انجیل تھیں میلوں ہے مرغوب
پڑھے جو کوئی اس نوں اندر عمر تمام — آتش دوزخ اسدے اوپر کراں حرام
واہ وا رتبہ آپ دا کیتا رب بلند — صفت نہ ہووے اسدی لکھاں جے عمراں بند

بیان بہشت

پیغمبر نوں رب نے کیتا پھیر خطاب — تیری امت واسطے ہے ایہہ کار ثواب
خدمت اوپر اوہناں دی ہیں ہک فریاں کھڑا — اندر سال تمام دے روزہ ہیں چھ ماہ
اندر دن تے رات دے وقت پنجاہ نماز — میرے باجھوں غیر اس وچہ شک نیاز
کہیا پاک رسولؐ نے ربا کر تخفیف — تیری عاجز خلق ہے بہت غریب ضعیف
ہویا حکم خدائیدا پنجہ یہ وقت نماز — روزہ رکھن تن ماہ کر کے بہت نیاز
کہیا پاک رسولؐ نوں میلوں ایہہ قبول — آرے کہے رسولؐ نے مول نہ کیتی دیر
جلدی اسرافیل نوں ہویا حکم خدا — کہہ نوں جبرائیل نوں دیر نہ کرو ذرا
جلدی جا رسولؐ نوں اوہ بھی بہشت دکھا — امت اندر اپنی تا اوہ آکھے جا ر

جبرائیل رسولؐ نوں لے کے ٹریا نال
پہلے پاس بہشت دے جدم پہتے آر
آہا سرخ یاقوت دا اوہ جنت دا باب
بالا خانے اسدے اوپر پئے تمام
اور بالا خانیاں وڈے بلند مینار
کوئی مروارید دا کوئی زمرد دا
چار ہزاراں محل سی گرد دے ہر مینار
چالی آہے کنگرے اوپر ہر مینار
ہر ہر دے ہتھ وچ سی ہک ہک طبق چھپان
کیتا جبرائیل نے حضرت تھیں اظہار
آدم دا اس وقت نہ آہا کجھ نشان
ہتھاں اندر طبق لے کھڑے رہن اسجار
مومن آون حشر نوں جاں جنت نزدیک
داخل کرن بہشت وچ ایہہ پہنا لباس
جنت دے در وچ جاں آوے نبی خدا
جاں در در گی ہلایا کہندا اوہ دربان
کہیا جبرائیل ہاں دو جا ساتھ رسولؐ
کہہ الحمد زبان تھیں کھول دتا در زود
کہیا اس دربان نے تیری خاطر سب
تیرا تیرے دوستاں دا ہے ایہ مکان
حضرت تائیں لے گیا اندر اوہ دربان
نعمت سب بہشت دی جے ہیں کرائی اظہار
تاں بھی اسدی صفت نہ ہووے کدے بیان
تاں دس دینہ مکان سی سوتے نہ ہزار
انہاں ندی تعمیر سی روشن وانگوں نور

نیڑے اوہ بہشت دے آ گئے فی الحال
دروازہ دے اسدی کی میں کراں ثنا
اوچا پنجسو سال دا رستہ کریں حساب
سال پنجاہ ہزار کو تیزی ٹرسے جے گام
اوہ مینار چار سو آہا وچ شمار
پشتی سرخ یاقوت دی آہی خوب بنا
آہی اندر انہاں دے سب جڑاؤ کار
اوپر ہر ہر کنگرے ملک فرشتے یار
رنگا رنگ لباس سی اندر انہاں جان
ایہ اس خدمت واسطے کیتے رب تیار
جد تھیں پیدا انہاں نوں کیتا ہے سبحان
تیری امت واسطے ہے سب ایہہ بنا
جاون استقبال نوں ایہ فرشتے ٹھیک
دین مبارکباد یاں کر کے وہم قیاس
دروازہ اوہ بند سا ڈٹھا اوہناں جا
کون آیا اس طرف تھیں دسیں نام نشان
ویکھن ایہہ بہشت نوں آیا ہے مقبول
کرے سلام رسولؐ نوں دل تھیں ہو خوشنود
تیری امت واسطے ایہہ بنایا رب
حضرت جا کے ویکھ توں ہے گا عالی شان
ہر ہر جا دکھائیا پھر کے وچ مکان
اندر اسدی صفت دے ویلواں عمر گذار
حور قصور بہشت دے رنگا رنگ طعام
رنگا رنگ مکان سی گنتی باجھ شمار
کوئی سبز یاقوت دا کوئی مکان کافور

شیشے وانگوں چمک دا روشن اتے شفاف
جو سی خلق خدا ایسدی وچہ زمین آسمان
آہی خاک بہشت دی عنبر مشک کافور
سورج وانگوں چمکدے بعضے اوہ مکان
موتی دا کوئی تخت سا اندر کسی مکان!
اوپر ہر ہر تخت دے خیمہ تنبو خوب
بیٹھی ہر ہر تخت دے اوپر اک اک حور
ستر ہزاراں اسدے گردے دھرے لباس
رنگ آہا ہر حور دا روشن اتے شفاف
تاج مکمل سرے تے سبدے بکہک خوب
سر تے تاج سہاوندا صورت بہت عجیب
تابع ہر ہر حور دی ستر ہزاراں حور
عربی بولی انہاندی شیریں کرن کلام
چشمے وچہ بہشت دے بسم اللہ دے چار
بسم اللہ دے میم دا آہا پانی جو
چارے چشمے ایہہ سی وچہ بہشت روان
نہراں اندر کنکراں پیاں جا بجا
نقرے تے یاقوت دے سی سنگریزے خوب
رنگ برنگی زمین تے نہراں گردے جان
دوہیں طرفیں چشمیاں سبزی بہت عجوب
نہراں گرد قطار سی رنگ برنگ شجر
منڈھ درختاں ساریاں سرخ سونے پچھان
دیبا اتے حریر دے آہے برگ تمام
اک اک چیز بہشت دی صفت نہ ہوندی مول
ستر ہزاراں ذائقہ ہر میوے وچہ جان

سب کجھ نظری آوندا انہاں وچوں صاف
کرسی تے ہور عرش بھی نظری ہون عیان
راہاں اندر کنکراں سب یاقوتی نور
بعضے وانگوں چند دے آہے عالی شان
کوئی سرخ یاقوت دا کوئی سا مرجان
اطلس تے زربفت دے پردے سی مرغوب
صفت کراں کی انہاندی ہے لکھنے تھیں دور
جو دل بھاوے انہاندا پہنن نال قیاس
گوشت وچوں ہڈیاں نظری آون صاف
صفت نہ ہو اسدی جو اوہ سی مرغوب
روز قیامت مومناں دے رب کرے نصیب
زیور گردے قیمتی نال اہل شعور!
کرسیاں ہر ہر تخت دے پیاں گرد تمام
شیر پانی تے شہد دا ہور شراب دی چار
چشمہ جو سا شیر دا نام اللہ تھیں ہو
جو ہے میم رحیم دا اس تھیں خمر پچھان
مروارید زمرد دی چمکن وچہ دریا
پانی اندر چمکدے لگن بہت عجوب
پیے جواہر قیمتی کی میں کراں بیان
گھاہ یاقوتی زعفراں ہر جا سوہے خوب
جا بجا سوہاوندے ٹھہرسے نہ نظر
شاخاں سبز یاقوت تھیں آہا عجب مکان
طول درازی پتیاں کی میں کراں بیان
میوے وانگوں سیب دے بہت آہے معقول
مومن کھاون واسطے کرسی جدوں دھیان

مومن اگے آوسی شاخوں ہو جُدا
جیہڑا باقی رہسے گا ہوسی اوہ نڈھال
شاخاں اوپر بولدے ہر جا چڑیاں
مینا طوطے بولدے ہور کبوتر بے نظیر
دیکھے سب رسول ؐ نے رنگ محل مکان
ابا بکر صدیق ؓ نوں نبی ؐ کیتا فرمان
وصف نہ ہوندا اسدا آکھاں کی تعریف
حضرت عمر خطاب ؓ نوں پھر کیتا فرمان
سا اوہ سرخ یاقوت تھیں بنیاں محل عجیب
پھر حضرت عثمان ؓ نوں کہیا نبی ؐ خدا
وچ بہشت مکان ہے تیرا عالی شان
نالے حضرت علی ؓ نوں کہیا پاک رسول ؐ
ہے خالص الماس دا سارا اوہ مکان
پاک نبی ؐ نوں لے گیا جاں اندر دربان
گردے سی اس نہر دے خیمہ ہر ہر جا
تیرے حوراں واسطے ایہہ ہین خیمے سب
سب سامان بہشت دے ڈٹھے پاک رسول ؐ
حضرت اوتھوں مڑ پئے سارے دیکھ مکان
وچ مقدس بارگاہ حاضر ہو یا جا
محل مکان بہشت دے جو توں آیا دیکھ
کیتی عرض رسول ؐ نے اگے رب غفور
میری امت واسطے دیویں ایہہ مکان
قسم کھادی رب اپنی عزت اتے جلال
تیرے ہو خلاف جو سن لے شاہ سال
دوزخ اندر پا دساں صورت کر تبدیل

ساتھ لباندے لگسی مومن لیسی کھار
ساتھ درخت لگسی مرشد کے وچہ مکان
قمری تے ہور بلبلاں ہر جا کر دیاں شور
گو کو کو کو بولدی آہے نال نیاز
اصحاباں تے آل نے ہور محل تمام
ڈٹھا وچ بہشت ہیں تیرا خوب مکان
زہیب احمد دی اوہ سی سب بنا لطیف
تیرا بھی ہیں دیکھیا وچ بہشت مکان
روز حشر دے ہوسی تیرے اوہ نصیب
لکھیا تیرا نام ہے اوپر ہر اسحار
ہے اوہ مروارید دا جا نے سب مکان
وچ بہشتاں دیکھیا محل تیرا مقبول
اوہ بھی وچ بہشت دے ہیگا عالی شان
حوض کوثر اک نہر سی جاری اس مکان
کہیا جبرائیل نے سنی حبیب خدا
تیرے رہنے واسطے ایہ بنائے رب
لکھاں جو کجھ اس تھیں ہوئی رسالہ طول
وچ درگاہ خدا دی حاضر ہویا آن
دیکھیا جبرائیل نے سنئے حبیب ؐ خدا
ایہہ دلواں ہیں انہاں نوں جنہاں ہوسی لکھ
میں نوں ایہہ مکان توں ربا بخش ضرور
اندر روز نشور دے جو ہیں اہل ایمان
رکھاں تیری امتی اوس اندر خوشحال
روز حشر دے اسدا کرساں مندا حال
حشر دیہاڑے اونہاں نوں کرساں بہت ذلیل

تیرے دشمن واسطے ہیں عذاب الیم   اوہ بھی جا کے دیکھ توں حضرت نبی کریمؐ
ہر دم میری طرف تھیں لکھ درود سلام   اوپر روح رسولؐ دے یا رب بھیج مدام

دربیان دوزخ

جبرائیل رسولؐ نوں لے کے ڈٹھا پاتال   جا دکھلایا نبیؐ نوں دوزخ دا احوال
دوزخ دا دربان سی مالک اسدا نام   پاک نبیؐ نے اسنوں کیتا جا سلام
دے جواب سلام دا مالک کرے کلام   خاطر تیریاں دشمناں ہے گا ایہ مقام
دوزخ دیول دیکھ کے حضرت رہے خاموش   مالک دوزخ اوپروں چک لیا سرپوش
جاں ملک سرپوش نوں چک لیا ہک وار   نظری آیا آتشی ستر ہزار پہاڑ
ہر ہر وچ پہاڑ سی جنگل ستر ہزار   ہر جنگل میدان سی اتنے وچ شمار
اندر ہر میدان سی ستر ہزار مکان   ایہ آہے سب آتشی محل اتے میدان
ہر ہر وچ مکان سی ستر ہزار سرا   حجرے اندر اسدے آہے ہر ہر جا
حجرہ ستر ہزار ہر ہر وچ سرا   سب دیواراں آتشی چاروں طرف بنا
ستر ہزار صندوق سی ہر حجرے وچ جان   ہر ہر وچ صندوق سی دیوے بیان
ستر ہزاراں قسم دا ہر ہر وچ عذاب   حضرت اس عذاب نوں دیکھ ہوئے بیتاب
ڈٹھا طبقہ دوسرا حضرت اگے جا   دو حصے سی پہلیوں اسدے وچ ہرا
اندر طبقہ تیسرے ڈٹھا ہک مکان   چادر اس میدان دی اوپر ہی کمان
چادر چکی وچ جاں ہیٹھوں ہوئے نمود   سپ اٹھوئیں انت نہ جانے رب ودود
سپ اٹھوائیں کسے نوں جے ہک جاوے کٹ   ترے سو برساں اسدا درد نہ ہووے گھٹ
ڈٹھا چوتھا طبقہ جاں حضرت پاک نبیؐ   اندر ستر چادراں اوہ سجایا سی
کہیا جبرائیل نے ایہہ جنگل سجین   سڑسن اندر ایس دے جو ہیں لوک بے دین
طبقے اندر پنجویں اسنتھیں بہت عذاب   آتش دے تابوت سی اس وچ بے حساب
اندر ہر تابوت سی رنگا رنگ عذاب   ویکھے جو کوئی اسنوں مول نہ آوے تاب
ہتھاں اندر قلینچیاں آہے ملک کھڑے   نام نہ اوتھے رحم دا کیہڑا انہیں کرے

دوزخیاں دے آتشی دیندے پاس لباس
جلدا اس دا بدن جاں لین لباس اوتار
پھیر فرشتے انہاں دے جاسے پاون ہور
رات دہیں سا انہاں دا رہندا ایہہ دستور
کردے ملک عذاب جاں اوہ کردے فریاد
ڈٹھے ہور تابوت سی اگے جا نبی ؐ
حضرت کہیا دی لوں وچ انہاں کی ہے
سپ اٹھوئیں انہاں نوں ڈنگن ہر ہر روز
تیک قیامت انہاں دا رہسی ایہہ طور
روز قیامت سٹسن اوسے دوزخ وچ
جسدم چھیویں طبق دا ڈٹھا آپ عذاب
لکھاں جے تھوڑا اوس بھیں ہووے وڈی کتاب
ستواں طبقہ دیکھ کے ہوئے بہت ملول
ماں پیو ڈٹھے اپنے دوزخ وچ رسول ؐ
ہویا حکم خدائے دا سن میرے محبوب ؐ
ماں پیو نوں بخشاں توں یا تے امت سب
کیتی عرض رسول ؐ نے امت بخشیں خدا
حکم ہویا جے بندیاں دا توں ہیں غمخوار
ماں پیو نوں چھڈ چلیا ساتھ میرے فرمان
ماں پیو تیرے پانچوں رونویں بخشے جبار
ساتھ شفاعت نبی ؐ دے اوہ بھی بخشے رب
اس امت دا رب جاسے کیتا ورثہ النصیب
گناہ سمندر وانگ ہین ناہیں بار تریب
بخشش میرے ماں باپ نوں ہوندی جو مومن کی
بدن ہوندا جل کو کلا اجے چھوڑن آس
وچ جی داری انہاں دا ہوندا جسم تیار
دوزخ اندر دوزخی رلمل کردے شور
انہاں تاہیں عذاب تھیں یک پل کرن نہ دور
کوئی ہرگز انہاں دی مول نہ دیندا داد
ہر ہر نوں ہک آتشی جندرا لگاسی
کہندا اندر انہاں دے قوم یہود ہاں ہے
وچ تابوتاں روندے سارے کر کر سوز
رودن زاری انہاں دے کوئی نہ کردا غور
ہر انواع عذاب دے اندر ہوسن ذبح
اس دے دیکھ عذاب نوں ہو گئے بیتاب
خواہش میرے اسوں کرساں ختم شتاب
رنگا رنگ عذاب دا انت نہ آوے مول
انہاں نوں بھی دیکھ کے ہویا بہت ملول
دوہاں وچوں ہک توں جہڑے تینوں خوب
جنے راضی ہووسیں انہوں بخشاں جھب
ماں پیو تیرے حکم تھیں ہیں چھڈے اسجا
تیری ساتھ شفاعتے بخشے اوہ بدکار
توں میرا محبوب ہیں نہ ہوویں حیران
تیری خاطر دوہاں نوں کراں بہشت عطا
جو کوئی تیری تابع مومن ہوسن سب
شافع ہووے حشر نوں جسدم خاص حبیب ؐ
بادب جیہوں نبی ؐ دوسے کریں شفاعت نصیب
بخش شفاعت نبی ؐ تھیں اسیں گئے ہاں بھل

در بیان باز آمدن از معراج شریف پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم

دوزخ تائیں دیکھ کے تاں اوہ نبی صلعم خدا
حکم ہویا درگاہ تھیں امت دے سردار
کیتی عرض رسول صلعم نے تُوں ہیں رب علیم
حکم ہویا تُوں خلق نوں ہٹا کے کریں خطاب
اس دوزخ تھیں خلق نوں جا کے بہت ڈرا
اوہ ہر وقت دے کرن نماز ادا
حالت سب معراج دی خلقت وچہ تمام
کیتی عرض رسول صلعم نے جو ہیں کہاں کلام
اوہ میری بات دے کون کرے تصدیق
جو توں کہیں زبان تھیں کہے اوہ یقین
ایہہ گل سن کے ہویا رخصت پاک رسول صلعم
حضرت موسیٰ علیہ السلام نبی صلعم نوں ملیا اندر راہ
تینوں کی کجھ فرض دا کیتا رب فرمان
کہیا پاک رسول صلعم نے پنجویہ وقت نماز
حضرت موسیٰ علیہ السلام آکھیا ایتھوں مڑ کے جا
اللہ پاسوں اسدی منگیں توں تخفیف
موسیٰ تھیں ایہہ بات سن حضرت مڑیا پھیر
کیتی عرض رسول صلعم نے ربا کر تخفیف
ہویا حکم خدا ہیرا روزے رکھیں سٹھ
مڑ کے حضرت آئیا حضرت موسیٰ علیہ السلام پاس
پیغمبر نے دسیا جو سیا حکم اللہ
سن ایہہ بات . رسول صلعم تھیں موسیٰ علیہ السلام کرے کلام

وچہ درگاہ خدا ئیدی حاضر ہویا جا
دوزخ اتے بہشت دے ویکھے تیں اسرار
دوزخ تائیں ویکھ کے خوف آیا تے بیم
ڈٹھا دوزخ وچہ جو رنگا رنگ عذاب
اوہ تیرے حکم دے چلن قدم ٹکا
امر نہی جو ہو رہے سب دیویں سمجھا
ظاہر آکھ سناؤں اندر خلق تمام
جیونکہ ہویا حکم ہے اندر خلق تمام
حکم ہویا درگاہ تھیں ابا بکر صدیق رضہ
اسدے بچھول ملسن جو ہیں صاحب دین
آیا طرف زمین دی اللہ دا مقبول صلعم
حضرت موسیٰ پچھیا دس رسول اللہ صلعم
فرض ہوئی کی بندگی مینوں دس عیان
تن مہینے رکھنے روزے نال نیاز
ایہہ عبادت بہت ہے آکھیں پیش خدا
امت تیری بہت ہے عاجز تے ضعیف
آیا اس درگاہ دے اندر دوجی وار
تیری عاجز خلق ہے بہت ضعیف نحیف
وچہ نمازاں کیتیاں فرض ہویا اوہ گھٹ
حضرت موسیٰ علیہ السلام پچھیا کم ہویا کجھ داس
وچہ نمازاں ہویاں روزے ہیں دو ماہ
ویلا ہتھ نہ آوندا نبی علیہ السلام

اجے عبادت بہت سہے جا کے معاف کرا
کیتی عرض رسول ﷺ نے توں ہیں پاک خدا
ہوئی عرض رسول ﷺ دی وچہ درگاہ قبول
یک مہینہ رکھ توں روزے ماہ رمضان
موسیٰؑ تائیں آ کے ملیا پھیر رسول ﷺ
کی کجھ تینوں فرض ہے اللہ کیتا معاف
حضرت موسیٰؑ آکھیا ہے ایہ اجے کثیر
موسیٰؑ نوں پھیر آپ ﷺ نے دتا ایہ جواب
مڑ مڑ کراں سوال ہیں آوے بہت حیا
مینوں اوہ قبول ہے جو فرمان خدا
پنج نمازاں جو پڑھے کیتا حکم خدا
پنج نمازاں ایہہ ہیں کیتیاں وچہ شمار
وچہ فرشتیاں قدسیاں شور پیا آسمان
اندر پہنچے وقت دے ہویاں نمازاں پنج
بعضیاں وچہ روایتاں کیتا ہے مرقوم
جیوں جیوں حضرت گیا ساز میاں تھیں آسمان
رفرف نے براق نے ٹریا نبی ﷺ خدا
آیاں ایہہ روایتاں ہوون وچہ نزول
بعضے آکھن جو ہویا فارغ نبی کرام ﷺ
حضرت با بچہ شمار تھیں ڈٹھا لطف خدا
سجدے وچہ رسول ﷺ نے رب دی کہی ثنا
سجدے تھیں سر نبی ﷺ نے ٹھیا جد دل اٹھا
جس بستر تھیں اٹھ کے آہا گیا معراج
جس جگہ تھیں اٹھ کے گئے رسول ﷺ خدا
پانی وضو رسول ﷺ دا جنبش اندر سا

تیجی وار دی عرض تے گئے رسول ﷺ خدا
ایہ عبادت بہت ہے ہوسی نہ ادا
پڑھیں نمازاں پنج توں جیونکہ ہے معمول
ایہ امت تے فرض ہے حکم کیتا سبحان
حضرت موسیٰؑ پچھیا دسیں کون مقبول
پاک نبی ﷺ جو فرض سا آکھ سنایا صاف
امت تیری ہوسی اس دے وچہ زحیر
شرم مینوں ہے آوندی اگے اس جناب
ہن نہ جاواں مول ہیں موسیٰؑ سنیا بھرا
مینوں مڑ مڑ جان تھیں آوے شرم حیا
ثواب پنجاہ نماز دا کرساں اسی عطا
روزے ماہ رمضان دے دتے کر اظہار
ہوئے فرض رسول ﷺ تے روزے ماہ رمضان
ایہہ گروہ محمدی ﷺ تائیں ملیا گنج
آیا پھیر رسول ﷺ جیوں کر نوں حال معلوم
تیوں تیوں آہا سن ہیں کراں بیان
جاندا ہویا براق دے اوپر جیوں گیا
رفرف باجھ براق دے آیا پاک رسول ﷺ
جو کجھ کرنی اسنوں آہی سب کلام
اوپر عرش عظیم دے سجدہ کیتا جا
کیتی باجھ شمار تھیں حمد دی حد انگاہ
حضرت دیکھیا آپ نوں بستر اوپر سا
اوسے اوپر آپ نوں ڈٹھا نیک مزاج
زیر جو آہا بسترا گرم اجے اوہ سا
دیاون وقت جو آپ نے وضو کیتا اس جا

دن چڑھیا جاں فجر نوں حضرت پڑھی نماز
فجرے پاک رسولؐ نے کیتا سب بیان
نالے قوم قریش دی سندے نافرمان
اج میں نوں آسمان تے ہویا جا معراج
ہویا سوار براق تے ڈٹھے سب آسمان
جیونکہ سب بہشت دا ڈٹھا آہا حال
امر نہی بھی رب دا جو آہا فرمان
پہلاں سب تھیں منیاں ابا بکر صدیقؓ
ابا بکر دا اس تھیں رتبہ ہویا صدیق
اس تھیں پچھے مومناں کیتا جان یقین
ابو جہل معراج دا سنیاں جدوں بیان
ابا بکرؓ نوں آکھدا راہ اندر مردار
دوزخ اتے بہشت بھی ہور ڈٹھا آسمان
کتھا اس شریر نے کیتا پیش صدیقؓ
ابا بکر نے آکھیا جو کجھ کہیا رسولؐ
اوہ برحق رسولؐ ہے جھوٹا اوہ نہیں
تینوں رتبہ اسدا مول نہیں معلوم
جو کوئی شان رسولؐ دی وچہ کرے تکرار
روشن جسدے دین نوں کیتا آپ خدا
ابو جہل نے موڑ کے دتا نہ جواب
جیوں دستور رسولؐ دا پہلاں آہا جان
پہلاں وانگوں آپؐ دا جیوں آہا دستور
وچہ درگاہ خدا سدی کیتی عجز نیاز
مجلس اندر مومناں جو سی مسلمان
حضرت نے معراج دا کیتا کل بیان
دھریا قاب قوسین دا سر میرے تاج
اوپر کرسی عرش دے جیوں جیوں ہویا وان
دوزخ دا بھی آکھیا سب سمہال سمہال
اندر دوست دشمناں کیتا حال بیان
دلوں زبانوں اس نے کیتا سن تصدیق
ابو جہل نہ منیا ہویا اوہ زندیق
کرن لگے انکار سی مشرک اتے بیدین
اندر مجلس اپنی ہسدا اسی شیطان
گیا آہا معراج نوں اج تیرا سردار
آہا اک براق بھی اسدے زیر پچھان
اس تھیں کیتا رب نے اسنوں چا زندیق
شک نہیں وچہ اسدے کیتا اساں قبول
توں دشمن ہیں اسدا تینوں نہیں یقین
ضد کریں توں نبیؐ دی اساں ہویا مفہوم
ماراں اس شریر نوں گردن وچہ تلوار
ضد کریں توں اتھیں آدے نہ حیا
ابا بکرؓ بھی ہٹیا ایہہ گل آکھ شتاب
اندر خاص عوام دے کرنا وعظ بیان
اونویں حکم خدا دیدا ہر جا کرن ظہور

ہجرت کیتی آپؐ نے اسنھیں اگلے سال
طرف مدینے نکیوں اوہ بھی آکھاں حال

باب سوم در ہجرت رسول اللہ صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم

اللہ باب آسان کر ہجرت دا مذکور
تھوڑا ایہنا اس جا مجمل کراں بیان
پاک نبیؐ وچ خلق دے راتیں دنیہ مدام
اندر موسم حج دے لوک عرب دے جان
اندر انہاں حاجیاں حضرت پاک نبیؐ
ہوئی نبوت آپ نوں جدوں گیارہ سال
جیویں سی عادت نبیؐ دے گھر تھیں باہر جا
حشر اتے ہور نشر دا کیتا کل بیان
خبر اتے ہور اوسدے آہے دو گروہ
آیا جاں نزدیک سا حج کرن دا ایہہ
اس جماعت وچہ جاں آئے پاک رسولؐ
ہیں ہاں نبی خدائیدا جو ہے رب جلیل
جو پیغمبر ہو گئے اول وچہ جہان
اول جیہڑے رب نے بھیجے سب رسول
انہاں وچہ رسول جاں پڑھیا یہ قرآن
ایہہ مدینے شہر وچہ رہندے سی خوشنود
اونہاں نوں توریت تھیں معلوم سا احوال
تابع ہوون اسدے ہوسی جدوں ظہور
پیدا اندر عرب دے ہوسی ختم رسولؐ
مکے پیدا ہووسی اللہ دا مقبول!
مددگار اوس دا شاہد ہوسی آپ خدا
سی جو قوم یہود تھیں آہی خبر رسولؐ

لکھن مفصل اسدا ہے ایہہ وڈا دور
ہوئی ہجرت آپؐ دی جیوں نکلے تھیں جان
جو سا حکم خدائیدا کردے وعظ کلام
حج کرن نوں آوندے مکہ ہوئے روان
اندر ہر ہر قافلے کہندے حکم ربی
آئی خلقت حج نوں رل ہک دوجے نال
جا کے اندر حاجیاں کہیا حکم خدا
جو بھی دین اسلام دی کیتی ہور عیان
گئی مدینیوں حج نوں خلقت اوہ انبوہ
کمی مدینیوں حج نوں اس حما دی قوم
انہاں نوں فرمایا کرو ایمان قبول
صفت میری موجود ہے وچہ توریت انجیل
واقف میرے حال تھیں سی اوہ عالی شان
اوہ اطاعت کر گئے میری سب قبول
اگے دوہیں قوم ایہہ آہے نافرمان
ہور مدینے وچہ سی رہندی قوم یہود
ہوسی اندر عرب دے اک رسول کمال
دین یہوداں چھڈ کے ہوداں گئے مسرور
کوئی پیغمبر اسدے بعد نہ ہوسی مول
روشن دین محمدیؐ ہر کوئی کرے قبول
ہوگ شریعت اسدے روشن ہر ہر جا
ظاہر ہوسی اوہ جاں کرساں دین قبول

جاکے اس رسولؐ نوں اسیں کراں سردار
وچ مدینے رہن نہ دیواں باجھ اسلام
سن سن ایہہ یہود تھیں دڑدی خلقت ہور
ہن جاں آئے حج نوں رل مل ایہ تمام
کہندے کردے صفت ہیں اس دے سب یہود
ظاہر باطن نور دے ہاں لگے سب آثار
سر تے پیراں تیک ہے سب سامان رسولؐ
دیکھ رسول کریمؐ نوں کردے اوہ یقین
رل مل اوہناں آکھیا لازم ہے ایہہ بات
پہلاں اسیں یہود تھیں ہوئے مسلمان
چھ شخصاں نے اٹھ کے من لیا فی الفور
اسعد پُت زرار دا آہا اک عزیز
عوف اتے ہک رافع ہوئے مسلمان
کردے عرض رسولؐ تھیں سن ابرار براق
وچ فسادیاں رہندے ہاں دل تنگ
وچ فساد یہود دے دائم ہاں حیران
جے اندر اس کم دے کریں دعا ظہور
آواں اگلے سال جاں خاطر جمع تمام
ہوساں دل تھیں جان تھیں اس طرف اسلام
آپے سبھیں جھکا ورے اگے جس صنم
باجھ رسولؐ خدا ایندے ہور زیادہ چیز
جو کجھ حکم خدا ایدا ہوسی حکم رسولؐ
رخصت ہوئے رسولؐ تھیں کرکے ایہہ اقرار
خبر نہ ہوئی مکیاں اسدی ہرگز مول
وچ مدینے جا کے لگے کرن بیان

کڈھاں شہر مدینیوں سب کفاراں مار
وچ مدینے اساندا ہوسی حکم تمام
جاں اوہ آکھن اساں دا ہوسی ہکدن زور
اللہ اتے رسولؐ دے اوتھے سنے کلام
اوہ رسول کریمؐ نوں دیکھ ہوئے خوشنود
اوہ پہ منہ رسولؐ دے سارے بے تکرار
ظاہر نظری آوندا اللہ دا مقبول
ہے اوہ ختم الانبیاء اس وچ شک نہیں
مناں اسیں رسولؐ نوں ہے ایہ عالی ذات
رہن یہودی کفر دے اندر سب حیران
کلمہ پڑھیا صدق تھیں دل وچ کرکے غور
ابو عمامہ دوسرا آہا نیک تمیز
جابر عقبہ دوہاں نے آندا سی ایمان
ساتھیں قوم یہود دا قائم رہا ہے نفاق
ساتھیں قوم یہود دا رہے ہمیشہ جنگ
مال اتے اسباب دا ہوندا رہے زیان
ہر دو طرفوں دلاں دی رنج کرے رب دور
کلمہ تیرا ہور بھی پڑھسن لائے کلام
غازی ہو کے توڑساں جو ہیں گے اصنام
توڑ کراں برباد میں ملساں زیر قدم
دل دے اندر اپنے رکھاں نہ عزیز
ظاہر باطن اوسنوں کرساں اسیں قبول
طرف مدینے پرط گئے سارے بے تکرار
دین محمد مدنیاں کیتا دلوں قبول!
ذکر رسول کریمؐ دا آپس اندر جان

جس جگہ تے جمع سی ہوندے دو تن یار
وچ مدینے لوگ ایہہ باتاں کردے سب
جس دے بعد نہ ہوسی روز قیامت تیک
اوپر اس پیغمبری ہوئی ختم تمام
نازل اوپر اسدے ہوئی کلام خدا
آیا ذکر رسول ﷺ دا ہر ہر وچ مکان!
حج کرن دے واسطے گئے اگلے سال
کر کے بیعت رسول ﷺ دی لے آئے ایمان
ہک وثار معہ دسا ہور عبادہ نام
طرف مدینے مڑ گئے ہو گئے مسلمان
جا مدینے انہاں نے ساتھ ہزار نیاز
ہو گیا اسلام دا اوتھے خوب رواج
تیجے سال جاں حج نوں آئے نیک مزاج
ساڈے اندر گھل توں کوئی خلیفہ جان
مصعب ہک رسول ﷺ دا اسا اصحاب کبار
وچ مدینے خلق نے بیعت کیتی جان
اشہل دی اولاد دے مرد اتے ہور زن
سن سن بہتی خلق نے مصعب اگے آ
اورا دے سال دے جو آئے دیندار
قسم خدا دی کھا کے کیتا انہاں قرار
تیغاں مکہ وچ ہاں دشمن کردے تنگ
مکے حقیں اٹھ چل توں وچ مدینے آ
وچ مدینے جو کرے تیغاں ذرہ تنگ
وچ مدینے رہن نوں دیاں بنا مکان
طرف مدینے آ توں حضرت کریں نہ دیر

ایہہ بات کلام دا کردے سن تکرار
مکے پیدا ہو گیا ہک رسول عجب
کوئی رسول ﷺ خدا ایہدا ایہہ گل جانوں ٹھیک
بنیاں اندر سروری دتی رب علام
حاصل ہویا اسنوں سب مقام رضا
سن توں اگلے سال دا اہن میں کراں بیان
یاراں شخص رسول ﷺ دے پاس گئے فی الحال
انہاں اندر چار سی وڈے امیر پہان
نام عبادہ ہک دا سن توں حال تمام
ایہہ سردار کبیر سی وچ مدینے جان
ساتھ جماعت ہک جا مکے پڑھی نماز
وچ مدینے ہو گیا پاک نبی ﷺ دا راج
کر دے عرض رسول ﷺ تے سن ساڈے سرتاج
دسیئے حکم رسول ﷺ دا نال پڑھن قرآن
طرف مدینے بھیجیا حضرت کہہ سردار
مصعب اگے آ تیکے ہودن مسلمان
اللہ اتے رسول ﷺ نوں لیندے ال حقیں سن
من لیا دل جان تھیں حکم رسول ﷺ خدا
وچ مدینے شہر دے جد آئے انصار
پاک نبی ﷺ نوں آ کہندے سارے کر اظہار
ماراں تیراں دشمناں کر کے ڈاہڈا جنگ
تیرے اوپر اپنی کرساں جان فدا
پھڑ تلواراں اسدے نال تیاداں جنگ
مکے اندر سیا نبی ﷺ ہو دلیں گمیدا حیران
دشمن تیرے سارے دا ہر سال ساتھ راہ وچ گھیر

تیتوں قوم قریش دا ایتھے رہے خیال — شہر مدینے ہووسی امت تیرے نال

تیتوں کوئی اس جا دیوے کوئی تکلیف — قتل کراں تلوار نتھیں اسنوں ہوئے خفیف

انہاں پاک رسول ؐ نتھیں کیتی ایہہ کلام — چل مدینے وچہ توں حضرت کریں آرام

سن کے ایہہ رسول ؐ تے سدے سب اصحاب — کہیا مکے شہر نوں چھڈو تسیں شتاب

ایتھے قوم قریش ہے دیندے اساں ایذا — یارو مکہ چھڈ کے تہو مدینے جا

جاں ہجرت دا نبی ؐ نے حکم کیتا ایہہ عام — چوری قوم قریش نتھیں ہوئے تیار تمام

وطن اتے گھر بار دی دلوں محبت توڑ — کرن تیاری ٹرن دی لگے نتھیں منہ موڑ

دل نہ کردا کسیدا چھڈاں نبی ؐ خدا — آہا حکم رسول ؐ دا ڈاڈھی رب رضا

دلاں وچہ ڈھارس بنھ کے عاشق سب رسول — چلے پاسوں یکساں ہو گئے بہت ملول

حال جدائی انہاندا کی میں کراں بیان — غم دا ہویا عجب سا اوہ تیار سامان

کہندے یار رسول ؐ دے بڈھے اتے جوان — ہوون جدا رسول ؐ تھیں اندر اساں تاں

ایہہ جدائی نبی ؐ دے کس نوں ہے منظور — زمین سخت آسمان سا اس جگہ تھیں دور

ہن اساتھوں انج ہے جدا حبیب — پھیر زیارت دیکھیے ہوسی کدوں نصیب

طرف مدینے ٹر گئے سب اصحاب کبار — ابا بکرؓ تے علیؓ دے باجھ نہ رہیا یار

خدمت وچہ رسول ؐ دے دو ویں شیر خدا — جھلی قوم قریش دی سرتے رنج بلا

باجھوں انہاں دوہاں نتھیں دل دچہ کرتوں غرض — رہیا مکے وچہ مینے کوئی پوشیدہ طور

ابا بکرؓ تے علیؓ دو ظاہر رہن حضور — خدمت وچہ رسول ؐ دے کردے نہ قصور

اللہ ہک رفیق سا یا ایہہ دونویں یار — ایہہ دوست سی نبی ؐ دے دشمن کئی ہزار

جتوں آہے ویکھدے حضرت نال نگاہ — یار نہ نظری آوندا خلقت سی بدخواہ

گئے مدینے طرف سی ایہہ اصحاب کرام — ہک ام المکتوم سا ہور بلالؓ غلام

ہک عمارہ نام سا ہک دا اسا مسعود — نالے حضرت سعد بھی گیا مدینے زود

حضرت حمزہؓ بھی گیا نالے عمر مسعودؓ — انہاں باجھوں ہور بھی گئے مدینے زود

حضرت مکے رہ گئے مول نہ سا کجھ زور — دوجی طرف امیر سا سب قریشی چور

اس دل یار برادری قوم اتے آشنا — اس دل اللہ پاک سا دوجا نبی ؐ خدا

آہے پاس مخالفاں تیر اتے تلوار — اس دل پاک رسول ؐ دا حافظ رب غفار

آہی طرف مخالفاں قوم قریشن شریر
اس تنہائی وچہ سی ڈردے نہ نبیؐ
تنہائی وچہ ویلہ آیا اوس حضور
حضرتؐ ڈردے مول نہ جوسا حکم خدا
جاکے کعبہ وچہ بھی کردے آپ طواف
جو پہلا دستور تھا رہیا سب بجار
سفیاں جدوں قریشیاں مسلم ہور انصار
یار نبیؐ دے کر گئے ہجرت مکے تھیں
رہیا محمدؐ اس جا ہور آہے دو یار
خادم پاس نہ اسدے نہ کوئی رہیا رفیق
ہکدن کہیا نبیؐ نے ساتھ بلند آواز
جھوٹے گمر مجوس ہیں جھوٹ انہاندا دین
دین نصارا جھوٹا ہے جھوٹے سب یہود
جھوٹے لغوث یعوق ہیں جھوٹے لات منات
ہور جھوٹا کر ایران دا جھوٹا یزداں جان
نالے جھوٹا کر ہند یہاں ہیں گئے سیاہ
ایہ آواز رسولؐ دی جسدن سنی قریش
یارو ساڈے دین نوں کہے محمدؐ کی
جھوٹا ساڈے دین نوں ہر دم کرے بیان
جھوٹا آکھے ٹھاکراں جھوٹا ساڈا دین
گوشہ بیٹھ قریشیاں کیتی ایہہ تدبیر
یارو قتل رسولؐ دی کریئے تدبیر
آخر رل کے ساریاں ایہہ پکائی بات
دروازے جا گھیریئے جسدم آوے رات
اندر جا رسولؐ نوں جا کراں قتلام

اس دل پاک رسولؐ سادہ جا رب نصیر
ظاہر آکھ سناوندے جوسا حکم ربی
کرے نہ کوئی روبرو سخن نفاق ظہور
حکم رسالت اپنی کردے سب ادا
آیت جو کوئی آوندی آکھ سناون صاف
بتاں تائیں آکھدے ہر دم آپ برا
طرف مدینے دے گئے سب حضرت دے یار
وچہ مدینے جا رہے سارے اہل یقین
ابابکرؓ تے علیؓ دے باجھ نہیں غمخوار
کوئی یار نہ اس دا ناہیں کوئی شفیق
کافر قوم قریش دی سندے سی ناسار
رب محمدؐ ساتھ نہ آوندا جنہاں یقین
ہور جو بتاں پوجدے نہ ہوسن خوشنود
نسر اودا سواع نوں پوجن سب بدذات
جھوٹا ہیکا امرسن ہور ٹھاکر طوران
رات دنے اوہ پوجدے ہین شیطانی راہ
ہوے اندر فکر دے انہاندے دل ریش
کہدا ساڈے ٹھاکراندی ہے بے ادبی
نالے کہندا اسانوں احمق تے شیطان
اندر ساری خلق دے جو سی روئے زمین
اندر مکے شہر دے جو سی وڈے امیر
قتل کراں کس طور نفیس کردے فکر امیر
مارو جا رسولؐ نوں وچہ اندھیری رات
ہووے اندر خواب دے جاں اوہ عالی ذات
باجھوں قتل رسولؐ دے کھاں طعام حرام

سمجھے مول نہ بات نوں احمق سبھی بے دین
مدد پاک رسولؐ دی ہیگا رب غفار
اوہ خاصاں اپنے حافظ رہے خدا
ہوئی رات قریشیاں ہتھیں لے تلوار
آہا اندر خواب دے اس دم پاک رسولؐ
جبرائیل رسولؐ نوں خبر سنائی جا
نالے کہیا وحی نے ہے ایہ حکم خدا
دا نکلنا ہتھیں [illegible] نے کیتا ایہ بیان
کہیا پیغمبر علیؓ نوں [illegible] شیر خدا
لے چادر توں اس جا اوہ خواب کریں
ایہ گل کہہ کے علیؓ نوں ٹریا جلد رسولؐ
قصد مدینے جاندا کر کے نبیؐ خدا
دروازے تے آیا جاں علیؓ [illegible]
پائی قوم کفار دے اوپر مٹھی خاک
خاک پائی جاں نبیؐ نے انہیں ہوئی بھول
ابابکر صدیقؓ دے گھر وچ گئے رسولؐ
مکیوں باہر اک ہے کوہ سے ثور پہاڑ
اندر اوسے غار دے وڑدے جا رسولؐ
جاں اندر اس غار دے دھریا رسولؐ قدم
تنگ اتے تاریک ہے اوہ تمامی غار
حضرت اتے صدیقؓ [illegible] چادر دے
منہ اوپر اس غار دے اک درخت ببول
منڈھ درخت ببول دے اک کبوتر آ
غیبوں آ اک مکڑی کیتا رب غفور [illegible]
جاں اندر اس غار دے آیا قدم حضورؐ

اللہ دی درگاہ دے آئے سب لعین
اندر جس دے حکم دے ہیگا سب سنسار
کس دا ایہہ مقدور ہے دیوے انہاں ایذا
آ دروازہ گھیر دے کھڑے ہو مردار
کہن قریشی نبیؐ نوں اج کراں مقتول
سب فریب قریش دا ظاہر کرے سنا
توں اج مکے شہر تھیں طرف مدینے جا
غور کریں دل وچ توں آیت ایہ قرآن
چادر میرے پلنگ تے پئی جو ہے اسجا
حافظ اللہ پاک ہے ہرگز نہ ڈریں
تاں اوہ گھر تھیں نکلے اللہ دا مقبول
ہک مٹھی بھی خاک دی آہی لے اٹھا
دروازے نوں گھیریا آہا قوم کفار
وچ لڑائی بدر دے ہوئی اوہ ہلاک
نظریں مول نہ آئیا اوہ جمال رسولؐ
ابابکرؓ نوں ساتھ لے اٹھ ٹرے مقبول
[illegible] وڈی اوہ غار ہے اندر اس اجاڑ
آہا خوف قریش دا اللہ دے مقبول
ہو گئی اوہ غار سی ثانی باغ ارم
ہن اوہ قدم رسولؐ تھیں ہو گئی گلزار
منہ اوپر اس غار دے پیدا رب کرے
تر و تازہ تے [illegible] سبا نالے سارے پھول
اندرے دے تے اس تے قدرت نال خدا
اوپر منہ اس غار دے تانا تنے شتاب
کجھ تاریکی نہ رہی ہویا نور ظہور

کارن قتل رسول ﷺ دے جو سی گئے شریر
اندر جا کے ویکھدے اوہ قریشی شقی
دیکھ علی رضؓ نوں ہو گئے شرمندے سب جہول
پچھدے حضرت علی رضؓ تھیں کتھے گیا نبی ﷺ
یہ سن حضرت علیؓ تھیں ٹردے رب سلطان
ہتھ رسول ﷺ نہ آیا پئے اوڈاون خاک
گرد نواحی شہر دے ہوندے پھرن خوار
ابوجہل دے پاس جاں آکھ سناون حال
غصے ہو کے آکھدا ہووے جلد سوار
جو کوئی پاک رسول ﷺ نوں پکڑ کرے قتلام
سن کے بات شریر دی بہت گئے بے پیر
وچ کفار قریش دے آیا اک مکار
ساتھ بلند آواز دے کردا ایہہ بیان
اوپر منہ اس غار دے ہوئے تنج شریر
ڈٹھا منہ تے غار دے سا اک رکھ ببول
مکڑی دی تہنہ غار دے انڈے جانور کھٹ
آپس وچ قریش نے کر کے ایہہ تکرار
سی تاریخ ستائیویں ماہ صفر دی جان
جاں آئیا وچ غار دے حضرت پاک رسول ﷺ
ڈھونڈیا مکہ شہر جاں ہتھ نہ آیا رسول
اندر رہیا غار دے حضرت تن دن رات
عبداللہ ابوبکرؓ دا آیا فرزند
جو کجھ قوم قریش تھیں سندا پاک کلام
عامر پاک صدیق دا آہا نیک غلام
دودھ اونہاں تھیں چوچکے لے جاندا وچ غار

گھر دلیو چہ رسول ﷺ دے جا وڑن بے پیر
اوپر بستر نبی ﷺ دے ستا شاہ علی رضؓ
آپس اندر آکھدے ایہہ تاں نہیں رسول ﷺ
سانوں خبر نہ سول ہے کہیا شاہ علی رضؓ
لگے اندر ڈھونڈدے ہر ہر وچ مکان
گلی کوچہ سب ڈھونڈھ کے ہوئے بہت ہلاک
ہتھ رسول ﷺ نہ آیا ہو گئے لاچار
سن کے اس شریر نوں حیرت ہوئی کمال
قتل کرو اس ڈھونڈ کے ہور نہیں تکرار
دیواں اک اونٹھ میں اس تائیں انعام
حضرت آوے ہتھ جے ملے انعام کثیر
اوہ نشانی قدم دی لے جاندا دل غار
بار دساڈا وچ رہے اندر ایسے مکان
آپس اندر کھڑے ہو کرن لگے تدبیر
انڈے ہیں وچ غار دے کیونکر گیا رسول ﷺ
جالا اتے درخت بھی دونویں جاندے ٹٹ
مڑ آئے اس غار تھیں سارے اوہ مکار
روز آیا اوہ پیر دا سن ہیں کراں بیان
ہجرت کر کے مکیوں اللہ دا مقبول
کہندے باہر شہر تھیں ڈھونڈدا وی رسول ﷺ
ابابکر صدیقؓ تھا دوجا نیک صفات
دن نوں وچ قریش دے رہندا اوہ دلبند
پاک نبی ﷺ تے آکھدا جا کے ویلے شام
بکریاں اوہ چاردا جنگل وچ مدام
پلیندے آپ رسول ﷺ سی نالے یار کبار

اوہ حضرت صدیق ؓ ہے صادق نیک یقین
پہلی ربیع الاوّلیں دیہ دیہاڑا اسی
ابابکر ؓ دا اونٹ سا اوس تے ہوئے اسوار
ابابکر صدیق ؓ نے دونویں اونٹ تیار
چڑھیا پچھے اونٹ تے عامر جیہڑا نام
راتیں باہر غار تھیں آئے دین پناہ
دل وچ آہا جاندا ابوجہل جہل
جیہڑے اندر راہ دے آہے شہر مکان
لکھیا آہا انہاں نوں ابوجہل بے پیر
جو کوئی پاک رسول ؐ نوں ڈھونڈ کرے غلام
نام سراقہ ہک سا راہ اندر سردار
ڈھونڈن لگا نبی ؐ نوں ملے اچانک جا
اس دل حضرت دیکھ کے لگے کرن [illegible]
وچہ زمین دے دھس گیا گھوڑا اس شریر
کردا عرض رسول ؐ تے بینوں دیو امان
اونویں اللہ اوس نوں دتی چا امان
اندر راہ رسول ؐ نوں ملیا ہور غلام
انہاں وچوں نبی ؐ نے بکری ہک پھڑی
تیر نکی پھیر دو نے بکری ہوئی کھڑی
نہ اوہ آہی حاملہ سو لئی نہ سی مول
دیکھ نبی ؐ دا معجزہ اوسے وقت غلام
ہوئی پاک رسول ؐ دی خبر مدینے آر
ہر اک گراں سا اندر راہ پچھان
تک دوپہر اوڈیک دی بہکے راہ رسول ؐ
اگلے دن پھر جاندے دوپہر اس مکان

ایہ رفیق شفیق سا رہیا صادق دین!
باہر نکل غار تھیں ہوئے تیار نبی ؐ
ادھر دوجے اونٹ تے چڑھ اصحاب کبار
نیت کر کے سفر دی کیتی سی اظہار
ابابکر صدیق ؓ دا آہا اوہ غلام
طرف مدینے ٹرپئے اوتھوں دا ہو وا
گیا مدینے ہو وسی اللہ دا مقبول
انہاں وچہ سردار جو آہے نافرمان
ہک سو اونٹ انعام ہیں دیاں کر تدبیر
گیا مدینے طرف نوں چوریں چھڈ مقام
سن کے خبر انعام دی ہویا مودا سوار
مارن پاک رسول ؐ نوں تیرہ لیئے اٹھا
اس دشمن اساں تھیں رکھیں دور خدا
ڈھٹھا اوس شریر تے بھل گئی تدبیر
حالت تیری کسے تے کرساں نہ عیان
ترت سراقہ اپنے گھر نوں ہویا روان
بکریاں اوہ سی چاردا جنگل وچہ مدام
دودھ لگے پھر چوونے اتھیں پاک نبی ؐ
سارے رجے دودھ تھیں جو ساتھ نبی ؐ
رج گئے سب دودھ تھیں جو سی ساتھ رسول ؐ
کلمہ پڑھ کے نبی ؐ دا من لئے اسلام
مکے تھیں ہے ٹریا اوہ حبیب ؐ خدا
اس جا یار رسول ؐ دے بہندے فجر آن
مڑ آون پھر گھراں نوں دل وچہ ہو ملول
رکھدے اندر راہ دے سب انتظار دھیان

شہر مدینے وچہ جد آہے مسلمان
انہاں سواری نبی دی تکدی پئی منتظر
مثل غلاماں آپ نوں کردے سب سلام
دل دے اندر شادیاں کرن لگے انصار
کوئی گرد نبی دے پھرن لگا اسدم
کوئی صدقہ دیوندا دیوے کوئی خیرات
گھر اندر جا عورت دسا ترسے شاہ جہان
بارھویں ربیع الاول روز آہا اوہ پیر
مکہ تائیں چھڈ جاں حضرت ہوئے روان
پیر پیادہ مکیوں ہویا پھیر روان
آئے بانی نبی تے مسجد ندوں قبا
اس مسجد دے حق وچہ آیت ہوئے نزول
اس محلہ قبا تھیں آپ جمعہ دے دن
ابطن وادی وچہ آپ نے پڑھ کے جمعہ نماز
وچہ مدینے ہوگیا داخل جدوں رسولؐ
عجب تجلی شہر دا عجب آہا اوہ روز
وچہ مدینے شہر دے جیہڑیاں گلیاں راہ
لڑکے عورت مرد دا آہا بہت ہجوم
صلی علیٰ دا ہر طرف آہا شور فغان
گردے سارے نبیؐ دے بڈھے تے جوان
شان رسول کریمؐ دی کی میں کراں بیان
اگے پچھے نبیؐ دے سمجھے سمجھتے دل
گھر جیدا اساں آوندا حضرت دے وچہ راہ
حضرت میرا آ گیا ویکھو ایہہ مکان
ہووے اسدی خوش نصیبی تاکیا روز شعور

آون استقبال نوں ہر ہر روز کھیان
واہو واہی دوڑدے طرف رسول بشیرؐ
پکڑ رکاب رسولؐ دی ٹردے ساتھ تمام
جان اتے گھر بار نوں دیون دلوں وسار
کوئی پاک رسولؐ دے پچھے پیا قدم
خوشیاں گھر گھر اپنے کردے نیک صفات
باہر سا اک شہر تھیں قبا محلہ جان
وچہ مدینے ہو گیا داخل شاہ کبیر
ترے دن راتیں علیؓ رہیا وچہ مکان
خدمت وچہ رسولؐ دی حاضر ہو یا اوہ
وچہ محلہ قبا دے کیتی آپ کیتی آپ بنا
آیت وچہ قرآن دے اوہ پاک رسولؐ
وچہ مدینے آوڑے پاک رسولؐ زمین
داخل اندر شہر دے ہوئے نال نیاز
برکت قدم رسولؐ دی رحمت ہوئی نزول
داخل پاک رسولؐ جاں ہویا دین تیز دنہ
بھرے آہے سب خلق تھیں قبول کرن لگا
اندر شہر بازار دے ہر ہر جگہ ہجوم
کردے تارے نبیؐ دے سی اوہ چند کھیان
کردے صفت رسولؐ دی ہر ہر جا بیان
خوبی سب جہان دی اس اوپر قربان
سب انصار جہا جیہڑے آہے کردے چل
اوہ حضرت نوں آکھے کر دا اسی اگاہ
اسو وچہ رہے رسولؐ جے ہووے باغ جہان
میرے وچہ مکان دے رہنا کرو منظور

گھر میرے وچہ اترو کرکے آپ کرم
قدم مبارک آپ دا آوے جس مکان
قیامت تائیں اسدا کرسی خلق بیان
کعبے دا نگر اسدی کرسن سب طواف
سن سن ایہ فریاد نبے آہے شاہ عرب
بیٹھوں جس جا رہن دا ہیگا حکم خدا
چھوڑ دیہو اس اونٹ نوں بیٹھے جس مکان
ہیگی جس مکان تے مسجد نبوی یار
حضرت کہیا ایہ ہے مرضی لا شریک
ہک شخص ایوبؓ سا قوم وچوں انصار
اوہ نبیؐ نوں لے گیا ساتھ ہزار سرور
وچہ مدینے اس دن آہی بہت خوشی
مرد اتے سب عورتاں خلقت سبھی شادان
لڑکے جوان وان سبھی قوم اندر انصار
پھردے دف بجاوندے غزلاں پڑہن کلام
وچہ مدارج دیکھ توں کیتا ہے تحریر
وچہ مدینے آئے کے رہیا پاک رسولؐ
سنہ ہجری دے لکھن دے رسم جو جاری ہے
اول ماہ محرم اوں شروع ہوندا ہے سال
وچہ مدینے آئیکے آپ رہے دس سال
جلدی جلدی ہر سال دی حالت ہے اظہار

گھر توں اس غریب دیکھ توں رشک ارم
ہووے اس مکان دی عزت عالی شان
سارے مومن اسدے ہوون گے قربان
وانگوں بیت المعمور دے ہوسی اس اوصاف
جس جا میرے اونٹ نوں حکم کیتا ہے رب
بیٹھے اس مکان تے اونٹ میرا ایہ جا
اوسے جاگہ ہی رہاں تیک قیامت جان
اس جا اونٹ رسولؐ دا بیٹھا لے تکرار
ہے ایہہ جگہ اپنی روز قیامت تیک
گھر اسدا نزدیک سا اس جگہ تھیں یار
ست مہینے اسدے گھر وچہ رہے حضورؐ
ظلم کفر سب اٹھ گیا برکت قدم نبیؐ
آون پاک رسولؐ تھیں ہر جا وچہ مکان
گلی کوچہ وچہ راہ دے نالے وچہ بازار
آہی صفت رسولؐ دی اندر انہاں تمام
حالت پاک رسولؐ دی آکھاں کہ تفسیر
سبھی دس برساں پوریاں اللہ دا مقبول
کیتا ایہ فرمان سا حضرت پاک نبیؐ
مکہ جد تھیں چھڈیا پاک نبیؐ خوشحال
جدا جدا ہر سال دا لکھیا ہے احوال
اندر اس کتاب دے آکھ سناواں یار

دربیان واقعہ سال اول

اول پہلے سال دی نبی مسجد قبا
وچہ مدینے نبیؐ نے کیتی آپ بنا

جاندے رافع زید بھی بھیجے ہوئے رسول — مکیوں لیکے چوہاں نوں مڑدے اوسے سول
عبداللہ پت ابوبکرؓ دا رلکے انہاں نال — سنے قبیلے اپنے اتھے آیا خوشحال
اوتھے رسول کریمؐ دا بیٹھا ساجن جا — اوتھے مسجد نبی نے کیتی آپ بنا
یاراں ساتھ بناوندے مسجد نبی رسولؐ — سب اصحاب رسولؐ دے جو سی مرد قبول
سی دیوار مسیت دی آہی تدوں تمام — لکڑ تھیں کھجور دی کارا آہے سب خام
اوسے مسجد دی بجھ نوں آہی تدوں بنا — بیت المقدس طرف نوں سی ایہ حکم خدا
اندر دوجے سال دے پھیر ہویا فرمان — کعبہ قبلہ ہویا پاک نبیؐ دا جان
مسجد دی ہک طرف نوں حجرہ کردن بنا — رہنے کارن اپنے اس رسولؐ خدا
حضرت بی بی عائشہؓ دا اوہ ہویا مکان — عمر ساری وچہ اسدے بی بی رہی پچھان
اوس میلے گھر نبیؐ دے سی دو حرم پچھان — سودہ نیک عائشہؓ دونوں عالی شان
سب مہاجر نبیؐ دے جو آہے اصحاب — وچہ مدینے شہر دے ساتھ رسولؐ جناب
مسجد گرد انہاندے لئے مکان بنا — قدر موافق اپنے سب بناون چاہ
جو اصحاب رسولؐ دے سب آہے مسکین — مسجد اندر رات دن رہندے صاحب دین
سایہ پاس مسیت سی صفہ اس دا نام — جو اصحاب غریب سی اوتھے رہن تمام
جو سی وچہ قبیلیاں عاجز تے غریب — اوہ بھی پاک رسولؐ نوں آہے دلوں حبیب
سب اصحاب رسولؐ دے آہے عالی شان — اندر اوسے سال دے ہوئی شروع اذان
اندر اوسے سال دے چار رکعت نماز — ہویا فرض خدا ئیدا اسن لوکاں نال نیاز
دوگانے دا حکم سا اگے ہجرت تھیں — جیویں دوگانہ سفر دا مومن جان یقین
طول قرابت فجر دی اول تھیں اے یار — مغرب دے ترسے فرض بھی ایویں تھے قرار
ایہ سب پہلے سال دی حالت آہی یار — واقع دوجے سال دا آکھاں کرا ظہار

دربیان جنگ بدر و قتل شدن ابوجہل مردود

سنتوں دوجے سال دا آکھ سناواں حال — بیت المقدس خلق دا کعبہ سی خوشحال
کعبہ قبلہ ہویا بیت المقدس چھوڑ — پڑھی نماز رسولؐ نے کعبہ ول منہ موڑ

اندر ایسے سال دے کیتے نبیؐ صلاح
روزہ اتے زکوٰۃ بھی اندر دوجے سال
بعضے کہن زکوٰۃ دا پہلاں سی فرمان
ہور دوگانہ عید دا ہویا سی فرمان
نال دے سب پڑھدی خلقت آکھیا نہ
شرک کرن جے رب تھیں مڑکے قتل کرو
عورت لڑکے انہاں دے پھڑکے قتل کرو
ہر ہر جا کفار تھیں جا کرو سب جنگ
اندر چھیڑے جنگ دے حضرت گئے حضور
قتل کرن نوں مشرکاں جاں ہویا فرمان
ودان ہک گراوں سی اوہ ابوا دے پاس
سن کے خبر رسولؐ دی نس گئے جھول
حضرت حمزہؓ آپ نے کیتا پھیر روان
ساتھ روانہ اسدے کیتے تیہہ اسوار
آہی قوم کفار دی اندر کسے مقام
تریہے تے سٹھ آہا سی بے دین تمام
صلح کرن جے تساں تھیں ہوں نہ کہنا جنگ
دل کے قائم اوہ جے ہوون اوپر جنگ
رخصت ہوئے رسولؐ تھیں حمزہ ہویا روان
اوپر جنگ تیار جاں ہوئے شیر خدا
حمزہؓ اس قوم تھیں ہویا ناہ جدال
حارث دا اک پت سی جس عبیدہ نام
گیا آیا خود اوہ بھی حضرت حمزہ نال
مڑکے جدوں رسولؐ تے حاضر ہویا جا
لیکے سٹھ اسوار اوہ جلدی ہندا اسوار

شاہ علیؓ تے فاطمہؓ دا بھی ہویا نکاح
واجب صدقہ فطر دا ہویا سا خوشحال
ہجرت نبی کریمؐ تھیں آہا ایہ عیان
کرن نصیحت خلق نوں کہیا ہے سبحان
اللہ اتے رسولؐ نوں منن نال نیاز
مال خزانہ لٹ لو ہرگز نہ ڈرو
پہلاں آنہیں قتل دا حکم نہ آہا کو
جو ہیں منکر دین تھیں کریو قتل لنگ
غزوہ کہندے اسنوں سن لے اہل شعور
اصحاباں نوں ساتھ لے حضرت ہو گئے روان
گئے جو اندر گراوندے اندر حق شناس
وچ مدینے آگیا مڑکے پھیر رسولؐ
مارے پکڑ کفار نوں ہوون جس مکان
ایہ مسافر سب سی جنگ اندر ہوشیار
حضرت حمزہؓ پہنچیا تد رسول علیہ السلام
رخصت ویلے نبیؐ نے کیتی ایہ کلام
صلح کرو دل تسیں کدی ہونا ناہیں تنگ
قائم ہو لیو جنگ دے اوپر تسیں لنگ
آئے اس مکان تے جاں غازی مردان
کیتی صلح کفار نے حمزہ اگے جا
صلح جو کیتی انہاں نے ہے سیارت حال
جا پہنچے بیت نبیؐ دا آہا وچ اسلام
ابو وادی اوہ نزول مڑ آیا خوشحال
اسدی طرفے دیکھ کے کیہا نبیؐ خدا
جا فلانی اترے ہیں کفار تتبار

اوہ تجار قریش ہیں آہے اس مکان
ابوعبیدہ ہویا لے کے فوج روان
جسدم آیا انہاں نوں اوہ نزدیک مکان
ڈر کے سفیان انہاں تھیں مول نہ کیتا جنگ
ایہہ پہ سعد وقاص نے ماریا سی ہک تیر
پہلاں تیر وقاص نے ایہہ چلایا جا
ابوسفیان میدان تھیں راتیں نٹھ گیا
وچہ مواط ہک قافلہ ڈیرا کردا جا
اس ول حضرت ٹرپئے دو سو ساٹھ جوان
امیہ دا پت قافلہ اندر سی سردار
راتیں چوری نس کے چھڈ گئے اوہ جا
جدوں قتل کفار دا کیتا حکم خدا
کر بسم اللہ آپنے جاں ہتھ پکڑی تیغ
ہر جا قوم کفار دی ہوئی آہی سست
جو سردار قریش سے وڈے وچہ کفار
وچہ عرب دے بدر ہے ہک موضع دا نام
ہکدن سی ہک قافلہ آیا شام ول جان
کر کے اوہ سوداگری گئے بدر دوچہ آ
ابوسفیان وچہ انہاں دے آہا وڈا امیر
آہا وڈا قافلہ لشکر ساتھ تجار
ہوئی خبر رسول ﷺ نوں پاس بدر دے پیر
سن کے پاک رسول ﷺ نے کیتی فوج تیار
ہتھ اساں نوں آوسی اوتھوں مال کثیر!
ابوسفیان دینال ہے تھوڑی فوج سوار
ہو اسوار مدینیوں ٹرے رسول ﷺ پناہ

لٹ تمام اسباب نوں ہور کریں حیران
سبھی سردار تجار دے وچہ ابوسفیان
جنگ نہ ہویا انہاں تھیں ہوئی صلح عیان
باجھ لڑائیوں مڑپئے غازی ہو کے تنگ
آیا فوج رسول ﷺ تھیں اندر قوم شریر
لشکر وچہ کفار دے اندر راہ خدا
طرف مدینے آیا لشکر نبی ﷺ خدا
اوہ بھی اہل قریش تھیں آہے اہل جفا
کہندا چھڈاں مول نہ آندے باجھ ایمان
آیا لشکر نبی ﷺ دا سنیاں قوم کفار
حضرت باجھوں جنگ تھیں مڑ ٹرے مدینے آ
ڈردی قوم کفار سی اندر ہر ہر جا
کہیا حکم خدا تھیں مول نہ کراں دریغ
عزت قوت مومناں لگی ہوون چست
قید ہوئے وچہ بدر دے کجھ مارے تلوار
نیڑے شہر مدینیوں ہے اوہ وڈا مقام
سب قریش تجارنی آہے اس مکان
پاس انہاں زر مال دا انت نہ آیا کار
تابع اس سردار دی آہے ہور شریر
پاس بدر دے آ ٹکے اتر پئے مکار
لتھے ہین گے آ ٹکے ساتھ متاع کثیر
لٹ لواں جا قافلہ کہیا رسول ﷺ پکار
اس جگہ وچہ ہووسن سب اصحاب امیر
مال انہاں اسباب دا ناہیں کجھ شمار
سی انصار بہادراں حضرت نال سپاہ

وچہ موضع جا اترے حضرت، ویلے شام
کہندا ایتھوں نس کے جاپئے کیہڑے دل
ابوجہل نوں لکھدا مکے طرف شریر
آتی فوج محمدی اساں تے ہلہ اسوار
کرکے قتل تجار نوں لیسن سارا مال!
سفیان ایہہ خط لکھ کے کیتا جلد تیار
ابوجہل تے آیا خط ابو سفیان
طرف مدینے آیا ابوجہل مردار
ساتھ انہاں دے آئیا سا حضرت عباسؓ
ابوجہل دے ساتھ اٹھ آہا ہوئے روان
جبرائیل رسولؐ تے کیتا آئے ظہر
ساتھ تیرے اوہ جنگ نوں آیا ہے مردود
اسدے ساتھ عباسؓ ہے ہور قریش تمام
ابوجہل سردار ہے اندر اس گروہ
رکھ تو کل رب تے حضرت پاک رسولؐ
تیری مدد ہووسی تیرا خاص خدا
اصحاباں نوں آپ نے کہیا تدوں کھلو
فتح تساڈی ہووسی سنیو اہل یقین
ابوجہل بھی آ بکے اندر پیا ہک جا
ایہہ فرمایا نبیؐ نے سنئے سارے یار
اوہ مقام تجار تھیں اتہ پیا ہے دور
سفیان دوجی طرف ہے اتے اسباب کثیر
دل دے اندر اپنے تسیں نہ کرو درنگ
دو طرفاں تھیں ہکو ل جتنے مرضی ہو
یا تے ساتھ سوداگراں چلی چاؤ جنگ

سفیان بن اس حال نوں ہو یا بے آرام
آ محمدؐ قہر نوں کردا لیسی مل
کہندا ایں دل آ توں لے کے فوج کثیر
زور نہ ساڈا چلیسی جان کڈن تلوار
طرف بدر دی آ رنوں لشکر لے کے نال
تکے دلیل دوڑیا راتو رات سوار
ہک ہزار اسوار لے لڑیا نال قرمان
دشمن ایہہ رسولؐ دا آہا وڈا مکار
چاچا پاک رسولؐ دا سی ایہہ نیت داس
طرف مدینے اوندے منزل منزل جان
ابوجہل ہے آیا ساتھ ہزار اسوار
تینوں نصرت دیوسی اس نے رب ودود
جلدی جلدی سب فوج دے وچ سنا وے نام
توں دل اندر اوسدا کریں نہ غم اندوہ
اس لڑائی ہووسی ابوجہل مقتول!!
فتح نہ اوپر فوج ہے حقول رب رضا
ڈرو نہ قوم قریش دا ہرگز ڈرو نہیں
کرو قتل قریش دا ہرگز ڈرو نہیں
ڈیرے اس تجار تھیں ہوکے دور جدا
ابوجہل ہے آیا ساتھ ہزار اسوار
دل وچ اس لعین دے ہے گا وڈا غرور
ہے اندر اس قافلہ تھوڑی قوم شریر
اندر قوم قریش دے چل محاذ جنگ
دھر تلوار میان تھیں دشمن قتل کرو
ابوجہل نوں مار کے یا اڈل کر تنگ

ابوجہل نوں مارئیے اوّل وچہ میدان
یاراں اگے نبیؐ دے آکھ سنایا حال
ابوجہل مردود لوں پچھوں ماراں جا
میرے دل دلیر چہ سی یارو ایہہ دھیان
اصحاباں دے وچہ سی تاں لے دو مردان
اسیں موسیٰؑ دے قوم دے وانگوں ناہیں گل
اسیں نہ ملک شام دے اندر لڑساں جا
جو ہے مرضی آپ دی سانوں اوہ قبول
جیہڑے آہے ہور بھی ساتھ نبیؐ دے یار
سانوں اوہ منظور ہے جو فرمان حضورؐ
پیغمبر خوش ہویا سن کے ایہہ کلام
اونوں آئی رات ہے مخبری یاراں جنگ
ڈرندا پاک رسولؐ تھیں جس دن آئی رات
راتو راتیں نسیا چوری ابوسفیان
ابوجہل دل بھیجدا تدیا ہویا پیغام
راتو راتیں نس کے اساں بچائی جان
ساتھ محمدؐ سول توں ہرگز کریں نہ جنگ
مکے نبیوں آ ر توں اوتھوں امن امان
ابوسفیان دا اوسنوں جس دم گیا پیغام
نام نہ رکھاں اپنا ابوجہل سردار
ساتھ محمدؐ مخبر نوں ایتھے یاراں جنگ
مدت تھیں ایہ آرزو لڑاں محمدؐ نال
ابوجہل دی فوج وچہ جو آہے دانا
آئے سی جس واسطے ہوئے گیا اوہ کلام
ابوجہل بدکار سی نالے ذلول شقی

اس تھیں پچھوں لٹیئے مال ابوسفیان
ابوسفیان دا لٹیئے اوّل جا کے مال
اصحاباں نوں آکھیا سن کے نبیؐ خدا
ابوجہل نوں مارئیے اوّل وچہ میدان
سعد اتے ابوبکرؓ نے کیتا انہاں بیان
جیونکہ کہیا انہاں نے آہا پیش رسولؐ
موسیٰؑ نوں لڑ جائیکے یا تے لڑے خدا
ہرگز تیرے حکم تھیں کرساں نہ عدول
سب انصار مہاجراں کیتی ایہہ گفتار
جو کجھ کہسیں حکم توں اوہو کراں ضرور
فتح تساڈی ہووسی کہیا نبی کرامؐ
ماراں قوم قریش نوں کر کے رلوچہ تنگ
سفیان ہرگز مول نہ ظاہر کیتی بات
سی حضرت دا دبدبہ چھڈ گیا میدان
نس گئے میدان تھیں چوری اسیں تمام
مکہ دے دل مخبر نوں توں بھی ہوردان
ہن کجھ غرض نہ مول ہے نہ ہوویں توں تنگ
وچہ لڑائی کیسے ناں گوائیں جان
منہ اوہ پیٹھ پھیر کے لگا کرن کلام
جے میں پکڑ رسولؐ نوں ماراں نہ تلوار
ہک ہک تائیں مارساں میدان کر کے تنگ
کیتی میری آرزو پوری جل جلال
انہاں کہیا رسولؐ تھیں ہیگا لڑن بیجا
سو ابوسفیان لے گیا مال اسباب تمام
کہندا اج ضرور میں لڑساں نال نبیؐ

دشمن اوہ رسول ﷺ دا نوں نہ آیا باز
جوش جو کیتا خون نے منی نہ کلام
گھیریا آہا موت نے ابوجہل بے دید
ابوجہل اٹھ فجر نوں ہویا جنگ تیار
دیکھ رسول کریم ﷺ نے کیتا ایہہ فرمان
ابوجہل مردود بھی قتل ہوسی اس جا
جو فرمایا نبی ﷺ نے فرق نہ ہویا مول
ترے سے تیراں نبی ﷺ دے ساتھ آہے اصحاب
وچہ مہاجر اہناں سی سب آہے سٹھ یار
جو سی ساتھ رسول ﷺ دے سارے یار کبار
ساری عمر نہ دیکھیا انہاں اڑائی جنگ
یاراں تائیں رسول ﷺ نے کیتا ایہہ فرمان
بہتے دشمن دیکھ کے ہووو ناں حیران
جاں فرمایا نبی ﷺ نے ہوئے سب تیار
ہو کے صفاں کھلو گئے حضرت دے اصحاب
لشکر دیکھ رسول ﷺ دا کہندا اوہ بے پیر
اوہ پر فوج محمدی ﷺ فتح اساڈی ہید
سن کے اس مردار نوں کیتی نبی ﷺ دعا
عزت اتے جلال دی کھادی قسم خدا
ہویا جنگ مقابلہ دوئیں صفاں تیار
ابوجہل نے اپنے گھلے چار پلید
کہندے پاک رسول ﷺ نوں کوئی بھیج جوان
عبداللہ تے مسعود نوں ہویا ایہہ فرمان
انہاں نوں اوہ دیکھ کے کہندے جا شریر
اول سانوں اپنا دوئیں دسو نام

دل دے وچہ چیر بکی ہے ایہہ نیاز
ہوندا ہے بدکار دا آخر بد انجام
کہنے لگا لعنتی آہا وڈا پلید
آئی موت شریر دی پہن لئے ہتھیار
بہت قریشی مرن گے اندر ایس میدان
آیا ہے اوہ مرن نوں کیتا حکم خدا
جنگ بدر وچہ ہوئیا ابوجہل مقتول
پورا اک ہزار سی دشمن دین خراب
دو سو چھ جو ہورسی اوہ آہے انصار
ساری عمر نہ انہاں نے جنگ ڈٹھا ایکوار
پہلی واری جنگ دے اندر آہے تنگ
ابوجہل تھیں جنگ دا جلدی کرو سامان
چڑھیاں دو انگوں بازہ اہناں وچہ میدان
اللہ اکبر آکھ کے دو سعود لہن تلوار
ابوجہل نوں آکھدے آ دوئے شتاب
ساڈا لشکر اس تھیں ہیگا بہت کثیر
لشکر تے مغرور سا دل اندر بد خو
اوہ پر اس شریر دے دا ایہا فتح خدا
دلوایا فتح رسول ﷺ نوں اوہ پر قوم جدا
کھڑے ہوئے میدان وچہ ہتھیں لے تلوار
عتبہ اتے منبہ ہو شیبہ ولید
ساتھ اساڈے جنگ نوں آون وچہ میدان
پاک نبی ﷺ دا ودھاں نوں جا ہو وچہ میدان
کیوں آئے ہو مرن نوں دوئیں عمر صغیر
عبداللہ تے مسعود ہاں کیتی دوہاں کلام

پھر دوہاں دے نام نوں کہن لگے جہول
جاؤ اس میدان تھیں اتھوں پرتو شتاب
ساتھ بلند آواز دے کہندے نافرمان
اوہ آکرے مقابلہ جو ہے وڈا دلیر
سن کے پاک رسولؐ تے حمزہؓ اتے علیؓ

ابو عبیدہ تیسرا حارث دا فرزند
حمزہؓ نال مقابلہ کرے شبیہ شیطان
حیدرؓ نال مقابلہ کرے شبیہ شیطان
حیدر نال مقابلہ کرے پلید ولید
مڑیا طرف مغیربی حضرت شاہ علیؓ
طرف عبیدے آئیا غلبہ دوڑ شریر
نال بھی اس شمر نوں ابو عبیدہ شیر
چیہاں تائیں مار کے آگے پھیر جوان

ابو جہل دے فوج دے جو سی لوگ شریر
تیراں تھیں بھر ہو گئے مومن چار شہید
ابو جہل دے کٹک تے حملہ کر کے شیر
اوپر قوم قریش دے غازیاں پایا زور
اتھے فرشتہ آئیا پورا تن ہزار
جس کافر دے قتل دا قصد کرے اصحاب
مارن تھیں اصحاب دے پہلاں سیس جدا
لگن تھیں تلوار دے پہلاں ڈگدا سر
نٹھی قوم کفار دی چھڈ گئی میدان
عبداللہ نے پکڑ کے اندر اوسے جنگ
سر اسدے نوں لے گیا پاس رسولؐ خدا
حضرت سجدہ شکر دا کیتا ویکھ ادا

ساتھ تساڈے اساں نوں لڑنا ناں ہیں قبول
ساڈے اگے آؤ ناں اندر تساں نہ تاب
بھیجیں کوئی محمدا جو ہووے مردان
تیرے لشکر وچ ہے جو کوئی وڈا شیر
کھلے وچ میدان دے اوپر قوم شقی
آئے وچ میدان دے دوئیں قدر بلند
حمزہ کیتا اسنوں دوزخ طرف روان
حمزہ کیتا اسنوں دوزخ طرف روان
شاہ علیؓ نے ٹوریا دوزخ طرف پلید
ماری ہک تلوار جاں دوزخ گیا شقی
اندر پیر عبید دے ماریا اس نے تیر
ٹکڑے کیتا پکڑ کے رن دے اندر گھیر
اندر لشکر اپنے جاں ایہہ پہتے آن
لشکر وچ رسولؐ دے مارن لگے تیر
وچ بہشتاں انہاں نوں درجے ملے مزید
دوہاں وڈہ قوم قریش نوں غازیاں کیتا زیر
نعرہ مارو ماردا چوہیں طرفوں شور
مدد پاک رسولؐ دی بھیجیا رب غفار
جا فرشتہ ماردا اسنوں حال خراب
کرے فرشتہ دوڑ کے آہا حکم خدا
مرغی وانگوں تڑفدا کافر اوسے نظرا
پچھے پئے قریش دے غازی شیر جوان
ابو جہل نوں ماریا زخم کر کے تنگ
حاضر پاک رسولؐ دے کیتی تدر لے جا
ہوئی فتح رسولؐ دی مارے لوک جفا

ابوجہل تے اس دے جو سی نال رفیق
عتبا نے شیبہ بھی تے بدکار ولید
ساتھ انہاں دے ہور جو آہے یار تمام
فتح ہوئی اسلام دی کافر ہوئے خوار
لٹے جامے کپڑے تیغ اتے ہتھیار
ہور دوشالے ریشمی جبے تے دستار
اندر اوسے لٹ دے ہتھ آئی تلوار
رکھی اپنے پاس سی ایہ تلوار نبیؐ
چوداں غازی جنگ دے اندر ہوئے شہید
ستر قوم قریش دی کجھ ہوئی قتلام
بہت قریشی جنگ دے اندر ہوئے شہید
طرف انہاں دی ویکھ کے نبیؐ کیتا فرمان
جے جیون دی حرص ہے ایمان کرو قبول
باجھ قبول ایمان دے چھڈاں ناہیں مول
قیمت دیکے اپنی جاہو گھریں شتاب
عمر ساری وچ قید دے رہسی اوہ حیران
چاچا پاک رسولؐ دا جس دا نام عباس
سن کے سخن رسولؐ دا آندا اس ایمان
بھائی حضرت علیؓ دا جو آہا خوش ذات
ایہ بھی اندر قیدیاں آیا کریں یقین
وچ لڑائی بدر دے بعضے لوک مکار
گئے تمامی نس کے پاس ابوسفیان
ابولہب نے جاں سنی ہوئی فتح رسولؐ
سن کے قتل قریش دا ابولہب مجہول
گھر تھیں باہر مول نہ ہویا اوہ مردار

دوزخ اندر انہاں نوں کیتا رب غریق
نالے پت ولید دا ایہہ سارے دید
ابوجہل مردود دے ساتھ ہوئے قتلام
اصحاباں نے لٹیا نقدی باجھ شمار
تنبو گھوڑے اونٹ دا آہا نال شمار
کہڑی کہڑی چیز میں دساں کہہ اظہار
کہندے جس نوں ذوالفقار سخنوں ای حیریار
وچ لڑائی خندقے دتی شاہ علیؓ
وچ بہشتاں جاوڑے سارے قدر مزید
ساتھ قریش جو نال سا آیا ہتھ تمام
انہاں تائیں بچن دی مول نہ رہی امید
سنیو سارے قید ہو کر کے کہاں بیان
نال تاں اندر قید دے مرسو منہ سے کل
جتھاں ناہیں منیاں حکم خدا رسولؐ
جو کوئی مل نہ دیوسی رہسی قید خراب
یا تے رب رسولؐ تے لے آوے ایمان
اوہ بھی اندر قیدیاں آیا حضرت پاس
ایہ حضرت عباسؓ سا صاحب عالی شان
اس دا نام عقیل ہے آہا نیک صفات
ایہہ بھی چھٹا قید تھیں داخل ہویا وچ دین
نسے سی میدان تھیں جاں دیکھی تلوار
جیسی حالت جنگ دی کر دے جا بیان
ابوجہل بھی مرگیا جنگ اندر مقتول
ٹٹی پشت لعین دی ہویا بہت ملول
ہک ہفتہ وچ مرگیا غیرت تھیں لاچار

ابوجہل مردود دے پاس گیا مردود
اندر راہ رسول ﷺ دے سنندا سی ایہ غار
اندر اُسدے حق دے تربتؔ پیدا نزول
دڑے جاون ہتھو دو اسدے رب غفار
کرکے فتح لڑائیوں پاک رسول پناہ
جو کجھ اندر لٹ دے ہتھ آیا سا مال
جنگ بدر دا ایہہ میں آکھ سنایا حال
جنگ احد دا ہویا اندر تریجے جان

یار نہ اس نے چھڈیا جا کے ملیا زود
جاں اُکے دے وچہ سی نیڑے بزرگوار
نالے عورت اسدی ایہہ بھی سی بھول
حوکدی تیرے نبی ﷺ نوں یوسے ذرا آزار
وچہ مدینے آگیا ساری نال سپاہ
یاراں تا ہیں ونڈیا حضرت ہو خوشحال
ہویا آہا جنگ ایہہ اندر دوجے سال
ہن میں تیجے سال دی حالت کہاں بیان

در بیان جنگ اُحد

اندر تیجے سال دے حضرت شاہ حسن رضؓ
حفصہ بیٹی عمرؓ تھیں اندر ایسے سال
ہور رقیہ نام سی بیٹی پاک نبی ﷺ
اس دی پچھوں موت دے دوجی ام کلثوم
پچھے ماہ رمضان دے ہوگئی جان عید
سن توں حالت اسدی جیوں ہویا ایہ جنگ
جمع ہوئے پھر جا کے اہل قریش تمام
مصلحت کردے بیٹھ کے ہوتے جنگ تیار
بکڑا سانڈے انہاں نے قتل کیتے سردار
جنگ بدر دا انہاں تھیں بدلہ لیاں جا
ساتھ محمد ﷺ جا کے پھیر محاوان جنگ
حکم کیتا انہاں نوں تدوں ابو سفیان
سب قریشی ٹریے ساتھ ابو سفیان
پاک نبی ﷺ دے جنگ نوں رلمل ٹرے مکار

پیدا حضرت علی رضؓ دے گھر وچہ ہویا ہن
کیتا عقد رسول ﷺ نے اسیتھیں ہو خوشحال
گھر وچہ عثمان رضؓ دے ایسے سال مری
وچہ نکاح عثمان رضؓ دے آئی کر معلوم
جنگ احد دا ہویا آہا تدوں شدید
لیتے سی جو بدر تھیں ہوئے قریشی تنگ
اندر مکے شہر دے خاص اتے ہور عام
بدلہ لئے اپنا جا کے دوجی وار
یا جھوں قتل اسلام دے سانوں نہیں قرار
آپس اندر آکھدے رل کے اہل جفا
مسلماناں نوں پکڑ کے رنو چہ کرساں تنگ
ہوئے سب تیار سی رل مل نافرمان
تیغاں گرزاں لے ٹرے نالے تیر کمان
گنتی اندر آدمی آہے تن ہزار

بطن وادی وچہ آپ نے آن ڈیرے جد پائے
خدمت وچہ رسولؐ دے دتی کسے خبر
روز جمعہ دے نبیؐ نے بعد ادا کیتے نماز
دیر نہ کیتی آپ نے کیتا ایہہ فرمان
ہتھ اندر تلوار لے پہنے نبیؐ زرہ
یاراں پاس رسولؐ نے کیتا عرض بیان
گرد مدینے شہر دے کر بیٹھے اسیں حصار
اندر ہرگز شہر دے آ نہ سکن ہول
حاقی کر کے شہر نوں بیٹھے رہاں اس جا
جنگ نہ کریئے انہاں تھیں جا کے باہر دار
کہیا پاک رسولؐ نے سن ایہہ نہیں صلاح
پھیر نہ لازم ہوندا ہے لاہن اوہ ہتھیار
ہے ایہہ حکم خدا تیدا سب یقین کرو
سن کے حکم رسولؐ دا ہوئے سب تیار
آئے بخاری باغ وچہ راتیں کرن مکان
وچہ احد دے جا کے پڑھدے ظہر نماز
پاک محمد مصطفےٰؐ نبیاں دا سردار
لرزہ سورج چند نوں آیا وچہ آسمان
شور پیا ملکوت دا اندر ہر آسمان
ہندے چڑھدے غلغلہ ہر جا شور پیا
دوجی طرف قریش جد لڑنے نوں سب تیار
آئی نظر رسولؐ نوں اس جگہ اک غار
عبداللہ نوں سدیا عالم دے سردار
غازی لے پنجاہ توں جو ہوون ہوشیار
روکیں رستہ غار دا ہے ایہہ بات ضرور

نیڑے موقع احد دے سارے نامعقول
ساتھ تیرے ہن جنگ نوں آئے اہل شریر
کر کے خوب آراستہ سب لڑیندا ساتھ
طرف احد دے مونہوں ہوئے جلد روان
نالے اندر ہتھ دے تیرہ لیندا شاہ
حکم کریں جے اساں نوں حضرت شاہجہان
اندر شہر قریش دا ہوون نہ دیاں گذار
بڑ جاسن حیران ہو آپے سب جھول
ہکے ذلیل جاوسن ہو حیران جفار
بیٹھاں اسیں آرام تھیں دشمن ہون خوار
جے کر نبیؐ خدا تیدا پہنے سب سلاح
باجھوں حکم خدا تیدا آیا تے قتل کفار
نیت تساڈی ہووسی دل وچہ نہ ڈرو
گنتی اندر آدمی آہا ہک ہزار
اس جگہ تھیں فجر نوں ہوئے گیا روان
بعد نماز دل جنگ دا لاوا ہے رنے ساز
قائم ہویا جنگ نوں ہتھ لئے ہتھیار
زحل اتے مریخ بھی ہوئے گیا حیران
نبیاں دی تلوار تھیں منگن سب امان
وچہ سمندر خلق جو آہی ہر ہر بار
ہک دل رسل رب دا خلقت دا سردار
آہا اس میدان تھیں اوہ نزدیک پہاڑ
کہیا تنوں اس غار دے اندر پکڑ قرار
کھڑے رہو اس غار دے اوپر پھڑ تلوار
مت کجھ اس مکان تھیں فتنہ ہو دے ظہور

باہر نہیں کوئی اس جا آون دیہو نزول
بھانویں لشکر اساندا کہندے کرے نزول
جیونکر سد سکندری قائم سب رہو
غالب ہوداں اسیں جے یا ہوداں مغلوب
بھیجے ہوئے رسول ﷺ دے اوہ گئے ول غار
فوج ہوئی دو طرف تھیں جدوں مقابل آ
دونویں صفاں مقابلہ آئیاں ہو لشتابار
برسن دونوں طرف تھیں بارش وانگوں تیر
سب اصحاب رسول ﷺ دے آہے وڈے جوان
سفیان اندر جنگ دے آیا کھڑا حیران
حملہ کیتا غازیاں کنب گئے سردار
نسے چھڈ میدان نوں تاب نہ جھلی مول
جاں اوہ میدان توں لگے دین جواب
جاتا اونہاں ساریاں نس گئے مردار
چھڈ گئے منہ غار دا نس گئے اوس دا
آیا حکم رسول ﷺ دا مول نہ چھڈو غار
منع انہاں نوں کر رہیا عبداللہ مردان
دیکھی قوم قریش نے جاں اوہ خالی غار
ابوجہل دا عکرمہ آیا ہک فرزند
اوہ بھی طرفے غار دے نس گیا سردار
جمع ہو کے اس غار تھیں حملہ کر کے پھیر
عبداللہ تے اسدے ساتھ جو آہے یار
پھڑ پھڑ قوم قریش نوں مارن وچ میدان
لگیا اندر غار دے آخر نس ولید
سب قریشی ہو گئے اوتھے جمع پلید

جو کوئی آوے اندروں کردیہو مقتول
منہ جو اس غار دا تسیں نہ چھڈو مول
تسیں نہ چھڈو غار نوں ایتھے رہو کھلو
خالی چھڈن غار نوں ایہ نہ ہوسی خوب
عبداللہ تے ہور جو آہے اس دے یار
ہکے ل قوم قریش دی کھول نہیں خدا
مومن موذی رل پئے دھو لیئی تلوار
غازی کس کس مار دے اندر قوم شریر
تیغ دو دستی مار دے اندر اوس میدان
کہندا ایتھے آ تکے مفت گوائی جان
اوڑک قوم قریش دے آخر آئی ہار
اکثر قوم قریش دی ہو گئی مقتول
جیہڑے اوپر غار دے کھڑے کیتے اصحاب
دوڑن کارن لٹ دے چھڈ آئے اوہ غار
باجھوں حکم رسول ﷺ دے ہوئے ایہ خطا
لالچ کر کے لٹ دا ہوئے اوہ فرار
خالی ہوئی غار جاں کوئی نہ رہیا جوان
نسے طرفے غار دے اوہ سارے مردار
اوہ بھی اوتھوں نسیا جاں دم ہویا بند
ساتھ قریشی اسدے آہے کجھ اسوار
کہندے فوج محمد ﷺ دی ہن مارن گے گھیر
مڑ و چلو اس لٹ دے دھولن تلوار
ایہہ پنجاہ جوان سی بہت ہوئے حیران
ابوجہل دا پت بھی آیا وڈا پلید
اوپر اودے غار دے جاندے اوہ بے پیر

لیٹے ہوئے غار تھیں دوڑے پھیر شریر
غازیاں دیاں ل بار دے پچھوں کس کس تیر
تھکے ہوئے سب سی حضرت دے اصحاب
ہو لاچار قریش تھیں لگے کرن جدال
ہسی قوم قریش تھیں نس گئے شیطان
س لڑائی ہو گئے غازی سب شہید
وچ پہاڑ شعاب دے جا کے لکے تمام
بعضے اوتھوں نس کے جا وڑے وچ گھر
بخش دتا رب انہاں نوں آیت ایہہ نزول
جس بندے دی خطا نوں اللہ معاف کرے
تی اندر گمراہ دے گلاں کرن گمراہ
سب اصحاب رسول ﷺ دے آہے عالی شان
شکوہ جو اصحاب دا کردے ہین لعین
جہاں نسے میدان تھیں سب اصحاب امیر
قائم وچ میدان سی حضرت شاہ امم
ابا بکر رضؓ تے علی رضؓ سی نالے عمر خطاب رضؓ
عبدالرحمن رضؓ عوف دا ہتھ ننگی تلوار
قائم رہیا سعد رضؓ بھی ابو عبیدہ رضؓ جان
حلقہ سا اصحاب دا کردے پاک رسول ﷺ
ستر یار رسول ﷺ دے اس جا ہوئے شہید
وچ قریشیاں مار دا حمزہ رضؓ سا تلوار
حیدر شیر خدا جیڈا ہور رسول ﷺ خدا
حمزہ رضؓ توں تلوار جاں ماری ہک غلام
حملہ ہر بار سا کردا شاہ علی رضؓ
جنگل پوندا کڈھ کے شاہ علی کرار رضؓ

لشکر دل رسول ﷺ دے جاندے اوہ بے پیر
غازی دیکھ قریش نوں ہو گئے دلگیر
دوجی وار قریش نوں دیکھ ہوئے بیتاب
پھڑ تلوار قریش نوں لگے کرن حلال
دوجی واری آ کے قائم کرن میدان
نسے چھڈ میدان نوں ہویا جنگ شدید
بعد فتح دے آ ملے ساتھ رسول کرام ﷺ
بعضے قائم رہ گئے آیا ایہہ فرمان
عفو اللہ اتری ایہہ فضیل رسول ﷺ
اس وچ نہ تکرار ہے احمق پیا لڑے
روز حشر دے ہوسن آپے رد براہ
جو دشمن ہے انہاں دا ہے اوہ نافرمان
دشمن اوہ رسول ﷺ دے ہوئے ہیں بدین
ہوش نہ آئی کسے نوں آہے بہت زحیر
ہور بہت اصحاب بھی ثابت رہے قدم
حمزہ رضؓ شیر خدا جیڈا ہور کئی اصحاب
طلحہ رضؓ اتے زبیر رضؓ سی قائم نال اقرار
نالے سعد سہاد دا بیٹا عالی شان
گرد ستارے چند دے آہے سب مقبول
وچ بہشتاں مرتبے دتے رب مجیب
ڈاڈھہ ڈاڈھہ قوم قریش نوں کردا بہت خراب
کردے قوم قریش دے تن تھیں سر جدا
حمزہ رضؓ اسدے ہتھ تھیں پیتے شہادت جام
شاباش کہیا اسنوں حضرت پاک نبی ﷺ
مارے قوم قریش نوں آدن نعرہ مار

بھیڑاں وانگر ہا شیر دے اگے ہوئے بے پیر
سولاں حضرت علیؓ دے آہے زخم پچھان
تیر اندازی سعد نے کیتی باجھ بیان
جس دے سا ایہہ یار دا کھچ کماں نوں تیر
ابو طلحہ اک ہور سا وچہ قوم انصار
کھچ کماناں ماردا جس دے سا اوہ تیر
تن کماناں ٹٹیاں اس دیاں وچہ میدان
وحشت اسدے تیر [illegible] لیسے ہوندی سب
ہور جو ساتھ رسولؐ دے حاضر سن اصحاب
عورت بڈھی غازیاں اندر سی اک جان
ہتھ شبیہا لے لیا تیرہ اک اوہٹا
وچہ قریشیاں ماردی نیزہ زور و زور
بہت قریشی اس نے مارے وچہ میدان
جاں حملہ کردا وندی کہندے سب قہر ہے
رستم وانگوں اوہ سی کرکر کردی جنگ
تیراں اسدے زخم سی لگے وچہ میدان
اس دی طرفے دیکھ کے ہوئی تعجب سب
کسے قریشی ماریا پتھر اک اوٹھا
دشمن اوہ رسولؐ دا کافر سا بے رنگ
یارب اس لعین دا کر توں رو سیاہ
آیا زخم رسولؐ دے ہویا خون رواں
زخمی ہوئے رسولؐ نوں کیتی اس ندا
اس بلند آواز تھیں دتا شور مچا
دوجے دشمن ماریا پتھر اک گھماں
ہویا سجی طرف دا اس تھیں دند شہید

نس گئے میدان تھیں پچھے علیؓ امیر
ناں بھی قوم قریش نوں دیوے ناہ امان
کردے کھڑے تعریف سی ملک وچہ آسمان
ڈگدا آہا زمین تے اوپر اوہ شریر
تیر اندازی اس بھی کیتی باجھ شمار
ڈگدا ترت زمین تے ہوکے بہت زحیر
ہرگز کوئی نہ آوندا اگے اس جوان
جو سی اندر جنگ دے مشرک ملک عرب دا
سبھناں دی مردانگی کی میں کراں بیان
نام شبیہا اسدا سن میں کہاں بیان
حملہ کرکے جا پئی لے کے نام خدا
زخمی ہوئے قریش سب کردے آہے شور
دیکھ تعجب ہوندے سب غازی مرداں
ترٹ فن وچہ میدان دے زخمی ہوئے بے پیر
حملہ اسدا دیکھ کے غازی ہوندے دنگ
باہر نہ آوے جنگ تھیں ایسی سی مرداں
آخر وچہ بہشت دے داخل کیتی رب
منہ مبارک نبیؐ دے لگا اوہ جا
جس نے منہ رسولؐ دے اوہ ماریا سنگ
جو کوئی تیرے نبیؐ نوں دکھ دیوے گمراہ
حضرت ہوئے سرخرو اوہ کافر شیطان
اساں محمدؐ جنگ دے اندر مار لیا
اج محمدؐ ماریا وچہ لڑائی چار
دند مبارک نبیؐ دے اوپر لگا آن
دنداں وچوں ہے گا وڈا قدر مزید

کوئی اک کناریوں ہوئے شہید گیا
اوہ کہیا مردود سا دشمن بدکردار
چک پتھر جس ماریا خوف نہ کیتا بیم
قیمت ناہیں اسدی دونویں ایہہ جہان
ہرگز اسنوں رب تھیں آیا ناہ خطر
پتھر جس نے مار کے توڑی اوہ لڑی
راضی اجے نہ ہویا پتھر مار مکار
اللہ نے تلوار تھیں لیا رسول ﷺ بچا
سا اصحاب رسول ﷺ دا مالک ابن سنان
دھوتا منہ تھیں خون نوں حضرت شاہ علیؓ
آخر حضرت علی رضؓ نے کپڑا اک جلا
پچھوں اندر جنگ دے پھیر ہوئے مشغول
اک ابی بن خلف سا دشمن روسیاہ
نیزہ اک اصحاب نے ماریا اسدے جا
ابن قمیہ آیا دھوسیا نوں تیغ
زخمی کیتا نبی ﷺ نوں جاں اس روسیاہ
طلحہ دا پھر اس جا پچھوں ہویا گذر
طلحہ جلدی دیکھ کے جا وڑیا وچ غار
لوٹے وچوں اسدا پھڑیا ہتھ علیؓ
اوتھوں حضرت ٹر پئے نالے دونویں یار
اس لڑائی وچ نبی ﷺ نوں ہویا رنج کمال
طاقت اندر جسم دے ہرگز رہی نہ مول
نال بلند آواز دے سفیان کہے پکار
ابابکرؓ تے عمرؓ بھی ہو گئے قتل تمام
کہیا حضرت عمرؓ نے سا تھے بلند آواز

مول نہ سارا ہویا آیا دند جدا
جس نے پتھر ماریا سا اوہ مرڈا مکار
توڑ دتا اس لڑی دے وچوں در یتیم
کوئی شہید کے اسنوں لیندے ہیں قربان
مول نہ دیر نے نبی ﷺ تھیں کیتا جس نے دکھ
صنعت دے استاد نے جوسی خوب جڑی
پھیر حضرت دے مار دا جا کے اک تلوار
حافظ ناصر اس دا آیا پاک خدا
منہ تھیں اس نے چوسیا خون نبی ﷺ دا جان
بند نہ ہوندا خون سا زخموں پاک نبی ﷺ
دتا اندر زخم دے خون ہویا بند تاں
سب اصحاب رسول ﷺ دے نالے پاک رسول ﷺ
آیا جلدی دوڑ کے طرف رسول ﷺ پناہ
لگا جدوں لعین نوں دو زرہ جا پیا
ماری پاک رسول ﷺ نوں کیتا ناہ دریغ
اک ٹوئے وچ ڈگ پئے پاک رسول ﷺ پناہ
پئے ہوئے وچ غار دے حضرت سبھے نظر
لیندا پاک رسول ﷺ نوں جا کے وچ کنار
باہر آندا غار تھیں حضرت پاک نبی ﷺ
واہندا ہی آوڑے اندر احد پہاڑ
ہوئی ضعیفی نبی ﷺ دے اندر جسم سنبھال
ظہر اسدن بیٹھ کے پڑھدا پاک رسول ﷺ
اساں مخالف اپنے اج لئے ہیں مار
ہویا محمد ﷺ علی رضؓ بھی ہو گئے گم نام
ایہہ سب تیرا جھوٹھا ہے سچ توں آکھیا ساز

جنہاں نوں توں آکھدا ہو گئے مقتول
آہا اِک دن نبی ؐ نے کیتا ایہہ خطاب
تاں بھی حضرت عمر رضؓ نے کیتی ایہ کلام
کر کے ایہہ کلام توں مول نہ ہوویں شاد
سفیان سن کے عمرؓ تھیں بہت ہویا دلگیر
جے ہیں ایہ گل جاندا ایتھے مرگ سپاہ
ہن میں کرداں کوچ ہاں کر کوئی تدبیر!
بدلہ لیساں اپناں آئے کراں پھر جنگ
ایہ گل سفیان آکھدا چھڈ گیا میدان
جہاں مکے دل ٹر گئے اہل قریشی سب
باجھ لڑائی اُحد سے ایہ مکی جھول
حضرت اس میدان دلوچ گذاری رات
اِک منزل تے نبی ؐ نے ڈیرا کیتا جا
سُنیاں جدوں قریشیاں آیا نبی کرامؐ
حضرت اوتھوں کوچ کر ٹرے مدینے دا
سفیان جس دن احد تھیں نسیا سا بدکار
وچ بدر دے آونگے اندر اگلے سال
آیا اگلا سال جاں کرے جمع سپاہ
طرف مدینے بھیجدا سفیان اِک یہود
اصحاباں نوں آکھدا ایہہ گل خواہ مخواہ
لشکر اسدے نال ہے آدے ناہ شمار
کر تاکید یہود نوں کردا جلد روان
سفیان دے دل وچ سا اسدم ایہ خیال
سن کے بہتی فوج نوں ڈرجاون اصحاب
جنگ ساڈے ساتھ اوہ کرسن ناہ قبول

سارے اوہ حیات ہیں اللہ دے مقبول
ابوسفیان جو کہے کوئی نہ دیہو جواب
جھوٹھ نہ ہرگز بول توں لنے کافر بدنام
صحیح سلامت اس جا ہیں سگے نیک نہاد
کہندا میرے کم نہ آئی کجھ تدبیر
مول نہ ایتھے آونگے کردا فوج تباہ
آواں اگلے سال میں کھن لگا بے پیر
پھر پھر یاراں تسانوں رنوچ کر کے تنگ
نہٹی قوم قریش دی جو سمجھی نا عزمال
نکل احد پہاڑ تھیں کہیا شاہ عرب
فتح نہ اساں تے پاوسن ہرگز کسے سول
پچھے پیا قریش دے مخبر سے عالی ذات
ترے دن راتیں اس جا رہیا رسولؐ خدا
سکے اندر نس کے داخل ہوئے تمام
وچ مدینے ہویا داخل نبی ؐ جندا
اس وقت سا کر گیا ظاہر ایہہ گفتار
کرساں آئے مقابلہ آپ ئے محمد ؐ نال
کہے ارادہ جنگ دا ساتھ رسولؐ پناہ
کہندا وچ اصحاب دے ایہ گل آکھیں وَد
سفیان ٹریا ملکیوں کر کے جمع سپاہ
ساتھ تساڈے جنگ نوں آیا ہو تیار
وچ مدینے جا سکے کر توں میری شان
ایہ مدینے وچ جاں آکھے میرا حال
پاک نبی ؐ نوں جنگ تھیں دیسن چا جواب
سن کے میرا دبدبہ آون ناہیں مول

جدوں یہودی آ تیکے کیتا ایہ بیان
خبر سنی جاں نبیؐ نے کیتا ایہہ فرمان
کیتا کوچ رسولؐ نے آیا وچ بدر
ہکیوں کہکے کوچ جاں ٹرے ابوسفیان
لبھا پاک رسولؐ ہے وچ بدر دے آ
جھنڈے لال محمدؐ اوپر زمین دے تان
اس نے بہلوں آ تیکے مل لیا میدان
سن کے دل وچ اسد دے خطرہ پیا کمال
یارو اندر راہ دے پانی ناہیں مول
ساتھ محمدؐ لڑن تھیں نفع نہیں کجھ مول
حاصل کی ہے جنگ ایتھوں مڑو شتاب
ساتھ انہاں دے جا لڑاں اندر اگلے سال
اس بہانے مڑ پیا مکے طرف شتابی!
مکے اندر ایہہ جاں داخل ہوئے آن
سن کے حالت اسد دی نبیؐ ہویا خوشنود
تھوڑے روز رسولؐ نوں ہو گئے وہاں

سن اصحاب رسولؐ دے ہو گئے حیران
کرو تیاری کوچ دی سارے اہل ایمان
اندر اس میدان دے دتا ڈیرا کم
سنیا اندر راہ دے اس نے ایہ بیان
ساتھ تیرے ہی لڑن نوں آئے لشکراں جا
خیمہ تمبو پائیاں لگے وچ میدان
جسدم سفیان نبیؐ تے سنیا ہویا روان
لوکاں تائیں آکھدا بات بہانے نال
مڑاں تھہاڑے راہ وچ اندر مند سکول
کھڑا اسنوں مار کے ہوسی ملک حصول
پانی پا جدوں ہووسال اندر راہ خراب
ہن مینوں کجھ جنگ دا نظر نہ آوے حال
مڑے قریشی اسد دے ساتھ جو آہے سی
ہوئی خبر رسولؐ نوں حال ابوسفیان
طرف مدینے مڑ پئے اس جگہ تھیں زود
ہویا جنگ احزاب دا سن ہیں دیاں سنا

در بیان جنگ احزاب

ہویا جنگ احزاب دا اندر چوتھے سال
جاتا جسدم کافراں دین ہویا اظہار
جو سی وڈے آدمی عرب اندر مشہور
وچ مدینے جا تیکے پاس رسولؐ کھار
جو خادم سی رات نوں عزیٰ ایسے منات
اگے دا انگول نہ رہی ہن بتاں دی ڈل

وچ کتاباں اسدا لکھیا ہے احوال
ہوندی مسلماں ہے خلقت باجھ شمار
آندا انہاں ایمان ہے جا کے پاس حضور
جا کے بیعت نبیؐ دے کردی خلق ہزار
ہن ادھ اوپر انہاں نے یارن ہر دم لات
عزیٰ اتے منات دے سر تے پیندے پل

ظاہر زیت رسولؐ دا ہویا وچہ جہان
سفیان تابعی آملی سی ہک قوم نضیر
سفیان قوم شریر نے کرکے خوب صلاح
آدم قوم نظر دے آہے باجھ شمار
ٹرے ارادہ جنگ دا کرکے اوہ تمام
سب مدینے شہر نوں کرساں ڈھاہ خراب
سن کے خبر رسولؐ تے کیتا ایہہ فرمان
اوپر اس پہاڑ دے جانہ سکے کو
کیتی رل کے غازیاں خندق خوب تیار
فارغ جسدم خندقوں ہوئے سب اصحاب
گرد لشکر آپ دے گھیر لئیندے پار
اوتھے یار رسولؐ دے ہوئے تنگ کمال
رل انصار مہاجراں لیا اٹھا نشان
اندر فوج رسولؐ دے جیہڑے وڈے دلیر
حملہ کرکے جا پئے جاں سارے اوہ شیر
نٹھی قوم کفار دی چھڈ گئی میدان
دن نوں کٹھے ہوئیکے پھیر گئے اس جا
اندر قوم کفار دے عمر آیا ہک نام
اندر سارے عرب دے اوہ آہا مشہور
آنے کھڑا میدان وچہ کافر اوہ نشنگ
لیکے اذن رسولؐ تھیں شاہ علیؓ مردان
لافاں سی اوہ مار دا کھڑا اندر میدان
شاہ علیؓ نے زور تھیں ماری اوہنوں تیغ
ہویا اسنوں ویکھ کے کذب گئے سردار
شور پیا وچہ کافراں تھر تھر کنبے فوج

سارے کافر عرب دے ہوئے سست حیران
چھڈ آئے گھر بار نوں سارے اوہ شریر
طرف مدینے ٹر پئے لے کے جنگ سلاح
ساتھ رلے ہور عرب دے آدم دس ہزار
کہندے اہل اسلام نوں پکڑ کراں قتلام
مسلماناں نوں مارساں دیکے بہت عذاب
سلع جو ہک پہاڑ ہے طرف قطب دے جان
وچہ لڑائی اساں دا اوتھے ڈیرا ہو
اہناں ساتھ رسولؐ بھی کردے آہے کار
وقت اوسے آپہنچیا لشکر دین خراب
غازی سارے وچہ سی گرد دے قوم جفا
آخر نکل خندقوں لگے کرن جدال
ہو کے صفاں کھلوندے اندر اس میدان
اوپر قوم کفار دے دھوہ پئے شمشیر
کردے تے میدان وچہ لشکر دے سر نیہہ
رائیں کسے مکان دے اوپر رہے حیران
دوجی واری ہو گئے قائم قوم جفا
نامی وڈا اوہ سی لشکر وچہ تمام
لڑنا کوئی نہ اس تھیں کردا سی منظور
کہندا کوئی آئیکے دیکھے میرا رنگ
اس کافر تھیں جنگ نوں آیا ول میدان
دھو تلوار میان تھیں آیا شاہ مردان
وچہ جہنم بھیجیا کیتا نہ دریغ
پھر نہ آوے لڑن نوں کوئی قوم کفار
مڑیا شیر خدا تیدا ساتھ دلیری موخ

داخل ہون نہ دیساں تینوں مکے رسول
تانہیں مکے وچ نہ رکھن دیاں قدم
سن کے پاک رسول ﷺ نے مڑ دتا پیغام
ساتھ تساڈے لڑن میں آیا ناہیں مول
ہوئے مجبور اٹھ کے حضرت جدوں اسوار
گھیر لیا قوم کفار نے آ کے نبی دا راہ
دل دے وچ رسول ﷺ دے ہویا اندروں لکھن
دے پیغام رسول ﷺ نوں بھیج دتا عثمان رضؓ
نہیں آیا حال حج نوں لڑن نہ آیا مول
اوہناں دلیل آکھیا جاں حضرت عثمان رضؓ
ٹھہرے رسول ﷺ نہ گھلیا ہرگز کجھ جواب
ہویا سب اصحاب نے دل کیتے قوم شدید
کر دے خبر رسول ﷺ نوں عثمان رضؓ ہویا شہید
ڈٹھا سب اصحاب نے جاں ایہہ فکر رسول ﷺ
رلکے پاس رسول ﷺ دے کھاون قسم خدا
تینوں غم دے وچ مبتلا ویکھ نہ سکاں مول
بدلہ لئے عثمان رضؓ نوں کیتا ہے قتل عام
دوجا وارث نبی ﷺ دے کر کے بیعت قبول
بیٹھے اتھوں وارثاں جہان اتے کل مال
سایہ ہیٹھ درخت دے بیٹھے آپ رسول ﷺ
اس بیعت تھیں ہو گیا راضی پاک رسول ﷺ
اندر راضی اوہناں تھیں ہویا پاک شمار
ساتھ اوہناں دے در سے اللہ کیتے وعدہ
دتا اوہناں کافراں ہوسی فتح نصیب
ہویا پچھیرے ہوئیا خیبر فتح نشان

جے آویں تاں جنگ تھیں کر دیاں مقتول
داخل ہون نہ دیوساں تینوں وچ حرم
حج کرن آیا ہاں میں اس مقام
مڑ جاواں میں حج کر کہیا پاک رسول ﷺ
مکے دیوں ٹرپئے نال لے سارے یار
کہندے مکے جان نہ دیواں گے خواہ مخواہ
حج کرن نہ دیوسن سانوں ایہہ لعین
کر جا کے اس قوم نوں میرا ایہہ فرمان
منع کردے ہیں حج تھیں سانوں آ کے جھل
پکڑ اوہناں عثمان رضؓ نوں کیتا بندیوان
قید کرن عثمان رضؓ نوں سارے دین خراب
پکڑ اوہناں عثمان رضؓ نوں کیتا ہو گئے شہید
نکلے پاک رسول ﷺ نوں ہویا فکر مزید
اندر غم عثمان رضؓ دے ہویا بہت ملول
تیرے اوپر اپنی کرساں جان فدا
کرئیے نہ غم عثمان رضؓ دا اللہ دے مقبول
قتل کراں گے اوہناں نوں لین نہ دیہاں آرام
کہندے تیرے دشمناں نوں کرساں مقتول
فکر نہ کر عثمان رضؓ دا حضرت نبی ﷺ کمال
جاں اصحاباں آکھیا کیتی بیعت قبول
کیتی آیت رب نے وچ قرآن نزول
رضی اللہ آکھیا وچ قرآن غفار
پہلاں بخشش اوہناں دی اس وچ شک نہ کو
نصرت ہوئی تساں دی آیا وقت قریب
اوتھوں لعنت لٹے دی آئی باجھ شمار

پاس نجاشی بادشاہ جاں خط گیا رسولؐ
ہرقل سا جو روم دا اوس تے خط گیا
جاں فارس دے شاہ تے لکھیا گیا رسولؐ
سن کے کیتی نبیؐ نے اسدے حق دعا
اندر اوسے سال دے ہویا اوہ ہلاک
جدوں گیا خط مصر نوں کیتی اس تعظیم!
ساتھ زبان اسلام دا کیتا اس اقرار
ظاہر نظر رسولؐ دی تحفہ کرے روان
بھیجی طرف رسولؐ دی خچر اک عجیب
حارث اگے جاں گیا لکھیا پاک رسولؐ
سن کے کہیا رسولؐ نے اسدا ملک آباد
مکہ ہویا فتح سا اندر جیہڑے سال
گیا یہودا شاہ نے لکھیا خط نبیؐ
پھیر ہمیرا ایہ ملک جے مینوں دے رسولؐ
پاک نبیؐ دے اس تے ہوئی نہ رضا
اس دنیا دا ہے نہیں ہرگز کجھ اعتبار
نہ ہوندا جانیاں اس نوں نہیں بقا
ابوہریرہؓ یار جو پاک نبیؐ دا ہے

دلوں زباں نوں اس نے کیتا چا قبول
اوس زبانوں منیاں دلوں نہ ہول ذرا
پاڑ دتا اس خط نوں پڑھ کے نامعقول
ماریں اس ملعون نوں کر کے غضب خدا
باغی ہو کے ملک نے پیٹ کیتا اس چاک
بہت کیتی اصحاب دی ظاہر اس تکریم
دل اندر بدبخت نے کیتا سا انکار
ظاہر راضی ہو کے من لیا فرمان
رکھیا ڈلدل اس دا نام رسولؐ حبیب
دلوں زبانوں اس نے کیتا ناہ قبول
ہرگز کدے نہ ہووسی مرسی ہو کے ناشاد
حارث اس جہان تھیں ہویا بے حال
اوس کہیا برحق ہے رستہ ایہ سبھی
اوپر ہیں اس شرط دے کراں ایمان قبول
کہیا سارے ملک دا مالک آپ خدا
مکر دغا ہے اسدے اندر بے شمار
آخر ایہ جہان بھی ساتھ نہ ہول گیا
اندر ایسے سال دے مسلم ہویا ہے

در بیان جنگ خیبر

جاں ہجرت نوں نبیؐ دے ہویا ستواں سال
خیبر اک مکان سا اوس وچ قلعہ شدید
وچ مدینے نبیؐ نے کیتا ایہہ فرمان
ہو اسوار پیادیوں حضرت ہوئے روان

خیبر اندر ہویا آہا جنگ جدال
اوہ مدینے شہر تھیں منزل اٹھ بعید
اصحاباں نوں اپنے جلدی کر دسا مان
چوداں سو ہور نبیؐ دے ہویا ساتھ جوان

اٹھویں دن جا اپڑے خیبر وچہ حضور

خیبر گرد دے چوکیاں حضرت نوں سن بہیا

اندر خیبر قلعہ دے جنگی لوک سن کفار

ہر دن انہاں نال سی حضرت کرتے جنگ

روز لڑائی ہوندی آہی نال کفار

یکدن جنگ کفار تھیں ہویا وچہ میدان

آخر حضرت علیؓ نے لے کے ہتھ نشان

نال پھر قوم کفار دی نیتی چھٹا میدان

دروازہ تے قلعہ دے حضرت علیؓ گیا

حیدری نعرہ مار کے کیتی ہک نداء

قلعہ تمامی کنبیا ہیبت کھان یہود

شاہ علیؓ دے سامنے مول نہ آیا کو

جاں اوہ نعرہ مار دا کنب جاون مردار

وڈا بہادر یک سا مرحب نام یہود

اوہ گھوڑے نوں چھیڑ کے آیا وِل میدان

شاہ علیؓ نے اسنوں جاں ماری تلوار

نیزہ اس لعین دا آندا شاہ علیؓ

دروازہ اس قلعہ دا آہا وڈا پچھان

ٹھوکر ماری علیؓ نے دتا اوہ گرا

نعرہ حیدرؓ مار کے ہویا پھیر روان

سنکے اس آوازنوں کافر کردے شور

نسّے ڈٹھے علیؓ نے میان کیتی تلوار

بعد لڑائیوں ہک جا جمع ہوئے اصحاب

خیبر اندر جا وڑے دروازے نوں توڑ

رحم آیا شاہ علیؓ نوں بخشی انہاں جان

اتے سر کی در ستّ طلبے دے خانہ دی شمر

نا کجھ قوم کفار دے پکھو پرے ہیں آر

شروع لڑائی انہاں دی کیتی کپڑہ بہر نہار

ڈر دے سی وچہ قلعہ دے کافر سبھ گوگ

مشرک اندر جنگ دے آپے جاندے ہار

دوزخ ہوئی دو طرف تھیں وچہ میدان جبران

دو وچ ہتھ تلوار لے آیا دل میدان

ڈر کے اندر قلعہ دے پیر کیتا در جان

وچہ دروازے قلعہ دے گڈے نشان کھڑا

دروازہ اس قلعہ دا سارا کنب گیا

چڑھیا اوہ دن حشر دا قوم اوہ پیر دند

رووَن لگے قلعہ دے اندر سبھ بد تر

اگے کوئی نہ آوندا شاہ علیؓ کرار

سا سردار یہودیاں اندر اوہ مردود

کیتا آر مقابلہ ساتھ علیؓ مردان

گھوڑے اتوں ڈگ پیا جا ڈریا وچہ بار

نیزہ دا پھل اُس دا اتے سے ٹٹ ہویا سی

تد آپے کھولدے اسنوں آکھیا لئی

تختہ اوہ لیا چکے کھڑا کیتا آن جا

آیا طرفے قلعہ دی اللہ دا مردان

اشتر سارے قلعے نوں چھڈ کے منہ موڑ

پھیر نہ آیا سامنے ہرگز کوئی کفار

نظر کوئی نہ آیا آہا دین خراب

آیا جد وچہ قلعہ دے ہتھ کھڑا اوہ جوڑ

آنا رسے باسی رسول دے کر کے بندیوان

راضی حضرت علیؓ تے ہوئے نبیؐ خدا
اس لڑائی وچ سی غازی ہوئے شہید
سٹھ یہودی اس جا ہوئے قتل ہلاک
جو کوئی وچوں قلعہ دے آندے پکڑ یہود
ایہہ قیدی اس ملک تھیں وچ بسر [illegible]
وطنوں ہرگز اسانوں [illegible] کڈھیا نہ باجھ وطن
ہن ساڈا وچ ملک دے [illegible] ہووے عمل ہے
لیکن ہمیشہ زمین دا اتوں ساتھوں محصول
پیغمبر نے انہاں تھیں کر محصول مقرر
اندر اوسے سفر دے زینب سی ہک نام
آہی اوہ رسولؐ تھیں کردی ضد بے دین
بکرا لیا اس بدکار نے خوب بنا کباب
اگے پاک رسولؐ دے آندے اوہ کباب
کھادیاں میرے زہر دو جگر سلطان
روٹی ساتھ رسولؐ جاں لگے کھان کباب
دتی اس کباب نوں ترت زبان خدا
زینب تائیں آکھدا حضرت [illegible] شفا
آکھیں [illegible] نوں ایسے عورت بدکار
سن کے اس بدکار نے کیتا ایہ اظہار
ایہ تیری پیغمبری دی آزمائش سی
جس نے ساتھ رسولؐ دے کھادا اوہ کباب
قتل کرائی نبیؐ نے اوہ عورت بدکار
مقصد یہ رسولؐ جو کھادا سا اس جا
مونڈھیاں اندر سنگیاں حضرت کہہ فرمان
اس تھیں بعد حیات سی آپ پچھے تے سال

شاہ علی نوں دے اپنے کیتی بہت نثار
گنتی اندر پندرہ آہے قدر مزید
ہندے حال خراب سی رُلدے اندر خاک
حق انہاں دے آکھیا حضرت ہو خوشنود
دل کے انہاں قیدیاں کیتا ایہ سوال
جو آہے وچ قید دے اندر رنج محن
کھیتی کر کے کھادساں حیلہ ہور نہ کو
رعیت تیرے ہو وساں عذر نہ کرساں سال
چھڈ دتے سب قید تھیں آ وڑے وچ گھر
دتی زہر رسولؐ نوں اس نے وچ طعام
بیٹی حارث خیبر دی سی اوہ لعین
قاتل زہر ملا دندی اندر انہاں شتاب
کہندی تیرے واسطے آندے نبیؐ مآب
دیکھ ہو وداں خوشنود میں کہندی نافرمان
کھاون ساتھ رسولؐ دے بیٹھا اک اصحاب
زہر آلودہ بکری حضرت سول نہ کھار
ساتھ میرے کس واسطے کیتا ایہ دغا
میرے مارن واسطے توں کیوں ہوئی تیار
میں آزمائش واسطے کیتی سی ایہ کار
ہن میں دل تھیں منیاں توں ہیں خاص نبیؐ
ہویا ترت شہید سا حضرت دا اصحاب
دوزخ اندر جا پئی اس دے بدلے مردار
اس زہر دا اثر سا اندر جسم رہیا
اس سبب لوائیاں تاں کچھ ملے امان
کہندے سی ہر سال دے اندر نبیؐ کمال

اندر اسے راہ دسیندے ملے ابوسفیان رضؓ
بخش سپے ادبی بانبی صؑ نوں کچھ ہوئی گل
کہندے نقل عباس سے حضرت کرے معاف
جاں تکنے لشکر جنگ دا نوں غازی ہوئے تیار
حکم کیتا سب فوج نوں حضرت ایہ پکار
ہور نہ ہوسے دیونا استوں کچھ گزند
اندر مسجد حرم دسے جو کوئی ہووے وڑسے
ابوسفیان دسے جا وڑسے جو کوئی اندر گھر
دروازے نوں بند کر وچہ عصفور
حکم کیتا ایہ غازیاں تائیں نبی صؑ پکار
لڑن تساں نہیں آپکے جو اوہ خواہ مخواہ
جنگ کرن جے تساں نہیں کرناں تساں معاف
کجھ قریشی جمع ہو ناسے ہور مکار
صفوان نسے ہور عکرمہ قائم کردے جنگ
حضرت خالد انہاں ہوا اگوں رستہ گھیر
جسدن ہویا مقابلہ ہوون لگا جنگ
لڑ کے دونوں طرف تھیں ہوئے قتل شہید
خالد خان فرمایا ایہہ ہی جاہل سب
قتل نہ کر دوں انہاں نوں اسے خالد خوش خو
پیغمبر سے حکم دی ہوئے گئی دلدار
جان بچاکے اپنی نس گئے مجہول
وچہ پہاڑاں جا وڑسے کوئی اندر غار
وچہ گھراں کوئی جا وڑسے دروازے نوں مار
کعبے نیک سوار سی گئے رسول اللہ صؑ
غصے وچہ رسول صؑ دلاں آہا تدوں جلال

اگے پاک رسول صؑ دے کیتا عرض بیان
معاف کریں تقصیر نوں جو کر بیٹھا بھل
من لیا اسلام نوں دل تھیں ہو کے صاف
دھو تلوار میان تھیں لیندا شاہ ابرار
مارو مول نہ اسنوں جو سٹے ہتھیار
لکے جو گھر وچہ جا کے کر دروازہ بند
قتل نہ ہرگز اسنوں مومن کوئی کرے
اسنوں وچوں آسا نہ سے نہ کوئی ضرر
داخل ہوئے آن کے ساتھ ہزار سرور
لڑنا قوم قریش تھیں مول نہیں درکار
لڑیو مول نہ انہاں نہیں کر کے کوئی راہ
قتل نہ کرنا انہاں نوں کر دعنایت صاف
کرن تیاری جنگ دی جیہڑے لے تلوار
ساتھ رلے ہور مکیوں احمق تنگدل سنگ
کہندا سب قریش نوں مارلاں کرکے زیر
یک دل فوج رسول دی وچہ طرف ہانک
پاک نبی صؑ نے دیکھ کے کیتا رحم مزید
عقل نہیں کجھ انہاں نوں لڑدے ایت سبب
اوہ پے قتل قریش دے قائم مول نہ ہو
جان انہاں دی بچ گئی آخر ہوئی فرار
بعضے بلکہ چھڈ کے نسے اوسے سول
بعضے اندر جنگلاں جاندے نس مکار
مسجد اندر حرم دے بعضے گئے مکار
جتھے اہل اسلام دی امن ہے سجدہ گاہ
داخل کعبے وچہ جاں ہویا نبی صؑ کمال

ٹر گئے دی سیرت سے آئے فیر حضور
مسجد وچ رسول اللہ نے جا آکھی تکبیر
پہنچے پاس مقام دے حاضر ہے یار
خوش خفا نام خدا دا کعبے وچ پیا
جیہڑا ہم لینے سے دل کے مسلم رب دا نام
تھی اتے وچ رجب سے آہی قوم جفا
اندر کعبے بت جو آہے با ہجے غلل
ہتھیں اوہ رسول نے دونویں کیتے چور
کعبے دی دیوار تے ہور آہے بت چند
کیتا حضرت علیؓ نوں مونڈھیاں تے اسوار
کیتے حضرت علیؓ نے سارے بت تباہ
تصویراں پیغمبراں اوپر سی دیوار
حضرت کہیا جھڑ لوں اوہناں دیہہ مٹا
جیہڑا ہم باہر آیا کعبیوں شاہ جہان
لگے وچ پکڑ کے لے آئے اصحاب
خوف دل اندر قیدیاں آہا بے حساب
ڈردے دل وچ اپنے سی اوہ بہت ملول
قید تے یا قتل دا ہن کرسی فرمان
بدلہ ساتھیں اپنا جے اج نبیؐ لیا
قیدیاں ویکھ کے نبیؐ کیتا فرمان
دشمن میرے جاندے سی قریش تمام
جے میں بدلہ اپنا لاں تاں تھیں سب
جو کجھ ہویا تساں تھیں کیتا سب معاف
یوسف جویں سلوک سا کیتا بھائیاں نال
اوسے طرح بھائیاں کیہا نال یقین

داخل وچ مسجد دے ہوئے ساتھ مہر
ساتھ بلند آواز دے منہ تیں تکبیر
اللہ اکبر آکھدے ساتھ رسولؐ پکار
شور پیا وچ شہر دے اندر ہر ہر جا
سن کے غارت ہوندے قوم قریش تمام
اوہ دن اوپر مشرکاں روز قیامت سا
جاوکھ جس دا نام سا وچ جا بت ہبل
ٹکڑے کر کے انہاندے سٹے آپ حضور
ہتھ رسولؐ نہ پہنچیا سی دیوار بلند
بھنے اوہ سب علیؓ نے سٹے اتوں بار
نام نہ رہیا بت دا اندر بیت اللہ
لکھیاں چاروں طرف سی کعبے وچ سوار
سب مٹائیاں حیدرؓ نے دیہہ نہ ہوئی فدا
آدم قوم قریش دی گھر کے بندیاں
حاضر کیتے نبیؐ دے اگے اوہ شتاب
آکھن ہن کی ویکھئے ہوو اساڈے باب
کہندے سی ہن ویکھئے کی کہے رسولؐ
جیہڑا ہم ساڈوں ویکھ سی حضرت شاہ جہان
اوپر ساڈی جان دے ہوسی قہر خدا
سنیا سب تشویش کر کے کہاں گیاں
اوپر میرے قتل دے قائم رہے مدام
قتل کراداں ساریاں اکو نہ اکسے سبب
اللہ بخشے تساں نوں آکھاں کر کے صاف
حکم کیتا اوہ اج ہیں ہوو نال بے حال
تسیں برحق رسولؐ ہیں تیرا سچا دین

قتل کیتے شاہ علیؓ نے بہت قریش خراب   مکے اندر نہ رہیا کوئی دی مراب
پندرہ روزہ رسولؐ دا مکے رہیا مقام   کفر شرک اوتھوں جا ہو گیا گم نام
ایہہ مکے دی فتح دا آیا سارا حال   ہن توں جنگ حنین دا سن ہو کے خوشحال

در بیان جنگ حنین

چھیویں ماہ شوال کیتا کوچ رسولؐ   لشکر ساتھ اسلام سا اللہ دا مقبول
کیتا قصد رسولؐ نے جاواں طرف حنین   آکھے اس دل جنگ نوں کر کے نیت زین
مکہ طائف وچ ہے موضع ایہ پچھان   یکسواں فوج رسولؐ دی آئی ہو روان
باراں ہزار رسولؐ دے ساتھ آہے اسوار   چوتھے دن جا پہنچے وچ حنین جناب
وچ مقابلے ہوسے جدوں کفار   دیکھ کفاراں آکھدے سب حضرت دے یار
تھوڑی فوج کفار دی ہے گی وچ شمار   غالب اوپر انہاں دے ہوساں بے تکرار
بہت دلاور اساڈی ہے گی فوج سپاہ   دھوڑاں تلواراں جاں کرساں واہ تباہ
غیرت نبی درگاہ دے اندر آئیا جوش   دیکھ اپنی تعداد جاں باقی کسی نہ ہوش
غلبہ قوم کفار دا ہویا وچ میدان   لتھے جھنڈ میدان اوتھوں غازی مسلمان
وچ میدان رسولؐ دے ساتھ ہے کجھ یار   مارن قوم کفار نوں پھیر پھیر بے تکرار
ابا بکرؓ صدیق سی تے ہور ابن مسعودؓ   قائم سی میدان وچ ساتھ نبیؐ خوشنود
عمرؓ اتے عباسؓ سی ہور علی کرارؓ   باجھوں انہاں ہور بھی ساتھ ہے کجھ یار
غصہ وچ رسولؐ سی کردے ایہ گفتار   ساتھ بلند آواز دے اندر قوم کفار
جھوٹا نہیں رسولؐ میں جانے سچ خدا   ڈر کے نس نہ جاوساں سفیان قوم جفا
آہا ایہہ فرماوندے نالے کردے جنگ   کرساں سب کفار نوں سر دے اندر تنگ
مارن قوم کفار نوں حکم خدا دے نال   زندہ مول نہ چھڈساں کرساں پکڑ حلال
جس جا قوم کفار دی ہوئی جمع بہم   گھوڑا اس دل سٹیا سید شاہ امم
سفیان دا اک پت سا حارث اس دا نام   اس رسول کریمؐ دی پکڑی جا لگام
کہندا پاک رسولؐ نوں سنتوں پاک رسولؐ   تیغاں وچ کفار دے جان نڈھیاں عدل

نعرہ مار تحے جا تحپاون جنگ
وچہ قلعہ دے ہو گئے آخر تنگ کفار
ساتھ بلند آواز دے کہیا نبی ص خدا
چھڈ جاوے اس قلعہ نوں کیتا تساں آزاد
جاہو باہر قلعہ تھیں جنجھے لتاں رضا
سن کے باہر قلعے تھیں آئی قوم کفار
کلمہ سانوں اپنا دسیں آپ حضور
کلمہ کہیا نبی ص نے ہوئے مسلمان
طائف گرد دے ہور جو آہے قلعہ مکان
شاہ علی رض نوں آپ نے ہک سو ساتھ اسوار
کیتا حکم رسول ص نے مارو پکڑ شہر یہ
قلعے مکان کفار دے کرو خراب ویران
سن فرمان رسول ص دا حضرت شاہ علی رض
گرد دے طائف شہر دے جو سی کفرستان
طائف گرد لیوں کفر دا نام کیتا سب دور
چاروں طرفے فتح کر حضرت شاہ علی رض
مدد لیتی رب نے ہوئے مسلمان
غنیمہ تنبو پاکلاں ہور جو بہت ہتھیار
آئے ڈنبہ بکری سبھ پنجاہ ہزار
سونا روپا اشرفی ہور بہت اسباب
اصحابانوں اسدن دولت ہوئی عطا
کیتا کوچ رسول ص نے ہویا پھیر روان
اندر مکے آئیکے عمرہ کر سے ادا
حاکم مکے شہر دا کیتا ہک اصحاب
وچہ مدینے آوڑسے سب امیر حجاز

بند کرن در قلعہ دا کافر ہو گئے تنگ
کھانہ دانہ نہ ملے کیونکہ پھڑن قرار
کھول دیہو در قلعہ دسے خوف نہ کرو ذرا
جو رہسی وچہ قلعہ دے ہوسی اوہ برباد
باہڑاں ہول نہ تساں نوں نہ کجھ دیاں سزا
اگے آئے رسول ص دے سب کر دے اظہار
کیتا اج قبول ہے تیرا دین حضور
اصحاباں دا مرتبہ ہویا انہاں عیان
رہندے سی وچہ انہاندے کافر نافرمان
طرف انہاندے لوڑیا سبھ وچہ دے تلوار
جو ہے جاگہ کفر دی سب صغیر کبیر
ہووے مسلمان جو دیہو اس امان
لے ہک سو اسوار نوں کردا کوچ ولی
پھڑ تلواراں غازیاں کیتے مسلمان
ہر ہر جاگہ نبی ص دا ہویا دین ظہور
لشکر وچہ رسول ص دے داخل ہویا ولی
مال جو آیا لٹ دا کی میں کراں بیان
اونٹ آہے وچہ لٹ دے پنج تے بیہ ہزار
آیا باجھ حساب تھیں درم اتے دینار
دتا ونڈ رسول ص نے سدتمام اصحاب
ہوتے غنی امیر سی جو آہے فقرا
منزل منزل آئیا مکے شاہ جہان
اس تھیں پچھے لڑ پئے پھیر رسول ص خدا
طرف مدینے آوندے پھیر رسول ص مآب
شوکت حشمت خوشی دے ساتھ آہے ممتاز

بعضے اندر انہاندے لوک جو آہے سخت
جدوں مچھڈے قتل ہتھیں گھر نوں گئے سدھار
گردے آکے شہر دے جو سی ہور مکان
خلقت ملے شہر دی ہوئی مسلمان
ہندا عورت ہک سی زوجہ ابو سفیان
معاف کرے رب تساں نوں سارے شاد ہو
ابو جہل دے پت نے من لیا اسلام
دشمن ایہ رسول ﷺ دا پہلاں رہیا قدیم
ام جمیل ہک اسدی عورت آہی جان
بعد قبول اسلام دے رہیا پاس رسول ﷺ
وچہ خلافت اپنی ابا بکر رضؓ صدیق رضؓ
جو ہوئی مرتد سی بعد وفات رسول ﷺ
ہک لشکر وچہ عکرمہ تابع کہ سردار
اوہناں تابع عکرمہ پکڑ کیتا مقتول
اوپر اجتاں دین جان ہویا جنگ مزید
کیتا جس شہید سا حضرت عکرمہ جان
اندر وقت صدیق رضؓ دے ہک مرتد شیطان
ایسے ویلے پکڑ کے قتل کیتا مردود
کعب جو پت زبیر دا سا شاعر علمار
جدوں مدینے شہر وچہ آیا دین افروز
یا انت سعاد لیا آیا اندر شان رسول ﷺ
آیا پاس رسول ﷺ دے بانت سعاد بنا
ہیں انج عاجز کعب نے کیتا دین قبول
اوہ قصیدہ اپنا خدمت وچہ رسول ﷺ
اوہ قصیدہ کعب دا استعمال جدوں نبی ﷺ

آہے روز میثاق دے لکھیں ازل بخت
انہاں ہون نہ منیاں دلوں رسول ﷺ خدا
ہر ہر وچہ مکان دے ہوئی فتح عیان
کوئی کوئی رہ گیا جو سی نافرمان
اس بھی دین قبول لیا ہوئی مسلمان
میری اگے رب دے ایہہ فریاد نہد
آہا حضرت عکرمہ ایہ سردار کرام
دیندا آہا نبی ﷺ نوں رنج عذاب الیم
حاضر ہوئی رسول ﷺ تے آندا اس ایمان
ہویا حضرت عکرمہ کامل تے مقبول
باراں لشکر جنگ نوں گھلے کہ تحقیق
تاں انہاں نوں پکڑ کے کر داون مقتول
ابا بکر رضؓ نے بھیجیا اوپر قوم کفار
جو ہوئے مرتد سی کر کے دین قبول
اوتھے حضرت عکرمہ ہویا جان شہید
اوہ وحشی بھی ہو گیا آہا مسلمان
دعوے اس پیغمبری کیتا آہا جان
سب اصحاب رسول ﷺ دے بہت ہوئے خوشنود
مکہ ہتھیں اوہ نس کے وڑے مدینے آر
مسجد وچہ رسول ﷺ تے کعب کہیا یکبار
اوہ قصیدہ خلق وچہ ہے مشہور قبول
باہر آئے سیدت نہیں کرے نیاز درا
اللہ واحد کوئی ہے برحق نہ رسول ﷺ
ساتھ آداب سنا وندا کر کے دین قبول
راضی ہویا اس دے اوپر پاک نبی ﷺ

اس سفر دچہ نبی ﷺ نوں لگے ڈھائی ماہ
پھیر مدینے آیا حضرت نبی اللہ

کیتا پاک رسول ﷺ نے منبر اک بنا
اندر ایسے سال دے وچ مسجد بنا

خطبہ اس تے کھڑا ہو پڑھیا پاک رسول ﷺ
اندر ایسے سال دے سدے سب مقبول

ایہہ سارا اٹھویں سال دا قصہ ہویا عیان
ہویا جنگ تبوک دا ناویں سال عیان

دربیان جنگ تبوک

چونکہ جنگ تبوک دا قصہ وچ تفسیر
ہندی دچہ زبان دے کردا ہاں تحریر

جو کوئی ٹرے مدینیوں جاندے طرف شام
راہ اندر ہے آوندا اک تبوک مقام

دچہ زمانے نبی ﷺ دے سا اوہ پنڈ وڈا
اس دا نام تبوک ہے سن میں ویل سنا

اندر ناویں سال دے وقعہ ہویا جنگ
اس لڑائی دا لکھاں میں چونکہ ہویا جنگ

اندر راہ تبوک دے مول نہ آہا آب
گرم زمین سب ریت سی آہی بے حساب

ساری گرم زمین سی رہندی صبح شام
پانی آتش وانگ سا رہندا گرم مدام

جو اندر اس جنگ دے تنگ ہوئے اصحاب
لگدے نہ اگے اس تھیں ڈٹھا ایہہ عذاب

تنگی گھوڑے اونٹ دی آہی بے شمار
اک گھوڑے تے ہوندے دو دو سی اسوار

مشکاں اندر کسے دا مول نہ رہندا آب
کھاون پیون واسطے ملدا حال خراب

ریت پہاڑ اجاڑ سا نالے جنگل غار
پھردے پانی ڈھونڈدے اندر سفر لاچار

لبھے یار امیر ن لشکر وچہ رسول ﷺ
لبھے بہت غریب سن اللہ دے مقبول

آہی فوج رسول ﷺ دی بہت امیر گدا
ہر سہا تنگی سفر ایہہ آہا سخت بلا

ہن میں جنگ تبوک دا آکھ سناواں حال
ایتھے فتح رسول ﷺ نوں دیسی رب جلال

جبرائیل رسول ﷺ نوں اک دن کہیا آ
اندر ملک روم دے قیصر ہے اک جا

اندر قیصر شہر دے ہے اک وڈا شاہ
جمع کیتا ہے اس نے لشکر لئے سپاہ

ساتھ تیرے اوہ جنگ دا کردا ہے سامان
طرف مدینے رکھدا ہے اوہ ارادہ جان

دل وچہ اس مردود دے ہے گا ایہہ گمان
ہوگ مدینے شہر تے میری فتح عیان

ظاہر خلقت وچہ ہے کہندا اوہ مردود
ایہ تینوں فرمان ہے کردا پاک خدا
قصہ رسول کریم ﷺ نے کیتا تدوں لشکر
اندر فوج اسلام دے حکم کیتا ایہہ عام
چلو قیصر شہر نوں ہے ایہہ حکم خدا
اندر راہ خدا دے چل جہاد کرو
بہت زیادہ خرچ تھیں ہووے جس کول
نظر کرم دی اوہناں دے اوپر کرو مدام
بدلے خالی مال دے ملسی مال بیشمار
جو آخر دا مال ہے اسنوں نہیں فنا
ابوبکرؓ نے ونڈیا سن کے مال تمام
نالے عمر خطابؓ نے دتے بہت خوشی
ہور عبدالرحمن نے تے حضرت عثمانؓ
لکھی وچہ کتاب دے سب اشرفی تداد
ہکدن ویلے شام دے کیتا کوچ رسول ﷺ
وچہ مدینے چھڈیا حضرت شاہ علیؓ
رہن قبیلے غازیاں نالے اہل عیال
ایہہ وصیت علیؓ نوں کیتے علیہ السلام
سن کے کہیا علیؓ نے سنی حبیب خدا
ایہہ جدائی یا نبی ﷺ مینوں نہیں قبول
نائب موسیٰ نبی دا سا ہارون نبی
وچہ مدینے ہویا قائم شاہ مردان
ماہ رجب وچہ سی پنجشنبے دے روز
فوج رسول کریم ﷺ دے آہے اسوار بارہ
لشکر سنے رسول صحابی وچہ تبوک گیا

کرساں قتل رسول ﷺ نوں جا مدینے تدوں
لٹاں اس شہر نوں تھیں اندر قیصر جبار
قیصر اندر جا نکلے اس تھیں کرساں جنگ
کرو تیاری جنگ دی ہووے تیار تمام
مارو دشمن دین دے تساں جو نظری آر
فتح تساڈی ہووسی ہرگز نہ ڈرو
دیہو غریباں حاجتاں منہ تھیں مٹھا بول
بھکے مرن نہ سفر دے اندر باجھ طعام
جس دے وچہ نقصان نہ کہے آپ خدا
ایہہ دنیا دا مال ہے فانی باجھ بقا
سب غریباں حاجتاں بہت کیتا اکرام
جو گھر وچہ موجود سی سا آندا پیش نبی
دولت اتے اسباب سبھی دتا باجھ بیان
آکھاں سب تفصیل جے ہووے طول کتاب
ٹرے مدینے شہر تھیں اللہ دا مقبول
علیؓ خلیفہ اپنا کیتا پاک نبی ﷺ
وچہ مدینے شہر دے عورت نالے اطفال
خبر گیری نوں گھراں دی کیتیں علیؓ مدام
تیرے پاسوں میں نہیں ہوناں کدے جدا
سن کے حضرت علیؓ نوں کہیا پاک رسول ﷺ
نائب میرا ہویا توں اج شاہ علیؓ
کیتا کوچ مدینیوں عالم دے سلطان
جا لہہ راہ تبوک دا آیا دین فرزند
کنگنی اندر لکھ آیا پورا کریں شمار
ڈیرا آکر تبوک دے کیتے رسول ﷺ خدا

خیمہ تنبو پالاں لگے لال نشان / جھنڈے لال محمدیؐ آہے عالی شان

دو مہینے وِیہہ دن گذرے اس مکان / کوئی نہ آیا جنگ لڑن ہرگز نافرمان

رت بہت اوڈیک رہے اوتھے رہے مقام / کوئی اجیہے آئیا آخر دین حرام

سنیا جو قیصر روم نے ایسی بھیں بات / آیا وِچ تبوک دے سید عالی ذات

کوئی نہ اسدے نال ہے کرو جنگ قبول / اسدے لشکر فوج دا انت نہ آوے مول

سدو زبیراں اپنے کہن لگا اوہ خر / نبیؐ مدینیوں آیا جنگ ارادہ کر

پورا اسدے نال ہے کہو اصحاب رفیق / وڈے بہادر پہلوان آپس وِچ شفیق

کرئیے اسدے نال ہے جے اسیں ارادہ جنگ / ظاہر معلم ہوندا پچھوں ہوساں تنگ

ہوندا ذوالقرنین سنے دنیا وِچ حیات / اوہ بھی اگے اسدے مول نہ کردا بات

ایہہ سن قیصر زور تھیں ہوئے سست تمام / پاک نبیؐ تھیں جنگ دا کوئی نہ لیندا نام

سست نصارا ہو گئے جو سی اندر روم / نالے قیصر بادشاہ روم خود ہویا شوم

سا حضرت دا دبدبہ اوپر سب سنسار / قصد نہ کوئی جنگ دا کردا کوئی کفار

آخر اوتھوں ٹریئے پاک رسولؐ پناہ / وِچ مدینے آوندے لشکر جنے سپاہ

جدوں سواری نبیؐ دی گئی مدینے پاس / یاراں نوں فرماوندا تاں اوہ حق شناس

ہے ایہہ حکم خدا دا ایہہ کرو سب کار / ڈھاوو اول جا کے تسیں مسیت ضرور

ایہہ قبا دی مسجدوں بہت آہی نزدیک / سی ایہہ قوم یہود دی وِچ مدینے ٹھیک

اوہ کیتی تعمیر سی اہل غاصر بے دین / سن کے پاک رسولؐ تھیں ڈھٹھے اہل یقین

مسجد قوم یہود دی کیتی جا فشاہ / جو لکڑ سی اسدی دتی سب جلا

منہ تھیں کسے یہود نے کیتا ناہ تکرار / پاک نبیؐ دا دبدبہ آہا وِچ سنسار

در بیان حج الوداع

پنجویں ماہ ذیقعد دی روز آیا اوہ پیر / کیتا کوچ مدینیوں اس رسولؐ کبیر

چھڈ مدینے شہر نوں ٹرے رسولؐ خدا / مکے آیا حج لئی دل دی نال رضا

چوتھی ماہ ذی الحجہ دی مکے داخل ہو / ساتھ بلند آواز دے خطبہ پڑھ کھلو

اندر مسجد حرم دے حضرت شاہ جہان
خطبہ پڑھیا جاں نبی صلعم سنیا سب جہان
جے اوہ ساڈے برس دے اندر ہوندا دم
عقدے سب آسمان دے کیتے نبی بیان
حور بہشت دی کیتی آپ عیان
شرک اتے وچ جہل دے باقی سی بنیاد
عرفہ دے دن نبی نوں مکہ اندر عیان
اَلْیَوْمَ اَکْمَلْتُ لَکُمْ دِیْنَکُمْ کہیا رسول امام
کامل کیتا نبی دا جس سی دین کمال
اس دن پاک رسول نے کیتی ایہہ ندا
امت دا غم رب جی سیتوں رہے قدیم
حکم ہویا ایہہ رب دا سنیوں پاک رسول
امت تیری بخشش کیتے پچھوں بخشاں ہور
امت تیری ساتھ ہیں جیہڑے کرن حساب
سب خزانے رحمتی جو ہیں باجھ شمار
بخشاں وڈے مرتبے ہوون دیاں انعام
جے ایہہ امت بخشی ہووے تری نام منظور
کیتے جنت وچ ہیں لگے وڈے مقام
سب پیغمبر آکھن دل اندر اسی دم
جے ایہہ امت یا نبی کرسی گناہ عظیم
امت کارن اپنی رسول نہ کر غم بیم
امت تیری یا نبی جو کرساں وچ گناہ
انہاں وچوں جو کوئی کرسی کار ثواب
انہاں پاسوں جو کوئی نہ کرسی کار گناہ !
کلمہ تیرا جو کوئی پڑھسی وچ جہان

خطبہ پڑھیا آپ نے اہا عالی شان
رمضان وچ آسمان دے شگ کرن بیان
امت وچ رسول دے داخل ہون تمام
جو فقیہ اسرار سی کیتے سب عیان
دوزخ دا بھی دسیا کر کے حال بیان
اسمان اتے زمین تیں آپ کیتی بنیاد
آخر آیت اتری جس ہے وچ قرآن
جو نعمت سی دین دی کیتی رب العام
بخشاں سب نعمتاں جو ہیں باجھ زوال
بخشش امت واسطے دوزخیں ہتھ اٹھا
بخشش دینا عاصیاں تائیں رب رحیم
توں امت دے واسطے ہو دلگیر نہ طول
باجھ حساباں انہاں نوں دیاں بہشتیں ٹور
دیہہ ہزار ہوسی مدل کجھ وچ حساب کتاب
امت تیری اوپر اوں کرساں سب شمار
روز قیامت انہاں نوں عالی دیاں مقام
جنت دا ہے بنا دنیا کر کے اسے توں دور
سب قرآن انہاں بری کرساں صبح شام
ہے افسوس جو ہووندے اتی امت ہم
میرا بھی ایہو نام ہے الرحمن الرحیم
میری ایہہ تنی ذات ہے رب غفور رحیم
مول خیال نہ انہاں کرساں طرف گناہ
دس حصے ہی امت دے لیساں انہاں ثواب
رکھاں اوپر انہاں دے رحمت نال نگاہ
روز قیامت اگے دی کرساں وڈی شان

راضی کریساں آپ توں ہیں دے کے دیدار
ہوندی نہ منظور جے امت نال کلام
جبکہ عزت انہاندی ہوندی ناہ منظور
باجھ حسابوں انہانوں وچ بہشت لے جا
تینوں بھیجے جے کوئی ہک درود سلام
کلمہ پڑھے جو لا الہ الا اللہ ہک وار
واحد نیت اسدی ہوسی تدوں قبول
اس دنیا دا قدر جے ہوندا ہیں نزدیک
ایہہ دنیا ناچیز ہے اسنوں نہیں بقا
ایہہ دل جسدا رج ہے اسدا ناہیں کل
ایہہ دنیا ناچیز ہے نالے ہے بدچال
توں امت دے واسطے فکر نہ کریں حبیب
امت دا غم کیوں کریں میرے خاص حبیب
وچہ بازارج لکھیا جا اوپر عرفات
امت میری ایہہ ہے بندے تیرے سب
امت دا غم بہت ہے رہندا دن تے رات
میں نوں انہاں واسطے ہک دم نہیں آرام
اس فکر وچہ رب جی میں نوں نہیں قرار
عدل کریں جے انہاں تھیں اے خالق غفار
رہا کرکے کرم دی اوپر انہاں نگاہ
امت میری بخش توں جو ہے کل تمام
بخشیں جے احسان تھیں ہے انعام خدا
ہویا حکم خدا ئیدا رل نہ کر توں غم
امت تیری بہت جے کیتے ہون گناہ
باجھوں شرک خدا ئیدے بخشش دیواں لیک

کرساں آپ کلام ہیں ساتھ انہاں سردار
باجھ حسابوں بخشدا بندے ایہہ تمام
تاں ہیں نہ بلاوندا وچہ میدان حضور
دیندا انہاں بندیاں تائیں عالی جاہ
آتش دوزخ اسدے اوپر کراں حرام
کہے محمد اسدے نال رسول پکار
باجھوں تیرے نام دے نفع نہ ہوئی ہوا
سارے تینوں بخشدا کہیا لا شریک
اسدی ہوئی سب تھیں خلقت وچہ خطا
سوہیں جے دلوچہ توں ہر دم تے ہر پل
احمق اسنوں دیکھ کے ہوندے ہیں خوشحال
دردی امت واسطے ہوساں آپ طبیب
تیری امت ساتھ ہیں ہر دم رہاں قریب
بخشش امت واسطے عرض کیتی اس ذات
بخشیں میرے واسطے امت تائیں حبیب
بہت گناہیں خلق ہے اندر نفس آفات
اندر ایسے فکر دے غم وچہ رہاں مدام
گناہ انہاندے نظر جو آون بے شمار
مول ٹھکانا ہے نہیں سٹ سن اندر نار
گناہ انہاندے بخش توں کرکے کرم اللہ
میں نوں طرفوں انہاندی رہندا فکر مدام
میری عرض قبول کر مول نہ ویکھ خطا
ایسی بخشش میں کراں توں ہوویں بے غم
بخشاں گا ہیں کرم تھیں کرکے ہک نگاہ
ہور نہ ظالم بخشساں سن سردار ملک

جد تائیں مظلوم نہ بخشے اس نوں آپ
خفی جلی کوئی شرک بھی بخشاں کدے نہ مول
تیرے ساتھ شفاعتی سن لے شاہ عرب
حضرت سن اس حکم نوں کیتی پھیر پکار
بخش طالب واسطے ہوئی نہیں صفا
دل میرے تے فکر دا ایہہ بھی رہیا بھار
قدرت ہیں توں رکھدا قادر رب قدیر
دے اسنوں انعام توں راضی کریں خدا
جو ظالم مظلوم دی کیتی ہو گئی خطا
ویکھے جدوں بہشت دے اوہ مظلوم اوصاف
کر کے عرض رسولؐ نے وچ درگاہ اللہ
زاری کر کے رب دے اگے کرے نیاز
تھوڑی دیر رسولؐ نوں آیا ناہ جواب
توں میرا محبوب ہیں سن لے پاک رسولؐ
جو کجھ کیتی عرض تیں ہوئی سبھ قبول
سن کے پاک رسولؐ نوں ہوئی بہت خوشی
پڑھ الحمد زبان تھیں کیتا شکر خدا
وچ زمین آسمان دے اس دن شور پیا
اوسناں نہاں کریم دی ایسی ہوئی نگاہ
ایہہ کلمہ لوح تے لکھیا قدرت خدا
قول قرار رسولؐ دا رب تھیں ہویا صاف
ایہہ محبت نبیؐ دا ہے امت تھیں نال
ایسا شافع اساں دا ہے صاحب احسان
سی ذی الحجہ جد ہوئیں بدھ دہاڑا جان
منزل منزل کوچ کر آیا پاک رسولؐ

ایہہ گناہ نہ بخشساں ہے ایہہ وڈا پاپ
دوزخ اندر زور وسن مشرک منہ دے بھول
حق عبادت اپنا بخش دیواں میں سب
زاری کر کے عرض ایہہ کیتی پیش غفار
ایہہ بخشش مظلوم دے اوہ پر رہے رضا
اس فکر دل وچ نال بیٹھیاں ہو گئے قرار
جے بخشیں مظلوم توں نعمت کوئی کثیر
تاں اوہ ظالم توں بخشیاں سی دل [illegible] نال رضا
نعمت تیری ویکھ کے بخشے نال رضا
ظالم تائیں اپنا کرسی حق معاف
سر سجدے وچ رکھیا جیوں عاجزی راہ
وچ درگاہ خدا تیندی عرضاں پڑھے نماز
آخر پاک رسولؐ نوں کیتا رب خطاب
امت دے غم واسطے ہوویں ناہ ملول
حشر دہاڑے اوہناں تے رحمت کریں نزول
اس تھیں اگے ہو گیا ناہاں خوشی نبیؐ
سجدہ کیتی احسان دا کیتا نعمت اندا
سب گروہ محمدیؐ دا بخشی خدا
امت ختم رسولؐ تے ہویا فضل اللہ
سب گروہ محمدیؐ [illegible] ایہہ یا جگ خدا
جو امت دی خطا [illegible] ہوئی سب معاف
کہیئے کی احسان دی [illegible] اندر [illegible]
مسلم اوس دے اوپروں جان کریں قربان
طرف مدینے کیتیوں حضرت ہوئے روان
وچ مدینے آیا اللہ دا مقبول!!

اندر ایسے سال دے جو سی قدر بلند
دنیا فانی چھڈ کے جنت گیا سدھا
وچ کتاباں لکھیا مکیوں نبیؐ کریم
بعضے جو ملعون سی دشمن نافرمان
خلقت وچ نصیحتاں کرن لگے ہر جا
اوپر نبیؐ کریم دے کرن لگے بہتان
وچوں انہاں لعین سی جھوٹا اک بد نام
پہلاں اوہ رسولؐ تے ہو یا مسلمان
وچ مدینے مسلمان رہیا بد اعتقاد
دعوے کر پیغمبری آکھے ایہ بد حال
نالے اندر خلق دے آکھے ایہ ناساز
خلقت نوں تکلیف سی پنج وقت دا بھار
جاہل اس تھیں مل گئے جو آہے مردود
ساتھ رلے مردود دے کر ایمان تباہ
ہرگز انہاں نہ جانیاں جھوٹا ایہ شقی
کردا عمر درازدی جے اوہ کسے دعا
جے روشنائی اکھیاں کردا کسی دعا
ہوندا سب خلاف سی جو اس دا مقصود
بعد وفات رسولؐ جو ہویا جانشین
ابابکرؓ نے سد کے خالد ابن ولیدؓ
ماریں اوس لعین نوں دیویں نہ امان
بھانویں اوہ زبان تھیں ایمان کرے قبول
کہیا تیوں نبیؐ نے ہیں توں سیف اللہ
سن کے اس فرمان نوں اوہ فرمان رہا
اس دے نال مقابلہ کیتا جا سردار

ابراہیم رسولؐ دا آہا اک فرزند
سی فرزند رسولؐ دا ساتھ رضا خدا
وچ مدینے آ ٹکے ہوئے جدوں مقیم
دعوے کر پیغمبری لگے کرن بیان
دشمن ہوئے خدا دے نالے نبیؐ خدا
ساتھ مکر دے خلق نوں کیتا نافرمان
لکھدا ہاں ہیں اسدی حالت دیکھ تمام
حکم خدا رسولؐ تے لے آیا ایمان
جدوں گیا گھر اپنے پایا وڈا فساد
زنا فریب شراب نوں کیتا اساں حلال
معاف کیتا رب تساں تھیں روزہ اتے نماز
ایہ تساڈے اوپروں دور کیتا ہیں بار
تارک ہوئے نماز دے کیتا ترک سجود
ساتھی ہوئے اس دے جو سی روسیاہ
ایہ سنے تے مکر تھیں ہویا اج نبیؐ
اوہ مردا اس وقت سا ساتھ رضا خدا
اوہ نابینا ہوندا کجھ نہ نظری آ
بعضے قوم کفار تھیں اس تے سی خوشنود
ابابکر صدیق سا صادق نیک یقین
کہیا اسنوں قتل کرے جو وڈا پلید
ہور جو اسدے ساتھ ہن ہوئے نافرمان
نال کجھی اس لعین نوں جا کے کر مقتول
لشکر ہے جو اسدا کر توں مار تباہ
لے لشکر اسلام دا اٹھیا اسدے دا
آخر جنگ مقابلہ کیتا اس مردار

ہوئے بہتیرے اس جا اہل ایمان شہید
آخر اندر جنگ دے چھڈ گیا میدان
وحشی اک غلام سا قاتل حمزہ رض دا
اوتھے شاہ غلام نے کیتے اہل اسلام
دعوی جھوٹے پیغمبری کیتا جس بدنام
سب اصحاب رسول ص دے کر کے فتح دلی

بہتے قتل لعین کئی کافر ہوئے پلید
بعضے اسدی فوج کٹھے ہوئے بندیوان
خالد دی وچ فوج دے اوہ بھی حاضر سا
کیتا قتل غلام نوں جس دی بد انجام
اسدے تائیں قتل سا کیتا اس غلام
وچ مدینے آئکے داخل ہوئے سبھی

دربیان وفات پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم

جدوں مہینہ صفر دا سارا گیا وہا
میمونہ دی اسدن آہی پاک رسول ص
ہویا درد رسول ص دے سر نوں آن شروع
سارے حرم رسول ص دے حاضر ہوئے آ ر
موڈھے حضرت علی رض دے دھر کے ہتھ رسول ص
تاپ رسول کریم ص نوں کیتا چا بے ہوش
حرم رسول کریم ص دے سارے ملدے آ ر
ہوش آئی تاں بیبیاں نوں کردے فرمان
صبر کرو ہن بیبیو نیڑے آئی موت
روندے حرم رسول ص دے سن سن ایہ کلام
روز جمعہ جاں آیا دتی اذان بلال رض
سن کے اذان رسول ص دے سدے چار سے یار
آوندا وچ مسیت دے ہیں وچ نا ہیں زور
ابا بکر صدیق رض نوں رل مل کرو امام
ایہ سن پاک رسول ص تھیں ڈھائیں دیندے یار
اصحاباں دل دیکھ کے حضرت ہوئے ملول

وچ مدینے شہر دے آہے نبی ص خدا
سی ایہ حرم رسول ص دی اللہ دے مقبول
روز آہا اوہ بدھ دا ہویا تاپ رجوع
عائشہ رض دے گھر رہن نوں ہے بند سب رضا
حجرے بی بی عائشہ رض آندے اوسے سول
کردا ناہ کلام بھی آہا ڈاہڈا جوش
آہا تاپ رسول ص نوں ہتھ نہ دھریا جا
روز جدائی بیبیو نیڑے ڈھکا آن
جو دنیا تے آگیا اک دن ہوندا فوت
روندی بی بی فاطمہ رض مول نہ کرے آرام
ایہ موذن نبی ص دا آہا یار کمال
سمجھاں تائیں آکھدا حضرت ناں پیار
پڑھ نماز جا کے کرو مولا حج نہ ہور
ایہ خلیفہ ہو گیا امت وچ تمام
مسجد ولوں آوندے آخر ہولا چار
ہولا چانسیت نوں لگیا پاک رسول ص

موڈھے فضل عباس دے دھر کے ہتھ نبیؐ
ابا بکر صدیقؓ نوں کیتا جا کے امام
بعد جمعہ تھیں آپ نے کیتی ایہہ کلام
یارو میرا وقت ہے نیڑے ڈھکا آن
سمجھو ایہہ باسیں کرنی نا ہیں ہو ل
گریہ زاری مسجد دے اندر ہویا جان
ڈھاہیں ڈھا ہیں رووندے کردے نہ قرار
اندر حجرے عائشہؓ دے حضرت پاک رسولؐ
ماہ ربیع دی بارھویں کیتا حکم خدا
باجھوں حکم حبیب دے قبض نہ کرنی جان
شکل بنائی عربیاں آیا ملک الموت
ہووے آل رسولؐ نوں میرا بہت سلام
آکھو پاک رسولؐ نوں میرا عرض سلام
کہیا بی بی فاطمہؓ حضرت ہے بیمار
کہیا عزرائیل نے ساتھ بلند آواز
اگوں کہندی فاطمہؓ نوں ہیں کوئی گوار
کہیا ملک الموت نے وڈا نعرہ مار
گھر گئے سب نبیؐ دے سن کے اوہ آواز
ہوش آئی جاں نبیؐ نوں کہندا ہویا کی
ہیبت آوے اوس تھیں کہندا نعرہ مار
کہیا پاک رسولؐ نے اوہ نہیں انسان
قبض کرن روح آگیا ہے اوہ عزرائیل
جلدی ملک الموت نوں اندر لیا بلا
کہندا بعد سلام تھیں میں نوں ہے فرمان
عمر زیادہ آپ نوں جے ہووے منظور

مسجد اندر آپ پڑھے نماز ربی
پچھے سب صحابہ سی ہور رسول اکرام
سب اصحاب رسولؐ دے سن کے خاص عام
پچھے میرے رب دا جیہڑا فرمان
دنیا نوں چھڈ چلیا وچوں تساں رسولؐ
اصحاباں دل دیکھ کے حضرت سی حیران
کردا بہت تسلیاں عالم دا سردار
کپڑا سر توں ہلیاں دردے اوس رسولؐ
حضرت عزرائیل نوں پاس نبیؐ دے جا
قبض کریں توں روح نوں نے اسدا فرمان
در وچہ آئے رسولؐ دے کر کے آوازہ موت
بعد سلاموں نبیؐ تھیں کرنی ایہہ کلام
کرنی کوئی بات ہیں پاس نبی اکرامؐ
وقت نہیں ایہہ ملن دا حاصل نہ دیدار
میں نوں ملن رسولؐ دا ہے گی وڈی نیاز
نبیؐ خاموش بیہوش ہے اندر تاب آزار
سن کے اس آواز نوں دل دا اگیا قرار
سن نعرہ تھیں اسدے دل دا گیا لحاظ
کہیا بی بی فاطمہؓ مرد کھڑا ہک ہی
میں نوں پاک رسولؐ دی خواہش ہے ایہہ یار
قابض میرے روح دا بھیجیا ہے سبحان
کیتا اوس نوں حکم ہے قادر رب جلیل
کرے سلام آداب تھیں پیش نبیؐ دے آ
قبض کراں میں روح نوں جے تیرا ہی فرمان
جنتی آکھیں عمر بھی دیسی رب غفور

کہیا پاک رسولؐ نے جو ہے امر خدا
آدمؑ نہ ادریسؑ ناں رہیا اسمٰعیلؑ
سلیمانؑ تے داؤدؑ بھی کہندے ہیں انہاں
اونہیں حرفوں رب دے آیا جبرائیلؑ
اج دوزخ نوں سرد ہیں کیتا کر قربان
کہیا حضرت وحی نوں دسیں نال قیاس
کہیا جبرائیلؑ نے اگے نبی کر امرؐ
دس وار ہی ہیں آدسال تپچھے تیرے پھیر
پہلاں پاسوں صابراں صبر لیجاواں ہیں
تیجی واری آ یکے لیساں حب خدا
لیجاواں پھر برکتاں پنجویں وار ضرور
ستویں وار ہتیم نقیں رحم اٹھاواں کل
ناویں واری علم وی کراں محبت دور
اس زمین تے آ و ناں میرا ہویا دور
اس مغنی پچھے پھر ہیں اوہ ایس زمین
جلدی پاک رسولؐ نے سدے سب اصحاب
کرلو عمل قرآن تے ہے ایہہ نیک طریق
کرلو میری پیروی ترک نہ کرلو ہول
وبندے رہو زکوٰۃ بھی کھاؤ نا حرام
زن فرزند یتیم تے جو ہمسایہ ہو
حضرت بی بی فاطمہ رضؓ نوں دتیاں ایہہ فرما
ابا بکر صدیق رضؓ نوں کیتا ایہہ فرمان
رخصت کیتے منیؐ نے سارے یار احباب
زہر آلودہ آپ نوں لقمہ یک طعام
جا بیٹھی وچہ ہڈیاں سی اوہ زہر شتاب

ہیں راضی ہاں اُستے جو کجھ رب رضا
عیسیٰؑ موسیٰؑ نہ رہے ہول نہ رہیا خلیلؑ
ہیں کی رہ کے کراں گا اندر ایس جہان
کہندا پاک رسولؐ نوں کہیا رب جلیل
ہویا بہشت آراستہ حوراں تے غلمان
پچھے میرے آدسیں نوں کہہ کس کے پاس
پچھے تیرے نہ کراں کسے نال کلام
دس چیزاں لے جاوساں ہول نہ کرساں دیر
شرم کھڑاں پھر مورتاں آکھ سنایا ہیں
چوتھی واری عدل ہیں لے جاواں افزا
نیز سخاوت ہیں کھڑاں سنتوں اہل شعور
ظلم ہوئے کل جگ تے اٹھویں واری عل
دسواں عمل قرآن نقیں کری خلق لفور
آون تیرے نال سی میرا ربدے نور
ہرگز ہول نہ آوساں حضرت کریں یقین
یاراں تائیں آپ نے کیتا ایہہ خطاب
اندر تساں امام ہے ابا بکر صدیقؓ
چلیو میرے راہ تے سب اصحاب رسولؐ
ڈھونڈو نال جلال دا کہیا رب علام
ہرگز نہ ستائیو مومن ہووے کر
مجھ پیچھے بعد توں ملیں ملیں آر
است اندر عدل دے رکھیں اس امان
جھٹ دہیا تاب رسولؐ نوں ہو گیا بیتاب
آہا کہے کہلا دیا کہ کے مکر حرام
الله اندے زہر نوں کیتا اج خطاب

لہندا جتنے نبیؐ دے رگ رگ اندر لوں
اندر بیٹھا عزرائیل سیتا حاضر ہویا آر
اوہ سو گیا آپ نوں بلبل اُڈ گئی
پیر دیہاڑا بارھویں ربیع الاول جان
پیا مدینے غلغلہ پائی نبیؐ وفات
روون حرم رسولؐ دے گھر گھر پئی کہا
روندے حسن حسینؓ سی آوے نہ قرار
خبر وفات رسولؐ دی جاں سندے اصحاب
بعضیاں سکتہ ہو گیا بعضے ہوئے بیہوش
بعضے آکھن پا گیا اج رسول وفات
درو چہ گیا رسولؐ دے حضرت عمر خطابؓ
اندر ہتھ میان تھیں دھو لئی تلوار
اوہ حبیبؐ خدا دیا کیہڑا کہندا مرے رسولؐ
سن کے خبر وفات دی آیا جلد صدیقؓ
اندر حجرے نبیؐ دے جلدی وڑیا جا
رو رو آہا آکھدا ہیں ہال تیرا یار
باہر آیا حجرے تیں رو رو کے زارو زار
کہندا کہیا آپ نے سبھوں کر ارشاد
حضرت نبی کریمؐ نے پائی اج وفات
کہندا اچھیر لیکار کے سنیو اہل رسولؐ
دیندے غسل رسولؐ نوں علیؓ اتے عباسؓ
پانی سی ایہ پاوندے اوپر اس جناب
آیا حضرت علیؓ نوں حکم غسل واجبان
دیکے غسل رسولؐ نوں کفن دیون پہنا
اندر حجرے عائشہؓ کیتا دفن نبیؐ

ہانی زہر رسولؐ دے اندر ہر ہر پون
پایا سیب بہشت تھیں آیا حکم خدا
جسم مبارک زمین تے رہیا پاک نبیؐ
ہجری سنہ گیارھویں عمر ترےسٹھاں
دنیا فانی چھڈ کے پیتی آب حیات
روندی بی بی فاطمہؓ تائیں صبر نہ آر
ہے ہے سید پاکؐ جیہڑا عالم دے سردار
مسجد اندر جمع سی ہو گئے بیتاب
آہیں ڈھاہیں مار دے روون کر کے جوش
بعضے آکھن آکھدے ہیگا نبیؐ حیات
غصہ ہو کے خلق نوں لگا کرن خطاب
مویا کہے جو نبیؐ نوں اہنوں دیاں جان
ہیں تاں مرن رسولؐ دا کردا نہیں قبول
سب اصحاب رسولؐ دا صادق دلوں صدیق
منہ پیشانی آپ دی اوپر رکھے چا
ہے ہے احمد مصطفیٰؐ عالم دے سردار
کہندے حضرت عمرؓ دے ہتھوں جا تلوار
جو جمیاں سو مرے گا اوڑک ایہہ مراد
اللہ باجھوں نہ رہے کوئی نت حیات
اندر دفن رسولؐ دے سب ہوو مشغول
دو بیٹے عباسؓ دے حاضر آہے پاس
انہاں جہاں رسولؐ نوں دتا غسل شتاب
باجھ علیؓ دے اکھیاں ہنیں ہب جان
روون حرم رسولؐ دے ہرگز صبر نہ آر
روضہ اوہ رسولؐ دا ہن تک قائم ہیا

قصہ ایہ رسول دا مجمل ہویا ختم
ہن کجھ وصف رسول دا اگے کراں رقم

باب چہارم دربیان شرح صفت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم

حسن کمال رسول دا آہا پاک جمال
اللہ نوں معلوم ہے اسدا سارا حال

سی اخلاق کراماتاں جو اندر اس ذات
قوت ایہہ نہ کسے نوں کون لکھے حالات

جو سا خلق رسول دا کون کرے تحریر
اوہ نہ ہور وسے کسے نقلیں اسدی صفت منیر

پاک نبی دے معجزے بیشک باجھ شمار
وچہ کتاباں بہر دسے اکثر ہیں اظہار

وچہ قرآن حدیث دے جو ہے سب بیان
لکھن مفصل اوس دا ہرگز نہیں آسان

پاک نبی دا مرتبہ جانے پاک خدا
ہیں عاجز کل آپ دی آکھاں صفت ثنا

صفت مفصل اُسدی جو ہے جاہ جلال
ہے اوہ وچہ کتاب دے لکھنی نہیں مجال

حب جمال رسول دا ہور کمال کرم
طاقت نہ انسان نوں جے سب کرے رقم

دسنے عالی مرتبے اللہ رسول صاف
پڑھ کے ویکھ قرآن نوں ذرہ نہیں خلاف

جو نعمت سی حق دی اس تے ہوئی تمام
نال امت نبی تے کیتا رب انعام

اندر ہیں اس باب دے مجمل کراں بیان
صفت رسول کریم دی جو ہے شاہ جہان

ہر دم میری طرف تھیں بہت درود سلام
اوپر روح رسول دے یارب بھیج مدام

دربیان حلیہ شریف جناب محمد صلی اللہ علیہ وسلم

حلیہ نبی کریم دا ایہہ متبرک جان
تھوڑا تھوڑا اس جا ہندی کراں بیان

صورت پاک رسول دی آہی باجھ مثال
حسن لطیف رسول نوں دتا جل جلال

صورت سیرت نبی دے کی میں کراں ثنا
سر تے پیراں تیک سا سارا نور خدا

قد میانہ آپ دا چھوٹا بہت نہ طول
لماں نظری آوندا خلقت وچہ رسول

سیس مبارک آپ دا چھوٹا نہ وڈا
سیس مبارک آپ دا جان میانہ سا

والاں وچہ رسول دے بہت نہ پیچ پچھان
صاف نہ سدھے مول سی دیکھ کتاب بیان

لبن دال رسولؐ درست تیک کنڈی گوش
دال سیاہ رسولؐ دے سارے سی خوش رنگ
ریش مبارک آپ دی آہے دال سیاہ
بہت صفائی منہ تے آہی جان نمود
دوئیں زلف سہاوندے آہے دین پناہ
بہت جمال کمال سی حسن مثال منیر
منہ مبارک دے چمکے نور ظہور
آہا بہت سہاوندا رنگ مبارک تن
دوئیں ابرو آپ دے آہے لئے چھپان
جاندی سر دی طرف توں ابرواں چوں جد
بہت کلان نشان سی چھپاں نبیؐ خدا
بہت سیاہی اکھیاں اندر آہی عیان
دوئیں بہت سہاوندے حضرت دے رخسار
بہت کشادہ منہ سا آہے دند کشاد
کردے جد ول کلام سی ظاہر ہوندا نور
ریش مبارک آپ دی آہی بہت سیاہ
بہت مصفا حلق سا گردن بہت بلند
سینہ صاف رسولؐ دا کی میں کراں بیان
خط اک بہت سہاوندا سینے تھلیں تا ناف
مہر نبوت مونڈھیاں اندر آہی خوب
اوہ گوشت دا ایک سا ٹکڑا اہل شعور
گردے گرد نشان سے آہے کتنے وال
وچ کتاباں بعضیاں لکھیا کریں خیال
بغلاں بہت کشادی اس صاحب خوشنود
گوشت بغلاں وچ سی سارا سخت جدا

بہتے ہوندے طول جے آون تائیں دوش
آہے بہت سوہاندے ویکھ ہوندے سب دنگ
وینہیاں گھٹ سفید سی قبلہ جیہ کریں نگاہ
ویکھ جمال کمال نوں خلقت سی خوشنود
والشمس واللیل ہیں دوئیں ایہ گواہ
چند چھل ہوندا جد ہوویں آہی اوہ تصویر
جیویں تجلی ماریا موسیٰؑ نوں کوہ طور
جیونکہ چاندی ڈھال کے بنیاں صاف بدن
اندر دوہاں ابرواں رگ سی اک کلان
غصے ہوندے جے کدے جنبش کردی آؤ
عالم جس نوں ویکھ کے کردا جان فدا
بہت سفیدی اسدی چشماں ویکھ چھپان
گوشت تھلیں رخسار سی ہوئے رہے ہموار
موتیاں وانگوں چمکدے آہے نیک نہاد
بہت سفید براق جیوں چمکے نور ظہور
ٹھوڑی دے وال سفید بھی آہے عالی جاہ
وچ اصحاباں آوندے نظری وانگوں چند
شکم مبارک نرم سا جیونکہ مخمل جان
پر گوشت تھلیں پشت سی نظری آوندی صاف
مشرق مغرب تیک ہے خلقت نوں مطلوب
اندر دوہاں مونڈھیاں کیتا رب ظہور
اوہ برابر چھولیاں آہے بہت کمال
اک جا وچ مہر دے آہے کتنے وال
وانگوں آوے عطر دے انہاں تھلیں خوشبو
سر تے پیراں تیک سا ظاہر نور خدا

دونویں ہتھ مبارک آہے بہت سوہنے
بازو چپے ہنی گٹے آہے بہت صفا
پیراں وچہ رسول ﷺ دے زینت انگل کمال
پشت پیر دی نرم سب آہا نرم قدم
جاں انگشتاں پیر دا انگوٹھا کرے دسے یاد
بہت مناسب وزن سب ہوئی شانگ تمام
مرسل کوئی نہ ہویا جس دی بڈھی شان
مینوں شوق مدام ہے جے رب کرے نصیب
پیر جمال کمال دے عرش جلال شال
دیکھاں پاک رسول ﷺ نوں جے ہیں دوجی وار
رہا پہلاں دا انگ توں صورت اوہ دکھا
دیکھاں پاک رسول ﷺ دا جے ہیں پھیر جمال
جے ہیں روضہ پاک دا دیکھاں نور جمال
آہا جسم رسول ﷺ دا سارا نور صفا
گندم گوں رنگ سا جیب مجسم دسدا ہو
رہندے جس مکان تھیں سب فرشتے دور
موسیٰ ؑ نوں معراج سا کیتا رب غفور
ہویا ابراہیم ؑ نوں وچہ نمرودی نار
ہویا حضرت نوح ؑ نوں اوہ کشتی جان
ہویا جدوں معراج سا حضرت اسمٰعیل ؑ
یوسف نوں وچہ کھوہ دے ہویا سا معراج
جو ہے احمد مصطفیٰ محبوب دا انہاں حبیب
ملیا قرب رسول ﷺ نوں جو ہے قاب قوسین
وچوں کل پیغمبراں ہوسے فوق رسول ﷺ
وچہ زمانے اپنے کیتا پیغمبر سب

جاں انگشتاں وچہ آہا سے نور نبی ﷺ
ظاہر باطن اوسدے آہے نور ضیا
آپ جو ہندی زینت سی پیراں سر مقبول
مخمل تلیاں جیہی صاف سا کوئی کجھ نہ قسم
زینت دار نہ آہا ونڈیاں نا کجھ گھٹ زیاد
صفت نہ ہوندی بدن دی کی کہنی اور نام
اگے کوئی نہ ہوویاں ہے ایہہ سر عیاں
لاواں انہاں اکھیاں تاں میں پیر حبیب
قدماں اتوں ہوا رہے اس دنیا دا مال
جوں مکھ پہلاں اسدا ہوئے گیا دیدار
ہاں مشتاق دیدار دا دوجی وار خدا
آکھ سناواں اسدے اگے سارا حال
سر سجدے وچہ رکھ کے صفت کراں فی الحال
سر تے پیراں تک سا مناسب ظہور خدا
سدرہ معراج لو لایا او بہر عرش اعلیٰ
ڈٹھا اوہ فرشتیاں جا کے سارا حضور
اوہ پہاڑ دے جس دا نام کوہ طور
وچہ ماہی دے شکم دے یونس ؑ نوں سن یار
ویلے حضرت نوح ؑ دے آیا جد طوفان
ذبح کیتا جاں اسنوں آہا باپ خلیل ؑ
ایہہ معراج زمین ہے ہویا نیک معراج
اوپر عرش عظیم دے ہویا جا قریب
وقت شرف رسول ﷺ نوں اللہ وچہ کونین
پاک محمد مصطفیٰ ﷺ ختم نبی ﷺ مقبول
جے امت وچہ مصطفیٰ ﷺ سانوں کرے رب

دلوں طاعت اوسدی کردی اسیں قبول
امت اوپر مصطفیٰ ہوسی خوشی خدا
پاک نبیؐ دی رب نے کیتی وڈی شان
وچ قرآن رسولؐ دے اللہ کہے ثنا
ظاہر خلق رسولؐ دا مسلم کر مرقوم

داخل جلدی ہوندے امت وچ رسولؐ
اس امت نوں مرتبہ کرسی رب عطا
اسدے باجھوں ہور دی ناہیں فہم پچھان
پھیر نہیں انسان دی دم مارن دی جا
باطن دی سب بزرگی اللہ نوں معلوم

بیان اخلاق آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

پیغمبر دے خلق دا کی ہیں کراں بیان
آیا وچ قرآن دے جس دا خلق عظیم
اوتھے پھیر بیان کی کریئے خلق رسولؐ
طاقت ناں انسان نوں آکھ سناوے سب
لکھیا اللہ پاک نے سب دا خلق عظیم
جس دا خلق عظیم ہے کہیا آپ خدا
شاہ علیؓ تھیں کسے نے کیتا ایہہ سوال
کہیا حضرت علیؓ نے جاؤ نال تمیز
اگے بی بی عائشہ کیتا کسے سوال
تینوں پاک رسولؐ دا معلم ہے سب راز
حسن خلق دا آپ دے آکھ سناؤ بیان
اسنوں بی بی عائشہؓ دتا ایہہ جواب
ہک داری جے آپ دی صحبت ہووے نصیب
عاشق اسدے خلق دے ہووے اصحاب تمام
نال ہووے ذات برادری خویش قبیلہ یار
جو ہک واری آپ دی مجلس بیٹھا جا
ابوبکرؓ نے عمرؓ سے عثمانؓ شاہ علیؓ

وچ کتاب خدائیدی ہیگا سب عیان
دے گواہی اسدی جاں خود رب رحیم
دخل نہیں انسان نوں اسدے اندر مول
صفت جو آہی خلق دی اندر شاعرب
شاہد خلق رسولؐ دا ہے قرآن کریم
ہیں کی اسدے خلق دی آکھاں صفت ثنا
حضرت دے اخلاق دا آکھ سناویں حال
خلق برابر نبیؐ دے ناہیں کوئی چیز
کہا اخلاق رسولؐ دا کی کجھ آہا حال
خدمت وچ رسولؐ دے رہی جو توں ممتاز
خوبی خلق محمدیؐ کرکے کہہ عیان
خلق رسول کریمؐ دا آوے ناہ حساب
اوہ حبیبؐ خدائیدا ہویا دلوں حبیب
چھڈ گئے سب وطن نوں نالے ملک تمام
جان اتے ہور مال نوں کر دے جان نثار
اوہ رسولؐ خدائیدا عاشق ہو گیا
انہاں صحبت آپ دی چھڈن نہ کدی

معلم آہا انہاں نوں حضرت دا اسرار
خلق رسول کریمؐ دا آہا باجھ بیان

روشن آہا انہاں تے حضرت دا اسرار
صفت کہاں کی اسدی ہیں ہاں گنگ زبان

در بیان صبر حلم آں حضرت صلی اللہ علیہ وسلم

صبر حلیمی آپ دی کی ہیں کراں بیان
جس دن اندر احد دے ہویا آہا جنگ
پتھر وٹا اٹ بھی آہا جسدے ہاتھ
ایسے رنج رسولؐ نوں دیندے نافرمان
ایہہ تکلیف رسولؐ نوں دتی قوم جہال
ایہہ بھی رنج رسولؐ نوں دتا قوم جفا
منہ مبارک آپ تے جاری آہا خون
سب اصحاباں آکھیا حضرت اگے جا
تاں ایہہ ہرگز آپؐ تے ہوندا نا ستم
رحمت عالم واسطے پیدا ہویا ہیں
دسدا ہاں ہیں انہاں دے تائیں جنت راہ
ایہہ گل کہہ کے آپ نے منگی تدوں دعا
احمق ایہہ نادان ہیں رکھدے ناہیں عقل
فاش نہ ہرگز آپ سی ناہ سی کوئی فہاش
عیب نہ آئے ویکھدے ناسی عیبی ہول
گنہگاراں دی آپ سی دیندے بخش خطا
کدی نہ اپنے ہتھ تھیں کردے قہر نہ یاد
اندر جا کفار دے کردے جدوں غزا
بدلہ کدے نہ اپنا لیندے عالی جاہ
امر نہی دے واسطے ہوندے بہت خفا

اس جاگہ حیران ہے فہم وہم انسان
کیتا پاک رسولؐ نوں ان کفاراں تنگ
صرفہ کردے نہ مارنوں کیتا انہاں ساتھ
لرزہ آہے کھاوندے زمیناں اتے آسمان
ہوندا دیکھ حیران سا سورج غیرت نال
دند مبارک آپؐ دا ہوئے شہید گیا
کھل جو اندر باغ دے ہون گونا گوں
جے انہاں نوں سوت دی کردے آپ دعا
سن کے ایہہ فرمایا حضرت شاہ امم
ہو سردار پیغمبراں وچ کھلوتا ہیں
ہو رکھاوالی انہاں نوں کلمہ لا الہ
کریں ہدایت احمقاں تائیں آپ خدا
کریں ہدایت انہاں نوں توں ہیں عز و جل
خوش اخلاق بشاش سی آہی ہور بشاش
ہک دے تے چین نہ ہول سی اوڑ دے بھول
بدی دے نا بدی دا ہرگز بدی جتا
مارہا نہ حضرت کسے نوں باجھوں وچ جہاد
سختی اندر اٹس دے کردے نہ ذرا
اوپر دستہ حق دے کردے مار تباہ
رب بچاوے اس تھیں آہا قہر خدا

ایہہ نہ طاقت کسے نوں اندر ہوندی سی
موڑ نہ طاقت کسے نوں جو کوئی کہے کلام
تیویں مروت اسدی کہو دسے تاہ کری
تمام عمر کدی نہ جھڑکیا خادم پاس آیا مول
خادم حضرت انسؓ سا رہیا کریں خیال
دس برساں وچ اسنوں جھڑکیا نہ کدی
کدے نہ کہیا اوسنوں ایہہ کم کیتا کی
دلآزاری مول نہ آہی قلب نواز
مجلس اندر نبیؐ دسے جو کوئی بیٹھا جا
شفقت ہور عنایتی اندر لطف کمال
ہر کوئی دل وچ اپنے رکھدا ایہہ گمان
ایسی الفت دوسرے ساتھ نہ کردا اصل
آدے پاک رسولؐ تے جو کوئی کہن آس
جدتک راضی ہو چکے اوہ نہ جاندا مول
ہتھ مبارک آپ دا پکڑے کوئی کدی
جدتک اوہ نہ چھڈدا اوہ حضرت دا ہاتھ
اوہ خوش خلق قدیم سی نالے تازہ رو
ہرگز دوجے شخص دا عیب نہ کرن تلاش
جو کوئی آیا آوندا مجلس وچ اس شاہ
دل نوں ہرگز اسدے کردے نہ اداس
اسدے بیٹھن واسطے دیندے آپ مکان
ساتھ محبت خلق نوں دیندے جواب سلام
سخن کرم اخلاق نفیس آہے قلب نواز
کرن تسلی اسدی پہلاں پاک نبیؐ
اصحاباں نوں آکھدے اوہ آہے خوشخو

کہو سے مستفیض جو کوئی اگے جا نبیؐ
جدتک مسئلہ دین دا کرن نہ آپ تمام
وچ قصاص القصار دے یا جھوں حکم ربی
غصے ہوئے بلایا نہ آہا کسے سوال
خدمت وچ رسولؐ دے رہیا اوہ دس سال
خطا جو کوئی ہو گئی دتی بخش نبیؐ
جو کجھ کیتا اس نے رہے خاموش نبیؐ
منہ تے ورشہ نہ پاوندے کدی اوہ صاحبزاد
دین برابر دنڈ کے پاس جو حضرت آ
دوجا پاک رسولؐ دی کوئی نہیں مثال
الفت میرے نال جو کردا شاہ جہان
جیہی میرے نال ہے کردا پاک رسولؐ
ہتھا حضرت اسدا کردے آہے پاس
جد تک اوہ چھڈدے مول نہ آہے پاک رسولؐ
ہتھ نہ مول چھڑاندے اس شخص پاک نبیؐ
رکھدے اوسدے ہتھ دے ہتھ مبارک ساتھ
نال بد خلق رسولؐ کسی سخت نہ آہی خو
دوست دا بھی اپنے پردہ کہن نہ فاش
بہت اس شخص کہو دے عالی جاہ
پاس بٹھاون اسدے کہو دے آہے پاس
آپ دے پاس بہاوندے آہے عالی شان
قطع نہ کہو دے کسیدی آہے پاک کلام
کدی توقف نہ ہوندا اس شخص وچ نماز
پچھوں کہو دے ادا سی اوہ نماز ربی
زاہد میری حد شخص نال تعریف کہو د

عیسیٰؑ دی جو لعظیاں کیتی صفت شمار
جیوں عیسیٰؑ نوں آکھدے اللہ دا فرزند
ہیں بندہ ہاں رب دا اسدا خاص رسولؐ
مجلس وچ آ بیٹھدے جتھے جگہ ہو
ساتھ فقیراں رکھدے صحبت آپ مدام
خچر گھوڑے اونٹ تے ہوندے کد سوار
پچھے کوئی دوسرا لیندے کوئی بہار
خچر گھوڑا اونٹ جو رہندا نبیؐ
ہر کم وچ لگاوندے آپے حضرت ہاتھ
آپ پرانے کپڑے لیندے پیوند لگا
گھر دے اندر دیوندے جھاڑو آپ نبیؐ
گوسفنداں دا چووندے آپ کدی جا شیر
سودا کدی لیاوندے اندر جا بازار
کوئی غلام کنیز بھی جا کے پکڑے ہاتھ
جس جا ہوندا اوہناں دا مطلب کم ذرا
حضرت دیاں مرضیاں کتھے ہون بیان
ہک دن کہیا کسے نے سنی رسولؐ عرب
بھل گیا مڑ اسنوں گھر دے اندر جا
آیا چھوں تن دن رہیا کھڑا امیر
پاک نبیؐ فرمایا تیری خاطر یار
بہت محبت لطف کیاں نال کردے آپ
ملدا کسے مکان جے کوئی طفل یتیم
کرن محبت اسنوں سر تے پھیرن ہاتھ
خوشیاں تھیں خوش طبعی کردے آپ نبیؐ
ہور نہ کردے دل وچ بھی باتیں ول تے کلام

کہندے ہین آداب تھیں ہے فرزند خدا
تسیں نہ میرا مرتبہ ایڈا کرو بلند
دسدا ہاں کفار نوں رستہ میں مقبول
خالی باجھ مکان دے طلب کردے کو
پاس غریباں بیٹھ کے کردے طلب کلام
کرن سواری خچر دی ہوندے ناہ بیزار
چادر نوں پیوند بھی لیندے آپ لگا
تد تک لیو پیشاب ناں کردا اوہ کدی
وارد کردے کم دی جا کے خادم ساتھ
کدی سیاہی جتیاں تاہیں لاون چار
جا پلاون اونٹ نوں پانی آپ خدا
آپے جھک لیاوندے کجھ اسباب کثیر
کدی نہ ہتھ مزدور دے آندا ساگوار
جتھوں اوہ لے جاوندا اٹھ جاندے اس ساتھ
کردے جا کے اس دی حاجت اوہ روا
کھتوں تاہیں لکھ کے کوئی کوئی کرے بیان
کھڑا ہووے تینوں اسجا میں مڑ آواں جب
تیجے دن راہیں اس جا رہے رسولؐ خدا
پیغمبر نوں ویکھ کے ہویا اوہ نہ حیر
تیجے دن راتیں آیا ہویا بہت لاچار
اتنا مول پیار نہ کردے ماں تے باپ
بہت محبت اس تھیں کردے نبیؐ کرم
پاس بہادراں اسنوں بہت محبت ساتھ
چھوڑیا نہ ذرہ لو لیا اندر عمر کبھی
جھوٹ نہ آہے بولدے اوہ رسول انام

خلق پیار تھیاں کردے طفلاں ساتھ
پاک رسولؐ خدا دا پیدا سرور خاص و عام
جو ہوندا مرغوب سی طبع رسولؐ شریف
چھڈ دیندے طعام اوہ حضرت ساتھ سرور
بھلا برا اوس چیز نوں کہندے نہ کدی
کھاون پیون وچ نہ مول تکلیف سا
جو ہوندا موجود سا کردے اوہ صرف
خاطر آپ مریض دی کردے آپ سدا
دنیا نوں جو دیندا گالی کدی نہ کردے
برا نہ کہندے اسنوں گالی دیندے نہ یار
بیبا ہی دی نہ کہو دنیا تا بھی بات
ہٹا کے پردا رے دھرم سایاں گالی دیو ہوویار
دروازے ناکدے رکھدے سی دربان
جو کوئی آیا آوندا پاس رسولؐ انام
جو کوئی آتے رسولؐ نوں کرے سلام شتاب
اصحاباں وچ بیٹھدے حضرت کدی جو آ
جو کوئی پاک رسولؐ تھیں کردا عرض شتاب
کردا کوئی کلام جے شربت اتے طعام
دنیا دا بھی ذکر جے کردا کوئی کدے
باجھ ضرورت کم دے سرور عالی ذات
قطع نہ کردے کسے دی ہرگز کدی کلام
بات کلام کفار دی حضرت کرکے یاد
جو کوئی پڑھدا شعر سا اگے حضرت آ
حرف جھوٹ ہوندا خوشی دا اندر شعر کدی
ساتھ غریب ضرور تھیں سخن نہ کردے آ

کردے نہاں تھیں کھیڈدے پکڑا نہاں دا ہاتھ
کردے مول نہ عیب سی اوپر کسے طعام
کھاندے آپ ہے اوسنوں پاک رسول لطیفؐ
جو ہوندا مرغوب ناں آیا طبع حضور
عیب نہ اوپر اسدے کردے پاک نبیؐ
کھاندے تسے ہو پیوندے جو کجھ دے خدا
شکوہ بغیر ہو جو دا کردے ناہ ہرن
پاس جنازہ جایکے پڑھن نماز دعا
منع کریندے اسنوں حضرت پاک نبیؐ
مسلماناں دا ایہہ ہے مرکب بے رہوار
ایہہ مومن نوں بدی تھیں دیندیاں نجات
دھر مول وچوں آ پکے ہوندے ہیں دیندار
کردے ناں آواز سی دروازے تے جان
اگوں اسنوں آکھدے کرکے قصد سلام
تاں بھی رحمت نال سی دیندے اس جواب
سندے اوہ سخن سی بھلاں شروع جو تھا
ساتھی علیمی اسنوں دیندے صاف جواب
اوہ موافق اسدے کردے آپ کلام
اسدی خاطر واسطے کردے اوہ نبیؐ
مول نہ کجھ زبان تھیں کردے آپ غنات
قطع کریندے اسنوں جو ہے بات حرام
اصحاباں تھیں سندے آہے خبر آباد
سندے آہے غور تھیں اوہ رسولؐ خدا
نذر تبسم خوشی ہو کردے آپ نبیؐ
ساتھ حقارت کسی نے کردے نہ نگاہ

لگدی بھوک کمال جاں لیندے سی ہک ہنگ
بنھدے اوپر شکم دے جدم ہوندے تنگ

ناں سا ہوندا ایہ ناں آہا مول سبب
ایہ سخاوت زہد دی خاطر کردے سب

در بیان شجاعت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

اوہ شجاعت بہادری جو سی وچہ رسولؐ
ہور کسے وچہ اتنی ہرگز ناہیں مول

لکھیا وچہ کتاب دے ڈٹھا میں ہک جا
راوی ہے اس بات دا حضرت شیر خدا

ہوندے بہت لاچار سی جدوں اسیں جنگ
پوندا زور کفار جاں جاں ہوکے تنگ

جاندے سے ہوکے تنگ سی پاس رسول اللہؐ
آئے حضور رسولؐ دے لیندے اسیں پناہ

جدم آہے آوندے اسیں نبیؐ دے پاس
ہوندا اس تکلیف دا آہا دور ہراس

جیونکر تنگی جنگ دی آہی نہیں قریب
پاس نہ رہندا خوف سا پاس رسول حبیبؐ

وچہ ہنگامہ جنگ دے حضرت خیر بشر
سخت جمال جلال سی ہوندے شاہ بدر

سخت نہ یاراں ساتھ سی سخت آہے اوہ جنگ
ایہ شجاعت نبیؐ دی مول نہ ہوندی تنگ

ہک عمران حصین دا سا حضرت دا یار
ایہ روایت اس نے آکھی کہا اظہار

اوپر قوم کفار دے پہلے دھو تلوار
دوڑے سی للکار کے حضرت نعرہ مار

ایڈے آپ دلیر سی اللہ دے مقبول
نبیاں دا سردار ہے حضرت پاک رسولؐ

لکھیا وچہ کتاب دے اندر جنگ حنین!
تنہا وچہ کفار دے سی سرور ثقلین

انہاں نوں للکار کے کہندا شاہ عرب
آؤ میرے روبرو کٹھے ہوکے سب

میں مطلب دا پت ہاں جانو نال یقین
ہاں میں نبیؐ خدا ایدا جھوٹا مول نہیں

وچہ مدینے رات نوں غوغا شور پیا
جانا نہیں کہ کم تے ہوسی کوئی جفا

ہوسی دشمن دین دا آہا نال غضب
ہو گیا حیران سا شہر مدینہ سب

پہلاں سب تھیں اٹھ کے آپ رسول خداؐ
گھوڑا طلحہ دا لیا تیغ لئی ہتھ چا

گھر تھیں باہر جاوندے پاک نبیؐ ممتاز
باہر شہر مدینیوں جاندا صاحب رانہ

وچہ اندھیری رات دے اکلا نبیؐ خدا
چند جویں آسمان تے پھریا باہر جا

باہر شہر نہ کسے دا آیا نظر نشان
ہر ہر جگہ دیکھ کے ٹریا طرف مکان

اگوں پاک رسولؐ نوں یار ملے کجھ جا
کہیا پاک رسولؐ نے خوف نہ کرو ذرا
اس طلحہ دے اسپ دا ناسا کجھ قدم
ایسا تیز چالاک اوہ گھوڑا ہو گیا

جاندی سی اس طرف نوں جتول نبیؐ گیا
ویکھ ییں آیا شہر تھیں باہر ہر جا
ہویا سوار رسولؐ جداں تیز ہویا یک دم
اوس گھوڑے دے قدم دی لگے کرن شمار

دربیان قوت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

قوت بازو آپ دے آہا ایسا زور
کشتی والے آپ تھیں عاجز ہوئے تمام
یک رکانہ عرب وچہ سا کوئی مردان
کشتی دا جو پیچ ہے آہا اوسنوں یاد
ہور بہادر اس تھیں کشتی کرن مدام
غالب کوئی نہ اس تے ہوندا سا ہر جا
ہویا یکدن روبرو اگے آ رسولؐ
نوں قوت دا اپنی مول نہ کریں گمان
کہیا اوس نے اسدا ہے گا کون گواہ
پاک نبیؐ فرمایا کشتی ہیں تھیں کر
تاں او پیغمبر لیاویں توں ایمان
ایہ گل سن کے نبیؐ تھیں ٹھکیا اس نے خم
تری واری اوہ آپ نے ماریا زمین اٹھا
کہندا پاک رسولؐ نوں توں برحق نبیؐ
ایہ قوت زور ہے سب تھیں جان بلند
سب ہلائے بدن دے وچوں جوڑ تمام
زور تیرا ایہ یا نبیؐ گیا کلیجہ پاڑ
ایہہ نہ تیرا زور ہے جو جو ہے انسان

قوت اندر آپ دے ثانی ناہ سی ہور
کشتی دا کوئی آپ تھیں مول نہ لیندا نام
اوس زمانے وچہ سا اوہ رستم دی شان
اوہ وڈا مشہور سی اندر شہر بلاد
ہو جاندے مغلوب سے اس تھیں آ کے مدام
اندر کشتی والیاں آہا وڈا شاہ
حضرت کہیا اسنوں کر ایمان قبول
تیرے ثانی ہووسن ہور بہت انسان
مناں بیشک محمدؐا جو توں دیں گواہ
تینوں قوت نال ہیں کرسان ہے زہ ہے
کیتی شرط قبول ایہ تد دل رکانہ جان
ہوون لگی دوہاں دی کشتی ناہ سی ہم
تاں پھر اس نے منیاں توں ایں نبی خدا
ہے ایہ زور پیغمبری جو تیرے وچہ ہائی
نظر دسے نہیں بدن دے میرے سارے بند
ٹٹن لگیاں ہڈیاں آوے نہ آرام
میرے اوپر بھار دا آہا اک پہاڑ
ہے ایہ زور پیغمبری تیرے وچہ عیان

ساتھ بہادر اسدے آہے ہور کئی کشتی کیتی انہاں بھی آخر نال نبیؐ
سب تے غالب ہویا آہا فضل خدا اوہ رسول خدائیدا سرور دو سرا

دربیان حیا و شرم آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

چشمہ شرم حیا دا آہی چشم نبیؐ راوی وچہ کتاب دسے ایہہ بھی لکھیا سی
ایسا ہرگز عورتاں اندر نہیں حیا شرم حیا جو بیبیؓ دے اندر چشماں سا
ساتھ مروت آپ دا روشن آہا رنگ کدی اوتاہاں اکھیاں ہوسے نہ دل تنگ
چشماں اندر شرم سی اتنی کریں یقین چشمہ حیا تک شرم دا آہا صاحب دینؐ
شرم حیا مرداں حدوں باجھ بیان صفت کرے جو بہیرے لکے رب جہان
تاں بھی صفت نہ اسدی ہوسے کدی تمام حق جو ہیگا صفت دا نبی علیہ السلام
غصے تے ہور قہر تھیں رہندے دور جدا غصے تھیں شرماوندے آہے نبیؐ خدا
ویکھن کدی جو کسیدی اکھیں نال بدی اوہ رسول کریمؐ نوں لگدی بہت بری
بدول تغیر ہوندا سا حضرت دا رنگ تاں بھی ہرگز اوسنوں کہندے سخن نہ تنگ
ساتھ محبت اوسنوں حق کرن تلقین ساتھ حلیمی منع سی کردے صاحب دین
شرم حیا چشماں نوں آہا نبیؐ امام غصے مول نہ ہوندا باجھوں فعل حرام
وچہ طریقت اندرے آہے سخت گرم اوہ حکم شریعت کردے ناہ شرم
کتھوں تاہیں لکھیے وصف رسول انام سب فضیلت نبیؐ دے اوہ ہوئی تمام
بہت سی شجاعتاں نالے شرم حیا اوہ پاک رسولؐ دے کیتے ختم خدا

دربیان شفقت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

امت اوہناں نی شفیق رحیم ا آیا وچہ قرآن دے کہیا رب کریم
رحمت عالم واسطے ہویا ہیں توں شاہ تینوں شافع خلق دا کیتا کریں نگاہ
جو کچھ میرا حکم ہے آکھیں ہر ہر بار اس خاطر پیغمبری تینوں ہوئی عطا

وقت نماز جا عشے حضرت پاک نبی ﷺ
جدوں تک نا ہیں اوہ پڑھدا رہندا نال نیاز
اس لڑکے دی ماؤں جی ہوندی وچہ نماز
تاں لڑکے دی فکر وچہ ناں لوڑ نہ آوے ملول
کوئی بات جو عذر دی کہندا پاس رسول ﷺ
خطا جو کردا آپ دی دیندے بخش خطا
ہور تواضع خلق دی کردے بہت آسان
خلقت اندر شرع دا حکم سناون کُل
جھوٹا جدوں قریش نے کہیا پاک رسول ﷺ
اس ویلے جبرائیل نے کیتا آ بیان
اوپر پہاڑاں مالک جو کیتے رب تعین
مکے دے نزدیک جو ہیں گے دونویں پہاڑ
اوپر قوم قریش دے سٹو انہاں لڑ د
پچھو جا رسول ﷺ نوں جو اس مرضی ہو
دشمن پاک رسول ﷺ دے سارے کر ہلاک
کہیا پاک رسول ﷺ نے جبرائیل اخی
دشمن میرے اس جا مر جاون ہک وار
کرے ہدایت انہاں نوں ساتھ کرم دے رب
میرے دین متین نوں دل تھیں کرن قبول
کہیا سنکے نبی ﷺ تھیں جبرائیل امین
اس ہمت نے آفریں رحمت کرے نثار
عدل صدق نے راستی وچہ رسول امین
نازل ہون جو تدوں پہلے شاہ عرب دا
خلقت وچہ مشہور سا اسدا نام امین
جدوں نبوت نبی ﷺ نوں رب تھیں ہوئی حصول

گھر یہ زار دی طفل جے سندے آپ کدی
تدوں توقف آپ بھی کردے وچہ نماز
حضرت جا دلاوندے اسنوں نال نیاز
اسی ہتھیوں آپ دلاوندی اسنوں پاک رسول ﷺ
کردے اسدے عذر نوں اسی وقت قبول
ساتھ محبت اسنوں کردے بخش عطا
ہوندا حکم خدا دے کردے سب بیان
تاں کوئی حکم خدا ئیدا مول نہ جاوے بھل
ایسا تنگ رسول ﷺ نوں کرن لگے مجہول
تدوں ہیں نبی ﷺ خدا ئیدا اسے سر احسان
حکم کیتا ہے انہاں نوں اتے خدا زمین
جٹ تھیں اس پہاڑ نوں جلدی لیئں اکھاڑ
بارو دب قریش نوں سبھے ہیں گے مردود
باراں وچہ قریش دے دیر نہ کر لو کو
جھوٹا کہے جو انہاں نوں منہ انہاں دے خاک
تاں بھی راضی اسی وچہ سنوں قسم رب دی
حق انہاں دے عرض ہیں کردا پاک کردار
جو ہے حق خدا ئیدا رل مل منن سب
اللہ یک معبود ہے بندہ اس رسول ﷺ
واہ واہ ہمت آپ نوں دتی رب بہریا
اس ہمت تے یا نبی ﷺ صدقے جہان نثار
افضل اکمل خلق وچہ کیتا رب مبین
کہندے پاک رسول ﷺ نوں کلے اندر سب
قائل صدق رسول ﷺ دے سب آہے سدیا
نام ہویا پھر اسدا احمد نبی رسول ﷺ

جو سی دشمن نبیؐ دے اوہ پر دین خلاف
وڈا ابن مبین ہے کہندی خلق تمام
خوبی نبی کریمؐ دی حاصل کسے نہیں
خلقت جدوں رسولؐ تھیں سندے وعظ کلام
وچ اصحاباں بیٹھدے جاں صاحب ممتاز
وچ کلام ہلاندے مول نہ ہرگز ہاتھ
رکھدے سارے بدن نوں وچ کلام نگاہ
جوش سمندر علم دا رہندا انجان مدام
کردے کوئی کلام جے غصہ اتے فساد
شیریں سخن رسولؐ دے سب کلام شریف
اندر سخن رسولؐ دے شیریں کیوں نہ ہو
اندر ہر ہر سخن دے کردے نبیؐ مقام
تاں اوہ سخن رسولؐ دا آوے وچ فہم
اندر سب کلام دے نال ہی ایہ تکرار
کرن تبسم خوشی دے وچ کلام نبیؐ
ایہ تبسم آپ دا سن لیں کراں حساب
کردے تبسم آپ دا ہوندا اس مقدار
جیویں تبسم آپ دا کردے سب اصحاب
سب اصحاب رسولؐ دے ہسدے نہ کدی
مجلس وچ رسولؐ جاں کردے کوئی کلام
صورت شکل رسولؐ دی باجھ مثال کمال
صورت پاک رسولؐ دی اسی صورت قرآن
خلقت وچ قرآن دا جو ہے رعب پیا
کردا اس جناب تے جو کوئی ہک نظر
آیا پاک رسولؐ دے ہکدن کوئی حضور

اوہ نبی کریمؐ دا کردے سی اوصاف
عرب اندر مشہور سا ایہ نبیؐ دا نام
وصف صفت سب اسدی جانی سب بریا
ہیبت تھیں سی لرزدی سارے خواص عام
پیر مبارک اپنے کردے ناہ دراز
سر بھی نہ ہلاوندے سخن نہ کردے ساتھ
عوض نہ کوئی ہلاوندے وقت سخن دے شاہ
حاجت باجھوں نہ کدی کردے مول کلام
باجھوں حق نہ آکھدے آہے حق مراد
لگدی سننے والیاں آہی بہت لطیف
سخن کلام خدا تھیں کردا آہا جدوں
شاہاں وانگوں شاہ تھیں کردے سب کلام
دل دے اندر کسے دے رہے نہ مول وہم
جیہڑا سمجھ نہ آوندا اوہ کہندے تکرار
ہسدے منہ نہ کھول کے حضرت آپ کدا
نظری دند رسولؐ دے پوندے جیوں مہتاب
سرخی دنداں دی جہڑی تھیں ہو جاندی اُہا
منہ نوں کدے نہ کھول ہسدے باجھ حساب
کرن تبسم انہاندی عادت ہوتے کسی
نیویں گردن پاک سندے زہن تمام
پاک نبیؐ دا دبدبہ آہا باجھ مثال
ہیبت تے ہور دبدبہ آہا وچ جہان
ایہ نمونہ اسدا ناہیں شک ذرا
ہیبت تھیں سا لرزدا جسم تمامی سر
سی بہادر آیا گھبرا اُسدا سا ڈردا

جبدم ظاہر ہویا اگے نوری تن
کنبن لگا اس دا لرزیا سب بدن

ایہہ فرمایا دیکھ کے اسنوں شاہ بشر
کنب نہیں اے شخص توں لرزہ مول نہ کر

میرے تائیں ویکھ کے خوف نہ ہرگز کھا
ملک تیرے بندیا میں نہیں شاہ اتے امرا

شاہ نہیں کوئی مول میں ناں میں رکھاں حشیش
میں بندہ ہاں رب دا وچوں قوم قریش

ایہے سخن رسول صلعم دے شیریں نے لطیف
سب شیریں تھیں اسدی شیریں بہت لطیف

سبھی خوشبوئی بدن تھیں ظاہر اوس حضور
اس خوشبو تھیں پایا سب ہوندا سی سرور

میوں اوس حبیب دا ربا دے دیدار
او سدا ویکھ دیدار میں ہوواں شکر گذار

اندر شوق رسول صلعم دے غزل لکھاں معقول
اوہ میرا سردار ہے اللہ دا مقبول

غزل

کس کو شافی ہے کیا حق نے سوائے مصطفیٰ
کون ہے روز حشر میں یاور سوائے مصطفیٰ

کون ہے ختم رسالت کون ختم المرسلین
کس کو ہے مہر نبوت ما سوائے مصطفیٰ

ذوق شوق مصطفیٰ ادے قلب میں میرے خدا
بار دیگر دیکھ لوں پھر وہ لقائے مصطفیٰ

عیش جنت کا نہیں دل میں میرے ہرگز خیال
ہے غم و رنج و بلا مجھ پہ جدائے مصطفیٰ

حشر میں کھل جائیگا جنت کا اس عاصی پہ باب
کھل گئی جبدم لب معجز نمائے مصطفیٰ

اوہ بھی تیری مثل لاکھوں ہوگئے جاں نثار
تو ہی یکتا نہیں ایہ دل فدائے مصطفیٰ

اس قدر غرقاب ہیں عشق رسول اللہ میں
کچھ نہیں آتا نظر ہے ما سوائے مصطفیٰ

جس کو ہووے خواب میں دیدار وہ ہے جنتی
ہے ایہ اولیٰ مرتبہ حاصل لقائے مصطفیٰ

ہے خدا سے دو جہاں میں ہر وقت میری دعا
بخش دے مسلم کی تقصیر برائے مصطفیٰ

دربیان ہمت آنحضور صلی اللہ علیہ وسلم

ہمت جیسی نبی دے کوئی کرے رقم
جیسی ہمت سروری اندر شاہ امم

زہد ریاضت نبی والی آہی اس مقدار
جو کوئی ثانی احمد دے ناہیں وچ شمار

اس دنیا دے واسطے اوہ سردار سادات
آوے پاس رسولؐ دے ہر ہر طرفوں مال
تاں بھی پاک رسولؐ نے ترہے دن صبح وشام
رج نہ کھادا آپ نے آیا کدے طعام
زرہ پاک رسولؐ دا اک یہودی پاس
کارن گھر دے خرچ دے دھریا اوہ رسولؐ
اوہو زرہ یہود تے رہیا تک وفات
ایہ سبب سخاوتی رہندے تنگ حضور
شوق محبت رب دی خاطر آیا سب
دتا آہا رب نے ملک اتے ہور مال
ہوئی وفات رسولؐ جاں طرف ملک بقا
گھر دے وچہ موجود سن اس دن سا اک دام
نہ روپیہ نہ اشرفی بکری نہ شتر
اہی پاک رسولؐ نوں ہمت دل دے سا تھ
کہنہ الغرض رسولؐ جے رب دی وچہ درگاہ
کہیا پاک رسولؐ نے ایوں کہیا خدا
پتھر وٹے روڑیاں سونا کراں تمام
عرض کیتی ہیں رب تھیں ایہ گل سول نکہ
اکٹھ دوجے روزیاں کھاندا رج طعام
بھکھا ہیں جس روز ہاں رہندا رب عباد
اوس دن تیری بندگی ہوندی بے شمار
جس دن کھاندا رج کے سفتوں رب علیم
آیا جبرائیل نے ہک دن ایہ پیغام
سب پہاڑ زمین دے سونا کراں تمام
شکے جبرائیل نوں کہیا نبیؐ کمال

رغبت کردے نہ کدی آہے عالی ذات
کدے نہ دل وچہ اسدا رکھدے ذرا خیال
رج نہ کھاندے کنک دی روٹی جان مدام
نظر قناعت وچہ سی رہندے صبح وشام
گردی آہا رکھیا دل وچہ کریں قیاس
تنگی کدے جو ہو گئی خرچ کیتا معقول
ایہ گذران رسولؐ دی آہی دن تے رات
سائل تائیں دیوندے آپ رہن خود دور
ہمت دا دریا سی جاری شاہ عرب
ہک ذرہ بھی اس تے کردے نہ خیال
کجھ اسباب نہ چھڈ کے گئے رسولؐ خدا
ناں کدی آہا کپڑا ناں کوئی جنس طعام
باجھوں فضل خدا بیدے ہو نہ سی وچہ گھر
سب خلافتے رب دے رکھدے آہے ہاتھ
دیندا پاک رسولؐ نوں سب اسباب الٰہ
مکے گرد پہاڑ جو ہیں گے جا بجا
رات دہیں اوہ خرچ تو جتے ہووے کام
بھکھا جے ہک روز ہاں رہندا وچہ ضرر
دیندا ہیں نوں غیب تھیں لیاں جاں قرار
زاری کرکے اوس دن تینوں کردا یاد
دل دے تائیں صبر تھیں دیواں جان قرار
حمد شکر احسان دا تاں بھی کراں قدیم
حکم کیتا ایہ رب نے تینوں بعد سلام
پھرسن تیرے نال سب نبی علیہ السلام
اس دنیا دے مال نوں رہی ہمیشہ نہ وال

فانی ایس جہاندا جمع کہراں کیوں مال
اس دنیا دے مال واہیتوں نہیں خیال

ایہ جاگہ ہے جیہی دی جان مثال سرا
جیوں مسافر رات نوں رہندے اس وچہ آر

کامل شغل جو کسے نوں اللہ کرے عطا
دنیا تھیں اس شخص نوں مطلب نہیں ذرا

سن کے کہیا وحی نے سنی حبیب خدا
تہنوں ایسے توں نے رکھے رب سدا

توں حضرت اس بات تے ثابت رکھ قدم
اس ہمت توں آفریں سنیوں شاہ امم

فانی اس جہان دے اندر ہے سب مال
نفع نہ اس تھیں ہوں ہے اڈک پہنچے بال

احمق اس نوں دیکھ کے بنے ہیں مغرور
ہکدن اسنوں چھڈ کے ٹرسن ایہ ضرور

لکھیاں اس جہان تے لوگ گئے ہیں آر
ہے کوئی ہوں نہ جاندا اوہ گئے کس جار

دنیا محل دے مثل ہے نہیں رہن دی جا
ہوں قرار نہ پکڑدے اجیتے مرد خدا

پل لے روا ہے نہیں عاقل کردے مقام
احمق اس تے رہن دا کرن خیال مدام

جو کوئی عاشق اسدا ہویا دلوں زیاد
موتوں اگے اسنوں کیتا ہے برباد

جو دنیا تے مرن تھیں زندہ ہویا فناہ
اوہ حیات ہمیش ہے دائم اس لقا

دنیا تے مرن فرعون نے کیتا جدوں غرور
اللہ دی درگاہ تھیں ہو کے گیا اوہ دور

ساحر ستر ہزار تے لے آندا ایمان
اوہ دنیا دی ترک وچہ ہوئے عالی شان

دنیا تائیں دیکھ کے بہل گیا شداد
ہویا اس جہان تھیں اوہ ہو کے ناشاد

کیتا دیکھ غرور سا دنیا نوں مردود
کیتا اللہ پاک نے اسنوں جا مردود

دختر اسدی دیکھ کے آئی طرف خلیل
اوسنوں دتی بزرگی اللہ رب جلیل

جو دنیا نوں دیکھ کے ہویا ہے مغرور
رحمت دے دروازیوں کیتا اللہ دور

دربیان عبادت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

حال عبادت آپ دا کون کرے تحریر
جیہی عبادت رب دی کردے نبی امیر

دیکھ مسائل ترمذی لکھیا وچہ کتاب
حال عبادت آپ دا سن میرے احباب

حصہ تن اوقات دی کردے نبی مدام
اللہ سندوں آکھیا بہت درود سلام

حصہ ہک گذار دے اندر یاد خدا
دوجا حصہ گذردا اندر اہل عیال
تریجا حصہ نفس دی خاطر کرن صرف
کھاون پیون اس وچہ ہور آرام جو خواب
سدا اصحاب رسولؐ دے جو سی خواص و عام
خلقت وچہ رسولؐ جو کردے وعظ کلام
یار جو پاک رسولؐ تھیں سندے سب کلام
جو نہ حاضر ہووندا اس دم یار نبیؐ
سب تے ظاہر ہووندا جو سارا راز نہان
اوہ سمندر فیض دا آہا نیک صفات
ہور جو دنیا دین دا ہوندا آہا کلام
ایہ ارادہ آپ دا رہندا جاں سدا
کم امیر فقیر دا اٹکیا رہے نہ کوء
اصحاباں نوں اپنے کردے سی فرمان
جو لتاں درکار ہے مینوں سب کہو
یاراں تائیں نبیؐ دا ایہہ بھی سی فرمان
سفیاں نائیں جنہاں نے آکھو انہاں پاس
کرو موافق اسدے حکم جو میرا ہو
اصحاباں نوں ایہہ بھی آیا حکم خدا
اوسدا ایہوں آسکے آکھے ساوے حال
بادشاہاں دے پاس جو حال کہن امرار
حاجت دنیا دین دی جو کوئی کرے سوال
سائل جو کوئی آپ دی مجلس وچہ گیا
مطلب تھیں محروم نہ جاندا آہا کو
ایسا سخن زبان تھیں کردے سی ارشاد

ساری عمر رسولؐ دی انیویں گئی وہا
عمر تمام رسولؐ دا رہیا ایہو حال
دنیا دا جو کم سا ہوندا اس صدف
اندر حصہ تیسرے کردے آپ جناب
تیجے حصہ انہاں تھیں صحبت کرن مدام
تیجے حصیوں پاوندی امت فیض تمام
جاکے اندر موماں کردے ذکر تمام
انہاں پاس رسولؐ دا کہندے راز سبھی
خبر کلام رسولؐ دی ہوندی وچہ جہان
اس تھیں ہوندے سیری مرد اتے عورات
اندر حصے تیسرے کرن علیہ السلام
ملیتھوں ساری خلق دی حاجت ہووے روا
انہاں نوں اس کم دی کجھ تکلیف نہ ہو
جو حاجت ہے تساں دی مینوں کرو بیان
جو کجھ چاہیے تساں نوں مینھیں آن کہو
میری تیں زبان تھیں جو کجھ سنو بیان
ہر جا میری بات نوں آکھو نال قیاس
کم خلاف رسولؐ تھیں ہرگز کرو نہ کو
کم جو ہووے کسیدا اوہ نہ سکے آر
حاجت پوری اسدی ہیں کرساں فی الحال
اوتویں مینوں تسیں بھی دیہو خبر سنا
پوری حاجت اسدی کردی اوسے حال
راضی ہوکے آگیا پاسوں تی خدا
جو قسمت سی اسدی حاصل جاندا ہو
سن کے سخن رسولؐ دا خلقت ہوندی شاد

باجھ ضرورت سخن نہ کردے دین پناہ
جدا نہ کوئی آپ تھیں کردے سی اصحاب
رکھدے سب اصحاب نوں اوہ اک طریق
جو بزرگ ہر قوم وچہ رہندا سا اشراف
جو کوئی اندر قوم دے ہوندا بزرگوار
کردی سی سردار نوں آپ علیہ السلام
اصحاباں وچہ بیٹھدے جدم ہوئے باہم
جنگاں داساماں بھی رکھدی سدا تیار
نافرمانی رب دی کردے ناہ کدی
بار اتے اصحاب جو آہے نبی کریمؐ
دیندے سب محتاج نوں جو گھر ہوندا مال
دیکھ غریب فقیر نوں جو ہوندا لاچار

قدم نہ رکھدے زمین تے باجھوں حکم اللہ
باجھ ضرورت کردے جو آہے اصحاب
رہندے آپس وچہ سی سب رفیق شفیق
کردے سی اوہ اسدے بہت نبیؐ الطاف
کردے آہے اسنوں حضرت بھی سردار
کردے اوہ قوم دے اوہ امیر رئیس
اوہ ہر اصحاب دے کردے لطف کرم
سب اصحاب موجود سار رکھدے چہ سرکار
غافل ذکر خدا تھیں ہوندے نہ نبیؐ
اک اوہ سا دوسرا بہت شفیق رحیم
ہر دم نال غریب دے الفت کرن کمال
مول حقیر نہ جاندے سب حضرت دے یار

مقولہ مصنف

میںنوں شوق رسولؐ دا رہا کریں عطا
تابع رکھ اصحاب دی جنہاں وڈی شان
عالم دا سردار ہے آل اولاد رسولؐ
وچہ محبت انہاں دی رہا رکھ سدام
ہور جو وچہ جہان دے ہوئے کل ولی

درد محبت عشق دا ہر دم دیہ خدا
ابا بکرؓ تے عمرؓ بھی عثمانؓ شاہ مردان
سارے حرم رسولؐ دے اللہ دے مقبول
مذہب وچہ محمدؐ دی رکھیں رب علام
میںنوں تابع انہاں دی رکھ بخش رب غنی

میں عاجز دی طرف تھیں بہت درود سلام
اوہ پر روح رسولؐ دے یارب بھیج سدام
مسلم کرکے ختم نوں عرضی اتے حاجات
کہ توں نام رسولؐ دے جنہیں لئیں نجات

دربیان اسماء آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

بعضے نام خدا ایہدے آہے وچ قرآن
اس جاگہ اوہ نام ہیں لکھنے بہت ضرور
آیا وچ قرآن دے ربدا نام عزیز
اِنَّ اللّٰہَ لَقَوِیٌّ عَزِیْزٌ
نام الٰہی اپنا کیتا نور بیان

اوہو نام رسول ﷺ دے کیتے رب عیان
شان بلند رسول ﷺ دے کیتے رب غفور
اوہو نام رسول ﷺ دا پڑھ توں نال تمیز
لَقَدْ جَاءَکُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ اَنْفُسِکُمْ عَزِیْزٌ
کہیا نور رسول ﷺ نوں اللہ وچ قرآن

اَللّٰہُ نُوْرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
قَدْ جَاءَکُمْ مِّنَ اللّٰہِ نُوْرٌ

اللہ نے یک نام ہے اپنا کہیا ولی
اَللّٰہُ وَلِیُّ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا
آیا وچ قرآن دے ربدا نام نصیر
وَنِعْمَ النَّصِیْرُ
اوّل نام خدا ایدا آیا وچ قرآن
ھُوَ الْاَوَّلُ
کہیا وچ قرآن دے اللہ خود نوں حق
فَتَعٰلَی اللّٰہُ الْمَلِکُ الْحَقُّ
کہیا وچ قرآن دے خود نوں آپ شہید
وَکَفٰی بِاللّٰہِ شَہِیْدًا
ہادی وچ قرآن دے آیا نام خدا
اِنَّ اللّٰہَ لَھَادِ
اپنا نام خدا نے کہیا رؤف رحیم
اِنَّ اللّٰہَ بِالنَّاسِ لَرَءُوْفٌ رَّحِیْمٌ

اوہو نام بلایا ہے کے پاک نبی ﷺ
وَجَعَلْنَا مِنْ لَّدُنْکَ وَلِیًّا
نام نصیر رسول ﷺ دا دھریا رب خبیر
وَجَعَلْنَا مِنْ لَّدُنْکَ نَصِیْرًا
اول نام رسول ﷺ دا کیتا رب بیان
وَاَنَا اَوَّلُ الْمُؤْمِنِیْنَ
اوہو نام رسول ﷺ دا پڑھکے ویکھ سبق
قَدْ جَاءَکُمُ الْحَقُّ
اوہو نام رسول ﷺ دا دھریا رب مجید
وَجِئْنَا بِکَ عَلٰی ھٰٓؤُلَآءِ شَہِیْدًا
ہادی نام رسول ﷺ دا شک نہ مول لیا
وَلِکُلِّ قَوْمٍ ھَادٍ
اوہو نام رسول ﷺ دا کہیا رب کریم
بِالْمُؤْمِنِیْنَ رَءُوْفٌ رَّحِیْمٌ

اسم مبارک نبی ﷺ دے جو ہیں وچ قرآن
سارے نام رسول ﷺ دے ہوندے ناہ شمار

اوہو نام رسول ﷺ دا کہندا ہے سبحان
ختم نہ ہوندی صفت لکھے سال ہزار

دربیان واجبات برآنحضور ﷺ و حرام و مباح برآنحضور ﷺ

واجب آہا جان توں اوپر اس حضور
ہک تہجد تجھ توں ہور نماز اشراق
پہلاں فرضوں سنتاں جو ہیں وقت فجر
کسی مکان جے ہوندی نہ حاضر مسواک
واجب آہا ہور بھی اوپر نیک صفات
قدر موافق اپنے کرن زکوٰۃ ادا
سی قربانی آپ ﷺ تے کرنی واجب جان
ایہ واجب سی آپ تے کیتی رب عظام
کجھ پاپ رسول ﷺ تے کیتے رب حرام
ترک کرن جے انہاں نوں سارے مسلمان
لینا مال زکوٰۃ دا آہا انہاں حرام
لہسن پیاز رسول ﷺ نوں آہا انہاں حرام
باجھوں لہسن پیاز بھی جس تھیں آوے بو
شعر کتابت آپ نوں آہا کہن حرام
پہنا اوپر جسم دے اوہ رسول ﷺ کمال
جے کافر اس وقت من لین اسلام
ساتھ کتابی عورتاں آہا عقد حرام
ہوئی کنیز کسی دی آوے وچ اسلام
ایہہ سب کار حرام سی اوپر پاک رسول ﷺ
ایہہ مباح رسول ﷺ تے آہا نیک صفات

ناغہ کرے نہ اس تھیں کرے اوہ ضرور
واجب ایہہ رسول ﷺ تے رہیا با اتفاق
ایہہ واجب سی آپ تے ہور نماز وتر
ساتھ انگشت شہادت کردی منہ نوں پاک
غنی نہ ہووے آپ جے تاں بھی دین زکوٰۃ
باجھوں مال رسول ﷺ تے ایہہ بھی واجب سا
غنیاں دا سردار سی اوہ سردار سلطان
سن ہیں لکھاں جو آپ نوں آہا کم حرام
آکھ سناواں مومنوں ایہہ بھی حال تمام
اجر انہاں نوں دیوسی اللہ اس زمان
آل اولاد رسول ﷺ دی اوپر حرم تمام
اوپر اس رسول ﷺ دے راتیں دنیں مدام
اوسیلے طرف رسول ﷺ دی رغبت کوئی نہ ہو
خاطر جنگ کفار دے جے ہتھیار تمام
مول نہ کھولن انہاں نوں کیتی باجھ قتال
تاں کھولن ہتھیار دا ناسا مول حرام
ایہہ بھی پاک رسول ﷺ تے رہیا حرم مدام
پاک نبی ﷺ دا انہاں تھیں آہا عقد حرام
ہن ہیں لکھاں مباح جو آہا اس مقبول
سوہنے سچے اوہ وچ تھیں پیغمبر خوش ذات

خواب کرن تھیں اہناں دا وضو نہ جاندا اول
انویں ادا نماز سی کردے اوہ مقبول

تازہ ہووے نہ وضو جے کرے رسولؐ خدا
ہوندی پہلے وضو تھیں سب نماز روا

بعد نمازوں عصر دے آہا انہاں روا
پڑھدے نفل نماز جے ناں سی کجھ خطا

زائد عورت چار تھیں جے اوہ کرن نکاح
ایہہ بھی اوپر انہاں دے آہا جان مباح

جے اوہ باجھوں مہر دے کردے آپ نکاح
ایہہ بھی پاک رسولؐ تے آہا جان مباح

باجھوں شاہد وارثاں جے اوہ کرن نکاح
ایہہ بھی رسولؐ خدائے تے آہا جان مباح

باجھوں عورت دے اذن تھیں جیکر نے نکاح رسولؐ
ساتھ کسی دیندار دے اوہ مباح مقبول

باجھ ہے اس شخص تھیں جے اوہ کرن نکاح
باجھوں مرضی وارثاں آہا اوہ مباح

ایہہ بھی کم مباح سی اوپر ختمؐ کمال
مکے اندر کافراں تائیں کرن قتال

ایہہ بھی پاک رسولؐ تے آہا جان مباح
آپے اپنے کم دے جے خود ہوون گواہ

مال پیو تے اولاد تے رد گواہی جان
ایہہ مباح رسولؐ تے ہوئے سب عیان

دربیان صفت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

لکھاں خصائل آپؐ دے نالے کجھ صفات
فضل کمال رسولؐ دا لکھاں سب حالات

باہر ہین شمار تھیں اس دے سب شعار
وچہ قیاس انداز دے نہ سماون یار

جو سمانہی کم ہمؐ دا باطن دا احوال
اوہ انداز دے فکر تھیں زائد کریں خیال

عاجز ہیں اس کنہ دے جن ملک انسان
نہ ہویا نہ ہووسی نیک قیامت جان

ملک اتے انسان بھی جو ہاں ہن پوری
فہم و ہم تھیں انہاندے ہے ایہہ بات بڑی

ظاہر وچہ کتاب دے جو ہے لکھی صفات
تھوڑا اجہیا اس تھیں آکھاں ہیں حالات

ویکھ کتاباں نبیؐ دے کراں صفات رقم
اوہ پر نقطہ ہک دے دفتر کراں ختم

میری اس کلام دا ہے لولاک گواہ
سب کجھ خاطر نبیؐ دی کیتا پاک اللہ

باعث نبی کریمؐ دے ہوئی رسول نبیؐ
نالے وچہ جہان دے ہوئے قطب ولی

سب زیادہ نبیؐ دے خاطر کیتا رب
کارخانے سب ملک دے ہوئے اس سبب

لکھیا اوپر عرش دے پاک نبیؐ دا نام
ہر ہر باب بہشت تے لکھیا رب علام

لکھیا کلمہ پاک ہے اوپر سب آسمان
ہویا اسدے نور تھیں ہے ایہ سب جہان
اوپر سب زمین دے ظاہر اسدا نور
اللہ ساتھ پیغمبراں کیتا قول قرار
دل تھیں پاک رسول نوں مونی نبی تمام
میری اس کلام دا ہے قرآن گواہ
وچ کتاب خدائیدی ثابت ہے ایہ بات
اندر مجلس ایہی کہندے سبھی انبیاء
خلقت اندر آکھدے کہیا اسانوں رب
اندر امت اسدی جو کوئی ہوئے شمار
جو پیغمبر زمین تے کیتے رب تمام
امت تابع ایہی کہندے آہے سب
وچ توریت انجیل دے لکھیا ہے ایہ صاف
وچ زبور انجیل ہے ساری جا بجا
جدوں زمانہ آیا حضرت پاک لطیف
احمد نام مطابقے ہو رہا یا چار
وچ مدینے آیا جس دن نبی خدا
یک عبداللہ اس جا سافر زند سلام
نامی وڈا اجابل سا عالم وچ یہود
آیا وچ یہودیاں مرشد اسنے امام
پاک نبی نوں ویکھ کے ہویا اوہ گواہ
تینوں قسم خدائیدی ہیں توں نبی خدا
قائم تیرے دین نوں کیسی رب علام
جو کجھ تیری وصف ہے لکھی وچ توریت
جدوں نشانیاں ساریاں سے ہویا نبی عیاں

ہور محمد مصطفیٰ لکھیا ہے سبحان
جو ہے وچ زمین دے جو ہے وچ آسمان
ہویا اسدے نور تھیں اوپر فلک ظہور
اندر روز میثاق جاں نور ہویا اظہار
نبیاں اندر اسنوں کیتا رب امام
وعدہ جدوں میثاق دا کیتا آپ اللہ
وچ توریت انجیل دے اسدی لکھی صفات
ظاہر خلقت وچ جاں کرسی حکم خدا
ختم رسالت ہوسی اندر ملک عرب
ضامن بخشش اسدا ہویا رب غفار
ذکر رسول کریم دا کردے اوہ مدام
صفت کمال رسول دی جو ہے شاہ عرب
پاک رسول کردے جو ہیں سگے اوصاف
جو کجھ صفت رسول دی کیتی آپ خدا
سب یہوداں اسنوں کیتا تحریف
ہوئے جاں پچھاں کے دشمن دین گوا
ہجرت کر کے مکیوں جاں سردار انبیاء
اندر قوم یہود دے آہا اوہ امام
سب کتاباں پہلیاں اس تے سی موجود
مدت اسدی وچ سی قوم یہود تمام
توں مرسل بیشک ہیں حضرت نبی اللہ
وچ توریت انجیل دے تیری لکھی شمار
تیک قیامت رہے گا تیرا دین مدام
فرق نہیں وچ اسدے اندر کسی صفات
ساجدا اوس جناب دے جو سی وچ ایمان

کلمہ پڑھیا انہاں نے انگلی تدوں اٹھا
پیا پاٹکے وچہ جاں ہویا خیر البشر
کیڈے طرف چندے کدی اشارہ او
ساتھ اشارت انگلی پھردا آہا ماہ
چاندا سب آسمان دا ہن وچہ سمار
جاں سورج دی ہوندی گرمی باجھ حساب
سینہ چاک رسولؐ دا ہویا داریں چار
دو جواری ہویا انہاں دل اٹھدا چاک
تریجا جدوں پیغمبر آیا وقت قریب
چوتھا جدوں معراج دی آہی بزرگ رات
ہک مدینے کھوہ سا پانی اس دا شور
کدے تہ پاک رسولؐ دا دل کیتا سا خراب
سُنتے ہوئے رسولؐ دے پاس جو کیا بات
ایسے خاطر انہاں دا سُنتے ہوئے وضو
شستی اوپر نبیؐ جو دے آہی ناہ کدی
حضرت نے ہو را ہنیار جو کیتے ہوئے تمام
اوپر بدن جو کپڑے لگدا اللہ حکم وڈا
خشک درختاں وچہ جاں اپنا قدم حضور
اندر عرق رسولؐ دے سی خوشبوئی پاک
وچہ مدینے اک سی عورت بہت غریب
خوشبوئی دا اس تے کی نہ ہوندا سول
عرق نبیؐ جو نے باراں تھیں دتا اس اتار
عرق نبیؐ دا لے گئی عورت کر کے پیار
عمر تمامی جیوندا لیکا نہ ہیا حیات
سایہ اوہ اپنے ویس دے ہوندا ناہ رسولؐ

کہندے ختم المرسلین ہے ایہہ نبیؐ خدا
آیا اُتھے نور تھیں سارا شام نظر
جھلکدا اوس چندا سا فرق نہ ہوندا مو
طرف اشارہ انہاں دے رکھدا ماہ نگاہ
سورج دی بھی دھپ نہ لگدی مول ذرا
کردا سر تے آپ کے سایہ ابر شتاب
آیا طفل نادان جاں دائی دی ہکوار
عمر آہی دس برس دی تاں اک حضرت پاک
چاک ہویا دل اُٹھدا اس ہیں کہاں طبیب
چاک دل اُٹھدا جو سینہ سب دات
لب تھیں نبی کریمؐ دی شیریں ہویا زور
اکھیں اندر خواب سی ہوندا اس جناب
سُناسے اندر خواب دے اوہ بیدار صفات
فاسد مول نہ ہوندا آہا جاں کہو
ہدر ڈکار آیا سیوں رہیا پاک نبیؐ
ہویا اندر خواب دے کبھی نہیں احتلام
لب تھیں نبی کریمؐ دے ہوندی تربت شفا
اوسے ویلے سبز اوہ جاندے ہوگئے ضرور
اُتھے سے اگے عطر دی عزت آہی خاک
شادی اُتھے پت دی آیا وقت قریب
جا خوشبوئی منگدی پاسوں پاک رسولؐ
ایہہ لے مشک لگا توں بیٹے اتوں وار
اوہ خوشبوئی لا کے کیتا اوس ویاہ
اوہ خوشبوئی اس تھیں ذرہ نہ ہوئی نافت
سایہ مول نہ جسم دا آہا اوس مقبول

سجاویں گلشن ہتھنی ہووے باجھ شمار
سایہ اوپر زمیناں دے ہرگز ہوواں نہ ہو
چیز جو اوپر زمین ہے اس دا سایہ ہو
سورج تے ہور چند تھیں ہووے بالا شے

بجھاویں سورج چند بھی روشن ہوون ہزار
سایہ باجھ رسولؐ دا جسم آہا خوشبو
چیز جو اوپر عرش دے سایہ کرے نہ کد
سایہ اُس دا زمین تے آون مشکل ہے

در بیان شرف آں حضور صلی اللہ علیہ وسلم

شرف رسول کریمؐ دی ہوندی ناہ رقم
جو اوپر آسمان سبھی کردے ملک کلام
جیدن پیدا ہویا حضرت قدر بلند
رتبہ پاک رسولؐ دا کی میں کراں شمار
ظاہر شرف رسولؐ دی ہیگا اک معراج
ڈٹھا فرشتیاں جو کسی کدے مقام
نازل ہویا رسولؐ تے ایہ قرآن عزیز
علم بھی کجھ آپؐ نوں کسے نہ جا پڑھے
خلقت دی تعریف تھیں دور رہیا قرآن
بھیجی اوپر آپؐ دے ایہ قرآن کتاب
خشکی تے ہور تری دا جو ہے سب جہان
سمجھن دا اوس دی دلیے رب شعور
اللہ وچ قرآن دے کیتا ایہ بیان
کرنا حفظ قرآن نوں کیتا رب آسان
ایسی وچ جہان دے ناہیں کوئی شے
اللہ پاک رسولؐ تے بھیجی رب کتابیا
اندر اس دے حرف نہ ہووے زیادہ کم
رہیا حافظ اس دا اللہ سب زمان

غائب اس مکان ہے کاغذ اتے قلم
جا کے بیٹھا آسمان دے سُندی جن تمام
آسماناں دے جاں تھیں ہو گئے سب بند
جو ہے شرف رسولؐ دی کون کرے اظہار
گیا اوپر آسمان دے نبیاں دا سرتاج
جا کے ساتھ رسولؐ دے ڈٹھا اوہ تمام
اُمّی آپ رسولؐ سی دل وچ کریں تمیز
اندر وڈیاں عالماں کیتے رب لڑے
اللہ حافظ ہو کے رکھیا اس امان
اندر اس دے علم ہے جیدا نہیں حساب
اندر ہر ہر ملک دے ظاہر ہے قرآن
اکھیں اندر کسے دے جیکر ہووے نور
ہرگز باجھ قرآن دے جیدا نہیں نشان
اندر پہلیاں امتاں ایہ نہ آہا جان
جس دا وچ قرآن دے ذکر نہ ہرگز ہے
قائم رہے گا اس دا ناہیں روز حساب
طاقت ایہ ناہ کسے نوں جو کوئی کرے رقم
وَ اِنَّا لَہٗ لَحٰفِظُوْنَ آیت وچ قرآن

نازل ہوئی جو فاتحہ آیتہ الکرسی جان
ایہ انعام رسول ﷺ نوں کیتا رب عطا
ہیٹھ عرش دے گنج جو ہے رب علیم
ہور خزانہ زمین دے جو ہن وچہ جہان
خلقت سب جہان دی جن ملائک انسان
علماواں دا ایس تے ہے اتفاق عیان
رکھ پہاڑ ہو آوندے حضرت دا وچہ راہ
رکھ پہاڑ زمین دے اسے دی خاطر سب
وہشتے پاک رسول ﷺ دی آہی جابجا
جدان حضرت اپنا کردے سکھڑا نشان
اندر جنگ کفار دے جو کوئی لٹے مال
سبھ کیتی اس دی ایہ امت ہم زمین
کیتا اللہ پاک نے خاطر نبی ﷺ کریم
اصل شرع ہے احمدی ہور سب ہور فرع
ہوندے سارے انبیا رتبے اس زبان
سددے پاک رسول ﷺ نوں جو کوئی لیکے نام
باہر حجریاں کھڑا ہو کوئی نہ کرے ندا
دروازے تے جا کے کوئی بھی ہر چند
جو کوئی پاک رسول ﷺ دا کرسی نال آداب
اللہ وچہ قرآن دے کر آیات کریم
وحی نبی ﷺ تے آوندا اندر خواب کدی
اندر خواب رسول ﷺ دے خوبی ہی ایہ جان
روح قدس نہ آوندا اگے نبی ﷺ خدا
روح قدس نہ آوندا نظری خیر انام
کدے وحی سا آوندا صورت ہو انسان

آخر سورۃ بقر دا پڑھ کے ویکھ قرآن
اوہ پہر ہور پیغمبراں نازل کیتا نام!
واقفیت کیتا اوس تھیں حضرت نبی کریم ﷺ
اوہ پاک رسول ﷺ دے ہن گے سب عیان
اہناں نوں معلوم ہے پاک نبی ﷺ دا شان
کل پیدائش اس تھیں ہے گی وچہ جہان
سلام علیکم آکھدے اگے دین پناہ
ویکھ سلام رسول ﷺ نوں کردے آہے جھب
خلقت آہی لرزدی مشرق مغرب تا
کنبدے سے کافر روم دے نالے شام ایران
وچہ شریعت نبی ﷺ دے کیتا اوہ حلال
ہر جا ادا نمازاں کرسی جان یقین
روا تیمم زمین تے کیتا رب رحیم
ہویاں سب رسول ﷺ دے دے منسوخ شرع
اندر دین رسول ﷺ دے داخل ہوندے جان
اوہ پہر اصحاب نوں آیا ایہ حکم
لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُول کیتا حکم خدا
سددے نہ رسول ﷺ نوں ساتھ آواز بلند
روز قیامت اسنوں اللہ کرے عذاب
کھادی نبی کریم ﷺ دی اس نے آپ قسم
اوہ بھی ہوندا معتبر آہا حکم وحی
ساتھ بیداری خلق دے سارا ایہ جہان
پیدا دل رسول ﷺ دے ہوندا سا القا
نفث فی الروح اسنوں ڈوہی کہن تمام
اسنوں آہے ویکھدے سارے اصحاب عیان

اہل سنت جو لوگ ہیں سارے نیک نشان
سب اصحاب رسولؐ دے ہینگے عالی شان
جو کوئی کسے رسولؐ تے جھوٹھ کرے بہتان
ذرا عبادت اُسدی ہوندی نہیں قبول
اوہ معاف نہ ہوندا جو کیتا بہتان
اوپر جھوٹے شخص دے لعنت کرے اللہ
فحش گناہ عظیم ہے اوہ کبیرہ جان
اجیہے لائق قتل دی آخر ہوگ جہیم
سب پیغمبر رب دے آہے پاک پچھان
نکے وڈے گناہ تھیں پاک ہتے انبیا
کرسے صغیرہ بھل جے کیتا کسے نبیؐ
کوئی دیوانہ ہو گیا ناہیں نبی رسول
جو کوئی کسے رسولؐ نوں دیندا ہے دشنام
واجب ہے اس شخص نوں کریئے چا قتلام
واجب لازم ایہہ ہے اوپر مسلمان
قتل نہ کرے جو اسنوں ہوسی اوہ بدکار
ہوندے جدوں بیمار سی نبی علیہ السلام
وقت بیماری نبیؐ دے آیا جبرائیل
سب فرشتے خبر نوں آون پاس رسولؐ
خبر بیماری نبیؐ دی آیا لین وحی
ہوئی وفات رسولؐ دی جدوں وچ جہان
ہے افسوس کہ ماہنوں سایہ اج گیا
اسے نام فرشتیاں اگے اس ممتاز
اُسدا ایہہ سبب سا نبی علیہ السلام
وچ زمین آسمان دے غوغا شور پیا

سب اصحاب رسولؐ نوں جانن عالی شان
بعضاں ناہیں جانسے عادل دین پناہ
اوہ کافر بے شرم ہے اسنوں نہیں ایمان
توبہ کتھیں بھی اسنوں ناہیں کجھ حصول
اوہ توبہ دے کسن کتھیں ہوندا نہ غفران
کہ بہتان رسولؐ تے ہوندا ہے گمراہ
جے کسے نبی رسول تے کرے کوئی بہتان
ایہہ جرم اوہ جرم ہے جان گناہ عظیم
گناہ صغیر کبیر نوں جھوٹھاں تے بہتان
انہاں نوں معصوم ہے رکھیا پاک خدا
انہاں ناہیں اُس دا کجھ گناہ نہیں
اوپر سب پیغمبراں شک نہ کرے مول
ساتھ بے ادبی انہاں نوں یا کجھ کہی کلام
توبہ اوہدا اُسدے کریئے ناہ خیال
زندہ مول نہ چھڈیئے ہرگز اوہ انسان
اوہ بھی لائق قتل دے سڑسی اندر نار
عذر خواہی نوں آوندے آہے ملک تمام
خاطر خبر رسولؐ دی بھیجیا رب جلیل
پے در پے ترے روز سی ہوندے رہے نزول
کہندا تیری خبر نوں بھیجیا آپ ربی
کیتا تدوں فرشتیاں اندر ہر آسمان
سایہ جسدے جسم دا ہرگز مول نہ سا
باجھوں پیش امام دے پڑھے نماز جنازہ
اوہ جانت قدیم ہے خلقت وچ ایام
ہویا انہیرا جگ دے اندر جا بجا

ہوئی وفات رسولؐ دی عالم نوں معلوم
رہیا نہ وچ قبر دے پیغمبر دا تن
وچ قبر دے اپنی زندہ نبیؐ خدا
اذان اقامت ساتھ اوہ پنجے وقت نماز
اذان اقامت قبر دے وچوں گئی وار
اوپر قبر رسولؐ دے ہوندے ملک یقین
جو کوئی اوپر نبیؐ دے پڑھے صلوٰۃ سلام
اوپر سب زمین دے کردے ملک گشت
جو کجھ کردی ہور بھی امت ہے اعمال
پت فلانے شخص دا اس فلانا نام
مسجد وچ رسولؐ دے ممبر ہے اک جا
روز قیامت خلق تھیں اول نبیؐ خدا
شان اتے اقبال تھیں اول عالی شان
در تے جنت پاک دے اول جو کوئی جا
شفاعت دا جو کھولسی پہلاں سب تھیں در
ہو اسوار براق تے آپ حبیب خدا
آکھن فرشتے دیکھ کے مرسل نبیؐ تمام
سب پیغمبر آکھن واہ وا ایہو حبیب
پاس نبیؐ دے ہوسی کھڑا بلند نشان
اُسدا ملسی نبیؐ نوں اوہ محمود مقام
جنت وچ اک نہر ہے کوثر اس دا نام
اُسدے اتے جا سکے حضرت دے اصحاب
پانی اُسدا دودھ تھیں ہوسی بہت سفید
چاروں طرفی اُسدے رکھے ہوسی جام
حضرت ہوسن اس جا ہور تمام اصحاب

عالم سارا ہو گیا غم اندر استغرق
اینویں ہور پیغمبراں دا بھی جان بدل
اڈ گیا سب جہان تے جو ہوندے انبیار
حضرت اندر گند دے کردے نال نیاز
ملیاں بخشیاں مومناں روضہ متقیاں اطہار
ہر ساعت پہنچاوندے پاس رسولؐ امین
اوہ لیجاندے نبیؐ تے ہر صبح ہر شام
اوہ درود لیجاوندے پاک نبیؐ تے جیکے
جا حضور رسولؐ دے اوہ بھی آکھن عالی
ہویا ہے اج اس تھیں یا حضرت ایہ کام
کوڑا اوہ پیا اسدے ہیں گئے جا بجا
زندہ ہوسی قبر تھیں ناہیں شک ذرا
لے کے داخل ہوسی امت وچ جنان
اوہ محمد مصطفےٰؐ خاص حبیب خدا
اوہ محمد مصطفےٰؐ جو ہے خیر بشر
روز حشر میدان وچ ہوسی اوہ کھڑا
ملیا پاک رسولؐ نوں دیکھو ایہ مقام
ہے جو عرش عظیم دے دیکھو کھڑا قریب
سایہ اُسدا ڈھونڈسی اُسدا سب جہان
شفاعت گھرا اُسدا عالم گھرے نام
اوہ کنجی ہے رب تے شفاعت نوں انعام
امت تائیں دیوسن بھر بھر جام شراب
شیریں ہوسی شہد تھیں جو کوئی دل وچ رکھدا امید
جیوں تارے آسمان دے اوپر ہین تمام
امت تائیں دیوسن بھر بھر جام شراب

جیہڑے پاک رسولؐ نوں رکھدے ہیں محبوب
تابع پاک رسولؐ دے جو ہیں مسلمان
جو کہنی پاک رسولؐ دا ہووے دلوں مطیع
جیونکہ وچہ پیغمبراں حضرت ہیں شمار
تیسے اوہ وچہ پیغمبراں عوہیں حبیب خدا
اسدے بھی ہے رب نے کیتی عالی شان
اوپر امت نبیؐ دے رب دا ویکھ کرم
جیونکہ نعمت نبیؐ دے کیتی رب تمام
ہوئی اقامت اذان جو اوپر نبیؐ نزول
ہوئی نہ پہلیاں مرسلاں دتی رب عباد
جیدن ماہ رمضان دا آوے روزہ اخیر
پانی اسدا ہووسی بہشت تھیا یا جو
ہویا وار رسولؐ تے صبح ہووے یا شام
اندر پہلیاں امتاں آیا ایہ حرام
امت کارن نبیؐ دے ہے شب قدر نزول
ہووے جیکر اوہناں نوں رنج برابر خار
ہو کے کھڑے نماز جے ہووے نہ ادا
غسل وضو تھیں کسے نوں جے ہووے تکلیف
حیض نفاس مسافراں جاں ہووے بیمار
جنہاں آکھسا روزہ حشر دا اکٹھے سر قیام
اندر دیا جوان جو کوئی شخص مرے
پہلاں اس تھیں ہو رہے جتنے ہیں انبیاءؑ
جو کوئی امت نبیؐ تھیں کرسی کم ثواب
ہووے امت نبیؐ تھیں جو کوئی کم خراب
اوہ مقرب ہووسن وچہ درگاہ رحیم

اوہ نزدیک خدا ایدے ہووسن ہیں مرغوب
اللہ دے نزدیک ہیں اوہ بھی عالی شان
رتبہ اسنوں دیوسی اللہ بہت رفیع
اولوں اندر امتاں امت ہے سردار
امت بھی ہے اسدی اولوں جا بجا
جو کوئی داخل ہویا امت شاہ جہان
وچہ کتاباں سلف دے ہے ایہ بات رقم
اوپر امت اس دے رب کیتا الف لام
بسم اللہ بھی رب نے اوپر پاک رسولؐ
ایہ رکوع نماز بھی سن ہو کے دلشاد
بخشے اللہ خلق دے گناہ صغیر کبیر
پھیر نہ اسنوں تشنگی روز قیامت ہو
پانی پین جماع بھی کھاون ہور طعام
پہلوں پچھے خواب تھیں ہور جماع طعام
رات جو ہے نکہ بدری ایہ طفیل رسول
رحمت بدلے اسدے کردا ہے غفار
بیٹھ گذارے اسنوں تاں بھی ہوگ روا
کرو تیمم خاک تے کیتا رب لطیف
کرسی قصر نماز نوں روزہ ہے افطار
توبہ انہاں قبول ہے کردا رب مدام
اوس شہادت مرتبہ طرفوں رب ملے
اوپر انہاں عذاب سی ہوندا مرگ فنا ہو
دس حصہ اس شخص نوں ملن وقت حساب
خطا برابر اسنوں دیسی رب عذاب
جو کوئی کرسی پیروی اس رسولؐ کریمؐ

ایہہ نہ طاقت کیہدے اندر رہے گی مول
اندر سب قریشیاں نبیؐ کیتا فرمان
دعویٰ جیہے ہے شاعری نالے قوت زور
وچہ قریشیاں ایہہ جاں کیتی نبیؐ کلام
کہندے ساڈوں شعر دا آئیے اجہاراہ
کہیا پاک رسولؐ نے ہرگز ناہیں کدی
زور بہتیرا لا رہے ہوئے نہ بنار
جو دشمن سی نبیؐ دے شاعر بد افعال
کوثر دا نگوں انہاں تھیں سورۃ بنے نہ ہور
حضرت نبی کریمؐ سی امی جان نبیؐ
کوئی مول کتاب بھی پڑھی نہ حق شناس
ہوکے طالب علم دے حضرت گئے نہ مول
کوئی نہ مکے وچہ سا صاحب یک یقین
اس زمانے لوگ جو آہے اہل عرب
جاہل مشرک عرب سے آہے لوگ مکار
باتکبر انہانوں رہے ضرور مدام
بہت شرارت نفاق تاں آہے وچہ نفاق
ہور عقیدہ سست سی مذہب بہت خراب
اندر جنہاں کافراں جو کوئی ایسا ہو
اندر ساری عمر دے اس رسولؐ جناب
نہ کسی اہل کتاب دی مجلس بیٹھے جاں
پاس نبیؐ دے آوندے اکثر اہل کتاب
اللہ دے نزدیک تھیں اوہ پاک رسولؐ تو
ایسی نازل رب تھیں ہوندی تنزیل کلام
پڑھیا علم رسولؐ نے نہ سی ہرگز مول

اُسدی ثانی دوسری ہور کہے منقول
شاعر تیں لطیف ہو ہور ذہن عیان
داانگوں سورۃ کوثر سے کوئی بنا ہور
لوک تمامی عرب دے اوتھے جمع تمام
اسدی مثل بنا دساں جاکے خواہ مخواہ
مول بنا نہ ہووسی ہے ایہہ امر زبیؔ
ہوشرمندے سب رہے دل وچہ خفا
رکھدے دل وچہ اپنے دائم اوہ خیال
ایتھے ہرگز نہ گیا پیش کیسدا زور
مول خیال نہ علم دا کیتا آپ کدی
مول تلاش نہ علم دی کیتی نال قیاس
باہر گھر تھیں اپنے اوہ رب دے مقبول
جس تھیں جاکے پچھیا حضرت ذاتِ دین
یاد نہ آیا انہاں نوں کوئی راہ ادب
کفر لئے ہور شرک دی کرن ہمیشہ کار
وچہ پرستش بتاں دے رہندے صبح و شام
رستہ اوہ کفار دے رڑدے بااتفاق
مذہب ملت مول نہ ناسن اہل کتاب
وچہ حدیث اوسدے فرق نہ کیسی کو
مکتب اندر جا کے نہ کوئی پڑھی کتاب
عالم نہ کوئی نبیؐ دا یار نہ آشنا
کوئی سخن رسولؐ نوں پچھدے آشتاب
آیت وچہ جواب دے ہوندی جاں نزول
کردے سن تصدیق اس اہل کتاب تمام
سارا علم سکھایا اللہ اس مقبول

صحیح روایت معجزہ آکھاں ہور نبیؐ
عرض کیتا آمکیاں اگے قدر بلند
تاں پھر تھیوں جا نبیؐ ہیں برحق رسولؐ
دوویں ٹکڑے آ بنے اوہ کوہ جدا
کیتی پاک رسولؐ نے اس دم ایہہ کلام
معجزیاں تھیں نبیؐ دے ایہہ اک ہویا نمود
ایہہ نبی تھیں معجزہ ظاہر ہویا سی کیا
سورج نال ملاوندے جے بکوار ایک
وچ لڑائی خیبرے اگے پاک نبیؐ
آیا سیس رسولؐ دا وچ کنار علیؓ
رہیا چپ آداب تھیں اس دم ابو تراب
پاک نبیؐ نے چکیا جدوں مبارک سر
حضرت میری عصر دی ہو گئی قضا نماز
اوسے وقت رسولؐ نے اگے پاک خدا
مڑ کے سورج مغربوں روشن ہویا پھیر
شاہ علیؓ اس قضا نوں کیتا ترت ادا
منڈھوں کسے درخت دے ہوندا جیاں عیاں
پینڈے سارے رنج کے وحشی اتے بشر
اندر جنگ تبوک دے تھوڑا آہا آب
جو حضرت دے وضو تھیں بچیا پانی سا
وچ حدیبیہ بچہ نوں کھوہ آہا اک جا
پانی تھوڑا کھوہ دے اندر آہا جان
کر کے وضو رسولؐ نے پانی منہ وچ پا
منہ تائیں کھوہ بھر گیا سارا پانی نال
شاد سے تھیں اکدن کیتا ذکر نبیؐ

وچ تفسیراں آیا لکھیا راویاں ہاں جی
دو ٹکڑے ہویا مصطفیٰ اوہ کیہے آون چند
تیری تدوں پیغمبری کہہ بیٹھے اسیں ہتوں کل
کرن سلام رسولؐ نوں دیکھے خلق خدا
ویکھ لدا ایہہ ہویا ایہہ ہاں ہے رب دا کام
شان بلند رسولؐ دی کیتی رب ودود
اگے کسے پیغمبراں ایسا ہویا ناہ
اسنوں جلد غروب تھیں لیندا موڑ فلک
نازل ہویا شام نوں جبرائیل وحی
نازل ہویا وحی جاں اوہ پاک نبیؐ
سورج تدوں غروب بھی ہویا جاں شتاب
عرض کیتی ایہہ علیؓ نے اگے خیر البشر
میرے دل وچ اسدا ہیگا سوز گداز
دونویں ہتھ اٹھا کے منگی ایہہ دعا
آیا وچ آسمان دے مول نہ لگی دیر
وچ کتاباں سیر دے لکھیا جا بجا
چشمہ وچوں زمین دے جاں کرے فوراں
لبھے وچ جنگل دے لیندے آہے بھر
اگے پاک رسولؐ دے عرض کران اصحاب
پایا اندر اوس دے چشمہ ہو گیا
لشکر پاک رسولؐ دا لشکر اوتھے تم
رہیا تہایا اوس جا ڈیڑھ ہزار جوان
پایا اندر کھوہ دے قدرت ویکھ خدا
پیتا سب اصحاب نے دل تھیں ہو خوشحال
پانی لوٹے وچ جو باقی رہیا سی

بچیا ہویا پلا یا یاراں حضرت پیغمبر
وچہ لڑائی خندق تے سی جابر دے گھر
ذبح کیتا اس میش نوں گوشت لیا پکا
انہیں روٹی جوان دی ہکدن اس امیر
کیتا حضرت عمرؓ نوں ہکدن ایہ فرمان
اڈیپا انہاں ساریاں ہیں کھجوراں سب
کیتا حضرت عمرؓ نے جا کے سب تقسیم
ہور کھجوراں غیب تھیں حاضر ہویاں آر
اندر جنگ تبوک دے فوج آہی جو سب
لیکے حکم رسولؐ تھیں ہک لیا تے خوان
برتن پاس جو غازیاں آہے تدوں تمام
پاک نبیؐ دے معجزے ہیں گے ہر ہر طور
ہکدن ہک درخت نوں کہیا نبیؐ خدا
اوہ درخت رسولؐ تے حاضر ہویا آر
کہیا اس درخت نوں اتھوں ٹر جا پھیر
ہکدن شاخ کھجور نوں کہیا نبیؐ خدا
اوہ آواز ہیں دے جلدی شاخ پئی
ساتھ اصحاباں ہکدن آہے وچہ میدان
فرمایا ہک رکھ نوں پردہ کر دے تُرکھ
فارغ جس دم حاجتوں ہویا نبیؐ خدا
ہک پتھر تھیں دھاسنا حضرت نبیؐ لگا
سبز وچہ مسیت دے ہویا پھیر سبنا
پتھر اوہ فراق تھیں رویا زار و نزار
حضرت اٹھ کے منبر دل پتھر پاس گیا
جہاں سینہ نوں آپ تے لایا شاہ امم

اصحاباں تھیں تن سو آدم ہویا سیر
سیرا آہا اک جاندا میش آہی اک نر
ہک ہزار جوان تھیں کھادا نال گیا
شخص چوراسی اس تھیں رجے کر تدبیر
اونٹ جو آہا چار سو وچہ مدینے جان
ونڈ غریباں جا توں دیر نہ کر توں جھب
پچھوں مڑ کے ویکھیا جاں اصحاب کرم
جیوں پہلاں سی رکھیاں دھریاں جا بجا
ہوئے عاجز بھوک تھیں جان آئی بر لب
مجلس وچہ وچھایا اوپر ہک مکان
پُھنکیتے اوہ سب نے کھادا رج طعام
وچہ کتاباں سیر دے دیکھو کر کے غور
جلدی میرے پاس توں حاضر ہوویں آہ
اگے پاک رسولؐ دے ہویا آ کے کھڑا
اوتھوں جلدی مڑ گیا مول نہ لگی دیر
اگے میرے آ توں شاخوں ہو جدا
لگی جا درخت نوں جاں پھیر کہیا نبی
حاجت ہوئی نبیؐ نوں اوپر اس مکان
پردہ اگے نبیؐ دے کیتا اس نے حکم
ہویا پھیر درخت اوہ جیوں کہ پہلاں سا
خطبہ پڑھدے آپ سی مسجد اندر جا
جس دم خطبہ اس تے پڑھیا نبیؐ خدا
اس پتھر دل دیکھ کے رووَن لگے یار
سینے تائیں اسنوں جا کے لیا لگا
رووَن زاری اوس دی تاں کیہ ہوئی کم

لایا ہتھ رسول ؐ نے اسنوں نال نگاہ
ہک ابن مسعود دی بکھری آہی جان
اس دعا رسول ؐ کھتیں ڈتا شیر لطیف
کوئی دیوانہ شخص جے جاندا پاس رسول ؐ
سائے والا شخص جے آیا پاس حضور ؐ
اندر جنگ حنین دے مٹھی ہک نبی ؐ
اس کھتیں قوم کفار دی نسیں چھوڑ میدان
ہک مٹھی بھر خاک دی ہجرت دے وچہ شب
انہاں وچوں کسے نے ڈٹھا نہ رسول ؐ
وچہ لڑائی احد دی شاخ کسے اشجار
قدرت نال خدائیدی شاخ ہوئی تلوار
جنگ بدر دے وچہ سا کہیا نبی ؐ اللہ
اوتھے ہوئے قتل سب جیونکہ کہیا نبی ؐ
کہیا آہا نبی ؐ نے جدا ہے ابی خلف
کیتا جیویں ارشاد سا اوویں ہویا ظہور
امت میری ہکدن کہیا نبی ؐ خدا
وچہ زمانے نبی ؐ دے زمرہ ام حرام
دتی خبر رسول ؐ نے امت میری جھب
غازی اللہ واسطے بنھیں جدوں کمر
جمع جو ہویا مال سا اندر ملک روم
فارس نوں بھی مارسی امت میری سب
وچہ خلافت عمر ؓ دے ایہ سب ہویا ظہور
دتی خبر رسول ؐ نے ایہہ سراقہ یار
امت میری مار کے جس دن اسنوں آ
وچہ زمانے عمر ؓ دے ہویا ایہ اظہار

نہر رواں دس ہویا قدرت نال اللہ
اوہ سوئی نہ مول سی اندر عمر جہان
رجے آہے شیر کھتیں پاک رسول شریف
قائم عقل شعور سی ہوندی اوسے سول
رہیا آسیب نہ اسدا ہویا اہل شعور
آہی خاک ملاک دی ماری طرف شقی
ایہ بھی سا ہک معجزہ حضرت شاہ جہان
اوپر قوم قریش دے ماری آہی جھب
پچھوں اندر غار دے کیتا نبی ؐ نزول
ہتھ عبد اللہ جحش دے دتی اس سردار
کٹنے اس تلوار کھتیں قتل ہوتے مردار
قتل قریشی اس جا ہوسن دو سیاہ
ابو جہل سنے اسدے جوسی نال شقی
ہکدن میرے ہاتھ کھتیں ہوسی ایہ تلف
قتل ہویا وچہ احد دے اوہ بدست حضور
وچہ دریائی ملک دے کرسی جا غزا
جیوں کیتا ارشاد سی اتھیں ہویا تمام
فتح کرسی جا بیکے مشرق اتے غرب
ظاہر اوسدے ہوسی ہر ہر جا قہر
قبضہ اہل اسلام دے آ دگ کر معلوم
سب خزانہ اسدا قبضہ کرسی جھب
اوہو ظاہر ہویا جو کجھ کہیا حضور
کسریٰ دے جو ہتھ وچہ ہیں کڑی اظہار
اوہو کڑے پہنا وسی تینوں پاک خدا
جاں کسریٰ نے ملک دے مارسی کے کڈ نا

کرای دسے جو سُتھ سی قیمت دار کڑے
آئی اندر لٹ دے اوہ سرانہ لڈل
کہیا آہا نبی ﷺ نے ایہہ بھی سنتوں حال
آپس اندر ہووسی مسلماناں دا جوگ
صلح کراوسے دوہاں دی کہیا شاہ یمن
وچ مدینے نبی ﷺ نے دتی ایہہ خبر
وچ مدینے نبی ﷺ نے کہیا اج مریا
خبر دتی پھر شاہ یمن لئیں سب خراج
دتی خبر اخیر وچ پھیر ہوسی ایہہ طور
خبر دتی ہک یمن تھیں ہوسی آ اظہار
مرحل آہی اس برص دی جاں ہویا اوہ گم
ہوئی حضرت عمرؓ دی جدوں خلافت دور
برص جو اس تھیں مرض سی آہتھیں ہوئی شفا
دتی خبر عمار دی اوسنوں باجھ گناہ
کہیا سعد وقاص نوں آہا نیک خطاب
نفع دیویگا انہاں نوں جو ہین اہل یقین
ابی سعد وقاص نوں کہیا دین پناہ
عمر گذاری اس نے جنگل وچ اجاڑ
ایہہ بھی پاک رسول ﷺ نے خبر کیتی اظہار
آپس اندر انہاں دا رہسی قتل مقال
وچوں میری آل دے کہیا پاک رسول ﷺ
کہیا ثابت قیس نے سی اوہ مرد سعید
خبر دتی عثمانؓ دی ہوسی ایہہ شہید
ہور علامت حشر دی کیتی سب بیان
ہوتا تیک جو حشر سا کیتا کل بیان

اوہ شہر دا سب سی گرد سے لعل جڑے
دتی حضرت عمرؓ نوں ایہ لے پاویں توں
میری بعد وفات دے پچھوں کسرے مال
ہوگ نیا ہی ڈھنگ دی دوہیں طرف لشک
ایہ میرا فرزند جو ہے کہ شاہ حسن
شاہ نجاشی حبش دا اج گیا ہے مر
اسود عنسی یمن دے وچ جو ہندا سا
مسلماناں دا ہووسی وچ عراقے راج
ہوسی قوم فرنگ دا دنیا اندر دور
اوہ اویس جو ولی ہے غائب نیک شعار
باقی احمدی ہووسی رہندی ہک ورم
گیا مدینے یمن تھیں جاں اوہ عالی طور
ورم برابر اس دے ہک نشان رہیا
کرسن پکڑ شہید اوس باغی رو سیاہ
استھیں نفع اوٹھاوسن سب میرے اصحاب
دیسی ضرر کفار نوں تنگ ہوون بے دین
تنہا زندہ رہ گیا تنہا ہوگ فناہ
کیتا اوس تے موت نے جنگل وچ گذار
وچ بہتر فرقیاں امت ہوگ خوار
ٹرسن خواہش نفس تے کرسن جنگ جدال
قدرت بک ہیلاں ہووسی ہے اوہ جاں قبول
زندہ ایہہ حمید ہے ہوسی ایہہ شہید
اوپیا شد سے ہووسی بلوا اک شدید
خطبہ اندر نبی ﷺ نے پڑھ کے کہیا عیان
اوہ ایہہ پاک رسول ﷺ دے سی اسرار نہاں

حق انس دے آکھیا ہوئی ایہہ امیر
کوئی بہرا اُسدے ہویا نہ انہار
یک ہزار ویہہ گھر اُسدے ہوئی پتر ظہور
کئی زیادہ اس دی یک سو سال
اندر اس دے باغ وسیع جو آہے اشجار
پھلدن دو بارا مینہہ سا آہی ہر ریحان
ویکھ رسول کریم ؐ نے کیتا سا فرمان
ہویا مدینہ قتل عام جتھوں جان یزید
آیا لشکر بھیجیا اوس مدینے دار
سی دو حرم رسول ؐ دے آئیاں لکیاں چھپیاں
دوہاں اتوں چادراں لاہندے اہل جفا
کیتی دعا رسول ؐ نے اگے رب جلیل
اوہ دعا رسول ؐ کیتی عمر ؓ ہویا قبول
نام سراقہ یک سا مالک دا جہول
وچ زمین دے دھس گیا گھوڑے دا پیر
ہوئی خلاصی اُسدے آکھیا پڑھ دعا نبی ؐ
شاہ علی ؓ دے حق دا آکھیا اوس حضور
گرمی سردی نہیں علی ؓ نوں پائی نہ ایذا
خاطر ابن عباس ؓ دے کیتی نبی ؐ دعا
اوسنوں علم حدیث دا علم ہویا تفسیر
علم اتے ہور عقل بھی ہویا اوہ ولی
ہور حذیفہ دا سبے کیتی نبی ؐ دعا
آہا اسنوں لڑیا حضرت دل احزاب
ہوسکے ننگے نہ سردی لگی ہور آرام آفات
لیکے خبر احزاب دی آیا پاس نبی ؐ

عمر اتے اولاد بھی ہوسی ایہہ کثیر
اندر عمر اولاد بھی نالے درم دینار
ہتھیں اوہ اولاد دی آیا وچ قبور
عمر گذاری اس نے اندر مال مثال
دو واری ہر سال وچ میوہ لیندے اوتار
پانی دگرا زور سا وچ مدینے جان
پکیاں اپنے ہو وسی آنا نہراں رواں
بعد شہادت حسین ؓ دے وگیا ظلم شدید
کیتا قتل شریر نے شہر مدینے چار
حفصہ تے ہور عائشہ ؓ دوہیں عالی شان
روضہ پاک رسول ؐ دے گھوڑے بھنن جا
مسلم کہو توں عمر ؓ نوں یا تے ابو جہل
بادی لفظوں رہ گیا ابو جہل جہول
نیزہ اوہ اٹھا کے آیا طرف رسول ؐ
ہجرت کردے آنحضرت اوہ دین پناہ
ہجرت دے احوال وچ یہ سب لکھیا ہی
ڈر سردی گرمیوں تینوں رکھے دبیر
رہیا وچ امان دے آیا بعد دعا
کہیا نقیر اس شخص نوں عالم وڈا خدا
اوس زمانے ہویا عالم وڈا کبیر
ہویا اوس تحصیل سے علم خفی جلی
وچ لڑائی خندق دے اگے پاک خدا
سردی سی اس رات دے اندر با حساب
ہووے اس تکلیف نہ سردی تھیں باشتا
اس رہے تکلیف تھیں رہیا بہت خوشی

وچ مدینے پے گیا قحط وڈا اک سال
کیتی لوکاں عرض جا اگے نبی خدا
اس دم ٹکڑا ابر دا اک نہ آہا مول
پیدا کیتے ابر نوں اللہ جل جلال
ابی طلحہ دی زوج سی عاقل ام سلیم
گھر وچ ام سلیم دے نہ سی کوئی پسر
مادر ابوہریرہ دی خاطر نبیؐ دعا
ابوہریرہ گھر گیا سن کے ایہہ بیان
عکاشہ دی بہن دے اندر حق دعا
عمر زیادہ اسدی ایڈی ہو گئی
عبداللہ انصار سا اک فرزند طیار
وچ تجارت اسنوں نفع ہووے بسیار
ایہو عروہ واسطے کیہا سید پاک
اس وپاریں اس تھیں اکثر ہویا سود
ایہہ حضرت خاتون دے کیتی حق دعا
بھکھی رہی نہ مول سی بعد دعا شریفا
ہور بہتیرے معجزے ہیں نبیؐ کمال
امت وچ رسولؐ دے جو کجھ ہوئے ولی
ظاہر ہویاں کراماتاں اسدا ایہہ سبب
کر کر اسدی پیروی ہو گئے لوک ولی
جو کجھ پاک رسولؐ دی کیتی اللہ شان
کوئی برابر نبیؐ دے نہیں فرشتہ مول
وچ نبوت انبیاء ہیں سبھ ایہہ سمانیا
مجمل ایہہ کلام ہے سیرت اس جناب
عالی قدر رسولؐ دا اعلیٰ اسدی شان

بارش باجھوں خلق دا جیون ہویا محال
توں بارش دے واسطے حضرت کریں دعا
دونویں ہتھ اٹھا کے کری دعا رسولؐ
بارش کیتی ست دن آہی باجھ زوال
کیتی خاطر اسدی دعا رسول کریمؐ
نو بیٹے گھر اسدے ہوئے نیک سیر
کیتی مسلمان توں اسنوں کریں خدا
ڈٹھا جا کے ماں نوں آہی مسلمان
کیتی مسلمان توں زاہد کریں خدا
کسی عورت اصحاب دی ہر گز مول نہ سی
اسدے حق دعا حق یہی کیتی اس سردار
جو کجھ اس خریدیا نفع ہویا اظہار
مال جو اس خریدیا ناقص بھاویں خاک
کجھ نقصان نہ اسدا ہویا کدے نمود
اسنوں بھکھ کدی نا دکھدی رکھیں پاک خدا
پھیر نہ ہتھوں بھکھ دے ہوئی کدی تکلیفا
سایہ مول نہ آوندے وچ گمان خیال
ظاہر بہت کراماتاں کردے رہے سبھی
ایہہ تصدیق نبیؐ دے ظاہر کیتا رب
کیا خلافت جو استحقی ہویا اوہ شخص
ہے اوہ شان رسولؐ دی ہر ورقاں نہیں ہیں
افضل سب فرشتیاں پاسوں ہوئے رسول
دے رسالت نبیؐ نوں ہمسر کیتا رب
جو لائیں کیتا لفظ ہے اندر اس کتاب
ہو دے پھیر دیدار جے جان کراں قربان

قدرت دے ہتھ وچ جے لیکے کوئی قلم
سب تعریف رسولؐ دی لکھے کیہڑا رقم

ایہہ قدرت انسان دے پاسوں ہے سب دور
وچ کتاب خدا ایہدی ہیگا سب ظہور

جو سی عادت نبیؐ دی رج صیام صلوٰۃ
ہور تلاوت ذکر دی جو آہی عادات

جتھے کار معاف دی نرم طعام شراب
سب لکھاں تفصیل جے ہو دے وڈی کتاب

دربیان اولاد آل حضرت صلی اللہ علیہ وسلم

سن توں پاک رسولؐ دی جو آہی اولاد
ایہہ بھی بہت ثواب ہے دل وچ رکھیں یاد

ماریہ دے بچہ شکم تھیں پیدا دُر یتیم
سی فرزند رسولؐ دا حضرت ابراہیمؑ

ایہہ فرزند جو آپؐ دا آہا ابراہیمؑ
مکے اندر ہویا پیدا دُر یتیم

دس برساں دی عمر سی پائی جدوں وفات
وچ مدینے شہر دے سنوتیں عالی ذات

خدیجہ دے بچہ شکم تھیں ہویا یک فرزند
قاسم اسدا نام ہے عالی قدر بلند

پہلاں ایہہ مجھ توں پیدا ہویا حیران
دو برساں دا ہوئیکے گیا بہشت جہان

بعضیاں وچ روایتاں کیتا ہے مرقوم
طیب طاہر ہو سی ایہ بھی کر معلوم

پچھے ہویا نبوتوں عبداللہ خوش ذات
طیب طاہر جسدی ہیگی جان صفات

عبداللہ دی موت دے پچھوں سنو بیان
وچ مدینے خاص سی رہندا یک شیطان

نسل نہ ہو سی نبیؐ دی کہن لگا مجہول
ابتر وچ جہان دے جاسی انت رسولؐ

ابتر جاں اس آکھیا اندر شان رسولؐ
کوثر سورۃ رب نے کیتی تدوں نزول

کوثر پاک رسولؐ نوں ہوئی تدوں عطا
کہنے والا نبیؐ نوں ابتر ہو تے گیا

بیٹیاں چار رسولؐ دی ایہ بھی کر معلوم
نام رقیہؓ فاطمہؓ زینبؓ ام کلثومؓ

وڈی دختر نبیؐ دی زینبؓ اسدا نام
گھر وچ آہی عاص دے ایہ بی بی خوش کلام

اندر اٹھویں سال دے زینبؓ نیک صفات
وچ مدینے شہر دے پائی اس وفات

دوجی دختر نبیؐ دی اسدا رقیہ نام
ابولہب دا پت سا عتبہ حرام

اس دل وچ نکاح دے سی اوہ بااتفاق
ساتھ عداوت اس نے دتی چا طلاق

کیتا ساتھ عثمانؓ دے اسدا نبیؐ نکاح
دل دے وچ رسولؐ نے کرکے ایہ صلاح

دسویں مادر مومناں صفیہ نیک تمیز — اخطب دا بنت سی اوہ دختر اک عزیز
ایہہ حضرت ہارون دے وچوں سی اولاد — بھائی موسیٰ نبی دا جو آیا دل شاد
نام سلام ہک شخص سی تکم دا فرزند — اسدے وچ نکاح دے سی ایہہ دُر بلند
پچھوں اسدی موت دے ساتھ کنانہ جوان — عقد کیتا سی اس نے دل وچ رکھ دھیان
قتل کنانہ ہویا خیبر وچ لعین — ایہہ آہی وچ قیدیاں بی بی صاحب دین
جاں ایہہ وچوں قیدیاں ہوئی جان آزاد — کیتا عقد رسولؐ نے تاں وفتیں ہو دلشاد
پائی اوس وفات سی اندر سال پنجاہ — وچ بقیع دفن ہے ہوئی عالی جاہ
میمونہ ہک گیارہویں آہی حرم نبیؐ — حارث ہک سالیہ اس دی بیٹی سی
وقت جہالت ایہو سی بی بی عالی شان — ثقفی بیٹا مسعود دے وچ نکاح پچھان
اسدی پچھوں موت دے سا ہک ابورہم — گھر وچ آہی اسدے سن ہی کہلاں رقم
اسدی پچھوں موت دے ایہو آہی بہر دین — کیتا عقد رسولؐ نے اس یقیں کریں یقین
وچ اکونجا سال اسدے ہوئی وفات — ایہہ بھی حرم رسولؐ دی آہی نیک صفات
اسما حرم رسولؐ دی دختر سی نعمان — پہلاں گھر وچ کہیدے سی ایہہ عالی شان
اسدی پچھوں موت دے کیتا عقد رسولؐ — وچ درگاہ خدا دی ہوئے گئی مقبول
ہک بی بی مرات سی دھی کلب دی جان — سی گھر وچ ہک شخص دے جو سی نافرمان
اسدی پچھوں موت دے کیتا نبیؐ نکاح — مادر ہوئی مومناں تاں ایہہ عالی جاہ
ہک بی بی ریحانیہ آہی حرم رسولؐ — گھر وچ ہک یہود دی پہلاں سی مقبول
اسدی پچھوں موت دے کیتا نکاح نبیؐ — حرم رسولؐ کریم دے چودہ ہوئے سبھی
بعضیاں وچ روایتاں لکھیا ایہہ عیان — ست کنیزاں ہور سی باجھوں حرماں جہان
سارے حرم رسولؐ دے ماواں مومن جان — نک انہاں وچ ایہہ اس دے نال کہے سلطان
وچ کتاباں بعضیاں آیا ایہہ مذکور — وچ گنتی دے ایہہ سن حرماں اس حضور

جے ہیں حرم رسولؐ دا لکھدا صفت تمام
وڈا رسالہ ہووندا اندر اس کلام

ہک ربیعہ کعب دا آہا خدمت گار
اندر پردیساں سفر ایہ سبے اندر جنگ چنیں
عقبہ عامر ایہ بہت ہی سی عقبہ اس دا نام
اندر جنگیں ہویا فوت سی اوہ اکثر کتا سال
سا ہک ہور بھی اوس دا اسلع اسود انام
خادم ہک رسول دا آہا سعد جوان
ام سلمہ ہک آپ دا آہا خاص غلام
ہک حسین عباس دا آہا جان غلام
ابو ذرہ ہک ہور سا وڈا اسدا شعار
خادم ایہہ رسول دا آہا بہت سخی
ہک ربیعہ اسلمی سا فرزند نعیم
خادم سا ہک ہور بھی ابو حمیر بلال
خدمت وچہ رسول دے سبقت ہمیش مدام
وچہ ندا ہب ... لکھیا ہے ...
ہوندا پاک رسول دا جو آہا ...
سی ہک پاک رسول دا خدمت گار بلال
اسلع کردے حکم سی آپ رسول امیر
قیس بن سعد دا آہا نیک خصال
قبطی سے ہویا ایہ ہک خدمت گار
اللہ اوہناں اتے رحمت کرے نزول

ایہہ رسول کریم دا رہیا تابعدار
ہو شہید بہشت دے اندر آیا یقین
ہک سی اوہ رسول دا گھوڑا چلیے مدام
داخل وچہ بہشت دے ہویا ایہہ خوشحال
رکھدا سی اوہ آپ دا اندر سفر طعام
خدمت وچہ رسول دے رہیا ایہہ چھپان
ایہہ تہا جو آپ دا خدمت گار مدام
ایہہ بھی خدمت نبی دی کردا صبح و شام
سب خزانہ آپ دا اوس دے سا اختیار
اندر تیجی سال دے فوت ہویا ایہہ سی
خدمت وچہ رسول دے رہیا ایہہ قدیم
انس صحیح ہک ہور سا خدمت گار کمال
حاضر پاس رسول دے رہندی صبح شام
حضرت علی زبیر بھی حضرت دے یار
ایہہ ... سے حکم علیہ السلام
پاس انگوٹھی آپ دی رکھدا ایہہ خوشحال
کردا ایہہ تقسیم سا صدقہ وچہ فقیر
وچہ ... ایہہ سا حضرت دا کوتوال
ایہہ سفر دی اسباب تے آہا چوکیدار
راضی ہویا انہاں تھیں ربدا خاص رسول

دربیان غلام آزادگان آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

ہن میں اس مکان دے اوپر کراں بیان
ایہہ غلام رسول نے سب کیتے آزاد
سب غلام آزاد جو کیتے شاہ جہان
تاں بھی اللہ خدمت اوہ رہے دلشاد

اوہ پہلے ستے عمرؓ دے آوے سن لعین
ساری مخلوق جہاندی اس تھیں ہے آگاہ
جو کوئی حضرت عمرؓ دے رستے ٹرے رسول
ایہہ بھی کہیا زبان تھیں حضرت عالی ذات
کہیا پاک رسولؐ نے میرے بعد اگر
صادق اصدق اوہ ہے تصدیق پاک نبیؐ
ہوندا اسدے عدل تھیں ملک آباد خدا
بیٹھا اوہ پر تخت دے جاں سی دین پناہ
حضرت نہ اسدے عدل ہی ہوندی کوئی ظلم
تیجا کاتب نبیؐ دا سی حضرت عثمانؓ
صفت کوئی عثمانؓ کی کجھ کرے رقم
چوتھا کاتب آپ دا حضرت شاہ علیؓ
پنج سیپارے آیاں اندر اسدی شان
جو کوئی دوست علیؓ دا میرا دوست ہو
طلحہ ہوندا رسولؐ دا آہا کاتب خوب
کاتب ہوند رسولؐ دا آہا خوش اطوار
کاتب سعد وقاص سی حضرت دا اکھاں جان
کاتب ہے پت تیمی دا کاتب ہور مشہور
کاتب ہے اک ہور بھی عامر اسدا نام
خالد بیٹا سعد دا کاتب سی اک جان
ثابت دا پت زید اک سی حضرت دا یار
کاتب اک رسولؐ دا آہا شیر جلیل
کاتب سی پت حضر دا علی اسدا نام
اک محمد ہور سی رچیا قوم انصار
آیا ہک مغیرہ کاتب شاہ جہان

قبول حضرت عمرؓ سا جاندا اصحابین
لعنت کوں شیطان دے کہندی آپ اللہ
اوہ وانگوں شیطان دے ہویا نا مقبول
دل وچ اندر عمرؓ دے آوے سچی بات
ہونا ہوندا جے نبیؐ ہوندا جان عمرؓ
فاروقی بھی فاروق ہے اس فرق نا سے ہی
ڈردی خلقت اس تھیں اندر ہر ہر جا
دس برساں پوریاں ہوندا اوہ پر چھ ماہ
کی کجھ اسدے عدل دی کوئی کرے کلام
اندر تیجی سال دے اس کیتا جمع قرآن
ایہہ خزانہ علم دا ہو رسخا و کہہ م
صفت کہاں کی اسدی ہے اوہ ولی کی
شاہ علیؓ دے حق وچ کہیا شاہ جہان
جو دشمن ہے اسدا میرا دشمن ہو
حضرت دا دل جان تھیں آیا اوہ محبوب
اسدا ناں زبیر سی اصحاب کبار
ہے اصحاب رسولؐ دا ایہہ بھی عالیشان
راتیں دیہیں رسول تھیں کدی نہ ہوندا دور
ابا بکر صدیقؓ دا آہا ایہہ غلام
ایہہ بھی یار رسولؐ دا آہا وڈا جان
ایہہ رکابی آپ دا آہا خوش اطوار
سی اصحاب رسولؐ دا رتبہ وچ جنگی
وچ اصحاباں ایہہ بھی سا اصحاب کرام
کاتب ایہہ رسولؐ دا سا اصحاب کبار
عمرؓ حبیب اک عاص دا کاتب آیا جان

صورت اسدی ہوسیگی جبرائیل امین
دحیہ کلبی جاندے آہے اسنوں یار
عبداللہ پتر حذافہ دا سا حضرت دا یار
اوہ کسرے دی طرف اونہاں بھیجیا عالی جاہ
حاطب سا بلتعہ دا اک عالی فرزند
حاطب نوں سی بھیجیا طرف مصر دے جان
نام مقوقس اس دا وچ مصر سا شاہ
پتر آہا اک وہب دا نام شجاع دلیر
آہا حارث بادشاہ اندر ملک شام
اک سلیط دلیر سا حضرت دا اصحاب
آہا وچ یمامہ رہندے ہوا اوہ اک سردار
علاء سا پتر حضرمی دا اک عالی شان
عبداللہ حذیفہ اک سا نیک مرد خدا
نام آہا اک ذو الکلاع اندر طائف شاہ
حسن جمال جہیڑا آہا حد مثال
عاشق اسدے حسن دے ہے سب اصحاب
جدم آہا ویکھدا اسنوں عمر خطاب
یوسف ہے ایہ دوسرا ہویا وچ جہان
جدم اسنوں ویکھدے آہے پاک رسول
کہندے صورت اسنوں دتی پاک خدا
کرن تبسم ویکھ کے اس ول پاک نبی
امیہ وچ جہان سا اک سا عبدیل
اندر ملک یمن دے سا اک کاردان
ایہ امیہ اس پاس سی بھیجیا نبی خدا
عمر جو ہے پتر عاص دا اوہ عالی شان

آپ سے پاک رسول دے دل وچہ یقین
حضرت باجھ کسی تے ہوندا ایہہ اظہار
وچ اصحاب رسول دے ہویا ایہ شمار
کسری جو پرویز وچ ایران دا شاہ
وچ اصحاباں ایہ بھی آہا قدر بلند
اس جاگہ اک بادشاہ آہا نافرمان
اوہ اس تے سا بھیجیا آہا نبی اللہ
گیا رسالت واسطے حارث دیول قیر
اس تے بھیجیا وہب سا نبی علیہ السلام
خط اسدے ہتھ بھیجیا آہا پاک جناب
بھیجیا سا ول منذراں اسنوں شاہ سوار
بھیجیا سا ول منذراں اسنوں شاہ جہان
اس دا اک فرزند سا نام جہیڑا سا
ابن عبداللہ اس نے بھیجیا عالی جاہ
روشن صورت اسدی درجہ وچہ کمال
اسدی بہت تعریف سی کردے باجھ حساب
ویکھ زبان مبارکوں کہندا ایہ شتاب
یوسف نے وچہ اسدے فرق نہیں کجھ جان
ہر سے اس ول ویکھ کے اشارے دے معشوقاں
اصحاباں وچہ اسدی صورت ہے محبوباں راہ
ظاہر ہوندی نبی دے اوہ بہت خوشی
اوہ رسالت واسطے کیتا نبی یقین
حارث پتر کلال دا رہندا اوس مکان
ایہ رسالت واسطے گیا آہا اس جا
ایہ رسول رسول دا ہویا وچہ جہان

پاک رسول ﷺ کریم دا سید رسل تمام
مجلس اندر آوندا جاں اوہ عالی شان
عزت نال بہاوندے اسنوں نبی مدام
سکی ایہہ عالی نبی دا عدی قوم سنی
یک اصحاب ولید دا عالی خلق کفار
باجھوں اوہناں ہور بھی عاشق سی اصحاب

عدی دی تعظیم سی کردے آپ تمام
اس دے بیٹھن واسطے دیندے نبی مکان
ساتھ محبت اوس تھیں کرن ہمیش کلام
نبی اسدی طرف سی بھیجیا نبی خدا
قوم اندر ایہہ مصطلق عامل ہویا جا
سب تھیں ہیں لکھیا ہوسی وڈی کتاب

دربیان موذناں آنحضور صلی اللہ علیہ وسلم

کتنے موذن یار جو آہے پاک نبی ﷺ
تھوڑے بہتے اوہ بھی لبھے لکھاں فرض
یک موذن نبی ﷺ دا سی اصحاب بلال ؓ
امیہ دا بچہ اوں آہا تدوں غلام
امیہ پکڑ بلال نوں دیندا رنج عظیم
رل کے ہور قریش بھی دیندے بہت عذاب
ابابکر صدیق ؓ نے جاں ایہہ ڈٹھا حال
آخر امیہ پاس جا اس نوں گل لبیا
نقدی بھی کجھ مال دے لیا خرید بلال
عوض بلال صدیق نے دتا اوہ غلام
ابابکر نسطاس کردا سی تحقیق
ابابکر صدیق سا اس تھیں بہت خفا
کر کے بدلے اس تھیں کیتا پھیر آزاد
پہلاں اس بلال نے کہی آہی اذان
عاشق ایہہ رسول دا آہا عالی ذات
وچ مدینے نہ رہیا جاندا طرفے شام

کہنے والے اذان دے آہے اوہ سبھی
اوہ موذن نبی ﷺ دے جو ہیں گئے مشہور
ہویا مسلمان جدوں آکھ سناواں حال
وچ حضور رسول ﷺ دے آندا اوس ایمان
نال سنگل قید بھی دیندا دکھ الیم
رائیں دنہیں تاوندے سارے دین خراب
دل دے اندر اس دے ہویا رنج بلال
ڈاڈھا یک غلام سا اس دے بدلے چا
کیتا پھیر آزاد سا رب جل جلال
اوہ داخل ہووندا آہا وچ اسلام
داخل اوہ غلام نہ ہویا اندر دین
اوہ صدیق بلال دے بدلے دتا چا
ساتھ رسول کریم دے رہیا اوہ دلشاد
خاطر پڑھن نماز دے ایس رسول جہان
اس دنیا تھیں نبی ﷺ نے پائی جدوں وفات
اندر ہجر رسول دے ہو کے بے آرام

پاک نبی دے جان توں جو سی سب خطیب ‏ ‏ ایہ بھی رسول کریم نوں آہے بہت حبیب
ثابت وا ہت قیس سی جاں خطیب رسول ‏ ‏ ایہ خاصہ انصار ہے اللہ دا مقبول
ہوسی کوئی ہور بھی جو ان خطیب رسول ‏ ‏ خوف کتاب طویل دے لکھے ناہیں کل

دربیان حُدات آں حضور صلی اللہ علیہ وسلم

اندر غزوہ رسول دے آہے کئی حُدآت ‏ ‏ سفر اندر اوہ گاوندے آہے نیک صفات
ایسا سا اوہ گاوندے کئی بیت کلاں بیان ‏ ‏ ہو جاندا بیہوش سا جو سُندا انسان
یک آواز بلاوندے پینگے دے تن یار ‏ ‏ گاون سُر تھیں بیٹھ کے بولن یکے دار
دل کے سُر نوں کھنچ کے خوب بناون تان ‏ ‏ دل اُسدا اسا ترٹ جاندا جو سُندا انسان
غزل رباعی بولدے عربی وچ زبان ‏ ‏ بےصبر ہوندا ہوم سا سن کے ایہہ بیان
ہوش عقل انسان تھیں ہوندے جان روان ‏ ‏ اگلی پچھلی خبر نہ رہندی ذرا پچھان
ایسا اوہ خلق دے کردا ادا کے اثر ‏ ‏ نعرہ آہا ماردا جو کوئی سُنے بشر
عدلی دا جو راگ ہے ہے اوہ بہت صفا ‏ ‏ عربی اندر اسنوں کہندے ہیں حُدا
عبداللہ پت رواحہ دا وچ انہاں سا ایک ‏ ‏ عامر آہا دوسرا اوہ بھی بزرگ نیک
خیبر دی وچ راہ دے انہاں کہیا حُدا ‏ ‏ ایسا راضی اس تھیں لشکر ہو گیا
خچر گھوڑا اونٹ جو اس حاضر سا ‏ ‏ سن کے اوہ آوازنوں چلے وانگ ہوا
ٹردا آہا جو کوئی نیویں گردن یار ‏ ‏ ساتھ ہوا لالی ٹرپیا سنکے اوہ حُدا
انجشہ اوس دا نام سا حبشی اوہ غلام ‏ ‏ خوش آوازی اسدی آہی خوب کلام
مالک وا ہت سا اوہ آہا نیک نہایت ‏ ‏ بھائی وڈا انس دا سا حدات عزیز
اوہ اس وچ گاوندا بے دم ہوندا جنگ ‏ ‏ غازیاں تائیں جنگ دا دسدا اوہ وچ ڈھنگ
ایسا ہی اوہ گاوندا دل ہوندا سن شاد ‏ ‏ روح حضرت داؤد دے تائیں دیندا داد
مسلم تیری جان تے کرسی فضل خدا ‏ ‏ ہندی نظم بنا کے دسے سب اسما
عربی دے سب لکھنے ہندی اندر تمام ‏ ‏ اندر نظم بناونے ہے ایہ مشکل کام
روانہ جانو راگ نوں سنکے اہل عقول ‏ ‏ ہرگز سننا راگ دا جائز ناہیں ہول

راگ جو آہا انہاں دا اوس دا ہور مقام
اندر جہاں نہاں سنداں راگ حرام

اوہ پانہاں ساریاں رحمت کرے خدا
جنہاں دا سنت رسول دا آکھیا وچ خدا

دربیان باقی اسباب بعد وفات آنحضور صلی اللہ علیہ وسلم

بعد وفات رسولؐ دے جو سبھا اسباب
ہال اتے حصہ یار ہیں اینہاں لکھاں شتاب

جو حاضر اسباب سا اندر اس سرکار
حدی حبری سب اسدے نام کراں اظہار

وچ طویلے آپ دے گھوڑے آہے ستی
دلدل انہاں وچ سا جاتی خوب فرس

اوہ مقوقس شاہ نے بھیجیا آہا جان
دلدل اوس دا نام سا صاحب بادشاہ جہان

بے نظیر آوندا دلدل اندر راہ
سبزہ سا رنگ اوسدا ہور سفید سیاہ

اوہ رسول کریمؐ نوں آہا بہت پسند
بہت سواری اس تے کردے قدر بلند

بعد وفات رسولؐ دے دلدل پاک نبیؐ
پھیر سواری اس تے کردے شاہ علیؐ

آہے وچ سرکار دے ست اٹھاراں جان
ام تمیں سا چار دا انہاں وچ میان

بکریاں اک سو بریاں جانی وچ سرکار
کردے کدا ہیں ہور ساں کھوٹ زیادہ ہار

توشہ خانے وچ سی نو تلواراں یار
ذوالفقار وچ انہاں دے آہی اک تلوار

خندق دے جنگ علیؐ نوں دتی پاک نبیؐ
ماریں استھیں کافراں تا بھی شاہ علیؐ

توشہ خانہ نبی دا آہی اک کمان
ڈھالاں تن مقوقس سی قیمت دار سیان

آہے اس سرکار دے نیزے چار ہزار
اک گرز سرکار دی آہے جو درکار

سیخاں سی دو آہنی اندر اوس حساب
انہاں سیخاں نال سی کردے گرم کباب

خیمہ اک رسول دا آہا عالی شان
ہمیشہ اندر سفر دے اس وچ شاہ جہان

قینچی اک مسواک سی اک پیالہ جان
جام بلوری دو سرا حاضر اک چھپان

دو موزے سی آپ دے تن پیراہن خوب
سرمیدانی ہور اک شیشہ اک مرغوب

آہا اک مسند وچہ گز کھس جڑی اک ساج
کاسہ تے اک صاع سا سنتری اک فراخ

اک پیالہ وڈا اک سی پلنگ مستند [illegible]
ناگسا تے اک انگشتری نقرئی نبی خبر

[illegible]
اک وشار رسول دی آہی اک سیاہ

آہا اس حضور دا سارا ایہہ اسباب
اوہ پر امت حق جو سہے گا نبی کرام

وچ مواہب دیکھ کے ہندی کیا کتاب
اندر ہیں اس بات دے اوہ بھی لکھاں تمام

دربیان پر امت حق آنحضور صلی اللہ علیہ وسلم

اوہ پر امت حق جو سہے گا پاک رسولؐ
اول ساری خلق تھیں ہے ایہہ حق عظام
حکم جو آندا نبی نے پائیوں پاک خدا
عمل کرن سب اسدے اوپر نال یقین
صحیح ندا ایسے شخص دا ہوندا ہے اسلام
اصلی جان امان دی ایہہ حقیقت ہی
لازم ہے ایہہ جان توں اوہ ہاں اہل اسلام
جاں بندہ دل جان تھیں ایمان کرے قبول
وچ قرآن شریف دے ایہہ فرمایا رب
کرن عبادت حق دی اللہ دا حق جان
تابع کرن رسولؐ دی اسدا کرا بیان
منن دل تے جان تھیں جو اسدا احکام
جس کیتا دل جان تھیں اطاعت نبی اللہ
کرے جو رب دی بندگی منے باجھ رسول
سنت چھڈ رسول دا اٹھے جو وچ راہ
نہ منزل مقصود تے پہنچے ہر گز اوہ
اللہ پاک رسول نوں کیتا عالی شاہ
واجب مسلمان نے جو ہے امر خدا
جو کجھ منع رسول نے کیتا ہے فرمان
واجب کرنا اوہ بھی جو کجھ کہیا نبیؐ

واجب ہے سب خلق دے اوپر کرن وقار
منن دل تے جان تھیں نبی علیہ السلام
چلن اوپر اوسدے ہر دم قدم ٹکا
ہوون مسلمان تاں داخل اوسدے دین
جس نے مول نہ منیاں نبی علیہ السلام
جانن پاک رسولؐ نوں ہے برحق نبی
ٹرنا اوپر اوسدے جو رب دا احکام
واجب اوپر اوسدے تابع رہے رسول
اللہ تے رسول دی کرنا اطاعت سب
اوپر اسدے چلنا جو اسدا فرمان
کرن اطاعت اسدی جو کیتا فرمان
تاں ہی مومن ہوندا داخل وچ اسلام
اوہ مومن خاص ہے ٹریا اسدے راہ
اوہ عبادت اسدی ہوندی نہیں قبول
کدے مقرب اوہ تاں ہوسی وچ درگاہ
ویلا ہتھ نہ آوندا آخر بہکے رو
لطف عنایت اس نے کیتا خاص اللہ
ہو را طاعت نبی تے چلے قدم ٹکا
واجب اس پرہیز ہے اوپر مسلمان
ہے اوہ حکم خدا دے دا اس وچ شک نہیں

جو کجھ پاک رسول ؐ نے منع کیتا ہے کام
وچ قرآن شریف دے کیتا حکم خدا
ہور کہ وادہ کم سب جو کجھ ہے نہی
ہے ایہہ حکم خدائے دا اوہ اہل یقین
جو کوئی پاک رسول ؐ دی اطاعت کرے دا
دوست رکھو نبی نوں دل دے اندر رب
ایہ اشارا بزرگی عالی رتبہ ہے
راضی اس تے حکم دے اوہ ہو تمام
حکم کیتا جو نبی نے سنوں اسنوں سب
جس نے حکم رسول دا کیتا ہو خوشنود
اللہ دی تسلیم دا ایہ رضا مقام
وچ حدیث شریف دی کہیا نبی خدا
جو میرے اصحاب ہیں سارے صاحب دین
اصحاباں دی پیروی جانوں سنت خاص
عمل کرو سب اس تے جو اوہ کرن عمل
رستے اوسے چلیو کدی نہ ہوو ل خطا
ایہ بھی پاک رسول نے کیتا ہے ارشاد
جہاں اوہ خواہش نفس دی جاوے راہ خلاف
سنت میری پکڑ کے اوہ راہ مقام
اجر دیوے گا اوس نوں اللہ روز جزا
کرن نبی دے پیروی ہے ایہ حکم خدا
لازم اوہ مومناں الفت کرن تمام
جو ارباب اسلام دے پہلے دین نشین
ایہ بھی لازم انہاندی کرن خدمت نثار
جو اصحاب رسول ؐ دے پہلے افضل سب

اوہ پاک امت نبی ؐ دے ہے اوہ کار حرام
جو میرا فرمان ہے دل یقین کرے دا
جانے حضرت نہ اساری جو کجھ منع کری
تابع ہور رسول دے جو ہو اندر دین
اوہ بندہ خاص ہے وچ درگاہ خدا
کرو نبی دی پیروی ایہ فرمایا رب
وچ اطاعت نبی دے منزل کہے جیتے
جانوں پاک رسول نوں دل وچ امام
دل دے اندر جانیوں حکم کیتا ایہ رب
اوہ منزل نوں پہنچیا ملیا اس مقصود
ہویا ایہ مرتبہ پاک نبی دے نام
میری سنت رات دن کرے سعادت دا
انہاں دی کرنا پیروی کریو نال یقین
ظاہر باطن انہاں نقش بہتا کرے اخلاص
اوہ رستہ انہاندے نائب رسول خلق
رستہ چھوڑ بہشت دا اوہ دوزخ طرف نہ جا
امت میری دین وچ جاں کجھ کرے فساد
اوہ مومن خاص دے لازم ہے ایہ صاف
رکھیا جاوے اس تے جو کوئی نال رضا
ہک سو اجر شہید دا کہی اوس عطا
روز قیامت اس دا لیسی اجر خدا
ساتھ رسول کریم دے الفت کرن مدام
ہوئے بعد رسول دے اوہ جو صاحب دین
ایہ سنت دا اصل ہے کہیا نبی ؐ خدا
سمجھاندا دل جان یقین کہے بہتا اوہا

حق کے اصحاب دے آکھے نہ بے جا
لگ کے اصحاب دا جو کوئی کرے شر بہ
اوہو خود ملعون ہے کرے جو انہاں طعن
اوہناندی کر پیروی ہوئے لوگ ولی
اوہناں پاسوں خلق نوں ملیا ہے اسلام
سی اصحاب رسول دے جیویں تارے سمان
انہاں تھیں اسلام دا روشن ہویا راہ
رلکے سب اصحاب نے روشن کیتا دین
ہوئے انہاندے فیض تھیں لوگ ہزار ولی
ہویا محی الدین سے کامل اکمل پیر
اس تھیں ہو بابل کرامتاں ظاہر وچ جہان
عارف عامل خلق وچ ہوگئے بے شمار
ادہم ابراہیم نوں شیخ فرید عطار
ہور نظامی گنجوی سعدی جامی جان
عارف عابد ہور بھی ہوگئے وچ جہان
اور امت فرض ہے کرن تعظیم ضرور
اہل سنت دے لوگ جو ہینگے مومن سب
صحبت پاک رسول دی ہر دم کردے پاس
اصحاباندی صفت ہے آئی وچ قرآن
یارھا جنی دسے ہور جو سی انھاں
امت پاک رسول دی جو ہے تابعدار
وچ حدیث رسول دے ہے اوہ صفت تمام
اصحابی اسمعہ نوں جو اصحاب رسول
صحبت وچ رسول دے جو رہیا ہے تمام
سول نہ ہرگز انہاندی ہوندی صفت شمار

ہے اصحاب رسول دا رتبہ بہت وڈا
اوہ شرمندہ ہوسی اگے رب خبیر
اوہ خود ملعون ہے کرے انہاں لعن
نائب بعد رسول دے ہوئے بعد نبی
انہاندے دل جان تھیں رہے بند غلام
ساتھ انہاندے نور دے روشن ہویا جہان
جے اوہ سول نہ دسدے خلق ہوندی گمراہ
افضل بعد رسول دے ہوئے کریں یقین
انہاں نے بھی دسیا آہا حکم نبی
ولیاں دا سردار ہے کر کے ویکھ نظیر
ایہ اصحاب رسول دا ہیگا فیض جہان
اصحاباں دے فیض تھیں ہوئے ایہ اظہار
اوپر رومی مولوی فیض اصحاب کبار
اصحاباں دے فیض تھیں ہوئے ایہ عیان
ایہ اصحاب رسول دا ہویا فیض عیان
عمر گذاری انہاں نے صحبت وچ حضور
اوہ اصحاب رسول دا رکھدے بہت ادب
بہت رسول کریم تھیں کردے رہے ہراس
ظاہر کیتی رب نے آپ انہاندی شان
انہاندی خود صفت ہے کیتی رب غفار
انہاں دی بھی صفت ہے کیتی رب غفار
وصف انہاندی کی لکھاں اپنے ساتھ قلم
لائق ہے تعظیم دی دل تھیں کریں قبول
رحمت اوپر ساریاں بھیجے رب مدام
جاں خود وچ قرآن دے کیتی صفت خدا

اصحاباں وچہ نبی دے جو آہے سردار
تھوڑا تھوڑا انہاں دا حال کراں اظہار

افضل چار سے یار سی اصحاباں وچہ جان
حال خلافت انہاں دا ہن کجھ کراں بیان

ابابکر صدیق سی پہلا ہک اصحاب
دوجا افضل سبھناں توں آہا عمر خطاب

پھر حضرت عثمان رض دا لکھاں تھوڑا حال
تیجا یار رسول ﷺ دا آہا ایہہ کمال

پھر لکھاں کجھ حال ہن شاہ علی مرداں
بعد وفات رسول دی جیونکر ہوئے عیان

حال مفصل چاہندا جے ہیں کراں بیان
ختم نہ ہرگز ہوسی ایہہ رسالہ جان

باب پنجم در بیان شرح خلافت حضرت ہر چہار یار اصحاب

اللہ باب اساں کہ حالت چار اصحاب
آکھ سناواں مومنوں اندر پنجویں باب

وچہ مدینے شہر جاں ہوئی وفات رسول
ہوئے سب اصحاب سی غم دے وچہ ملول

کردے دفن رسول نوں جمع ہوئے اصحاب
گوشہ اندر بیٹھ کے مصلحت کرن شتاب

رل انصار مہاجراں کیتی ایہہ تدبیر
اوہ پر تخت رسول ﷺ دے بیٹھے کوئی امیر

ابابکر صدیق نوں رل مل دیو بہا
اوہ پر تخت رسول ﷺ دے پاک نبی دے جا

انصار مہاجر یار جو آہے خاص عوام
ابابکر صدیق دی بیعت کرن تمام

پہلاں بیعت صدیق دی کیتی شاہ مرداں
پچھوں کیتی اس تھیں عمر اتے عثمان

ہکدن آہی نبی نے کیتی فوج تیار
وچہ مدینے [illegible] آہے جو [illegible] بیمار

دیہہ اسامہ اس دے کیتا سی سردار
[illegible] سبھ پھر اصحاب [illegible]

اجے مدینے شہر تھیں [illegible] نہ روان
ہوئی وفات رسول دی آہی [illegible]

خبر وفات رسول دی جاں ہوئی مشہور
[illegible]

بعضی خلقت عرب دی ہو گئی مرتد
یارو انہاں اسلام دا [illegible] جلدی چھڈ

ابابکر صدیق نوں کہندے سارے یار
[illegible]

اکٹھے ہو کے اوہ جے آ [illegible] جنگ
[illegible] فوج [illegible] اکٹھی [illegible] تنگ

بیٹھی ایہہ تیار سی کیتی فوج رسول
نوں اوہ طرف شام دے [illegible]

ابابکر نے آکھیا حکم جو پاک رسول
ہک ذرہ بھی اس تھیں کراں خلاف نہ بھول

جیہڑی فوج رسول نے کیتی آپ تیار
وچ مدینے شہر دے ہووے جنگ شدید
دشمن کرن تہیں انہاں نوں بھاویں پیچھے کو
گھلی طرفے شام دے سنے اسامہ فوج
ابابکر نے آکھیا تدوں اسامے نوں
کرکے ہوڑ جیہتا لشکر یا لے سپاہ
آہیں اندر آکھدے سے یہ صاحب زور
ہوون فوت رسول تھیں جو ہوندے حیران
جیکر اندر انہاں دے زور نہ ہوندا ہولی
اوہ جیہڑی قوم دے گیا اسامہ شیر
الٹا سب انہاندا جو سامان اسباب
بھیجا حضرت صدیق سیا اندر جیہڑے سال
لشکر ہن جا بھیج کے قتل کر آئے سب
ابوجہل دا عکرمہ آہا وڈا جوان
حارث دا اک پت سا اس مثنا نام
اندر سب مثنیاں آہا اوہ سردار
شاہ عجم دا اسانوں کرے ہمیش تنگ
دل میرا ہے چاہوندا ہوواں مسلمان
کہیا شاہ عجم دا ہن ہے کم ضعیف
میں نوں دیویں حکم جے جاواں طرف عراق
ہے اوہ رعیت عجم دی ساری نافرمان
ابابکر نے آکھیا چل توں جنگ مچا
ابابکر تھیں ہو کے رخصت اوہ گیا
کٹھے سارے خلق نوں کر دا مسلمان
سنیاں جیہڑیاں صدیق نے اوہ مثنیٰ ہے دلیر

موڑاں کدیں نہ اسنوں جو کجھ کیتے غفار
بھاویں حرم رسول دے ہوون سب شہید
کار خلاف رسول دے ہرگز نیک نہ ہو
کہیا جاوے شام وچ اللہ دیوے اونج
کار خلاف رسول دے ہرگز کریں نہ توں
جو ہوئے مرتد سی دیکھی اندر راہ
بیٹھے جو ہیں ایہ شام نوں قبضہ کرسن ہور
تاں ایہ طرفے شام دی ہوندے ناہ روان
جاون ملک شام دل کر دے ناہ قبول
مار لیا جا اوسنوں رب دے اندر گھیر
وچ مدینے شہر دے مڑ کے گئے شتاب
جو ہوئے مرتد سی اندر عرب دجال
زور پیا اسلام دا ہوئی عنایت رب
کئی قبیلے اس نے کیتے مسلمان
سی سردار مثنیاں رہندا اک مقام
دوجے سال صدیق دے کول آئے تیار
میں اسدی تکلیف تھیں بہت ہویا ہاں تنگ
اس نے پاس صدیق دے آندا تدوں ایمان
رعیت ساری اسدی سمجھے بہت خفیف
کرنے دے جو کرد ہے خلقت اہل نفاق
میں نوں دیویں حکم جے کرساں مسلمان
مدد تیری گھلساں لشکر تیرے دار
جا کے وچ عراق دے دیندا جنگ مچا
قائم کر دا دین نوں جاندا جس مکان
خلقت اتے شان بھی بھیجیا اسنوں پھیر

اوہ کسریٰ دی طرف تھیں حاکم سا گمراہ
حضرت خالد اس تھیں ہویا جنگ تیار
ہرمز تائیں گھیریا حضرت خالد جبار
ہرمز دی جد فوج سی رن تھیں نس گئی
نس بھگے میدان تھیں کجھ ہوئے قتل عام
ہاتھی گھوڑے لٹ دے آہے باجھ شمار
ہرمز دے سر تاج سا وڈا قیمت دار
لکھ درم اس تاج دی قیمت آہی جان
گھلیا حصہ پنجواں شہر مدینے دا ار
ہرمز دی جاں قتل دا کسریٰ سنیاں حال
کسریٰ تائیں آکھدے رل مل سبھ وزیر
اسنوں لکھ فرمان توں کرے مقابل جا
قارون دے ول لکھیا کسریٰ نے فرمان
جا کے خالد پاس توں لیا ترت مچا دیں جنگ
بہت سا بدر قید دے آون بند لیا ن
قارون اگے چال گیا کسریٰ دا فرمان
سن کے خالد شیر دی ہوئی تیار سپاہ
موضع وچ مدار سا قارون نال بدخواہ
خالد نال مقابلہ ہو گیا اوس جبار
نالے خالد شیر بھی ہویا جلد تیار
دھو میانوں خنجراں ترکش لئے کمان
حملہ کر کے جا پئے غازی شیر جوان
گرزاں تیغاں برچھیاں نیزہ تے شمشیر
زندہ قارون پکڑ کے آندا خالد پاس
قارون دلیل دیکھ کے نس گئے شیطان

اس دے مقابلہ ہویا اندر راہ
دوہیں طرفیں فوج نے دھوئی تلوار
آخر اسنوں ماریا خالد شیر خدا
ہرمز وچ میدان دے نظر نہ آیا ہی
لٹ لیا سب غازیاں ڈیرہ اوہ تمام
کپڑا لتا لٹیا انہاں کئی ہزار
خالد اسنوں مار کے آندا تاج اتار
خیمہ تنبو پالکاں کی میں کراں بیان
باقی دا سب ونڈیا غازیاں تائیں جا
بہہ کے کردا مصلحت سب امیراں نال
قارون ہے افواج وچ تیرا وڈا امیر
دشمن تیرا پکڑ کے حاضر کرے لیا
فوج پنجاہ ہزار لے جلدی ہو روان
یاریں لشکر اسدا رن وچ کرے تنگ
طرف میری توں انہاں نوں زندہ کریں روان
لشکر لے کے اپنا ہویا اوہ روان
قارون دلیل رڑھ پیا اگوں داہو وار
راہیں آ کے اُترے آہے رو سپاہ
لشکر سارا نال لے قارون آئے کھڑا
دوہیں طرفیں فوج نے دھوئی تلوار
بجلی وانگوں چمکدی آہی وچ جہان
دھو تلواراں رل پئے مومن تے شیطان
قارون دی سب فوج نوں ودھ ودھ کیتا ڈھیر
ہتھیں پا ہتھکڑیاں تنگ کیتا خناس
ہکو شہ نظری آ گیا اوہ ٹھگ نافرمان

کافر ہویا قتل سی اوتھے تیہہ ہزار
قاروں ضدی وچہ سا کیتا اس سلام
وچوں قوم کفار دے جو سی بند لیاان
جنہاں موں نہ منیاں ظاہر دین اسلام
جو کجھ آیا لٹ دا اوس دا خمس سب
باقی دا سب ونڈیا غازیاں تائیں چا
خالد دے سب حق وچہ غازی کراں دعا

جو کوئی زندہ رہ گیا لیا بازی ہار
کافر ہوئے خوار سی فتح ہوئی اسلام
جیہڑے سن اوہ قید تھیاں آندا جتھاں امام
انہاں تائیں غازیاں چا کیتا قتل تمام
بھیج دتا صدیق نے شہر مدینے جب
ہوئے امیر کبیر سی جو آہے فقرا
رب سلامت اسنوں رکھے ہر ہر جا

خالد نوں ہن چھڈ کے ابابکر دا حال
طرف مدینے آ توں مسلم الفت نال

احوال جنگ روم ومعزول شدن حضرت خالد رضی اللہ تعالیٰ

وچہ مدینے ہک دن ابابکر صدیق
خطبہ سنن واسطے جمع ہوئے اصحاب
حمد ہزاراں رب نوں جو ہے ہک اللہ
جسنوں چاہے شاہ تھیں کردا چا فقیر
پچھے حمد خدا دے سنیوں سب اصحاب
فتح ہوئے اسلام دی دل وچہ کرو یقین
اندر ملکے روم ہن بھیجاں چار امیر
چارے اکٹھے ہووسن اندر بھیجی جا
تابع ہوون اک دے سارے ہور امیر
جدا جدا جاں ہووسن سبھے فوج سپاہ
عمر بیٹا ہے عاص دا کیتا ہیں سردار
ابو عبیدہ جھیں نوں کرساں جلد روان
بھیجاں ہیں شرحبیل نوں اندر ملک سالار

منبر اوپر بیٹھ کے سدے سب رفیق
خطبہ ایہہ صدیق نے کیتا شروع شتاب
واقف ہے ہر چیز دا بادشاہاں دا شاہ
جسنوں چاہے غیب تھیں لعنت دے کثیر
کرو لڑائی روم دے اندر جا شتاب
کرو تیاری جنگ دی سارے اہل یقین
جدی جدی سب اپنی کرسن اوہ تدبیر
ابو عبیدہ ہووسی سبھناں وچہ امیر
چلن اس دے حکم تے جو کرسی تدبیر
آپ اپنی فوج وچہ ہوسن حالی جاہ
طرف فلسطین اسنوں بھیجاں کراں سالار
بھیجاں حضرت معاویہ طرف دمشق بھیجیاں
ایہہ خطبہ پڑھ منبروں اٹھ پیا سالار

ہک ہک دی سی تابع ست ہزار اسوار
وچ فلسطین عمر دا لشکر جدوں لیا گیا
آون فوج اسلام دا ہرقل سنیاں حال
بھاجی چھٹی اپناں چھڈ آیا اوس جا
ہرقل وچ انطاکیہ کر کے جمع شتاب
وچ فلسطین فوج سی سب پنجاہ ہزار
ابا بکر صدیق نوں عمر کرے تحریر
وچ فلسطین فوج ہے آئی پنجاہ ہزار
ابا بکر صدیق نے پڑھیا خط شتاب
تن ہزار سوار لے پاس عمر دے جا
تن ہزار سوار لے جاندا اوہ مردان
نال لے ابو عبیدہ بھی پچھوں ملیا جار
خالد نوں صدیق نے لکھیا ایہ فرمان
وچ فلسطین عرب ہے نالے عبیدہ شیر
اندر ساری فوج دے توں ہویا سردار
پڑھ کے خط صدیق دا خالد ہویا روان
وچ فلسطین خبر ایہ جس دم ہوئی عام
موضع اجنادین تے ہوئے جمع کفار
جمع کیتا ہر قسم دا جنگاں دا اسباب
حضرت خالد نے جدوں سنیا ایہ بیان
فجری اجنادین دل کیتے کوچ تمام
دو لکھ تے ویہہ ہزار سی اوتھے جمع کفار
آخر ہویا مقابلہ دوہیں صفاں تیار
حملہ کیتا غازیاں سمجھ فوج کفار
کافر اندر جنگ دے مویا تیہہ ہزار

ہر ہر طرفے ٹرپئے سارے ہوشیار
ہرقل نام بادشاہ وچ فلسطین سا
نٹھا طرف انطاکیہ لشکر لے کجھ نال
وچ فلسطین شہر دے کر کے کاردار
طرف فلسطین بھیجیا جنگاں دا اسباب
جنگاں دا سامان بھی آہا سب تیار
جو سی وچ انطاکیہ ہرقل دی تدبیر
جنگاں دا سامان بھی آہا سب تیار
بھاجی سا ہک سعد دا اوسنوں کرو خطاب
مدد کرو توں عمر دے ہرگز دیر نہ لا
طرف فلسطین ٹرپیا ابا بکر مردان
آیا شیر خلیل بھی اس ول داگ اٹھا
عجموں جاویں روم نوں ہو کے جلد روان
اوتھے فوج کفار دی جمع ہوئی بہت ڈھیر
طرف فلسطین جاوتوں کریں نہ ہولی قرار
واہو واہی آیا اندر روم جوان
غازی ہر ہر طرف تھیں ہو کے جمع تمام
لشکر دا کجھ انت نہ آہے باجھ شمار
گھوڑاں نیزے برچھیاں آہے باجھ حساب
اوہ اجنادین دے جمع ہوئے شیطان
نیزے ڈھک کفار دے کر دے جا مقام
لشکر سا اسلام دا سارا چہل ہزار
ہتھیں نیزے برچھیاں دھوہ لیں تلوار
تاب نہ آئی کافراں جاں وگی تلوار
آخر بازی ہار کے نس گئے ہک وار

پھپھوں پھپھوں کس مارے غازی نیزہ تیر
مال متاعیں لٹیاں سونے دے انبار
خیمہ تنبو پائیگاں ہور دینار درم
لٹ تمام غازیاں جمع کیتے ہک جا
حضرت خالد لکھیا اس فتح دا حال
پڑھ کے راضی ہویا ابابکر مردان
ہرقل حال شکست دا سن کے ہیبت کھا
سدا امیراں آکھدے جو سی وڈے دلیر
لشکر وچہ انطاکیہ جو سا ہرقل پاس
خالد ابن ولید نے سنیاں حال لشک
فجری اجنادیں تھیں کوچ کیتا اس شیر
موضع ہک پرموک ہے اتریا اس دے پاس
ترے لکھ فوج کفار دی آہی وچہ شمار
ایہ گل آکھی کسے نے خالد اگے جا
ہوسے نظر اسلام دا لشکر بہت قلیل
خالد کہیا ہیچ ہے رب دی طرفوں جان
اندر بھیڈاں ہتیاں جا وڑے ہک شیر
رومی بھیڈاں دا لگے ہیں غازی سارے شیر
لشکر بہت کفار تھیں ناہیں ہے کجھ غم
اندر لشکر اپنے خالد کرے خطاب
قاصد ہک مدینیوں آیا خالد پاس
ابابکر صدیق نے پائی جان وفات
اسدی جاگہ تخت تے بیٹھا عمر خطاب
سن کے خبر صدیق دی خالد ہویا بیہوش
قاصد تائیں آکھدا خالد شیر خدا

تڑپن وچہ میدان دے زخمی ہو شریر
ڈھالاں زرہیں لٹیاں آوے نہ شمار
گھوڑے ہاتھی اونٹ بھی کی کی کرسن بیان
تن کوہاں میدان وچہ نہیں نہ نظری آر
ابابکر صدیق تھیں دل وچہ ہو خوشحال
خبر ہوئی اس فتح دی اندر سب جہان
ڈٹھی پشت قیصر ہیں دی موت سنیا آر
کر مضبوط سپاہ نوں کرو لڑائی پھیر
کٹھا کر کے لڑدا لڑنے نوں خاص
کہندا فجری دیکھیاں میں انہاں دا رنگ
رستہ فوج کفار دا اگوں لیندا گھیر
ہرقل دی بھی فوج سی اوتھے سب خناس
لشکری اسلام دا جھتی چال ہزار
لشکر ہیجا ہر دمیاں گنتی وچہ نہ آر
ایتھے کم نہ آدمی ہرگز ہور دلیل
فتح اوہنوں فوج ہے جس دیوے رحمان
سبھناں تائیں مار دا ہکی جا گھیر
مارن فوج کفار نوں رندے اندر گھیر
سبھناں کٹھی پھیر مارساں رب دے نال کرم
وچہ لڑائی بدر دے جو آہے اصحاب
کہندا اندر کن دے سن لے نیت راس
دنیا تھیں اوہ ٹر گیا عالی نیک صفات
اوپر منبر نبی دے چڑھیا جان شتاب
ظاہر کیتا مول نہ دل وچہ کرے خروش
خبر وفات صدیق دی مول نہ کسی سنا

میرے باجھوں غیر نوں خبر نہ ہووے مول
قاصد نوں بھیجیا خالد کول بھا
مینوں اس سردار کیوں کیتا ہو گئے معزول
ابو عبیدہ ہویا لشکر وچ سردار
حضرت خالد آکھیا ایہہ ہی کہیں توں
جدوں اوہ کافراں کرسی فتح خدا
قاصد اگے لشکر دے کیتا ایہہ بیان
مدد آیا تساں [illegible] باراں ہزار سوار
لوکاں اندر ایہہ حال قاصد کہیا حال
آخر جنگ مقابلہ ہویا [illegible] تیار
تیغ دو دستی یار دا خالد شیر جوان
اس دن جنگ مقابلہ رہیا تائیں شام
رومی مویا جنگ وچ بہتا لکھ وی ہزار
غازی تن ہزار سی اوتھے ہویا شہید
خیمہ آیا لٹیا انہاں اٹھ ہزار
تنبو پردے پالکیاں ہور ہزاراں چیز
خالد ساری لٹ نوں جمع کیتا اک جا
دنیا تھیں صدیق نے پائی جان وفات
اس دی جا گدی تے بیٹھا عمر خطاب
ہیں ہویا معزول ہاں [illegible] ہویا سردار
ابو عبیدہ ہویا سن کے خبر حیران
خالد تیری جان تے رحمت کرے خدا
خبر جے ہوندی غازیاں ہوندے سب ملول
بعضے لوک جو سب دے بعد وفات نبی
حضرت خالد پچھیا آ قاصد نوں صدیق

سن کے خبر صدیق دی ہوون لوک ملول
رہندا ایں تے عمر سادلوں بہت خفا
قاصد کہیا سچ ہے ساڈے وچ فرق نہ مول
ایہہ خط عمر خطاب نے لکھیا ہے اظہار
وقت نہیں ایہہ کہن دا تینوں کہندا ہوں
تاں ہیں حالت دسیاں سارے آپ سنا
ابا بکر صدیق ہے راضی وچ جہان
سست نہ ہوو جنگ وچ سب رہو ہشیار
غازی سارے ہو گئے دل اندر خوشحال
لشکر خالد شیر دا ڈھو پیا تلوار
کوئی نہ اس دے سامنے آوے نہ قربان
آخر چھڈ میدان نوں رومی گئے تمام
نس گئے میدان تھیں آخر بازی ہار
انہاں شہادت مرتبہ دتا رب مجید
آہے سارے ریشمی وڈے قیمت دار
شتراں کئی قطار سی گھوڑے بہت عزیز
ونڈن ویلے آکھیا سنی عبید بھرا
ہے اوہ وچ جہان دے ہرگز نہیں حیات
دوجا یار رسول دا خاص ہے اصحاب
اندر ساری فوج دے خالد کہے پکار
اساں وفات صدیق دی خبر نہ ہوئی جان
تینیں ایہہ حال صدیق دا رکھیا آپ لکا
فتح نہ ساڈی ہوندی ہرگز کہے سول
ہو گئے مرتد کئی رستہ چھڈ دینی
ہور اصحاب رسول دے آہے نال رفیق

مرتداں دے قتل توں ہویا ایہہ دھیان — مالک پتر نویرہ دا آہا کسے سکان
ایہہ بھی ہک سردار سا ہو گیا مرتد — خالد سیتی پکڑیا ہک جگہ دے وچ تد
اس نے خالد روبرو کلمہ پڑھیا چا — اوہ منافق جان کے کیتا قتل اٹھا
مالک تائیں ماریا دتی نہ امان — عمر ہیا بدظن سا اوہ اسدے جان
بعد ظہور اسلام دے کیوں کیتا مقتول — اس تھیں عمر فاروق نے کیتا ایہہ معزول
نالش پاس صدیق دے اسدی ہوئی جان — ابابکر نوں آکھدا سی آون ایمان
ثابت ہوں نہ ہویا ابابکر دے پاس — دل وچ عمر خطاب دے آہا اوہ وسواس
اس وقت وچ عمر دے زور نہ آہا ہوں — وقت جو آیا اس دا کیتا اوہ معزول
ایہہ بھی سنیا کسے تھیں حضرت عمر دلیر — جو کوئی لٹدے کفار تھیں اگے خالد شیر
اوسدی ویکھ بہادری دیندا ہے انعام — دولت تے ہور مال بھی ہور کئی اکرام
اس تھیں حضرت عمر سا دل دے وچ خفا — سرداری سب فوج دی دتی چا اٹھا
اندر لشکر اپنے رہیا اوہ سردار — ہویا ابوعبیدہ دا تاں پھر تابعدار
غفلت کیتی ہوں نہ تاں پھر خالد شیر — مڑدا باجھ نہ فتح تھیں جنگل کیا اوہ شیر

احوال وفات حضرت ابابکر صدیق رضؓ

ابابکر صدیق دی حالت کہاں صفات — چونکہ وچ کتاب دے سنیوں نیک صفات
ابابکر تھیں ضد سا کردا ہک یہود — کہندا ہے صدیق جے تاں ہوداں خوشنود
ہک مدینے وچ سی عورت دو دھی مکار — اس عورت نوں سد کے کہندا اوہ مردار
دے ایہہ توں جے صدیق نوں کہندا اوہ مردود — میں دیوں انعام تھیں بہت کراں خوشنود
جو کجھ کہیا یہود نے منیا اوس مکار — ابابکر نوں آکھدی گھلدی اوہ مردار
ضیافت میری کھاؤ توں حضرت دے اصحاب — کیتا طعام تیار نہیں چلیں اٹھ شتاب
گئے بادہ صدیق سا اس عورت دے نال — دیندی جا امیر نوں اوہ پھر فرش بچھال
کھلے اندر جا بیٹھے وچ دیسے تھیں پلال — ابابکر صدیق دے اگے دھر لیا
فارغ ہو طعام تھیں آیا گھر نیں شتاب — گوہی کیتی اوس نے ہویا جگر کباب

ہر ساعت غش ہوندی ہوئے گیا بیہوش
جبدم اسنوں بچن دی نظر نہ آئی آس
کہندا میرا وقت ہے نیڑے آئے گیا
میرے پچھوں جسنوں سارے کرو قبول
عرضاں کردے سندے اگے سارے یار
آپے تخت بہال تساں حاضر ہیں اصحاب
عمر جو اوپر تخت دے بیٹھے ہو امیر
ابا بکر صدیق نے کیتا ایہ خطاب
رکھاں سر دے ہیٹھ ہیں جدا لکھ کے نام
رخصت ہو صدیق تھیں گھریں گئے اصحاب
آخر دل وچ سوچ کے کیتی ایہ تدبیر
دل دیوچ صدیق نے کرکے ایہ تدبیر
کاغذ اوپر لکھیا حضرت عمر خطاب
ہیٹھ سرہانے رکھ کے ہویا بیہوش
ڈنگ لایا سا سپ نے جنہانوں وچ غار
دوہاں کیتا زہر جاں اندر تک وجود
سن اصحاب رسول دے روون ڈھاہاں مار
وقت وفات صدیق نے کیتا سا فرمان
جنوں روضہ نبی دا لے جاوو اس دا
تاں پھر حجرے نبی دے دفن کیتا مراں
ہیٹھ سرانے جا ویکھے ڈٹھا سب اصحاب
دیندے عمر خطاب نوں دل تخت بہا
مینوں اوپر تخت دے بہنا نہیں قبول
جسنوں خواہش تخت دی غرض نہیں کچھ ول
حاجت ہے ایہ تخت نوں تینوں لئے بہا

اندر اس دے زہر نے کیتا وڈا خروش
سب اصحاب رسول دے سد بہائے پاس
باقی دم کوئی رہ گیا ہو سہاں اج جدا
ہن دنیا ہیں سو نپ کے جاواں تخت رسول
ایہ کم تیرے وس ہے توں ساڈا سردار
جسنوں چاہیں تخت تے باجھوں عمر خطاب
امت مرسی خوف تھیں دل وچ کر تدبیر
ہن کوئی تدبیریں دل وچ کراں شتاب
اوس نوں سب اپنا دل بل کرو امام
کیتا فکر امیر نے دل دیوچ شتاب
رعیت اندر چاہیئے نرم نرم دل امیر
کہیا لائق تخت دے ہے اگا عمر امیر
اوپر تخت رسول دے بیٹھے اوہ شتاب
جگر زہر نے چیریا آہا ڈاہڈا جوش
اس زہر دا اثر بھی آہا اندر دار
پڑھدا نال زبان دے کلمہ اتے درود
دفن کرن دے واسطے آخر ہوئے تیار
لے میرے تابوت نوں باہر ہو روان
جے در روضہ پاک دا آپے کھل گیا
اندر حجرے عائشہ جیوں آہا فرمان
لکھیا اندر اس دے آہا عمر خطاب
نہ خلافت میں کراں کہیا عمر سنا
ناں ایہ مینوں جو دسی ہرگز کہے رسول
بیٹھوں تخت رسول دا کردا آپ قبول
بہہ توں اوپر تخت دے دیندا ہاں خدا

آخر عمر خطاب دا پھڑ کے ہتھ علی رضؓ
دھر کے تاج بہایا اوپر تخت نبیؐ

احوال خلافت حضرت عمر خطاب رضؓ

آہا یار رسول دا حضرت عمر خطاب
اندر ہر ہر جنگ دے رہیا ساتھ رسول
مکہ ہویا فتح جاں خیبر اتے حنین
وچ زمانے عمر دے شہر کفار دے
قادسیہ تے حمص بھی ہور دمشقوں روم
ہور ملک یرموک دا بیت المقدس پار
ہور ملک اہواز دا نہاوند اتے مصر
ایہ زمانہ عمر دے ہوئے فتح تمام
چار ہزاراں مسجداں بنیاں اس زمان
منبر خطبے واسطے نوسے ہک ہزار
ابابکر دے وقت وچ کسریٰ دا احوال
جہڑا باقی رہ گیا اوہ ہن کراں بیان
اندر وقت صدیق دے ہویا مسلمان
ہن اوہ ویلے عمر دے آیا دوجی وار
گیا عراقوں شام نوں جد روم خالد شیر
پچھوں ملک روم تے قبضہ کیتا سبھا
لشکر جے کچھ اپنا دلیں میرے نال
باراں حاکم روم نوں سبھے دلیں فرمان
اوپر منبر جا کے کہیا عمر خطاب
اندر ملک نوشیرواں سبھا چاڑھ جنگ
ساتھ مثنیٰ بھیجیا ہک ہزار اسوار

ایہ امیر المومنین حضرت دا اصحاب
اندر احد دے جنگ وچ آہا ایہ شمول
اندر جنگ تبوک دے ساتھ آہا ایہ ہمیں
فتح ہوئی سی جبھ توں ہک ہزار چالی
ہور نصیبین عسقلان ہوئے کر معلوم
توبہ تے ہور اصطخر دین کیتا اظہار
فارس تے ہور اصفہان ہور ملک تستر
انہاں باجھوں ہور بھی ہوئے بہت مقام
دیر چار ہزار سا ہویا تدوں ویران
وچ زمانے عمر دے ہوئے ایہہ قرار
ہے ہیں آکھ سنایا کر کے دیکھ خیال
ہک مثنیٰ نام سا پچھے ہویا عیان
آہا گیا عراق نوں لے کے اوہ فرمان
اگے عمر خطاب دے کیتا اوس اظہار
شہر جو خالد اپنے کیتے آہے نہ بہہ
من خاطر تے روم دی خالد نال گیا
نال اوہ فتح جہڑا اوساں کر کے جنگ جدال
اس کتھی حضرت عمر جاں سنیاں ایہ بیان
اندر ملک عجم دے جا کے لڑو شتاب
بارو کافر عجم دے جا کے لڑو نسنگ
کہندا اوہ ہور بھی بھیجاں کر تیار

نال لے ابو عبیدہ نوں لکھیا اک فرمان
ابو عبیدہ روم تھیں آیا دوڑ شتاب
ساتھ شتابی پیا اوپر اک مکان
شاہ عجم دی طرف تھیں رستم سا اک جناب
رستم فوج اسلام دا جدم سنیا حال
جلدی کیتا اس نے جنگاں دا سامان
فوج اندر جاپان نوں کیتا اس سردار
سن کے خبر عبید بھی اس دل ہویا روان
سن کے خبر جاپان نے کیتا جنگ تیار
غازیاں نے جاپان نوں کیتا پکڑ اسیر
کجھ نٹھے کجھ بند وچ کجھ ہوئے قتل تمام
غازیاں نے سب لیا روپیا درم دینار
رستم پاس شکست دی کسے سنائی بات
لشکر نوں کجھ نال لے جلدی ہو تیار
ساتھ انہاں دے جا کے کڈھا پاؤ جنگ
فوج ہوئی شاہ روم دی اسدیاں تمام
ندی دے آگے اترے جتھے فوج اسلام
رستم دلول لکھدا نسی نا معقول
بھیجیں مدد واسطے لشکر کر تدبیر
سدا امیراں اپنے رستم کرے بیان
جالینوس امیر نوں دے کے فوج سپاہ
رستم جالینوس نوں کردا جلد تیار
رخصت جالینوس ہو آیا ندی دے دل
اندر قلعہ سقاطیہ سی ندی سا بے پیر
وچ سقاطیہ انہاں دے ہوئی جمع سپاہ

اندر ملک عراق نوں رومیاں ہو ویران
کر کے کوچ دو منزلاں حضرت دا اصحاب
اندر ملک عراق دے جاں ایہ گیا جوان
حاکم سا اوہ عجم دا کافر اتے جفا ر
ابو عبیدہ آیا لشکر لے کے نال
تیہہ ہزار اسوار نوں کیتا اوس روان
بھیجیا ابو عبید تھیں لڑنے نوں سردار
آیا طرف مخالفاں دا ہو وداہ جوان
ہویا جدوں مقابلہ دھو بیجے تلوار
نس گئی میدان تھیں ساری قوم شریر
کوئی وچ میدان دے رہیا ناہ بدنام
گھوڑاں نیزے برچھیاں آوے ناہ شمار
نسی اک سردار نوں سدھ کے بدذات
اندر ملک عراق دے آئی سانوں ہار
کر لوں فوج مخالفاں اندر اندر تنگ
رخصت ہو کے ٹریا رستم تھیں بدنام
تنبو لائے پا لاں خیمہ ہویا تمام
فوج بہت اسلام دی انت آدکول
جو ندی دے کنڈھیا رستم پچھے شریر
کہیا امیراں اسنوں جلدی کر فرمان
گھلیں طرف مخالفاں کہی مار شتاب
ٹریا اس دے نال سا لشکر باجھ شمار
منزل منزل آیا لشکر مجھوں چل
آیا جالینوس بھی اودے طرف شریر
کرن صلاحاں بیٹھ کے اوتھے دو گروہ

سفیان ابو عبید نے ہو گئے جمع شریر
طرف سقاطیہ ہو بیا ابو عبید رواں
سن کے باہر قلعہ تھیں آئے لڑن شریر
نس گئے میدان تھیں بھی حال تباہ
نرسی نس میدان تھیں رستم طرف گیا
اندر قلعہ سقاطیہ کو رہیا نہ مول
نسیا جالینوس ساحیں دم چھڈ میدان
جاندا پچھے اسدے ابو عبیدہ امیر
اگے آیا اجہانڑے تائیں ہک دریا
پل ہک جلد بناوندی رل کے فوج اسلام
اس جا ابو عبید نے کیتا جا کے جنگ
رستم دلوں جاوندا ایہ بھی نس شریر
سارا ملک عراق دا کیتا فتح خدا
دختر سی شاہ عجم دی اسدا نام تورانہ
بہمن جادو ہک سا اسی دا نام وزیر
ابو عبیدہ فوج نوں کیتا ایہ فرمان
بعد نمازوں فجر نوں غازی ہوئے تیار
ہو کے صفاں کھلوندے ہاتھی وچہ میدان
اگے ہاتھی گھوڑیاں ناسی ڈٹھے سوال
اگے ابو عبیدہ دے کسے سنایا حال
سن کے اوپر زمین دے غازی کرن نزول
پیر پیادہ ہو کے آ گئے وچ میدان
اندر سارے ہاتھیاں ہاتھی سا سردار
اس ہاتھی دے سنڈ نوں کردا اوہ جدا
غصہ تھیں اس فیل نے پکڑیا ابو عبید

اندر قلعہ سقاطیہ کر دے رہیا تدبیر
چاروں طرف قلعہ دے اترے جوان
سنے عبید دے فوج نے دھولی شمشیر
وگ وگ پھپھول مار دے غازی اجواہ
نرسی تائیں دیکھ کے ہوش نہ رہی لقا
قلعہ جا اندر قلعے سا غازی کرن حصول
رائیں جا کے اترے ہک جگہ حیران
لشکر بھی کجھ ساتھ سے جاندا کر تدبیر
لکھیا ابو عبید نے پل ہک کرو تیار
مجرے جالینوس نوں گھراں جا تمام
نس گئے میدان تھیں وقصوا اوہی اٹکا
رستم تائیں دیکھ کے بھل گئی تدبیر
اندر قلعہ سقاطیہ داخل ہو گئے جا
اس نے حال شکست دا سنیا جیہڑی بیان
کہندے اسنوں جنگ دی کر کوئی تدبیر
مجرے یاراں کا قراں تائیں وچہ میدان
ہو گئے بہادر رستم دے ہاتھیاں تے اسوار
غازی گھوڑے چھڈ کے آ گئے شیر جوان
ہاتھیاں طرف نہ جاوندے گھوڑے [illegible]
وڈے زخم تے ہاتھیاں مرنے [illegible] حال
کہندے اول ہاتھیاں اندر کریئے مقتول
مینڈھے ہاتھی غازیاں مارے اس مکان
ابو عبیدہ اس دل دیکھ پیا تلوار
مرگیا ابو عبید کوں ہاتھی تکہ سیا
ہن جیوں دی اسنوں مول نہ کہی امید

الو عبیدہ شہید ہو جاندا طرف بہشت
عبداللہ جیا بہشت نے اوہ جا دریا
نہ غازی کوئی نس کے لنگھے نہ دریا
نال ایہہ مڑ کے جنگ تے قائم ہوئن پھیر
غازی جد دم لس کے آئے اس مکان
وچ دریا ڈب کے ایہنے ہوئے شہید
گن کے دتا اوہناں چھ ہزار اسوار
بھن جا دو رکھیا ادھوں ہو گئے تیار
غازیاں تائیں پل پیا پچھوں اوسے جا
کر کے جمع اتار دا غازیاں نوں ہک جا
نسے ہو جے موت تھیں موت نہ دیسی چھوڑ
موت ہوسی جے آدمی گھر وچ جاسی آر
کہنے تھیں پھر اوس ویلے کرودے پکڑ تلوار
جاں ایہہ پکڑ کفار دے اوہ ہو دلیر
جاں ساری دریا تھیں لنگھی فوج شریر
ڈیرا کیتا غازیاں اٹھ اوس دریا
خطرہ قوم کفار دا آیا انہاں ضرور
جاں سب فوج اسلام دی لنگھ گئی دریا
اندر موضع لیس دے ڈیرے کر کے جا
پچھے قوم کفار دی کر دی سی قتل عام
اوتھے چار ہزار سی غازی ہوئے شہید
وچ مدینے تس کے تھے دو ہزار
باقی تن ہزار سی رہے مثنا پاس
مدد اس دی واسطے عمر کرے تدبیر
لشکر وچ جریر نوں کیتا چا سردار

ڈٹھا فوج اسلام نے شفٹے کھا شکست
پل نوں جلدی توڑیا ڈھلی نہ کیتی کا
ساتھ جہالت اس تھیں ہوئی آ یہ خطا
رستم جیہڑوں نہ لبھسی ٹرسن ہو دلیر
ٹوٹا پل نوں ویکھ کے بہتا ہو حیران
لنگھ گئے کجھ پار بھی قوت نال مزید
نعمان ہاتھی پنج سو ہویا نال تیار
آئے مقابل اترے اوہ سارے بدکار
نام مثنا یاد کر لشکر وچ جو سا
کہندا ڈرو نہ موت تھیں کافر جان خدا
اس تھیں ڈر کے نہ کجو نسو نال منہ موڑ
موت نہیں جے آدمی کیہڑا بار دے جا
پوندے قوم کفار تے اوپر دوجی وار
جو سی اگے پار دے مڑ کے نسے پھیر
غازی مڑ کے ترے آہے بہت زہیر
پار آدم دسے واسطے پل ہک کرن تیار
دشمن پچھوں آ کے پاون نہ فتور ا
پل تائیں جھٹ توڑیا خوف مخالف سا
جہڑی زخمی فوج سی لگے کرن دوا
آخر غازی جا ترے وچ دریا تمام
کجھ ڈبے دریا دے اندر قدر مزید
ڈٹھا حضرت علیؓ نے دل ہویا بیزار
نیڑے موضع لیس دے اتر سنیت راس
ست ہزار اسوار نوں دیندا گھل امیر
طرف مثنا لکھیا حضرت عمرؓ سوار

وچہ علاقے پینڈے ڈیرہ کر تھے آہ
وچہ علاقے اگوں لشکر سنے بہت شم
فوج ہووے کٹھی تے جاں نال پھر لڑیں زنگ
نالے فوج تھی اگوں دی بھی رکھ خبر
طرف مثنیٰ لکھ کے ایہہ خط کیتے روان
لکھیا سی جو عاملاں تائیں عمر خطابؓ
طرف مدینے بھیجدے کر کے جمع سپاہ
کرے ارادہ آپ بھی نالے عمر خطاب
کہیا حضرت عمرؓ نوں حضرت شاہ علیؓ
جے توں اسول جاویں ایتھے ہی کون
پچھے تیرے اس جگہ کھڑا کرے کار
کہندے نقل شاہ علیؓ توں عمرؓ رہیا اس جا
ہوئی فوج اسلام دی اس دینال کثیر
بھیجیا سعد وقاص نوں تیری مدد نوں
تابع رہنا اوس دی لوکاں تے ہور رحیم
ست ہزار سوار نیں بھیجیا اس دینال
رخصت ہو کے عمرؓ تھیں ہویا سعد روان
قادسیے وچہ جا پہنچے ہوئے جمع تمام
فوت مثنیٰ ہویا سا قدر رضا خدا
بھیجیا پچھوں عمرؓ نے لشکر مدد ہور
سب قبیلہ عرب دے جو آہے سردار
حضرت عمرؓ خطاب بھی کردا بہت تاکید
یزدجرد نے جا پہنچے کیتا کسے بیان
لشکر ہوندا جمع ہے اوتھے پے درپے
لکھیا اوس شہریہ نے رستم تے فرمان

ہاتھوں میرے حکم تھیں کریں نہ مول غزا
لشکر تائیں اپنے اوتھے دے آرام
ہرگز تھوڑی فوج تھیں نہ چاہیں جنگ
اوہ اچانک آ کے دیویں نہ ضرر
عمل کیتا پھر اس نے جیوں کیتا فرمان
اوہناں نے بھی فوج نوں کیتا جمع شتاب
طرف مثنیٰ بھیجیا اگوں عالی جاہ
کہندا لڑساں آپ ہی جا کے عجم شتاب
بیٹھا بھیج مدینوں لشکر فوج سبھی
تیری جگہ تخت دی اوہ ہے بھی کون
تیرا جاون اس جا مول نہیں درکار
بھیجیا سعد وقاص نوں جا مثنیٰ دار
طرف مثنیٰ عمرؓ نے خط کیتا تحریر
ول رہے اندر جنگ دا فکر نہ کرنا توں
ڈریں نہ ہرگز جنگ تھیں دیسی فتح خبیر
کٹھے ہو کے اترو ہک جگہ فی الحال
طرف مثنیٰ آوندے ہو کے جلد روان
اکٹھے ہو کے اترے اوہ یک مقام
رمل غازی اسنوں دفن کریں ہک جا
جمع ہوئے جاں ہکجا آیا اندر زور
آہے طرف سعد دے پیادہ تے اسوار
جا کے اندر عجم دے مارد قوم پلید
اکٹھے دشمن ہو گئے قادسیہ وچہ جان
قوم جو سی وچہ عرب دے اوتھے حاضر ہے
سٹھ ہزار اسوار لے جلدی ہو روان

بجے لیان لیا دناں تینوں ہے منظور
جے منّن اسلام دا تینوں نہیں قبول
کہندا اندر تسانوں آیا ایہ مقدور
منع نہ ہندا نال اصولاں جے کرناں قتل وکیل
رستم نوں بھیجیاں لشکر دے کئے نال
سن کے اوک شہر بیٹھیں دوڑیں بہت سروال
یزدجرد نے لکھیا رستم نوں فرمان
یزدجرد نے اتوان کیتیں حال ایہی کلام
نال بھیجیا پاس تیہیں جالینوس مکار
رستم سٹھ ہزاراں نوں لیا ہو تیار
نکل جالینوس نے ڈیرا کیتا جا پار
رستم نے جا صلح دا بھیج دتا پیغام
کہیا سعد وقاص نے لے آؤ ایمان
یا تے تینوں جزیہ اسانوں کرو قبول
دتا جا کے سعد نوں رستم دا پیغام
رستم آہا جاندا سارا علم نجوم
عرق النسا دی مرض تھیں سعد ہویا بیمار
اتھے جا کے بھیجیا خالد کر سردار

تینوں بھی ایہ دیوسی توبہ رب غفار
جزیہ لکھ دے اسانوں ہے ایہ حکم رسولؐ
اگے شیراں عجم دے ایڈا کرو غرور
دوہاں تا یتی بار دا کر کے بہت ذلیل
کرسی سبھناں تسانوں وچ میدان حلال
اگے سعد وقاص دے کیتا حال بیان
سٹھ ہزار جوان لے لڑنوں وچ میدان
آتش ہویا غصے ول اوہ بدکار حرام
کن کے دتا اوسنوں گھوڑا چھل ہزار
نال بدداس دی جالینوس مکار
رستم اس تھیں آ بیکے اُتر پیا جدا
اگے سعد وقاص دے کہیا جا تمام
جے ہے خواہش صلح دی من لیو فرمان
یا جھول جزیہ دتیاں صلح نہ ہوسی مول
اگلے دن بھی صلح دی رستم کرے کلام
فتح ہوون اسلام دا اسنوں سا معلوم
وچ لڑائی جاونا ہوئے گیا دشوار
جس دن ہویا جنگ سا لشکر نال کفار

دربیان شروع جنگ عجم

آخر رستم فوج نوں اک دن کر تیار
زرہیں اندر گلاں دے پائے جھٹا اوڈھ بڑی
تیغ بیلا کمر لے ہتھ کمان نال تیر
ہتھیں نیزہ برچھیاں بھی وچ غرور

صلح نہ کیتی سعد نے آخر ہوئے لاچار
ادھر گھوڑے ہاتھیاں چڑھدے کل لعین
ہوئے صفاں کھلوندے وچ میدان نفیر
کرنا یاراں لگیاں آئے کھلوون دور

چالی ہاسے دوہاں نے اسجگہ بدذات
رات نوں دوہاں طرف تھیں ہین مشعلاں بال
لشکر سارا عجم دا تنگ آیا اس رات
وچ آسانی غازیاں تائیں آئی رات
رات تمامی جنگ دے وچ رہے مشغول
بیٹھا حضرت سعد سا وچ محراب جا
زاری کر کے روندا رہیا رات طول
جدوں دعا قبول دا آیا نظر آثار
کہندا اسنوں دسیاں تھیں سارے اہل اسلام
رنج اٹھے تکلیف بھی جھلی باجھ شمار
النصر مع الصبر ایہہ یقین دھرو
سن کے حضرت سعد تھیں غازیاں آیا جوش
رستم ڈیرے اپنے آیا تنبو وچ
وگی اندھیری زور دی نظر نہ کوئی آر
رستم دا بھی ڈگ پیا تنبو اپر زمین
قعقاع غازی ہور بھی اوتھے پہنچے جا
ڈٹھا جدوں ہلال سی رستم بیٹھا ہی
رستم اوتھوں نس کے وڑیا وچ دریا
پھڑ کے اس شریر نوں کردتا ہلال
لشکر دلول اپنے ٹریا پھیر ہلال
باجھ کسے سردار دے فوج نہ لڑدی مول
نسی فوج میدان تھیں لگی ہوون فرار
پچھے فوج اسلام دے اگے قوم جفا
سنیا لکھیا لینوس نے فوج آہی کجھ نال
پچھے پوندا اسدے غازی تن ہزار

مڑ آئے میرباں تھیں اتوں آئی رات
قائم اوپر جنگ دے ہو گئے فی الحال
اگے کدی نہ انہاں نے گذری ایہہ حالات
رنج اٹھے تکلیف دے وچ رہے بدذات
کیتا کسے آرام نہ دوہیں طرفیں مول
ساری رات حضرت تھیں کردا رہیا دعا
فجر ہوئی تاں سعد دی ہوئی دعا قبول
غازیاں تائیں آکھدا پھر اوہ پکار
گذری مدت اسانوں اوپر اس مقام
ہن بھلا ہے فتح دا تھوڑا پھر و قرار
وقت آیا ہے فتح دا ہرگز نہ ڈرو
ہکے حملے جا پئے کر کے بہت خروش
وگی اندھیری غیب تھیں ہو گئے سب ہیچ
تنبو اوپر زمین دے کھڑا نہ ہک رہا
بیٹھا اندر رہپا دے تنگ ہویا بیدین
رستم اندر رہپا دے جبس جا بیٹھا جا
کھچ لیا تلوار نوں اوپر پاس شتی
جا کے جلد ہلال نے اسنوں پکڑ لیا
نیزے تے سر کر کے مڑوا پھیر ہلال
لشکر اسدا ویکھ کے ہو گیا بے حال
جسدم جاتا فوج نے رستم ہے مقتول
کوئی نہ مالک فوج دا کیونکر کھڑے قرار
ووڈھ وڈھ وچ میدان دے وتے ڈھیر لگا
ڈٹھا تھوڑیاں غازیاں اسنوں ٹال خیال
کیتا قتل شریر نوں سا اوہ وڈا مکار

سر رستم دا سعد تے دھریا نظر ہلال ۔ کر کے سجدہ شکر دا سعد ہویا خوشحال

رستم دے سر تاج سا نالے پٹکا خوب ۔ قیمت انہاں دوہاں دی سن ہیرے محبوب

اس پٹکے دا مُل سی ست ہزار دینار ۔ قیمت آہی تاج دی اک لکھ پنج ہزار

اوہ بھی سعد وقاص تے رکھیا جا ہلال ۔ بخشی اوہ ہلال نوں سعد ہو گئے خوشحال

مال خزانہ لٹ دے تینہاں انت نہ کار ۔ گھوڑے تے شبو ہاتھیاں مول حساب نہ آر

بعد فتح تھیں سعد نے لکھیا حال تمام ۔ جیونکر جالینوس نوں کیتا سا قتلام

رستم دی بھی قتل دا لکھ کے سب بیان ۔ پاس عمر دے بھیجیا طرف مدینے جان

نالے جو کجھ لٹ تھیں ملیا سا اسباب ۔ خمس اوہدا بھیجیا طرف عمرؓ خطاب

چھ کروڑ دینار سا اوس خمس دا جان ۔ خبر ہوئی اس فتح دی اندر سب جہان

کیتا سجدہ شکر دا حضرت عمرؓ اودا ۔ خوشی ہوئی اس فتح دی اندر ہر ہر جا

اک لڑائی عمر دا آہا ایہہ بیان ۔ سارا قصہ عمرؓ دا لکھنا نہیں آسان

ایہہ نمونہ واسطے لکھیا ہیں اک جنگ ۔ آکھاں سارا حال میں سنن دے ہوون تنگ

ہن میں حضرت عمرؓ دی اگے لکھاں صفات ۔ آکھ سناواں اوہ بھی جیویں گزری حالات

احوال وفات حضرت عمر خطاب رضی اللہ تعالیٰ عنہ

حضرت عمرؓ جد حج تھیں گیا مدینے دا ۔ اک دن وچ بازار دے بیٹھے شیر خدا

آہا اک مغیرہ دا نام فیروز غلام ۔ جا کے حضرت عمرؓ نوں کردا اوہ سلام

کہیا اس غلام نے کر میرا انصاف ۔ صاحب دی وچ خدمتاں میں ہاں سینہ صاف

چکی میں ہر روز ہاں کردا اک تیار ۔ محنت نال بنا کے ویچاں اک دینار

آقا میرا روز دے منگدا اوہ دینار ۔ درم دیواں اک روز دی لئے جو میرا سردار

کہیا حضرت عمرؓ نے اسنوں دیہہ تمام ۔ پیدا کریں جو سب دا تدوں بالکل دام

اگے حضرت عمرؓ دے کیتی عرض غلام ۔ سبھ کیونکر دیوساں حضرت اسنوں دام

کہیا حضرت عمرؓ نے سن بدذات غلام ۔ کھٹیں دس دینار جے خاوند لیوے نام

جے توں سارا اوسنوں دیویں ایہیں حول ۔ الیا تینوں بار سال تھکن جاؤ سب بھول

سب کمائی تساں دلوں ہے انصاف
شخص دلوں چہ ہویا سن فیروز غلام
کہندا پھیر فیروز غلام نوں حضرت عمر خطاب
ہیں سنیا میں توں جاندا چکی خوب بنا
جس تھیں سارے شہر لوکاں ہووے نفع مدام
چکی میرے واسطے ایسی کراں تیار
جد تک گردش دی رہے ایہ چکی آسمان
سن کے حضرت عمر نے کیتا ایہ فرمان
ہووں اسدے ستھ کتھیں ایک دن ہیں مقتول
دل دے اندر اپنے کیتا قصد غلام
ایک ہتھیں تلوار لے اوہ فیروز غلام
دوجی ہتھیں اٹھ کے حضرت عمر خطاب
جدوں سنت فجر دی کیتی عمر ادا
تکبیر تحریمہ وچہ جداں ہویا مشغول
ماری خنجر عمر دے اندر شکم اٹھا
نعرہ سن کے عمر دا دوڑے سب اصحاب
شخص اٹھاراں اس نے زخمی کیتے جوان
دیکھ عبدالرحمن نوں کیتا امام اصحاب
جدوں اوس غلام نوں پکڑیا جا غلام
اوہو خنجر حلق سی پھیرا اس مر دا اے
بعد نمازوں عمر دے پاس گئے اصحاب
پچھوں میرے تخت دے اوپر بیٹھ شتاب
طلحہ سعد زبیر ہے تے عبدالرحمان
کر کے ایہہ وصیتاں پائی عمر وفات
لیکے بی بی عائشہ پاسوں اذن اصحاب

لیون دیون انہاں نوں ناہیں کار خلاف
دل وچہ کہندا عمر نوں ہیں کر ساں قتل تمام
چکی میرے واسطے ایک بنا شتاب
میری خاطر جلد توں ایک بنا لیا
سن کے حضرت عمر رضی اللہ عنہ کہے فیروز غلام
تیک قیامت سدا خلق کرے اذکار
یادگاری ایہہ رہے گی تد تک وچہ جہان
کیتا میرے قتل دا اس نے قصد پچھان
اندر اس کلام دے فرق نہیں کجھ مول
ویلے کے امیر نوں کرساں ہیں قتل تمام
جا ستا وچہ مسجد دے کر کے قصد حرام
کر کے وضو مسیت وچہ وڑدا جا شتاب
فیر دوگانہ فرض دے خاطر ہویا کھڑا
بیٹھ کے نیڑے محراب دے آیا اوہ مجہول
حضرت اوہ زمین دے ڈگا گردش کھا
مسجد اندر فیروز نوں لگے پھڑن شتاب
پکڑیا جا فیروز نوں آخر ایک جوان
زندہ حضرت عمر رضی اللہ عنہ نوں بھیجیں گھر شتاب
اوس نے جاتا یار سن بیٹھوں کر قتل تمام
اوسے جا کر مر گیا اوہ فیروز مکار
انہاں تائیں عمر رضی اللہ عنہ نے کیتا ایہہ خطاب
وچوں انہاں چھیاں دے جو ہین تے اصحاب
پاتے بیٹھے مرتضیٰ یا حضرت عثمان رضی اللہ عنہ
وچہ بہشتاں جا پیا آہا عالی ذات
روضہ وچہ رسول دے کر دتے دفن شتاب

حاکم ہے جو مصر دا اس عبداللہ نام
حاکم ساڈاں دے یقین جو کوئی عادل ہو
ابابکر صدیق دا آہا اک فرزند
بیٹھا بے روزگار سا اوہ جو گھر وچہ
بھائی بی بی عائشہؓ دا ایہ سکا پچھان
ابابکر دا پتر ہے بھائی میرا جان
اسنوں کسے مکان توں جیلے اوہ لار
حاکم ودھ جا منگیا آکے پاس عثمان
ہے فرزند صدیق دا ہویا بے روزگار
لگے حاکم مصر توں کیتا اس معزول
محمد بن ابابکرؓ دا ڈاڈا تیجے دار
ہکو زبر عثمانؓ دا سا مروان شریر
اگلا حاکم مصر دا ہویا جو تکبیر
گوشے اندر بیٹھ کے اسنوں لکھے شتاب
ایہ حاکم ہے آیا کہ کے اپنا تان
جان آوے ایہہ مصر وچ کر اسنوں قتل تمام
سارا خط تیار کر آیا وچہ سرکار
دیکھے شتر سوار نوں کہندا ایہہ خناس
لیکے خط مروان دا ہویا اوہ روان
اس رستہ توں چھڈ کے ٹُریا شتر سوار
کہندا اسنوں پکڑ کے کیتے ٹُریا ہیں
لوکاں کہیا ہے توں ساڈاں حال سنا
منکر ہویا خط نہیں میرے پاس نہ سول
آخر خط مروان دا لوکاں ڈھب لبھا
پڑھ کے خط مروان دا ہویا آتش لال

اس تھیں اسیں بیزار ہاں مصری لوگ تمام
اگلا حاکم شرع دے اوپر ہڑے نہ کو
نام محمد اس دا صورت قدر بلند
مدت تھیں گھر اپنے بیٹھا ہویا زچ
گھبیا ایہہ پیغام سا بی بی دل عثمان
اوہ با جھوں روزگار دے ہویا بہت حیران
پچھے اس پیغام تھیں مصری جاندے آ
سن حضرت عثمان نے کیتا ایہہ فرمان
اس دے تائیں سد کے سونپی فی الحال اوہ کام
لکھیا اوسنوں مصر وچ ہن توں نہیں معزول
لیکے اوسنوں جان تے مصری اوہ لار
دشمن آل رسول دا آہا اوہ بے پیر
اس دا چاچا سکا سا ایہہ مروان شریر
خط طرفوں عثمان دے لکھا ادیں خراب
وچہ حکومت اساری راضی نہ عثمانؓ
ناہیں وتا اسنوں ایہہ حکومت کام
جیندا مہر عثمانؓ دی چوری نال مکار
نہیں نہ اگلی فوج وچہ ہو کے جاویں پاس
رلیا اگلی فوج توں دوجی منزل جان
لوکاں اسنوں ویکھیا جاندا وچہ اجاڑ
کہندا آہا مصر توں نال تاڑے ہیں
خط کسدا لے چلیا شہروں مصرے دا
کپڑا لتا اسدا چھولن سنے سول
محمد بن ابوبکر دے اگے دھریا جا
غصہ ہو کے خلق نوں آکھ سنایا حال

بیں یار عثمانؓ دا کیتا تاہ نقصان
مرکے حضرت عثمانؓ دی لئی حویلی گھیر
سنیاں حضرت علیؓ نے جدوں ایہ سارا حال
دروازے عثمانؓ دے دوناں جا بہہ
دروازے دے وچ جا بیٹھے حسن حسینؓ
محمد بن ابوبکر نوں سدے شاہ علیؓ
کیتا ہوسی کہ ایہ ساتھ تیرے مرداں
زم کیتا اوہ شاہ نے سچے سخن سنا
سنکے حضرت علیؓ تھیں گھر نوں اوہ گیا
وچ مدینے ہور بھی دشمن سسی عثمان
پچھوں محل عثمانؓ نوں جا دیون اوپاڑ
گھر اندر عثمانؓ سی پڑھدا پیا قرآن
سن بی بی عثمانؓ دی آئی جلدی دوڑ
پشت اوپر عثمانؓ دے ہتھ ہاہے اس جا
آخر اس جا ہو گیا اوہ امیر شہید
اس بی بی دی ہتھ بھی دو دوں وڈھے چار
قاتل ثابت ہویا نہ کوئی اوس جا
سی دوا گھڑیاں چودھویں روز جمعہ دا جان
وچ بقیع دفن سی ہویا بزرگ وار
معاویہ تد دوں امیر سا اندر ملک شام
حضرت بی بی عائشہؓ بھی سی خادم رسول
دشمن سے جو علیؓ دے وچ [illegible] جان
عثمانؓ نوں کہا یا شاہ علیؓ ہتھ قتل
ناں لے بی بی عائشہؓ لوکاں کہو سے حال
تیرے بھائی سنکے نے قتل کیتا عثمانؓ

اس کیوں مہر سے قتل دا کیتا ایہ سامان
بند کر کے دروازیاں تائیں رہیا شیر
حضرت حسن حسینؓ نوں سد کے فی الحال
وچ گھر عثمانؓ دے داخل کوئی نہ ہو
جگر رسول کریم دے دوناں نور العین
ساتھ محبت اسنوں لگا کہن دلی
کدی نہ تیرے قتل دا لکھے خط عثمانؓ
غصہ دل وچ اس دے رہیا نہ ذرا
گھر دے اندر اپنے بیٹھ رہیا اوہ جا
اوہ رل کے عثمانؓ دا لینے گھیر مکان
دھوتا لاں جا پئے اوپر اس سردار
بلوا کیہ عثمانؓ دے اوپر پئے آن
ہے سبھے ہوراں نہ دتا ایہ کیہا بے طور
ہک لیکے تیغ سی ماریا کھنڈا جلدا اٹھ
سر رخ ہویا [illegible] اوہ قرآن مجید
قرآن ہووے خون عثمانؓ دا خونی تھا مشہور پیا
بلیا خلقت عام دا آیا ہر ہر دار
ہویا جدوں شہید سی ایہ حضرت عثمان
[illegible] ریال دی کپڑوں اپیٹھ شمار
کروا شام دمشق دے اوپر [illegible] تمام
تد توں [illegible] نوں گھیا ہی مقبول
معاویہ نوں لوکاں بھی کہدے خط روان
لوکاں تیں مروایا کر کے مندے دل
حضرت علیؓ کروایا ایہ عثمانؓ دا حال
آکر تھیں قتل کرایا شاہ علیؓ مردان

دتا حضرت معاویہ ملک دمشق تے شام
ہوئے سپاہی معاویہ جا اندر طرف شام
صدق خلافت علیؓ دی پہلاں ساڈے چار
وقت علیؓ دے نہ کوئی فتح ہوئی ہے جا

آیا حضرت علیؓ نوں عرب عراق تمام
علیؓ مدینے آگیا کر کے فتح تمام
پھر شہادت پا گیا دنیا تھیں سردار
اندر جنگ معاویہ دتا ملک خدا

در بیان شہادت حضرت علی رضی اللہ تعالیٰ عنہ

باغی ہویا ہر دا ں اندر ملک عراق
فتح کیتا اس شہر نوں جا کے شاہ علیؓ
پھر جو شہر دی لٹ دی ہتھ کیتے آئی
عبدالرحمن لٹ کے آندی اک شمشیر
غصہ ہویا ویکھ کے اوس دل شیر خدا
تیرے ہتھوں مراں گا ساتھ ایسے تلوار
رو رو کہندا علیؓ نوں سن عبدالرحمن
ہرگز کریں نہ ویہ توں میں نوں قتل کیا
کہیا حضرت علیؓ نے ہے ایہ وچہ رضا
اوسے ویلے علیؓ نے کیتا ایہ فرمان
غرضی کہندا اٹھ کے تاں عبدالرحمن
رخصت دتی علیؓ نے ہویا ترت روان
کر آوازہ آکھدا اندر گلی گلی
وچہ اوہناں دے ویکھیا عورت اک کھڑی
عبدالرحمن اوہناں ویکھ ہویا بے ہوش
کھڑا ہویا ایہ اس جا عورت ویکھ نہیں
عبدالرحمن اس دے پچھے ہویا روان
دروازے تے آ کے ایہی ہویا کھڑا

چڑھیا حضرت علیؓ اوس ویلے کر اتفاق
جا اندر اوس شہر دے داخل ہویا علی
اگے شیر خدا دے حاضر کر کے لیا
شہر وچوں اس لٹ کے رکھی اگے شیر
نظر پئی تلوار نہیں پہچان رکھی آن
شک نہیں وچہ اس دے جا لئے رب غفار
توں جے کہندا ہتھ پھیر مت د علی مراں
پایا ایہ میرے ہتھ توں دونوں دیہ دڑھا
تینوں وچہ بہشت دے داخل کرن لے جا
خبر فتح دی لے کے گئے ہو گئے روان
میں کوفے لیا دساں تیرا ایہ فرمان
کوفے اندر فتح دی خبر سنائے آن
اوس شہر دے ہر دا ں پائی فتح علیؓ
نام قطامہ اس دا عورت جیہی پری
دل دے اندر اس دا عشق اٹھایا جوش
ویکھ توں اوہ اس دا گھر نیں وگ لکڑی
یا الہی [illegible] قتل ہم آن
کہیا قطامہ [illegible] کھڑا اس جا

عبدالرحمٰن اس تے کیتا عرض بیان
پاس تیرے ایہ عرض ہے تینوں پچھاں میں
رب بنی دیوا سنے مینوں دے جواب
کہیا قطامہ میں نہیں خاوند کیتا مول
عبدالرحمٰن اسنوں دتا ایہہ جواب
کہیا قطامہ تاں جے شرطاں کریں قبول
پہلاں دیویں مہر دا پنج ہزار دینار
تیجا حضرت علیؓ نوں قتل کریں توں جا
عبدالرحمٰن آکھدا دیواں درم دینار
میں بھی تیری رات دن خدمت کراں مدام
ہیں مبارک علیؓ دا ہتھ نہ آوے مول
جسم مبارک علی دا ہے فولاد مثال
سر میرا لے کٹ توں جے ہے کا درکار
کہے قطامہ اسنوں سن عبدالرحمٰن
جسم مبارک علی دا ہوندا موم مثال
وچ نمازے علی نوں پچھوں مارنگا
وچ لڑائی ہر دلاں میرا سکا بھرا
بدلے اس دے جا کے ماریں شاہ علیؓ
عبدالرحمٰن آکھدا ایہہ بھی کراں ادا
گذرے دو تن روز جاں کر کے اوہ علیؓ
کہندا کوفے جا کے رہساں کتنے روز
کراں علاج معالجہ کوفے اندر چار
عبدالرحمٰن اس تھئیں کر کے قول قرار
لونڈی اک خرید کے دتی اسنوں جان
شاہ علیؓ کجھ رات لے جاندے مسجد دا

بندہ تیرے حسن دا ہویا ہاں میں جان
تیرا خاوند کون ہے یا بے خاوند ہیں
صورت تیری دیکھ کے میں ہویا بیتاب
ہن تائیں میں کسیوں کیتا نہیں قبول
جے ہے خواہش خصم دی مینوں کریں شتاب
تاں میں وچ نکاح دے دیر نہ کرساں بھل
دوجا لونڈی دیہ توں مینوں خدمتگار
جلدی کراں نکاح میں جے ایہ کریں ادا
لونڈی اک خرید کے دیواں خدمتگار
جو کہیا توں مہر دا اول دیواں دام
ہے اوہ شیر خدا جیدا اللہ دا مقبول
اس دنیاں برابری میری کدوں مجال
شاہ علیؓ نوں مارنا ہے ایہ مشکل کار
سنیاں وچ نماز دے شاہ علی مردان
وچ نمازے اسدا مارن نہیں محال
تینوں اس دے قتل دا آکھ سنایا ڈھنگ
ماریا ہیگا شاہ نے اس دے تائیں جا
کد ایہ کم نکاح دے جے تیں خواہش ہی
تیرے اتوں اپنی کرساں جان فدا
کوفے دیوں آیا رب دا خاص ولی
جو زخمی ہو وچ جنگ دے ہوئے ہین لسوڑ
منزل منزل کوچ کر آیا شیر خدا
ادا کیتا سب مہر دا پنج ہزار دینار
شاہ علیؓ دے قتل دا کیتا پکا بیان
جا کے وچ مسیت دے کردے یاد خدا

عبدالرحمن رات نوں لگی وچہ پا تلوار
شاہ علی کجھ رات سے آئے مسجد دوار
جیدوں دوگانہ وضو دا لگے کرن ادا
سجدے اندر جاں گیا شاہ علی کرار
نعرہ کیتا علی نے خلقت ہم ہما
خون وگے وچہ مسجد دے تڑفے شیر خدا
ویکھ عبدالرحمان نوں لوکاں پھڑ لیا
خلقت ہوئی جمع سی مسجد اندر عام
شاہ علی حسین نوں لاوے سینے نال
نالے حسن حسین نوں کہندے ایہ کلام
اس جگہ دے وچہ نہ کریو نہیں آرام
طرف مدینے جائیو جلدی صاحب دین
ایہ وصیت آکھ کے ہویا علی شہید
دسویں ماہ رمضان دی ہویا شہید علی
ماتم حضرت علیؓ دا لشکر کرے تمام
روندے ڈھائیں مار کے حضرت پاک امام
جگہ حضرت علی دی بیٹھا حسن امام
خبر شہادت علی دی جاں ہوئی وچہ شام
فاتحہ آکھن معاویہ پڑھیا شامیاں جان
رخصت ہو کے حسن تھیں پھر گیا دل شام
چھ مہینے حسن نے سر تے دھریا تاج
لکھ کے خط سدایا حضرت معاویہ نوں
اوپر حکم رسول ﷺ دے امت دا کردا کام
آکھ سنا دے معاویہ اگے حسنؓ امام
ملک تمامی تسانوں دے گا اے سردار

جا ستا وچہ مسجد دے آیا جدوں قرار
کر کے وضو مسیت دے اندر آئے چل
دھو تلوار محراب دے نیڑے اوہ گیا
عبدالرحمن چپکے چا ماری تلوار
دوڑی طرف مسیت دی اندر وڑدے جا
مار تلوار کیندا کھڑا آہا ہک جا
شاہ علیؓ نے ویکھ کے زناں رت چھڈیا
روون لگے ویکھ کے حسن حسینؑ امام
روندے حسن حسین بھی ہو گئے بےحال
کوفہ وچہ جہان دے ہیگا نکے حرام
لائق نہ اعتبار دی جو ایہ کہیا کلام
کوفہ لائق رہن دی ہرگز مول نہیں
سبھی اصحاب رسول دا خالی قدر مزید
اندر نجف پہاڑ دے قبرا نہاندی آہی
روندے حسن حسینؑ نوں آوے نہ آرام
طرف مدینے آوندے لشکر سنے تمام
منبر اوپر نبی دے کردا وعظ کلام
سن کے حضرت معاویہ ہویا بے آرام
اگے حضرت حسن دے پھر کسے نہ مول قرار
دل اندر غم علی دے کردا اوہے دوام
سونپ دتا کیہہ معاویہ تائیں سارا راج
کہندا اساں ملک دے لئیں حکومت نوں
کھاون پیون اساندی رکھیں خبر مدام
صدقہ حضرت علی دا میرا ملک تمام
لے لئیں شام دمشق بھی جیہڑے ہووے درکار

کہیا حضرت حسنؓ نے ہیں راضی ہاں جہان — اندر عرب عراق دے کرتی حکم روان

آخر آپس وچ صلح کیتی شاہ حسن نے تاج — معاویہ دے سر رکھیا سارے سونپے کاج

حضرت ہوئے معاویہ جاندا طرف شام — حضرت حسینؓ جیہاں آدمی دکھے خبر مدام

اگے حضرت حسنؓ دے آوے ہر ہر سال — مال حقیقت ملک دے آندے چال

اوہ پر حضرت معاویہ راضی رہن امام — اوہ بھی اندر خدمت رہندا صبح و شام

کم کریے اوہ معاویہ جس وچ انہاں رضا — راضی اوہ پر معاویہ رہن امام سدا

کہندا حضرت معاویہ اندر ہر ہر سال — نے توں سارے ملک توں جو ہوویں خوشحال

حضرت پیار سے ملک دی کیتی حکومت پھیر — دیواں شام دمشق بھی ہرگز کراں نہ دیر

معاویہ کیتی حسن نوں ... حضرت حسنؓ امام — اساں حکومت ملک دی کیتی تیرے نام

ساڈی طرف معاویہ کرتوں حکم روان — اسیں عبادت ربدی کرساں وچ مکان

حکم ہویا معاویہ اندر عرب شام — کہندا ہتھیں اپنے حضرت حسن امامؓ

در بیان شہادت امام حسن رضی اللہ عنہ

معاویہ دا پتر سی اوس دا نام یزید — دشمن آل رسول دا آہا وڈا پلید

دل اوہدے وچ یزید نے کیتا ایہہ دھیان — زندہ میرا باپ ہے جدتک وچ جہان

ملک حکومت اساڈی تابع رہے مدام — اک اتھے پچھے ملک دا مالک حسنؓ امام

تابع ہوئی حسن دے عرب عراق تمام — میرا وچ بہانڑے کوئی نہ لیسی نام

کسے بہانے مار یئے اول حسن امام — پچھوں شاہ حسینؓ نوں چاکراں قتل تمام

تاں ہی پچھوں باپ دے رہاں شاہ قدیم — ساتھ رلائے باپ دے کجھ وزیر ندیم

وچ مدینے شہر دے حاکم جیہڑا اسا — انہدی طرف یزید نے بھیجیا خط لکھا

حضرت حسن امام نوں کسے بہانے مار — دیواں گا انعام ہیں نہیندوں باجھ شمار

اس حاکم نے منیاں جو کجھ کہیا یزید — دین گوایا اپنا اس دا ہویا مرید

زہر کھلائی حسن نوں کر کے مکر دغا — پیون دا لے حسن دے پانی اندر پا

حضرت حسن امام نے جان اوہ پیتا آب — اوسے ویلے اوس دا ہویا جگر کباب

ہردم کردا ظلم ہے عدل نہ کردا مول ۔ بیعت ہرگز لعنتی دی کیونکر کراں قبول
ڈٹھا زور یزید دا حضرت شاہ حسین ۔ چھڈ مدینہ آیا مکے نور العین !!
مکی شاہ حسین دا کردے ادب تمام ۔ ہوئی خبر جہان وچ مکے گیا امام

در بیان شہادت امام مسلم رضی اللہ عنہ

جاں ایہ سنیا کوفیاں عرضی لکھی شتاب ۔ طرف امام حسین دی کر کے بہت آداب
توں کیوں کیوں گیا ہیں وچ مدینے چل ۔ کیوں نہ آندا قدم تہیں حضرت کوفے ول
کوفے دیاں آنوں ہن بھی کریں نہ دیر ۔ دشمن تیرے گھیر کے قتل کراں کر زیر
سنیاں ہے جو ملک دا دعوی کیتے یزید ۔ ملک نہ اس دے باپ نے آہا لیا خرید
کوفیاں دے خط نوں پڑھیا جدوں اٹھا ۔ مسلم کوفے گھلیا آہا اوہ بھرا
ایہ خلیفہ اپنا گھلیا شاہ حسین ۔ بیعت کیتی کوفیاں اگے اس دے ہین
کوفیاں تابیں ویکھ کے مسلم لکھے سوار ۔ طرف امام حسین دی کر کے ادب پیار
کوفی ہوئے تابع کوفے آئے امام ۔ مینوں تیرے ملن دا رہندا شوق مدام
جاں مسلم دا لکھیا آیا پاس حسین ۔ ٹریا سنے قبیلاں مول نہ کیتی چین
کوفے دی ایہ خبر جاں سنی یزید مکار ۔ ہوئے شاہ حسین دے کوفی تابعدار
عبداللہ پت زیاد دا مصر لوچہ امیر ۔ فوج سنے اوہ گھلیا کوفے طرف شریر
دشمن آل رسول دا آہا ایہ حرام ۔ کوفیاں دا جو حال سا سنیاں اس تمام
کوفے اندر آیا جدم ایہ پلید ۔ مسلم تائیں پکڑ کے کردا جلد شہید
زور جو پیا یزید دا کوفی ہوئے مرید ۔ ہوئی شہید بہشت نوں مسلم گیا سعید
ہور مسلم دے ساتھ سی نکے دو فرزند ۔ مکے دیوں رات نوں ٹردے قدر بلند

دوہاں راتیں پکڑ دا حارث جا حرام
اوپر آب فرات دے کیتے قتل امام
سا اک باراں برس دا دوجا سا دس سال
پاک شہادت پا گئے اوہ مسلم دے لعل

دربیان شہادت حضرت امام حسین رضی اللہ عنہ

لکھیا مسلم شاہ جو آہا طرف جناب
کہیا بہترا مکیاں کوفے ول نہ جاو
مڑیا شاہ حسین نہ آیا کوفے ول
کوچ کیتا جاں رات نوں بھل گئے اوہ راہ
کوفے اندر خبر جاں جیدم سنی شریر
قائم کیتی اوس نے فوج اوپر دریا
پانی آپ فرات دا کردا بند شریر
آخر ساتھ امام دے کردا جنگ پلید
پت بھتیجے ہور سبھے بھائی ساتھ امام
رہیا نہ باجھ امام دے کوئی یار بھرا
حملہ کر کے جا پیا اوہ فوج یزید
لشکر سب یزید دا کیتا بار قتال
باراں نیزے برچھیاں سارے نافرمان
زخمی ہو کے ڈگ پیا اوپر زمین امام
جاں تاں شاہ حسین نے ہویا وقت نماز
سجدے وچ حسین نوں کیتا شمر شہید
ہوئے سورج چند بھی دوویں زرد سیاہ
دسویں ماہ محرم دی روز جمعہ دا جان
سی ستونجا برس دی عمر امام حسین
لئے رخصت امام دے پچھولے قوم شقی
حوراں تائیں لے گئے طرف دمشق پلید
خبر ہوئی اک وچ ملک دے ہویا امام شہید

اوہ خط پڑھ کے ٹر پیا کوفے ول شتاب
اوہ پہلاں اقرار کر پچھوں کرن دغا
جاں دو منزل رہ گیا اگے باجھ خلل
آ وڑیا وچ کربلا دین دنی دا شاہ
پنج ہزار سوار لے آیا دوڑ عمیر
نال کوئی شاہ حسین نوں پانی دیکھیا
چونکی گرد امام دے کردا اٹھی عمیر
ہوئے یار امام دے وارو وار شہید
وارو وار بہشت نوں جاندے اوہ تمام
ہتھ اندر تلوار لے ٹریا شیر خدا
مارے بہتے خارجی لشکر بیچ پلید
آخر فوج یزید نے گھیر امام لیا
اوپر جسم امام دے ہویا خون روان
ڈٹھے شاہ حسین نقلیں جاندے نس حرام
ساتھ شمیر بیٹھ کے لگا کرن شتاب
لرزہ پیا زمین نوں کنبے عرش مجید
ماتم کرن امام دا تارے سورج ماہ
ہو شہید بہشت نوں ہویا جدوں روان
ہویا جدوں شہید سا اوہ سرور ثقلین
حرم امام حسین دے کیتے قید سبھی
پا گئے حرم امام دے اندر قید پلید
کیتا اندر کربلا ہے ایہہ ظلم یزید

ہوئی مدینہ خبر جاں کہندے لوگ سعید
اسیں یزید پلید دا حکم نہ مناں ہول
باغی ہوئے جد تھیں سارے کیا اتفاق
شکل نکھیا تد ول یزید حرام
فوج مدینے جا پئی کر کے ڈاڈی دھوم
لوگ مدینے شہر دے کردے آہے جنگ
قتل مدینہ ہویا خون وگے دریا
ستر ہزار اصحاب دی ہوئی شہید اولاد
حفصہ تے ہور عائشہ زندہ سی تد جان
اوہ فوج یزید دے لعنت کرے خدا
مکی اگے ربا دسے سارے کرن دعا
اجراں توں اک شام آئی خبر سعید
اندر ادھے مرض دے دوزخ طرف گیا
بعضے کہن سنداس وچہ موہیا اوہ حرام
دشمن آل رسول دا ہویا حال بیان
اکٹھ جیئے سال تیں کیتا راج تمام
ملک حکومت وچہ اوہ ہویا سی مغرور
ہور نہیں میں لکھنا اس دے حق ورا
ہر دم میرے طرف تھیں لکھ سلام درود
اوہ بھی کریں قبول توں جو میں کیتاں دعا
بنیا خود دیندار رزق ہیں تیں خود بخشی جان
میرے دل دے وچہ توں درود دلویں سوز
دل دے اندر عشق دا کر توں ذکر عطا
نال تھیں ننگ ناموس نوں دلویں اگ لگا
اوسے میرے جسم دے جو ہے قید پلید

دشمن آل رسولؐ دا ہے گا دلوں یزید
کیتی آل رسولؐ دی اتے کیوں مقتول
ظاہر انہاں یزید تھیں کیتا جا نفاق
کہیا مدینے شہر نوں جا کر قتل عام
ہویا جنگ مقابلہ کردے شامی روم
آخر ہکدن جا وڑے اندر شہر لشکر
روضے وچہ رسولؐ دے گھوڑے بنھ جائے
آہا شہر رسولؐ دا کر دتا برباد
دوہاں اتوں چا دراں لاہن بے ایمان
گھیر یا مکے شہر نوں وچہ امان خدا
رکھیں مکے شہر نوں وچہ امان خدا
ہویا ذات الجنب تھیں بہت لاچار یزید
رکھیا مکے شہر نوں وچہ امان خدا
لکھیا عبدالحق جو ہے اوہ طول کلام
کیتی آل رسولؐ دی اوہ وڈی شان
عمر چالی سال دی دوزخ گیا حرام
رحمت دے دریا نوں کیتا اوہ ورد
آپے مدد دیویں اوہ دوز جند اس
اوپر آل رسولؐ دے دائم بھیج درود
توں رحمٰن رحیم ہیں ہر دم کریں عطا
اول رزق کھلائے کے نہ کریں حیران
ہر ہر رگ دے وچہ عشق دا شعلہ ہووے فروز
جو بنیا دی حب ہے ساری اوہ بے گواہ
باہجھوں تیرے عشق دے نہ کجھ رہے بقا
دور کریں اوہ جسم تھیں میرے رب مجید

باجھوں نازل ہوندے جذبہ رحمت خدا
دل میرے توں لطف تھیں کر توں تشنہ جدا
پاس تیرے کجھ نہیں دا گھاٹا ناہیں مولیا
لائق ہوندے حق دے جس دم ہو گیا
ہر دم اوکھوں جذب ہے تینوں انہیں قوتا
لائق قرب نہ ہوں ہاں میں ناقص ناداں
جے دل اندر حق دا نور نہ چمکے غیبا
عیب تیرے وچ ہے اوہ دل کر اوہ دور
ہووے صاحب حسن جو ہووے ہوندے خوش خو
رلدا صاحب حسن تھیں جیہنوں حسن جمال
لائق مجلس شہ دے جیہنوں ناہیں مول
کر توں پہلاں آپ نوں لائق صحبت یار
حسن تیرا جاں شاہ دے لائق ہویا ناہ
دل دے اندر اپنے رکھیں ایہہ خیال
ہووے تیرے نفس جیہا ظالم غرور ربا
اس راہ اندر آپ نوں جے توں کریں فنا
پہلاں توں خود آپ نوں صاف بنا حسین
ساتھ عنایت اپنی کردا رب بیان
اسم عظیم توں آپ نوں اول صاف بنا
جان اتھے ہو رہیا لوڑیں کر توں جان نثار
ایہہ تیری کشتی جان ہے جیکر ہووے ہزار
پل دے اوتھے اپنا نال بنا مکان
اوہ پار اس دریا دے موج آوندے جد دم
پل تے گھر بنانا ایہہ کم ہے بے سود
جیکر تینوں عقل ہے اوہ مکان بنا

توبہ دی زنجیر ایہہ ہوسی نہ جدا
ظاہر ہوویں شاہ دے تھیں جد ایس کار شناس
پر اس کار نوں پایا ہے مرد ہووے مقبول
آپ تینوں بنا دسی اپنے طرف خدا
اور پا استغفار دے پیرا ایہہ ہے سو قوت
اس کار نوں ہے سٹیا جیہنوں دور رسیاں
تاں دل اندر جان توں ہے جیہڑے چھپ عیبا
آپے جلوہ باری تاں پھر حق دا نور
اوہ اندر پر مشکل دے نال شوق حوالہ ہو
کر دے اپنے روح نوں روشن بدر مثال
مشکل ہے پھر ہو وی جگہ اوہ حصول
آپے خواہش وصل دی پھر کرے دلدار
ہے افسوس جو آپ نوں ہو کے رد رہیا
مجلس اندر شاہ دی جا لبھاں خوشحالی
لائق قرب شیطان ہیں ناہیں فضل خدا
افضل ایہہ فنا ہے پاسوں چھنڈ بقا
تاں پھر دوست جانسی تینوں رب ربا
ان اللہ یحب المحسنین آیا وچ قرآن
جو کجھ وچ زندگی دے سارا دیہہ گرا
خون دلے تھیں اپنے کر توں اشک گلنار
فدا کریں آس یار دے اوہ ہے درکار
ہیں اس تیرے عقل کچی ہاں وچ فکر حیران
قائم ہوں نہ رہسی کا ہو گیا فنا عدم
موج جیکر آن آسی ہوسی اوہ نابود
ہووے جس مکان نوں دائم خاص بنا

توں غافل ہیں اس تھیں اوہ جو قبر مکان
وچ دنیا اسدے ہر دم رکھ دھیان

جس تھیں تیرے قبر دے اندر ہووے نور
اوہو کم بنا توں چھڈیں حسد غرور

آخر دی ایہ خبر ہے پہلی منزل جان
تنگ شدید بعید ہے ہور سیاہ مکان

اوہ جگہ ہے خوف دی جتھے یار نہ کو
زن فرزند نہ ہوسی رات سیاہی ہو

قبر جیہا کوئی دوسرا مشکل نہ مکان
غافل ہو نہ ایتھیں ہر دم رکھ دھیان

رہنا دنیا وچ ہے تھوڑے روز بقا
فانی لذت ویکھ کے اوہ کیوں بھل گیا

بھلے اوپر اپنے سختی رنج فزون
ناں مادر دے شکم تھیں ہویا جان زبون

غافل خلقت آکھدی پیدا ہویا پسر
باطن اندر دوسری حالت رکھ نظر

دنیا مادر حاملہ ہوئے گئی تد یار
پیدائش دے روز تھیں پھڑیا حمل قرار

ہے دنیا دے حمل مدت جان دراز
جس وچ کردا کم ہیں بدلے نیک نیاز

اس عمر نوں جان توں ہے میعاد حمل
ہے دروازہ اسدا آوے جدوں اجل

دنیا تھیں جس روز توں ہوویں آپ فناہ
اس دن پیدا ہوسیں اندر ملک بقا

جسدم تیرے بدن تھیں ہووے روح روان
تاں دنیا دے شکم تھیں پیدا ہویا جان

بدن تیرا ہے روح دا جھوڑا جان بھرا
وقت نزع دے روح تھیں ہوندا جان جدا

ایہ لطافت جسم دی جدا ہوئے جان روح
خاک نمانی رہ گئی زمین اوپر مجروح

عالم غیبی وچ جان داخل ہویا روح
ظاہر ہویا اسدا جو سا حسن فتوح

روشن روحاں جا یکے جمع ہوون یکجا
جو روحاں بدرنگ ہیں ہوون دوجیدا

نیکاں اندر نیک ہے داخل جاندے ہو
بد رنگاں وچ جاوندے جو ہیں گے بدخو

باہجوں نیک اعمال دے کامل صدق یقین
اندر اس جہاندے ہرگز کم نہیں

مناجات مصنف

یارب میرے جسم تھیں دور کریں سب غم
وچوں میرے دور کر جو ہے قید جسم

ذرہ میرے جسم وچ دوئی مول نہ رہے
دوئی جاوے جسم تھیں تن تنہا رہے

جتھیں ہوویں جدا تُوں اوہ تنہائی ناہ
اوہ جدائی بخشنوں نالے ہور انشاہ
بدکاری تے خبث بھی ہور بہت اشرار
دنیا بڈھی رن ہے جانے مکر فریب
جاں تُوں ویکھیں اسنوں عورت ایہ جوان
جے عاقل ہیں اس دے وچ فریب نہ آ
اس دنیا ہیں جان تُوں رکھ نہیں دلدار
ویکھ سکندر طرف تُوں نے افراسیاب
کیخسرو کس طرف ہے کتھے ہے فرعون
اکثر دنیا دار ہیں غفلت اندر مست
اس پوچن تھیں مال تھیں اے مومن با خبر
خلقت تلبوں آکھدے ہے ایہ مرد خدا
تو آخر دے راہ دا دنیا نوں کل جان
اس پل دے تُوں ویکھ کے جو ہیں نقش نگار
پل نے رہنے والیاں رہے ہمیشہ غم
اس دنیا نوں جان تُوں ہے ناپاک سرا
نانی دادی اپنے دادا ناؤں پدر
ہتھیں کیتا دفن ہے سبھناں نوں تیں آپ
وچ اندھیری رات دے بیٹھے کم بے جا
فجر نتری ہے ہو گئی روشن دانگوں روز
سنتوں جاگے شوق تھیں پاک قرآن حدیث
دل تیرے وچ گذر دے جو ہیں برے خیال
بدخطرے تھیں اپنے دل نوں رکھ بچا
ایہ وقعہ شیطان دی ہے لاحول پسر
جد ہے کلمہ پنجواں کیمیا اسنوں جان

اوہ تنہائی جتھیں اوپر نند دھر نستاہ
جو دوئی دا حریف ہے کر ہے دل ذرا
نکرا تے ہور قند بھی آں وچ با تہیر شمار
منہ نوں سو سو طرح تھیں دیوے ہر ہم زیب
وچ طالب نوں اس دے ہور نہ کریں دھیان
اس دے نکے ہو چھیں گیا لگا نہ پت
اس پل اندر آ ٹکے پکڑ نہ مول قرار
ہور کھڑے جمشید ہے ناہیں جام شراب
غرق ہویا قارون بھی کر کے طلب زبون
بد ہیں گھر یہود تھیں جو ہیں مال پرست
کریں نہ مہر دے انگ نوں ظاہر دی پرہیز
چھڈ گیا تُوں نزلاں جوسی راہ صدق
سنبھل کے رکھ قدم تُوں نہ ہوئیں حیران
احمق ہو کے احمقا ہویوں آپ خوار
اس پل تھیں تُوں احمقا جلد اٹھا قدم
رہن مسافراں دے اندر ہر ہر جا
یار عزیز برادری دختر ہور پسر
اکھیں اجے نہ کھلیاں ہے وچ غفلت خواب
فجر ہوئی وچ روشنی ہوئی تا شب ذرا
نوں غفلت دی خواب دے وچ نہ ڈال پیا ہوہر
خبث گدائی باطنی ہو دل دا خبیث
ایہ شیطانی دم ہے ہیں لگے جان محال
ہر دم تُوں لاحول پڑھ خاک شیطان سر پا
توں کلمہ تمجید دا ذکر ہمیشہ کر
شرک اتے کفر دی ہے ایہ دفع سبان

نیجا کلمہ یاد کر معنے لفظاں جان
اندر ہر ہر لفظ دے کرتوں غور دھیان

اس کلمے دے ذکر تھیں پاک ہوندی اے روح
دل تیرے نوں اسنتھیں ہوسی بہت فتوح

ہوسی وچ جے کلمیاں تینوں جاں سرور
ہوندا اسدے ذکر تھیں دلنوں جان فتور

دوجے کلمیوں ہوندا اشک دے دا دور
جو سینہ دی لوح دے اوپر ہون فتور

ہوندا چوتھے کلمیوں دل وچہ یقین
ہوندے اس مکان دے اندر حصن حصین

جے توں کلمہ چھواں پڑھدا رہیں اخی
کفر شرک دی اس جا گمدان ہوگ جدی

نیجا کلمہ جے پڑھیں دل تھیں اہل یقین
اندر تیرے حق دے حصن حصین

بار خدایا قادرا توں ہیں باجھ نشانہ
کرتوں میرے حال تے رحمت دا دربانہ

ہوئے اوپر جوش دے رحمت دا دریا
کافر نوں سو بیس دے عارف دیں بنا

توں کردا سرسبز ہیں باغ اتے بستان
اوپر ساری خلق دے تیرا ہے احسان

کن اکھیں تے عقل ہے دتا ذہن ذکا
ایہو ہیں آپ احسان تھیں کیتا سب عطا

چشم بصیرت جس دی کھل گئی اس جا
اوہ جانے اس رمز نوں آوے بہت مزا

ہووے میرے وانگ جو دنیا دا پا بند
اوہ کی جانے رمز نوں خود ہی وچہ کمند

میرے وانگوں اوہ بھی بھل گیا ہے راہ
ہر ہر دم وچہ اسنتھیں ہوون بہت گناہ

اگے ہیں حالت اپنی آکھاں کر تقدم
لکھیا اندر مثنوی جیوں مولانا روم

اوہ مبارک شخص ہے جو کوئی کرے کلام
حالت آکھی اپنی لے غیراں دا نام

ختم شد

ہر قسم کی کتب ملنے کا پتہ

شیخ غلام حسین اینڈ سنز تاجران کتب کشمیری بازار لاہور

القرآن الحکیم مترجم مع حواشی

مفسر اعظم مولانا احمد علی صاحب امرتسری

تفسیر لوامع القرآن پڑھے لکھے سنجیدہ طبقہ اور عمل پسند حضرات کے لیے بیش بہا اور نایاب تفسیر ہے۔ اس میں ہر لفظ کا ترجمہ اور اتنی خوبصورت شگفتہ سلیس اردو میں تفسیر دی گئی ہے کہ قاری داد دیئے بغیر نہیں رہ سکتا۔ بڑی قدیم تفاسیر کا نچوڑ ہے اور تفسیر فخر رازی، درمنثور، ابن جریر، بیان القرآن، صافی، مجمع البیان، آثار الرجال، صحاح ستہ، بخاری، مسلم، نسائی، ترمذی، ابن ماجہ، موطا، مالک، مشکوٰۃ شریف، مسند احمد حنبل رح، کافی، تہذیب الاحکام، استبصار، ابن کثیر، بلوغ المرام جیسی کتب کے حوالوں سے مزین ہے۔ آپ کے لئے دعوت فکر و عمل ہے۔ فوراً طلب کریں۔ ہدیہ قسم اول بیس روپے، قسم دوم پندرہ روپے۔

تفسیر قادری تفسیر حسینی

فخر قوم فخر العلماء مولانا فخر الدین صاحب

گدی نشین بیان یعنی ترجمہ تفسیر قرآن با ترجمہ تحت لفظی اردو شگفتہ سلیس زبان با فوائد عوائد حصہ روایات صحیحہ کا پیرا [illegible] اعلیٰ ترجمہ اردو تفسیر حسینی تفسیر قادری۔

منفرد ہے ذیل الفاظ نے پرکشش اور دلفریب تفسیر کی روح بیان کر دی ہے۔ دنیا بھر میں مستند اور قدیم تر عظیم تفسیریں [illegible] دنیا بہرہ ور اور فیض یاب ہو رہی ہے۔ قیمت قسم اول بیس روپے، قسم دوم پندرہ روپے

علاوہ محصول ڈاک

تفسیر بیان القرآن کامل

مولانا اشرف علی صاحب تھانوی رح

مولانا اشرف علی صاحب تھانوی رح کی بے مثل تفسیر ہم نے عکسی دو رنگہ تیار کی ہے انتہائی خوبصورت بلاکوں کی طباعت دو رنگوں میں کی گئی ہے۔ عربی متن کے نیچے سبز گراونڈ دی گئی ہے اور تین اطراف پر تفسیر دی گئی ہے۔ ہدیہ صرف چھ جلد دو جلد [illegible] تیس روپیہ

علاوہ محصول ڈاک

تفسیر موضح القرآن کامل

شاہ عبد القادر صاحب محدث دہلوی کی بیش بہا اور بلند پایہ بے مثال تالیف جس کو تمام مفسرین کے استفادہ اور کتاب اللہ کا مرتبہ حاصل ہے متن کے ساتھ [illegible] حاشیہ اور تاریخی حوالہ [illegible] مضبوط جلد قیمت [illegible] دس روپے۔

علاوہ محصول ڈاک

پتہ:- شیخ غلام حسین اینڈ سنز تاجران کتب کشمیری بازار لاہور

ہمارا پنجابی سرمایہ

کتاب	قیمت	کتاب	قیمت	کتاب	قیمت
مدینے دا تحفہ حصہ اول	۲/-	وفات نامہ خادم	-/۷۵	نعت نور محمد	-/۵۰
" " دوئم	۲/-	" " بوٹا	-/۷۵	میلاد گوہر	-/۷۵
خطبات خادم	۱/۵۰	" " نورد	-/۲۰	میلاد رحمت الرحیم	-/۷۵
خطبات دلپذیر	۲/۵۰	وفات عشق خادم	-/۶۲	میلاد زینت	-/۷۵
خطبات قادری	۵/-	سیف الملوک معہ بدیع الجمال میاں محمد	۳/۵۰	میلاد اکبر	۱/۲۵
خطبات مسلم	-/۵۰	بدیع الجمال	-/۷۵	ابر بہار	۱/-
خطبات عرشی (اردو)	۳/۵۰	سیف الملوک لطف علی	-/۷۵	" رحمت	۱/-
احوال الآخرت خادم حسین	۱/۵۰	زندگی بلاس	۱/۲۵	" کرم	۱/-
" " حافظ محمد	۲/۵۰	فناہ دا مکان	-/۶۲	" جمال	۱/-
" " دل پذیر	۲/-	گوپی چند کالیداس	۱/۲۵	" باراں	۱/-
قصص المحسنین منظور "	۵/-	عالی چوہڑ حصہ اول	۲/-	" پاکستان	-/۵۰
" " دلپذیر	۶/۵۰	" " سوئم چہارم پنجم	۳/-	" نور	۱/۵۰
" " غلام رسول	۲/-	" " کامل پانچ حصے	۵/-	" محبت	۱/-
" " عبد الستار	۵/-	پورن کالیداس	۱/۲۵	اسلام کا چاند	-/۲۵
اکرام محمدی "	۴/۵۰	جنگ حامد	۱/۵۰	پیغام مجاہد	-/۲۵
مجموعہ عبد الستار "	۲/۵۰	جنگ نامہ حلیمہ	-/۳۷	ظہور ہدایت	-/۷۵
گلشن رنگیلا حصہ اول تا ہفتم فی	۱/۵۰	" حضرت علیؓ	-/۱۳	معراج نامہ اردو خط	-/۶۲
چمن رنگیلا	۱/۵۰	" " " (اردو)	-/۷۵	" " عربی خط	-/۶۲
کلام رنگیلا	-/۵۰	" امام حسین	-/۳۷	شاہ نامہ کربلا دائم	۱/۲۵
جھگڑا زمین و فلک رنگیلا	-/۲۵	" نامہ	-/۱۳	یوسف زلیخا "	۲/۵۰
قصیدہ روحی	-/۶۲	" امام قاسم	-/۱۳	کمبل پوش "	۲/۵۰
" غوثیہ	-/۱۹	" زین العرب	-/۷۵	سوہنی "	۲/۵۰
ختم شریف غوثیہ	-/۵۰	" زیتون	-/۷۵	پنج دریا "	۲/۵۰

ہماری مذہبی مطبوعات

کیمیائے سعادت — امام غزالیؒ

امام غزالیؒ فلسفہ اخلاق فقہ تصوف اور عقلیات کے بہت بڑے اور جلیل القدر عالم گزرے ہیں۔ تاریخ انسانی نے مشرق و مغرب میں ان کے پایہ کا ابھی تک ایک بھی فلاسفر (مفکر اعظم) پیدا نہیں کیا۔ یورپ میں امام غزالیؒ کی تصانیف کو انتہائی قدر و منزلت سے دیکھا جاتا ہے اور ان کی تمام کتابیں یورپ کے کتب خانوں میں محفوظ ہیں۔ ان تصانیف میں کیمیائے سعادت انفرادیت کی حامل ہے جس میں اجتہاد اور آزادی رائے کے زیر اثر اسلامی فلسفہ کو عقلی استدلال اور دنیا کے خیال نقطہ فہم و ادراک کے مطابق جانچا ہے۔ سنجیدہ اور پڑھے لکھے طبقے کے لئے دعوت مکمل قیمت دس روپے بہترین لکھائی چھپائی۔ علاوہ محصولڈاک۔

تحفہ دستگیر ترجمہ غنیۃ الطالبین

غوث الاعظم کی لازوال تصنیف جس میں آپ نے اسلام کی پہچان ہر رنگ میں دی ہے اور اسلامیات پر مکمل روشنی ڈالی ہے اور ہر نقطہ پر بحث کی گئی ہے اور تمام

پتہ:- شیخ غلام حسین اینڈ سنز

کے نزدیک یہ اردو ترجمہ صحیح ترین ہے اور اس ترجمہ کی اہمیت ان کے نزدیک بہت زیادہ ہے۔ ترجمہ ڈاکٹر اے آر قریشی اور ارمان سرحدی مرحوم نے کیا ہے۔ ہدیہ صرف نو روپے علاوہ محصولڈاک

مکمل مدلل مجموعی بہشتی زیور کلاں

مولانا اشرف علی صاحب تھانوی

حکیم الامت حضرت مولانا اشرف علی تھانویؒ موجودہ زمانے کے علما اور مفسرین میں بڑی ممتاز حیثیت کے مالک ہیں۔ موجودہ عہد کے تمام علما ان کی بزرگی اور بے مثال تبحر علمی کے قائل ہیں اور مولانا صاحب کی تصنیفات بھی آپ ہی کی طرح ممتاز اور نادر ہیں۔ سب سے مشہور کتاب بہشتی زیور مکمل اصلی ہے حضرت مولانا نے خواتین اور گھریلو مسائل کے حل کیلئے تصنیف کی تھی ہر گھر میں اس کتاب کا ہونا لازمی ہے فوراً اپنی بچیوں کیلئے طلب فرمائیں۔ یہ ان تمام مسائل کا حل ہے جو انہیں دوسرے گھر میں جانے کے بعد الجھنوں سے بچا سکیں گے۔ حضرت تھانوی نے تمام ضروری مسائل کو عام فہم اردو زبان میں یکجا کر کے کوزہ میں دریا بند کر دیا ہے عکسی قیمت اول ۱۵/- دوم ۱۰/- سوم ۶/- روپے

جہان کتب کشمیری بازار لاہور

مصر کا اصلی سلیمانی جادو

آپ کی نظر سے آج تک اس معیار کی کتاب نہ گزری ہو گی، دنیا جہان کو تسخیر کرنے کے لئے اس کتاب سے زیادہ آپ کی رہبری نہ ہو سکے گی آزمائش شرط ہے سلیمانی ٹوپی بغیر کسی مشکل کے حاضر اور لوگوں کی نظر سے غائب ہو کر من مانی کریں۔ محبت کے بادل کے پیسے فرزدہ جیات محبوب قدموں میں، مقدمہ میں جیت، عملیات وظائف جنتر منتر اور تعویذات سے مزین۔ قیمت صرف ۲/۰ روپے

حزب سلیمانی

حضرت آدم علیہ السلام سے لے کر آج تک عملیات سے جو فیض حاصل ہوئے کسی سے مخفی نہیں۔ اعمال حضرت آدم ع، اعمال حضرت سلیمان ع اور اولیاء اور صوفیائے کرام کے مجرب اعمال تعویذات و مجربات کا خزانہ قیمت صرف ۲/۵۰ روپے علاوہ محصول ڈاک۔

مفتاح النجوم

سید نذیر حسین راحت کی علم النجوم پر نایاب پیش بہا اضافہ۔ نجوم پر اس سے بہتر کوئی کتاب مارکیٹ میں نہیں آئی۔ نجوم کی مدد سے آپ اپنی مشکلات پر قابو پا سکتے ہیں۔ قیمت صرف ۲/۰

مفتاح الجفر

کاش البرنی کی علم جفر پر حیرت انگیز کتاب جس میں تہلکہ خیز انکشافات کئے گئے ہیں ہر بیماری کا علاج، دنیاوی مشکلات کا روحانی حل۔ قیمت ۲/۵۰ روپے۔

مفتاح الرمل

محبوب الرمل اشراق الرمل کی ترتیب نو جدید اضافات سے مزین علم الرمل پر بہترین کتاب، رمل کی نایاب سائنسی انکشافات، جو منہ بولتا جادو ہے۔ قیمت صرف ۲/۵۰ روپے۔

عددوں کی حکومت

کاش البرنی کی اس کتاب میں علم ہندسہ کی سائنس کے حیرت انگیز نتائج بیان کئے گئے ہیں، ہر شخص کا خاص نمبر، خوش قسمتی کی پیش گوئیاں معلوم کرنا، موافق دن، ماہ، سال اور غیبی امداد کا حصول، علم الاعداد کی رو سے ایسا علم جو قدم قدم پر اپنا ثبوت آپ پیش کرتا ہے۔ قیمت ۲/- روپے

نقش روحانی

ہر قسم کے آفات ارضی و سماوی اور حصول مطلب کیلئے روحانی عملیات تعویذات کا بیش بہا خزانہ قیمت

پبلشرز شیخ غلام حسین اینڈ سنز تاجران کتب کشمیری بازار لاہور

سوانح ہی سوانح

آنحضرت محمد مصطفیٰ احمد مجتبیٰ صلعم

خاتم النبیینؐ کی پاک سیرت پر مکمل و مدلل کتاب جو امت کے لئے مشعلِ راہ ہے۔

ہدیہ صرف ایک روپیہ۔

حضرت علیؓ فاتح خیبر

حضرت علیؓ کی زندگی کے دل نشین واقعات، فتوحات، سیرت پر بڑی پیاری کتاب ہے۔ ہدیہ صرف ایک روپیہ۔

حضرت ابوبکر صدیقؓ

حضرت ابوبکر صدیقؓ کی زندگی کے بچپن سے لیکر وفات تک حالات بڑے دل نشین انداز میں اس کتاب میں درج ہیں

ہدیہ صرف ایک روپیہ۔

حضرت عثمان غنیؓ

حضرت عثمان غنیؓ کی سیرت پر ایک مدلل کتاب و شاہکار کی حیثیت رکھتی ہے۔

ہدیہ صرف ایک روپیہ۔

حضرت عمر فاروقؓ

حضرت عمر فاروقؓ کی زندگی پر سیر حاصل معلومات سے پُر کتاب۔ قیمت صرف ایک روپیہ۔

حضرت امام حسینؓ

شہید کربلا حضرت امام حسینؓ کی دل نشین اور دلگداز سیرت پر ایک نامور شاہکار کتاب جس میں ولادت سے لے کر شہادت تک کے واقعات اس طرح دیئے گئے ہیں کہ آپ کی آنکھوں میں بے اختیار آنسو آ جائیں۔

قیمت صرف ایک روپیہ۔

حضرت امام حسنؓ

حضرت امام حسنؓ کی زندگی کے تمام اہم واقعات اس کتاب میں سمو دیئے گئے ہیں۔

قیمت صرف ایک روپیہ۔

علاوہ ازیں

بہت سی دوسری سوانح حیات بھی ہم سے طلب فرمائیں۔

پتہ

شیخ غلام حسین اینڈ سنز تاجران کتب کشمیری بازار لاہور

الٰہی غنچۂ امید بکشا

گلزار محمدیؐ

مصنفہ

مولوی محمد مسلم صاحب

ناشران

شیخ غلام حسین اینڈ سنز کشمیری بازار لاہور

Rs 5.00